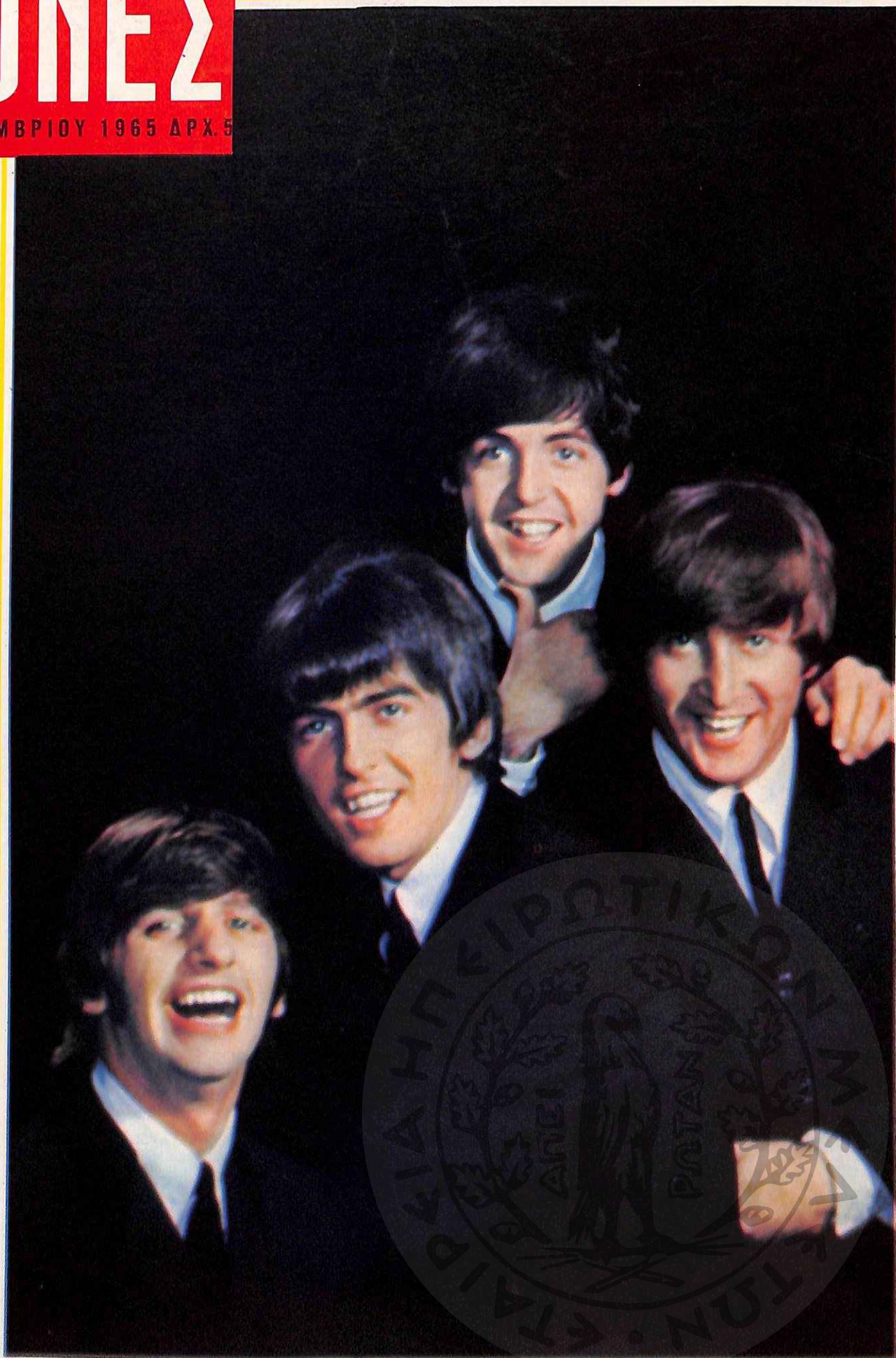

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 529 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965 ΔΡΧ. 5

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΜΠΗΤΛΣ

Φεστιβαλικά

...ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΟΥ ΤΟΤΡΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Δημόκριτος

ΜΙΚΡΕΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΣ
ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΑΤΟΜΙΚΗΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Στήν Κρήτη

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΣΤΡΑ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΥ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ
ΘΥΡΑΛΟΥΣ ΤΟΥΣ

Στό Κογκό

...Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ΜΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑΣΤ
ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΜΙΑΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΧΩΡΑΣ

Τιμημένοι ως ήρωες από την αδοσιγόρευση Αδλή του κόσμου, οι «ἀκούρευτοι τραγουδισταὶ» ἐνσαρκώνουν τὴν ἐποχή μας

By Appointment to
Her Majesty The Queen,
Scottish Whisky Distillers,
Johnnie Walker & Sons, Ltd.

**Άπό όλα αυτά τὰ ούίςκυ
κατά τί διαφέρει αυτό τό ένα?**

Είλικρινά, είμαστε διστακτικοί νά έκφράσωμε κρίσεις γιά τούς άντιπάλους μας - και είναι τουλάχιστον 160 οί μάρκες του συναγωνισμού. Είναι αλήθεια, ότι μερικοί παράγουν πολύ καλό ούίςκυ. 'Αφ' έτέρου όμως είναι μάλλον ευχάριστο τό ότι υπάρχουν τόσοι πολλοί. Άλλωστε, όταν ένας θριαμβεύει σέ τόσο μεγάλη και έκλεκτή συντροφιά, δέν χωρεί άμφιβολία γιά την υπεροχή του. Καί τό Johnnie Walker πραγματικά έπέ-

τυχε. Για νά είμαστε λιγότερο μετριόφρωνες, τό Johnnie Walker έρχεται πρώτο σέ παγκόσμια ζήτηση. Γιατί; Άπλούστατα, ή γεύσις του είναι διαφορετική, κατά τρόπο πού οί περισσότεροι προτιμούν. Ούτε πολύ δυνατό ούτε τραχύ, άλλα άπαλό και θαυμαστά βελούδινο σέ γεύσι, άποτέλεσμα πείρας 145 έτών. Αυτή την υπέροχη διαφορά, άξιζει νά απολαύσετε και έσείς.

Johnnie Walker

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΣΕ 165 ΧΩΡΕΣ

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΣ

ΤΑΠΗΤΕΣ

Ανατόλια

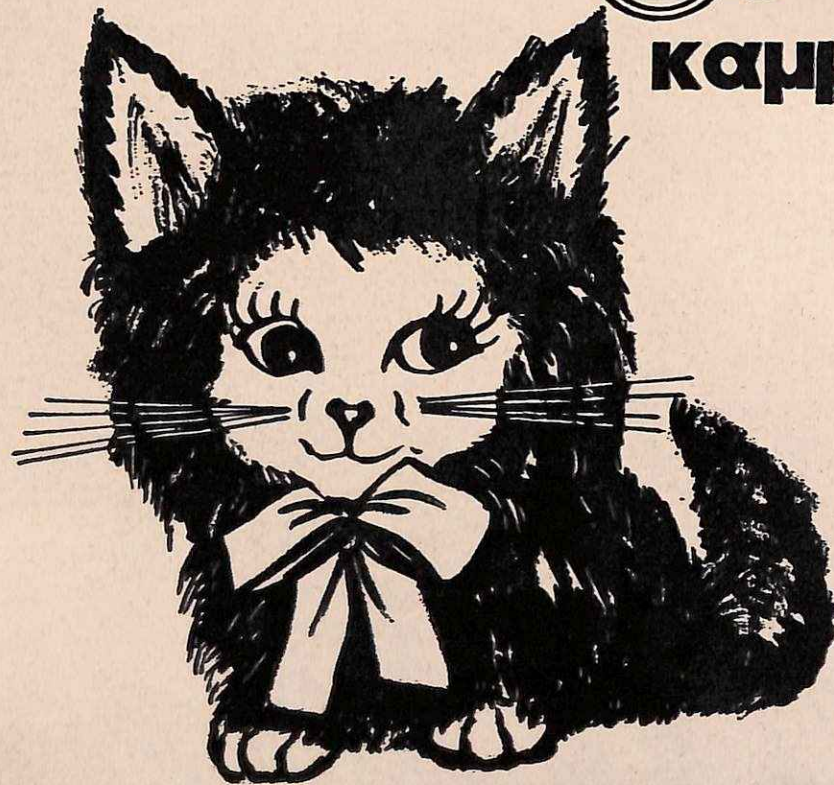

**ΚΑΙ ΜΕ
ACRILAN
100%**

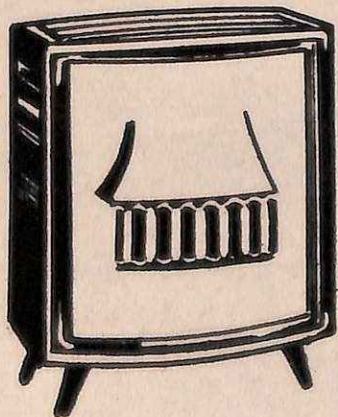
ΑΘΗΝΑΙ : ΠΑΤΗΣΙΩΝ 139 - ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 26 ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Θερμάστρες πολλές...

...σάν την Zenith
καμμία!!!

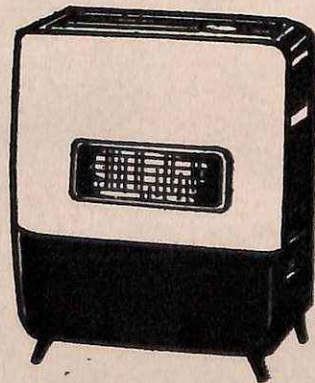

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ

Θερμάστρα πολυτελής
δίχρωμη σε μοντέρνο στυλ
Έμαγιέ.
Μεγάλη οδόνη.
Αυτόματος ρυθμιστής
αέρος.

T. 1060/1085

Θερμάστρα δίχρωμη
Έμαγιέ.
Όρατή φλόγα.
Αυτόματος ρυθμιστής
αέρος.

T. 2060

"Δ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Α.Ε."

ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ: ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6, ΤΗΛ. 631.734 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 154, ΤΗΛ. 842.053

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 31, ΤΗΛ. 24.078

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ: ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6, ΤΗΛ. 631.141 - ΑΧΑΡΝΩΝ 434, ΤΗΛ. 889.529 - ΑΘΗΝΑΙ

Οι αναγνώστες
χράζουν
οις

Κριτική...

...Κρατώ στα χέρια το τεύχος σου 527 και έχω κέφι για λίγη καλοπροαίρετη κριτική. Έλπίζω να μου την συγχωρήσεις. Έξωφύλλο με πολύ πετυχημένους χρωματισμούς. Στο εσωτερικό, φωτογραφίες ωραίες και μη. Οι καλύτερες: η ελληνική φρουρά στην απελευθερωμένη Κορυτσά, της Έλενας Ναθαναήλ αποδίδει για πρώτη φορά το «ωραϊότερο πρόσωπο του κινηματογράφου χωρίς την γνωστή fixité των ματιών, το «Φθινόπωρο στο πάρκο Ντύσελντορφ» και οι λιγότερο πετυχημένες: της πριγκίπισσας Ειρήνης. Άδικο! Την χαριτωμένη πριγκίπισσα κοί την γλαφυρή αφήγηση της Κας Μ. Καραβία.

Ο «εμπρελλόπληκτος» Σκουλάς πολύ χιουμοριστικός και το φινάλε νόστιμο. Το ρεπορτάζ από το Γιουσουλράμ και τα σκίτσα της Μίκας Ραμανού, άρατα δεμένα, δεν μπορεί παρά ν' αρέσουν.

Η Βέρα (αλήθεια, ποιά γράφει την στήλη;) είναι πολύτιμη. Το ξέρεις πώς πήρα μια άτζέντα και γράφω μέσα διάφορες οδηγίες της, που δοκιμάζω άμεσα (όπως το ψητό κουλούρι με το τυρί.) Γερμανός και ΚΥΡ απόλαυστικό ντουέτο.

Παρ' όλο που έχασα την φριχτή εμφάνιση της Λίζ Τσίλφορ. Τι την ήθελες και έπαινε και τόσο χώρο!

Αθήνα ΜΑΡΙΑ ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ

Λεοπονίς ή Κυρία (Β')

...Στο ταχυδρομείο του τεύχους σας 523, στο άρθριό μου υπό τον τίτλον «Λεοπονίς ή Κυρία», θίγεται ένα θέμα που, από διάφορες αιτίες, με έχει αρκετές φορές απασχολήσει.

Ο τίτλος της «Λεοπονίς» άσφαλός θα είναι κατάλοιπο της διακρίσεως που υπήρχε άλλοτε και εις τα αγόρια, που τα προσφωνούσαν με τον τίτλον «κυριέτος».

Όπως όμως για τα αγόρια περιέπεσαν εις άχρηστον και από της γεννήσεώς των προσφωνούνται «κυριοί», έτσι και για τα κορίτσια πρέπει να καταργηθή και από της γεννήσεώς των να προσφωνούνται «κυρίες». Σύν τοις άλλοις και διότι ο τίτλος της «Λεοπονίς» μη χαρακτηρίζον σημεριν (όπως άλλοτε ο τίτλος του «κυριέτους») το μικρό κορίτσι, το μέχρις ηλικίας 14 - 15 ετών, αλλά την άνωπλη γυναικα, ανεξαρτήτως ηλικίας, κατέλη-

ξεν σε πολλές περιπτώσεις να είναι άφορμη δημιουργίας συμπλέγματος κατωτέρας και μερικές φορές και άφορμη νευροπαθικών καταστάσεων που οδηγούν και στην νευρολογική κλινική.

Τό πόσον οι νευροπαθικές αυτές καταστάσεις είναι απόλυτα δικαιολογημένες και δεν είναι απόρροια της λεπτής ιδιοσυγκρασίας της γυναικός, καθίσταται φανερόν, εάν σκεφθούμε σε ποιά ψυχολογική κατάσταση θα ευρίσκετο ο άνδρας τών 35 ετών, ο οποίος θα προσεφώνετο «κυριέτος» διότι θα ήτο άνυμφετος, ενώ ο άνδρας τών 26 ετών θα προσεφώνετο «κύριος» μόνον διότι θα ήτο νυμφευμένος.

Έπειδή, λοιπόν, ο τίτλος αυτός είναι μόνον άφορμη κακοχών και ούδένα σκοπόν εξυπηρετεί, πρέπει να καταργηθή. Πώς;

Κάθε ένας και κάθε μία να παύση να προσφωνή την κοπέλλα «Λεοπονίδα», και να την προσφωνή «κυρία». Η

έντύπωσις θα είναι για ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα και έπειτα, γενόμενο συνήθεια θα θεωρηται σωστός τίτλος.

Εγώ από σήμερα αρχίζω να καταβάλλω προσπάθεια να εξουνηθίσω αυτόν τον άχρηστο και επίβλαβη εις την ψυχικήν ισορροπία της γυναικός τίτλο και να προσπαθίσω να προσφωνώ πάντοτε «κυρία».

Τό αποτέλεσμα αυτής μου της προσπάθειας τώσον από πλευράς μου δσον και από πλευράς προσφωνομένων και άκουόντων, θα σας γνωρίσω μετά από λίγον καιρό.

Αθήνα ΕΡΤΑΖΟΜΕΝΗ ΚΤΡΙΑ

Για το παιδί

...Ένας φίλος μου, που γύρισε τε-

Μέ... γέλωτας!

Από διάφορα άποσπάσματα έφημερίδων, τα όποια κατά καιρούς διαβάζω, διαβλέπω ότι τα έπιχειρήματα που χρησιμοποιούνται εναντίον του Γ. Παπανδρέου ακολουθούν, κατά το πλείστον, έσφαλμένη τακτική.

Γιατί να εξουθενωθή ο Γ. Παπανδρέου υπό τας άρας τών Έλλήνων, αφού τό μόνον που χρειάζεται (και άποτελεί την μόνην όρθην μεταχείρισιν του άνδρός) είναι να εξουθενωθή υπό τους γέλωτας τών Έλλήνων; Η μήπως τό σύνολον δεν είναι εις θέσιν να κατανοήση εις ποίον βαθμόν γελοιοποιήσεως του άνδρός οδηγεί ή σταθερά έπιπολαϊότης και ό «μπαρουφισμός» που χαρακτηρίζει την σκέψιν του;

Εις ένα μήνα συμπληρώνεται έτος από της δημοσιεύσεως του περιφήμου διαγγέλματος του προς τών έλληνικών λαόν επί τώ νέω έτει. Διαιτί να περιέλθω εις την λήσιν αυτό τό πρωτοφανές ντοκουμέντο έπιπολαϊότητων, λογικών σφαλμάτων και διασποών και νοθείας τών έννοιών; Δώσατε τό κείμενον εις κάποιον ειδικευμένον εις την λογικήν άνάλυσιν και θα μείνετε έκθαμβοί από την σωρείαν τών λογικών μαργαριτών που τό στολίζουν. Δεν ξέρω αν ό κ. Παπανδρέου έχη ποτέ διαβάσει Άριστοτέλην, άλλ' εάν ναί, αυτό άσφαλός θα τό έχη κάμει από πολύ καιών μετάφρασιν. Έξ ου και ή διαρκής πλαδαρότης τών συλλογισμών του.

Τέλος, δεν θα έπρεπε κάτι να λεχθή, επί τή έπετείφ, και διά τό περίφημον «Άμοιβαίος Σεβασμός. Αυτή είναι ή έννοια της Δημοκρατίας»; Ήκουσα τόν κ. Ανδρέαν εις την γαλλικήν τηλεόρασιν να όμιλν περί «προδοτών» Και εάν άόρη (διά να κερδίσωμεν χρόνον) δεν εξετάσωμεν τας μέχρι τούδε πράξεις του πατρός υπό τό πρίσμα της έννοιας «άμοιβαίος σεβασμός» — πώς συμβιβάζεται μέσα εις τό λογικόν του ανθρώπου αυτού ό όρισμός «Δημοκρατία = άμοιβαίος σεβασμός» με την λέξιν «προδοτής»;

Ελενέη

Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

λευταίως από την Φινλανδία, μου διηγήθηκε τα εξής:

«Οι μεγάλες πόλεις αυτής της χώρας και ιδίως τό Έσνίκι είναι γεμάτες από πάρκα και κήπους και σε καθένα από αυτά θρίσκονται 2-3 «παρκά» δηλαδή: κυρίες που έναντι έλαχίστης άμοιβής, 10 δρχ. περίπου την ήμερα, αναλαμβάνουν την φύλαξη μικρών παιδιών μέχρι 7 χρονών, κατά τις ώρες 9 - 11.30 π.μ. και 2.30 - 4.30 μ.μ. Η ιστορία άρχισε με ιδιωτική πρωτοβουλία και με 3-4 κυρίες. Σήμερα έ άριθμός τους άνέρχεται σε πολλές εκατοντάδες και έχουν άποκτήσει και συνδικάτο, που φροντίζει για τό συμφέροντά τους και εκείνα τών γονέων και παιδιών. Δεν χρειάζεται να έχουν κανένα ιδιαίτερο δίπλωμα. Τα μόνα άπαιτούμενα προσόντα είναι: άγάπη τών παιδιών, άπόλυτη υγεία, έπειδή μένουν στο ύπαιθρο όλο τό χρόνο και με κάθε καιρό, και άνεπίληπτη ήθική και διαγωγή».

Νομίζετε πως κάτι τέτοιο θα ήταν δυνατόν να εύδοκιμήση και στη χώρα μας; Κυρίες καλές και εύγενικές ίσως να υπάρχουν, άλλα πάρκα;

Αθήνα

Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

«Λειδινός...»

Αφού σας συγχάρω για την όμορφη συνέντευξη με την Κα Κακούρη για τόν «Λειδινός», σας γνωρίζω πως τό ντοκουμαντάιρ αυτό γυρίστηκε τό καλοκαίρι στην Αίγινα. Με πολυτιμες πληροφορίες από την Έξοχη δουλειά πάνω στο έθιμο αυτό της κ. Κακούρη και την συγκινητική άραγή όλων τών κατοίκων της Αίγινας, έτοιμάστηκε ένα ντοκουμαντάιρ που θα προβλήθη στο Θεατρίδαλ Ταινιών Μικρού Μήκους στην ΤΟΥΡ και αν μετά ενδιαφερθή ό ΕΟΤ θα άποτελέση διαφήμιση για τό φιλόξενο νησί και γενικότερα για την Ελλάδα.

Νέο Φάληρο ΙΑΣΩΝ ΓΙΑΝΝΟΤΑΑΚΗΣ

Ακατάλληλο...

Τό σκάνδαλο τών νοθευμένων φαρμάκων — αφού έμεινε για λίγο στην επικαιρότητα — παρεπέμφθη στις έλληνικές καλένδες. Γράφουν ακόμη οι έφημερίδες ότι κυκλοφορούν και άλλα νοθευμένα φάρμακα και άλλα μη έγκριμένα, άλλα ποιάς δίνε σημασία.

Τό ζήτημα της μελυνσεως τών υδάτων του βωιωτικού Κρηισού και δι' αυτό της λίμνης Ύλκας και σε τελευταία άνάλυση του νερού που πίνουμε, παραμένει εφλάς. Είναι ή δεν είναι μολυσμένα τα νερά; Κινδυνεύουμε ή όχι; Άγνωστο. Πώς εξολοθρεύθηκαν δεκάδες χιλιάδες ψάρια; Μήπως έκανον δραστικό χαράκιρι;

Με κάτι κουδέτες που λέγονται από καιρού σε καιρό για τα κρέατα που τρώμε, για την λαχανογορά, για τα νερά που ποτίζουν τους κήπους, για τα δαυστάσια και την καθαριότητά τους και για τόσα άλλα, είναι άπορίας όξιο, πως δεν είμαστε άρρωστοι. Πιθανόν όμως να πάθωμε άνοσια. «Ουδέν κακόν άμιγές καλού»!

Αθήνα

Γ. ΧΑΤΣΟΤΑΝΗΣ

Συγγράφουν

Είμαι τακτικός αναγνώστης τών «ΕΙΚΟΝΩΝ» και θέλω να εύχαριστήσω όλους τους συνεργάτες, συντάκτες του περιοδικού σας, για τό όρατο έρ-

Δέν "τσούζουν,, πιά τὰ μάτια
μέ τὸ Σαμπουάν BEBE OM-OR!

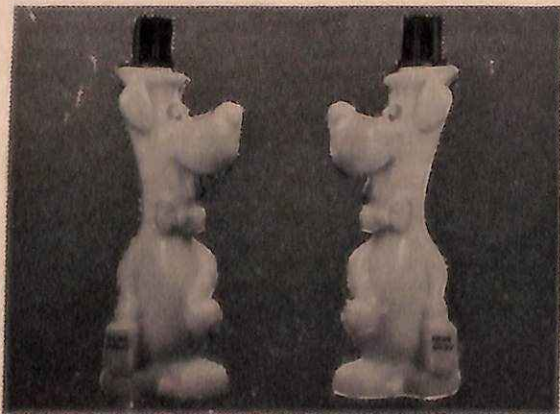
Κοίτα, λούζομαι μαμά,
μέ BEBE OM-OR σαμπουάν!

Τὸ σαμπουάν BEBE OM-OR εἶναι
εἰδικά μελετημένο καὶ προωρισμένο
γιὰ παιδιά.

- Δέν "τσούζει" τὰ μάτια
- Δέν ἐρεθίζει τὸ τρυφερό δερμα τοῦ παιδιοῦ
- Καθαρίζει ἀποτελεσματικά, χωρὶς νὰ βλάπη
τὸ εὐαίσθητο παιδικὸ τρίχωμα
- Εἶναι εὐχάριστο καὶ καταργεῖ τὰ κλάμματα
καὶ τοὺς ἐκνευρισμοὺς

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ

προσφέρει κάθε φορά μιὰ χαρούμενη ἐκπληξη!

Κάθε μπουκαλάκι BEBE OM-OR εἶναι κ' ἓνα
ὠραιότατο παιχνίδι! Τώρα πιά τὸ παιδί ζη-
τάει τὸ λούσιμο χάρις στὸ σαμπουάν BEBE
OM-OR!

Προϊὸν τῆς Φαρμακευτικῆς Βιομηχανίας ADELCO

Οἱ ἀσηγνῶτες
Ζητήστε
οὐδὲ

γο πὺ ἐπιτελεῖται στὰ δέκα σας χρό-
νια. Σὰς εὐχομαι νὰ τὰ χιλιόσετε.

Εἶμαι τόσο φανατικὸς ἀναγνώστης
τοῦ περιοδικοῦ σας, ὥστε συνιστῶ
σὲ ὅλους τοὺς ἀναγνώστες τὸν «Εἰ-
κὼν» νὰ τὴν συστήνουν σὲ ὅλους
τοὺς φίλους καὶ τοὺς γνωστούς τους,
γιατὶ οἱ «Εἰκὼν» εἶναι ὁ καλύτε-
ρος φίλος. Τὸ σύνθημα ὅλων μας
πρέπει νὰ εἶναι: «Νὰ μὴν ὑπάρχη ἐλ-
ληνικὸ σπῆτι πὺ νὰ μὴν παίρῃ τις
«Εἰκὼν»!

Λοιδοῖον

Μ. Π. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Προδοτικὰ

...Ἡ λέξη «προδοτικὸς» ἔχει καταυτή-
σει τὸ φαντασίον τῆς καθημερινῆς μας
ζωῆς καὶ ἔχει χάσει πια κάθε ἔννοια.
Δέν φτάνουν οἱ πολιτικοί, τώρα προ-
σέβησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλη-
σίας. Μιμούμενοι καθ' ὅλα τοὺς λαί-
κους, ἀφοῦ πρῶτα ἔγιναν ἐπειραταῖς
μέ τὸν παρανόμως λειτουργοῦντα ρα-
διοφωνικὸ σταθμὸ τοῦ «Ὁ Καλὸς
Ἀγγελοῦ», ἔγιναν ὕστερα καὶ χυδαῖοι
συκοφάντες καταπτόμενοι τοῦ Σπῆτι
Προσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-
χου κ. Ἀθηναγόρα, τὸν ὁποῖον ἀπακα-
λοῦν ἐπρόδοτὴ τῆς Ὁρθοδόξιας, στὴν
ἐκπομπή τους. Τὰ τελευταῖα ἔκτραπα
τῶν συνοδοιπόρων τοῦ «ἀνευδότου» Ἀρ-
χιερέων, εἶναι τὰ ἀληθινὰ προδοτικὰ
πληγμὰτα τῆς Ὁρθοδόξιας.

Κρήνη

Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

Τουνοιστιὰ

Ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς
Τουρισμοῦ Χαλκίδος, μὰς ἐστάλη
ἡ κατωτέρω ἐπιστολή:

Ἐπὶ ἐραῦνης τοῦ περιοδικοῦ σας
(«Εἰκὼν» No 521), τοῦ συντάκ-
του σας κ. Σ.Κ., σχετικῆς μετὰ τὴν
μουσικὴν ἐκδήλωση τῆς Ἑρτρίδας, τῆς
25.8.65 (ἀπὸ τὴν Φιλαρμονικὴν Ὁρχή-
στραν τῆς Βαρσοβίας) ὑπὸ τὸν τίτλον
στραν κ. Γενικὸς δὲν ἀπαντᾷ καὶ ἐπὶ
«Ὁ» κ. Γενικὸς δὲν ἀπαντᾷ καὶ ἐπὶ
τῆς ἐρωτήσεως «Τί σκέπτεσθε διὰ τις
θεωρητικὲς ἐκδηλώσεις» καὶ τῆς δο-
θεῖσης ὡς ἐρμηνείας τοῦ συντάκτου
σας «Ἡ ἐφετινὴ ἐμπειρία περιελάμ-
πασ ἔδωκε μεταξὺ ἄλλων... με ἀκροατὰς σὲ
5 - 6 κερκίδες, γριούλες καὶ μωρὰ πὺ
κλαυθμύριζαν», ὡς μοῦ ἐπιτραπὴ νὰ
διατυπώσω τὰ κατωθί:

Ὅλες οἱ κερκίδες τοῦ θεάτρου τῆς
Ἑρτρίδας δὲν ὑπερβαίνουν τις 7, συνε-
πῶς διὰ νὰ εἶναι 5 - 6 συμπληρωμένες,
ἐρμηνεύεται ὅτι τὸ θέατρο ἦτο πλήρες
— ἀρα λίαν ἐπιτυχὴς ἡ ἐκδήλωση — ἀ-
πὸ ὁργανωτικῆς πλευρᾶς καὶ ἀπὸ συμ-
μετοχῆς ἀκροατῶν — περὶ τις 3.000.

Κατόπιν, γριούλες καὶ μωρὰ πὺ
ἐκλαυθμύριζαν δὲν ὑπῆρχαν, (ἰδίᾳ δια-
πίστως) διότι οὔτε μποροῦσαν νὰ
καθίσουν οἱ γριούλες, μὴ ὑπαρχόντων
καθισμάτων, εἰς τὰ μάρμαρα ἢ εἰς τὰ
χώματα, ἀλλὰ αὐτὲ καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ
κόσμος, ὁ παρακολουθῶν τὴν ἐξαι-
ρετικὴν αὐτὴν ἐκτέλεσιν μποροῦσε νὰ εἰ-
ναι γριούλες ἢ μωρὰ κλαυθμύριζοντα.

Σημειώστε, παρακαλῶ, ὅτι οὐδὲως
ἐπιθυμῶ νὰ ὑπερβαίνω οὐδὲως καὶ δι'
οὐδὲως αἰτίαν, ἀλλὰ ὅπως
διατυπῶνται μίαν ἀληθὴ πραγματικότη-
τα ἔδω, λοιπόν, καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς
αὐτὸς κόσμος — ἡμεῖς δηλαδὴ — ἀπὴ-
λυσαν αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὴν ἐκτέλε-
σιν, εἶναι ἐγκλημὰ του; Ἡ δὲν ἔχει
αὐτὸς τὸ δικαίωμα αὐτῆς τῆς ἀπολαύ-
σεως, ἥτις, κατὰ τὸν τρόπον πὺ το-

Διὰ Ρευματισμοὺς 'Αρθριτικὰ 'Ισχυαλγίαν...

...σὰς συνιστῶ ὑπευθύ-
νως τὴν συσκευήν

PHILIPS
infraphil

Εἰς τὰς ἀνω-
τέρω περιπτώσεις ἡ ἐ-
φαρμογὴ τῆς θερμότη-
τος ἐπιτρέπει τὴν κα-
τάπαυσιν τοῦ πόνου καὶ
εὐνοεῖ τὴν θεραπείαν.
Ἡ εὐεργετικὴ αὐτὴ θερ-
μότης σὰς παρέχεται με-
τὸν ἀποτελεσματικώ-
τερον τρόπον ἀπὸ τὴν
συσκευήν: **infraphil**

δρχ. **350**

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ INFRAPHIL
ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΦΑΜΑΡ Α.Ε.

Συμπληρώσατε καὶ ἀποστεί-
λατέ μας τὸ κατωθὶ δελτίον

Πρὸν τὴν **ΦΑΜΑΡ Α.Ε.**

Τοῦ. Οὐρ. 153 - ΑΘΗΝΑΙ

Ἀποστολεῖτέ μου **ΔΩΡΕΑΝ**, ἀνε-
ὀδμητὸς ὑποχρέωσιν, ἐκ μέρους
σου, τὸ ἀνεπτυκτὸν τεύχος διὰ τὴν
συσκευήν **infraphil**.

ΟΝΟΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

παιδικὰ
πλεκτά
ACRILAN
Tricohar

ΠΛΕΚΤΗΡΙΑ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ

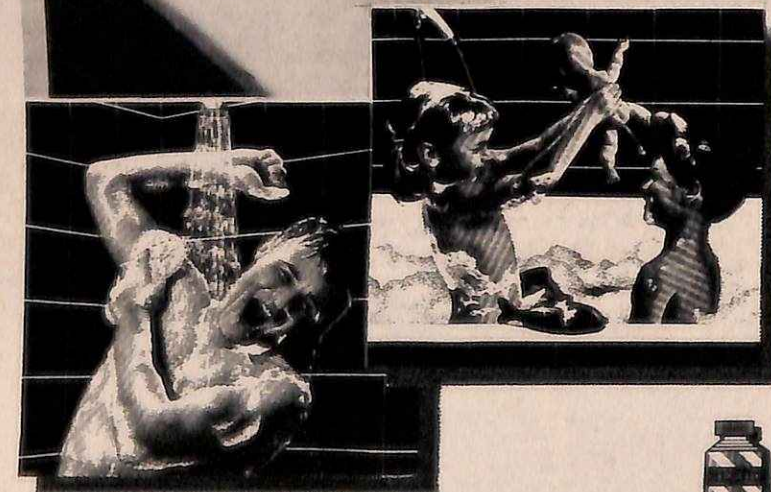
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Κ.Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

A
ACRILAN
CHEMSTRAND

badedas

Συμπυκνωμένο (Μπάντεντας)
 αφρώδες λουτρό

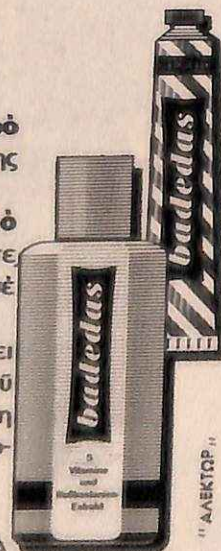

"Όσοι δεν χρησιμοποιείτε αφρώδες λουτρό χάνετε μία μεγάλη απόλαυση της σύγχρονης ζωής.

"Όσοι χρησιμοποιείτε δοκιμάστε το badedas. Θα εκπλαγείτε! Θα καταλάβετε άμεσα γιατί το badedas είναι το πρώτο σε όλη την Ευρώπη.

Ο πλούσιος αφρός του badedas απομακρύνει τις έννοιες σας, τονώνει κάθε κύτταρο του δέρματός σας, κάνει το σώμα σας να λάμψει από υγεία! Το Μπάντεντας είναι μία καινούργια απόλαυση!

Προϊόν της UHU — Werk, Buhl — Baden, GERMANIA

Οι αναγνώστες
 χρίζουν
 ολίς ΕΙΚΟΝΕΣ

ποθετείται το πράγμα από πλευράς έρευνας, πρέπει να είναι προνόμιον της πρωτεύουσας και μόνον αυτής, διότι η επαρχία δεν καταλαβαίνει από μουσικές εκτελέσεις;

Αφήστε, λοιπόν, και την επαρχία να απολαύσει λίγες πνευματικές εκδηλώσεις αυτού του τύπου, έστω και εις βάρος των οικονομικών του ΕΟΤ, και ως μη παραπονήσθε κατόπιν διά την διαρκώς αυξανόμενη αστυφίλιαν.

Ο πρόεδρος
 ΦΙΛ. ΔΡΑΚΟΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
 ΝΙΚ. ΚΑΡΑΣΤΑΘΗΣ

Χαλάρ:

Παλαιά τεύχη

... Τους αναγνώστες μας:

Αχ. Πέτροβιτς, Άλκη Σφουγγάρη, Λένα Τασούλη, Έλσα Γκούτμαν, Καλ. Μαρμαρά, που ζητούν παλιότερα τεύχη των «Εικόνων», ως και κάθε άλλον ενδιαφερόμενον πληροφορούμε ότι τα κτισσοποιούμε τώρα εκ νέου όλο το αρχείο και ότι πολύ γρήγορα θα εμμεσα εις θέσει να τους γνωρίσουμε αν τα υπ' αυτών ζητούμενα τεύχη είναι διαθέσιμα ή όχι. Έν τώ μεταξύ παρακαλούμε για λίγη υπομονή.

Περί γυμνού

Θα μου επιτρέψης να διατυπώσω μερικές σκέψεις μου πάνω στο θέμα της πληθωρικής στις ημέρες μας εμφάνισης του γυμνού, που σε απασχολεί σε πρόσφατο φύλλο σου. Δεν σε πειράζει, άσφαλως, που θα διαφωνήσω με πολλά από τα γραφόμενά σου. Πιστεύω ότι ένα περιοδικό της δικής σου αξίας θα φιλοδοξεί με κάθε άρθρο του να προκαλέσει συζήτηση, διάλογο, να γίνεται άφορμή για περαιτέρω διερεύνηση του θέματος, που αποτελεί την κεντρική ιδέα του.

Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν κτύπηρες στο κέντρο του στόχου. Αν κατάλαβα καλά, ειρωνεύεσαι όσους με αποκαλούν ιδιότητα σκοπεύουν να αντιδράσουν σ' αυτή την πληθωρική, όπως και σύ το παραδέχεσαι, εμφάνιση και προβολή του γυμνού και του προκλητικού, είτε με το έντυπο, είτε με τις αφίσσες στις εισόδους των κεντρικών κινηματογράφων. Και έχεις σαν επιχείρημα ότι συνηθίστηκε τόσο το γυμνό, ώστε δεν προκαλεί εντύπωση πιά, και μάλιστα στους νέους, και πολύ περισσότερο δεν τους επηρεάζει ελαττωκά. Και λές ότι στις πλάς σήμερα όλοι, μικροί και μεγάλοι, βλέπουν το γυμνό ακόμα πιο πληθωρικά. Και αποδίδεις την διάθεση για αντίδραση σε μερικούς με παλιές ιδέες, ή φανατικούς, θρησκόληπτους κλπ. Έξηγείς αυτή τους τη διάθεση — και δεν είσαι μόνο σ' αυτό — στο σοκάρισμά τους, στο ότι τόχα δεν ανέχονται προσωπικά να βλέπουν τις τολμηρές εμφανίσεις και, τρόπον τινά, έφρευρίσκουν σαν δικαιολογία για την αντίδρασή τους τον κατ' έσινά ανύπαρκτο φόβο του κακού επηρεασμού της νεολαίας.

Έχω τη γνώμη ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα. Στ' αλήθεια έχει γίνει στις ημέρες μας ένας εθισμός στη θέα του γυμνού. Μήπως όμως ακριβώς γιατί έπαψε να μάς σοκάρει, μάς επηρεάζει πιο πολύ; Μήπως ο νέος νοιάζει απλούστερο σήμερα από άλλοτε το ρίξιμο των ήθικων φραγμών και διευκολύνεται με ησυχώτερη συνείδηση στην ανάπτυξη έρωγαμιαίων σεξουαλικών σχέσεων; Κι αν κι αυτές τις θεωρείς τό

ΦΛΕΥΡΙΑΝΟΣ
 ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Λουλούδια!!
 Στις γιορτές
 η ευγενέστερη
 προσφορά!

και
 Με την FLEUROP
 λουλούδια
 με τις ελπίδες σας
 στο εξωτερικό...
 Σ' όλον τον κόσμο!

Διά παραγγελίας

ΦΛΕΥΡΙΑΝΟΣ
 Σύνταγμα - Σταδίου 3

Χαρίστε του
 κι' έφέτος
 προϊόντα

Old Spice

πού... χαρίζουν
 ασύγκριτη
 ανδρική
 φρεσκάδα

SHULTON | ROCKEFELLER CENTER • NEW YORK

DIOLEN

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

Diolen®
POLYESTER FIBRE

Προϊόν της
Vereinigte Glanzstoff Fabriken A. G.
Αυτικής Γερμανίας

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ ΥΙΟΙ - Π. ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ 7

Τα γυναικεία υφάσματα DIOLEN έγγυώνται άσυναγώνιστη κομψότητα. Σε απaráμιλλα σχέδια και άναλ-
λοιώτους χρωματισμούς, άνάλαφρα και μαλακά σαν
μετάξι, δέν μπαίνουν στο πλύσιμο ούτε έχουν ανάγκη
σιδερώματος.

Η κομψότης εξασφαλίζεται πάντοτε με τó DIOLEN

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΚΑΩΣΤΟΥΦΑΝΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΑ Α.Ε.,

Οι σκηνές
γράφουν
οις

ίδιο άπλές και άδρες, σαν τή θέα
του γυμνού, ζωντανό ή ζωγραφιστό,
πές το καθαρά και τó ξαναζητάμε
τότε, για να μην κάνω κατάχρηση τού
χάρου σου. Έγώ πάντως αυτές τις
σχέσεις — παράδοξο, έ; — δέν τις θε-
ωρώ και τόσο άπλές. Άν όμως και συ
τό ίδιο πιστεύεις, θα πρέπει να πα-
ραδεχτής ότι μ' αυτόν τόν κατακλυσμό
του γυμνού και μάλιστα τού προκλη-
τικού, ό νέος δέν βοηθείται και τόσο
στην σχετική προσπάθεια για να βλέπ-
η πράγματα καθαρά και να διατηρή
την ελευθερία να διαθέσει τόν εαυτό
του σύμφωνα με τις επιταγές της λο-
γικής του και της συνειδήσώς του.
Στό σημείο αυτό θέλω να τονίσω
ή καλύτερα να θυμίσω κάτι που είναι
παιχνιστικό και αυτονόητο. Ότι ή
πληθωρική εμφάνιση τού γυμνού και
μάλιστα σε στάσεις προκλητικές, ά-
κριβώς σ' αυτό άποσκοπεί στην εξα-
ψη της γύρω από τά σεξουαλικά περι-
έργειας τών νέων. Είναι ίσως πε-
ριττό να θυμίσουμε και τήν άπάτη
που γίνεται μ' αυτό τού — ίσως και
με άλλων — είδους τις διαφημίσεις.
Είναι γνωστό ότι στις τεράστιες άφ-
ήσεις τών κινηματογράφων εμφανίζον-
ται οι τολμηρότερες και σκανδαλιστι-
κάτερες σκηνές, που μέσα στο έργο,
ή περνούν άπαρατήρητες, καθώς έφα-
νίζονται για κλάσμα τού δευτερολέ-
πτου, ή πολύ λίγη σχέση έχουν με τήν
κεντρική του ιδέα. Έτσι, ό νέος —
άλλά και ό μεγαλύτερος — πληρώνει
τό εισιτήριό του, — άρα ή επίχειρηση
κάνει τήν δουλειά της εξαπτόντας τó
σεξουαλικό ένστικτό του — και βλέ-
πει στο τέλος άλλα κι όχι εκείνα που
τού διαφημίστηκαν. Παραδείγματα ά-
πειρα υπάρχουν.

Αυτό είναι που κάνει και τεράστια
τήν διαφορά ανάμεσα στο προκλητικό
γυμνό τών ρεκλαμών και έξωφύλων,
που άποσκοπεί σε προσέκλυση πελα-
τείας, και στο γυμνό ή καλύτερα ήμί-
γυμνο σώμα τής κάθε κοπελίτσας
που θέλει να εμφανισθί στην πλά-
μοντέρνα. Τό πρώτο σε κυνηγά, γιατί
θέλει να σε κυνηγή, παντού, και σε
προκαλεί, — δηλαδή, σε προκαλεί σε
όφθαλμικές έρωτικές πανδαισίες, από
όπου φεύγεις σχεδόν πάντα πεννασμέ-
νος — ενώ τó δεύτερο πρέπει να πάς
στην πλά για να τó δής και σχεδόν
πάντα χωρίς τίποτε άλλο.

Έτήσια
συνδρομαί

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κοινών ταχυδρομείον 260 δρχ.
Αεροπορικών ταχυδρομείον 300 δρχ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κοινών ταχυδρομείον δολλάρια 14.
Αεροπορικών ταχυδρομείον:
Τουρκία - Γιουγκοσλαβία - Κύπρος
δολλάρια 16.
Ευρωπαϊκά χώροι - Αίγυπτος δολλα-
ρια 28.
Βόρειος Αφρική δολλάρια 40.
ΗΠΑ - Δυτική και Νότιος Αφρική δολ-
λάρια 68.
Καναδάς - Λατινική Αμερική δολλά-
ρια 84.
Ιαπωνία δολλάρια 96
Αυστραλία - Νέα Ζηλανδία δολλά-
ρια 140.

● Έμβλήματα: Περισπών «ΕΙΚΟ-
ΝΕΣ», Σωκράτους 57 (ΤΤ 101) —
ΑΘΗΝΑΙ.

Γράφει

..pour voir
la vie en rose

OLD
Smuggler

COSTAS Z. ZAFIRIADIS

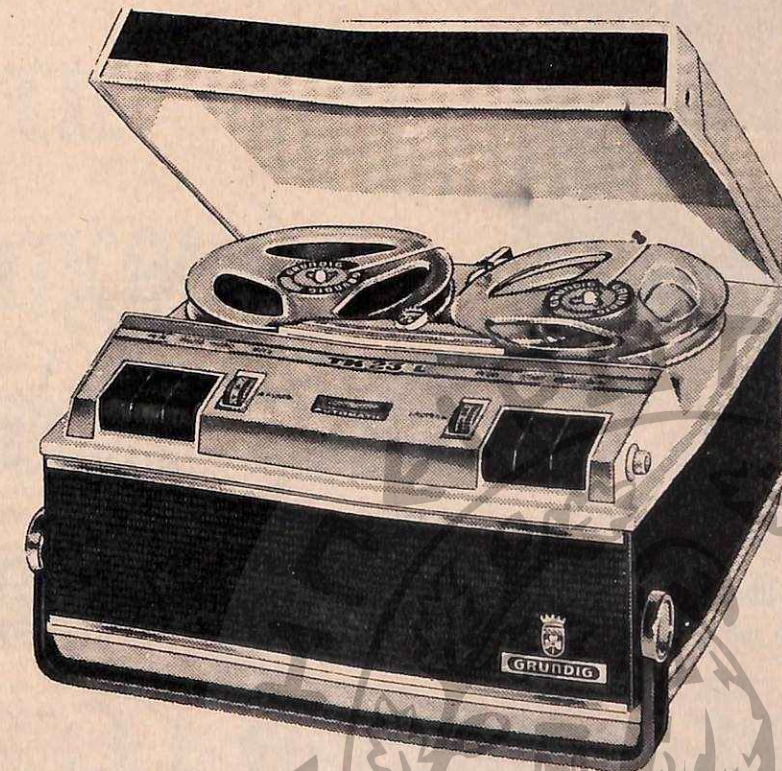
PHONE 470-863

ΣΑΣ ΟΜΙΛΕΙ Η

Και κάθε φορά, που ή GRUNDIG άναγγέλλει
ένα νέο, αυτό τó νέο, είναι πάντοτε σημαντικό.

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ
LUXUS AUTOMATIC

Είναι τά τελευταία έπιτεύγματα τής ήλεκτρο-
νικής.

Είναι τά έπιτεύγματα τής πείρας και τού πά-
δους τής GRUNDIG για τήν ποιότητα!

Τά μαγνητόφωνα GRUNDIG LUXUS AUTO-
MATIC άνοίγουν, για όσους άγαπούν τήν μου-
σική, νέο παράδεισο ύψηλης άπολαύσεως τών
ήχων.

Τά GRUNDIG LUXUS AUTOMATIC, έξωπι-
σμένα με αυτόματον ρυθμιστήν τής στάδμης

μαγνητοφωνήσεως και δημιουργημένα με βάση
τις άπαιτήσεις τής σύγχρονης αισθητικής, Ικα-
νοποιούν τó ύψηλό γούστο και τών πιο άπαι-
τητικών άγοραστών.

Μόνον ή GRUNDIG διαδέτει 14 διαφορετικούς
τύπους μαγνητοφώνων: από τις άπλές συσκευές
για τόν έρασιτέχνη και τις στερεοφωνικές συ-
σκευές για τούς φανατικούς τής ύψηλης πιστό-
τητος, ως τις έπαγγελματικές συσκευές μεγί-
στης ακριβείας.

ΕΝΑ GRUNDIG ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ GRUNDIG ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

GRUNDIG

ΟΙ
ΓΙΑΤΡΟΙ
ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΙΤΥΡΙΔΑ ΤΟ ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΣΕΜΠΙΞ

Άλλά... το Σέμπιξ, δεν εξαλείφει μόνο την πιτυρίδα. Καθαρίζει τέλεια και τα πιο πυκνά μαλλιά και τα διατηρεί όλοζώντανα και λαμπερά

Χρησιμοποιείτε πάντοτε Sebbix. Είναι το πιο οικονομικό γιατί είναι το πιο συμπυκνωμένο.

Έγγυησις

Αν εξακολουθήτε να έχετε πιτυρίδα αφού χρησιμοποιήσετε συστηματικά το σαμπουάν SEBBIX, τότε πρέπει να ιδη τα μαλλιά σας ειδικός δερματολόγος, την άμοιβή του οποίου αναλαμβάνει να πληρώσει η Αντιπροσωπεία του Sebbix. Αποστείλατε 3 άδειανά κουτιά SEBBIX στη διεύθυνση: REMEK A.E., Κατεχάκη 66, Ν. Ψυχικόν, και θα σας υποδείξουμε ειδικό δερματολόγο, ο οποίος θα σας συμβουλευθεί επί την θεραπεία σας.

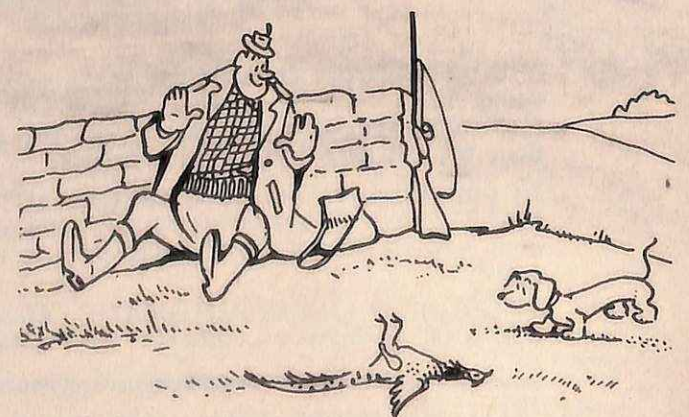
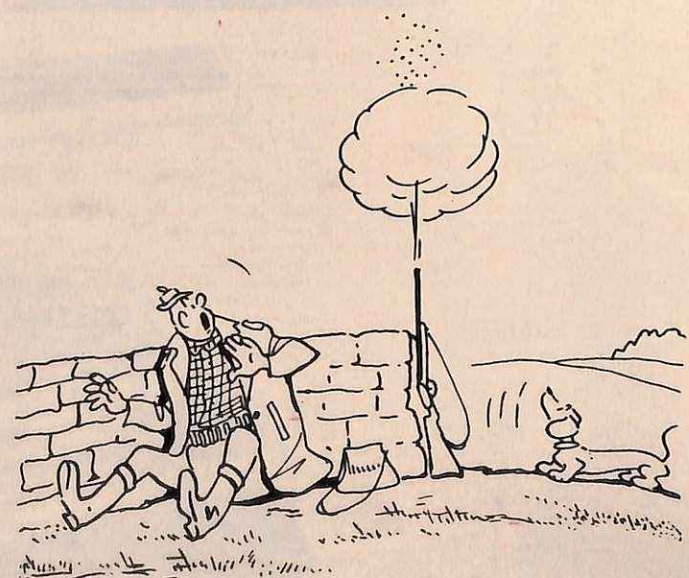
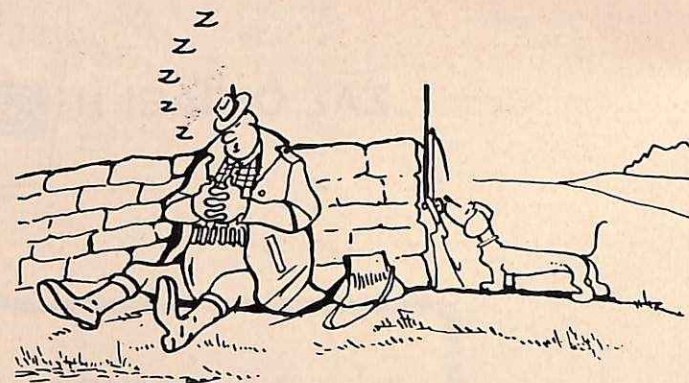
Για όλη την οικογένεια
Για όλα τα μαλλιά.
ΣΑΜΠΟΥΑΝ

sebbix

δίνει υγεία κι όμορφη στα μαλλιά

GENATOSAN LTD., ENGLAND

ΧΙΟΥΜΟΡ

Πηγαίνουμε στην 'Αμερική κάθε: Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή Τί περιμένετε;

Παίρνετε την 'Ολυμπιακή 'Αεροπορία στις 1.10 μ.μ. από την 'Αθήνα και στο Λονδίνο θα σ'ας περιμένει το Jet Clipper της Pan American κατ' ευθείαν για τη Ν. 'Υόρκη.

Αυτό γίνεται καθημερινώς και δεν έχετε να ασχοληθείτε με τίποτε.

Είναι τόσο απλό.

Θα βρεθείτε στη Ν. 'Υόρκη το ίδιο βράδυ.

Πράγματι η Pan Am έχει τις περισσότερες πτήσεις από κάθε άλλη αεροπορική 'Εταιρία, από την Εύρώπη για τις πιο πολλές πόλεις της 'Αμερικής άνευ σταθμού ή χωρίς αλλαγή αεροπλάνου.

Λοιπόν, όπου και αν πηγαίνετε στην 'Αμερική, αυτός είναι ο πιο εύκολος τρόπος να ταξιδέψετε.

Ένα μόνον εισιτήριο για όποιονδήποτε προορισμό.

Θα ένθουσιασθήτε με την πτήσιν της 'Ολυμπιακής 'Αεροπορίας και της Pan American, τις δύο πιο αγαπητές 'Εταιρίες.

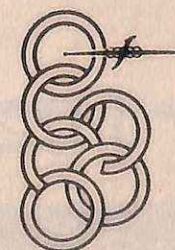
Η εξυπηρέτησις είναι πλήρης και τα γεύματα πλουσιοπάροχα.

Καί, επί πλέον, μπορείτε να διαλέξετε οποιαδήποτε ημέρα, που έσείς θέλετε να ταξιδέψετε.

Συμβουλευθήτε τον ταξιδιωτικόν σας πράκτορα, ή τηλεφωνήστε μας.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ, 'Οθωνος 6 - 'Αθήναι
Τηλ. 230.991 - 539.611

PAN AMERICAN, 'Ελ. Βενιζέλου 6 - 'Αθήναι
Τηλ. 611.047 - 612.695

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

130 TT - 1424 με ήμερολόγιο και χωνευτό κουρδιστήρι

KON TIKI

Η ακρίβεια και η άντοχή, καθιστούν το αυτόματο ρολόι Kon Tiki της Eterna-Matic, ικανό να δεχθεί και τις πιο δύσκολες δοκιμασίες.

Η αδιάβροχος του κάσα (δοκιμασθείσα σε πίεσι 20 ατμοσφαιρών) προστατεύει το Kon Tiki από την υγρασία, σκόνη, ζέστη και κρύο.

Το Eterna-Matic Kon Tiki αντέχει σε κάθε κακομεταχείριση. Έντελως αυτόματο με τόν περιφημο περιστροφέα του σε ρουλεμάν, δίνει πάντα στον κάτοχό του την ασφάλεια της ακριβοῦς ώρας. Kon Tiki - το ιδανικό ρολόι ακριβείας για την αντιμετώπιση των σκληροτέρων συνθηκών, στα σπορτ και στην καθημερινή ζωή.

Και στις κυρίες επίσης άρεσει να φορούν ένα Kon Tiki.
Μοντέλο γυναικείο (φυσικό μέγεθος)
130 T - 1444

ETERNA·MATIC

Αποκλειστική
πώλησις

TRESOR
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΚΑΤΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 24

KON TIKI

έκπληκτικῆς άντοχῆς. αδιάβροχο

3000 και *Sahida*
τά πιο πλακέ ώρολόγια

Τελειοποιήσις τῆς ακριβείας στα αυτόματα ώρολόγια

Τα Eterna-Matic άνεπηρέαστα στις έξωτερικες επιδράσεις, δέν παρουσιάζουν καμμία άνωμαλία κατά την μακροχρόνια λειτουργία τους. Έτσι εξασφαλίζουν στον σύγχρονο άνδρωπο την έγγῃσι τῆς άπόλυτης ακριβείας.

Sahida

06 VS - 1446

Eterna-Matic "Sahida",
χρυσό 18 καρ., με γυαλί ζαφείρι
με επίστρωση χρυσού,
άνοξειδωτο άτσάλι.

ETERNA·MATIC 3000

46 T - 1466

Eterna-Matic 3000
αδιάβροχο, χρυσό 18 καρατίων
με επίστρωση χρυσού, άνοξειδωτο
άτσάλι, χωρίς ή με ήμερολόγιο.

ETERNA·MATIC

GEM
ΚΑΡ. ΣΕΡΒΙΑΣ 2

ΖΟΛΩΤΑΣ Α.Ε.
ΑΙΟΛΟΥ 82

ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

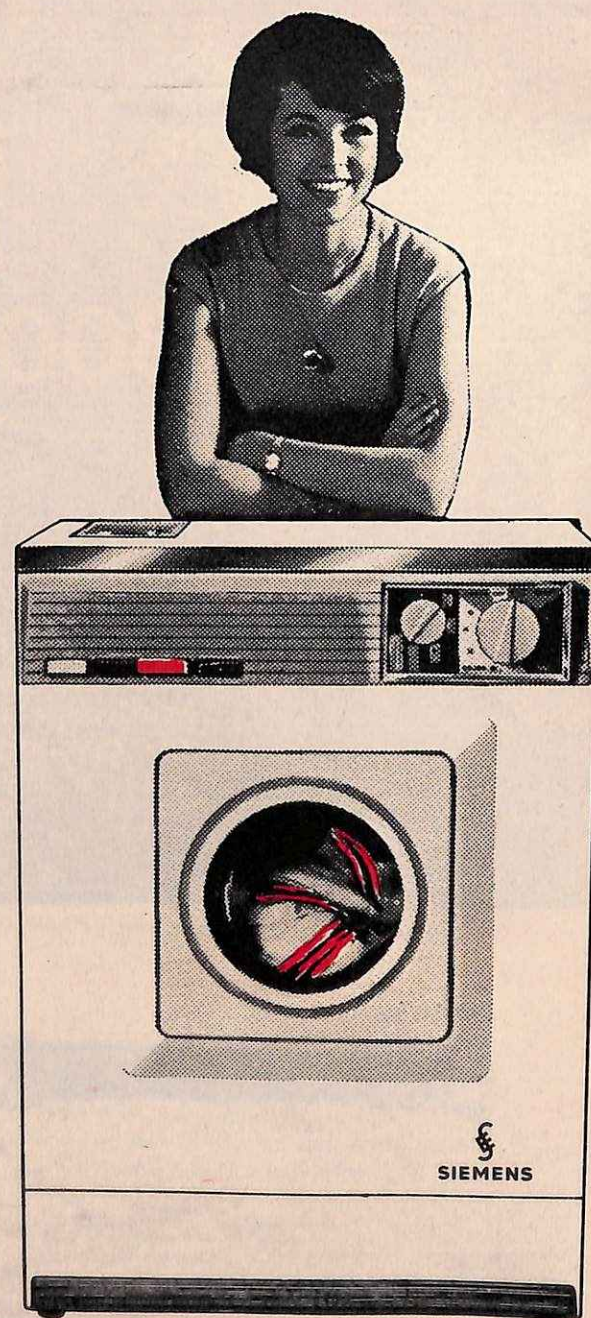
πρῶτο
στὴν
προτίμησιν !

**ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
SIEMENS**

**ΜΕ ΤΕΛΕΙΟ
ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟ**

- ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΥΜΠΑΝΟΥ
- ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΣ 5 ΚΙΛΑ
- ΒΑΖΕΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ
ΚΑΙ ΠΛΕΝΕΙ ΣΤΡΑΓΓΙΖΕΙ
ΜΟΝΟ ΤΟΥ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

HT1/66

Χιούμορ

«Αντε μετά από αυτό το νοήματο να διασκεδάσης τους θεατές!...»

Τό κρίσιμο όρόσημο

Σέ συνεργάτη του, ύπουργό της σημερινής κυβερνήσεως, εξεμυστηρεύθη πριν από λίγες ημέρες ο ύπουργός Συντονισμού κ. Κ. Μητσοτάκης: «Πάμε σε πλήρη σταθεροποίηση» — του είπε με αινιγματική αυτόπεποίθηση... Και την ίδια διαβεβαίωση έδωσε και σε στενό κύκλο φίλων του — στους ίδιους ανθρώπους από τους οποίους δεν είχε αποκρύψει, πρό καιρού, την ανησυχία του ότι η κυβέρνηση αντιμετώπιζε περίπου σε αδιέξοδο...

Η αλφινidia αισιοδοξία του κ. Κ. Μητσοτάκη έπεφτε σε αντίφαση με τα συγκεκριμένα στοιχεία που συνέθεταν εξωτερικά την εικόνα της πολιτικής καταστάσεως εκείνη την στιγμή:

- ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ζήτημα, οι Άμερικανοί ένεφανίζοντο ανένδοτα αρνητικοί και δεν ήσαν διατεθειμένοι να δώσουν τα 20 εκατομμύρια δολάρια που έχρειάζοντο για την αντιμετώπιση του οικονομικού προβλήματος έκ των ενόντων

- ΤΟ ΚΑΣΤΡΙ, από το μέρος του, παρ' όλους τους κλυδωνισμούς που ύφίστατο από τις γνωστές έσωτερικές αντιθέσεις δεν παρουσίαζεν ωστόσο τις ρωγμές που να στηρίζουν μία πρόβλεψη για σύντομη νέα διάσπαση...

- Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ όμας, από της πλευράς της, έκαρκινωδατούσε στο ζήτημα της κοιματικής οργανώσεως.

- Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ της Βουλής ένεφανίζετο προβληματική. 'Η άναιμική πλειοψηφία της κυβερνήσεως προεξοφλούσε την αδυναμία της να νομοθετήσει.

Αδιέξοδο; Περίπου ναί! Και, μάλιστα, ένα αδιέξοδο που έπείτειναν η πραγματική δυσφορία την όποιαν εξέδήλωνε η ΕΡΕ και κυρίως μία σημαντική μερίδα βουλευτών της που ένεφανίζετο άποφασισμένη να άρη την έμπιστοσύνη από την κυβέρνηση, και ώρισμένες φήμες που κυκλοφορούσαν: ότι, π.χ. η κυβέρνηση έπεδίωκε η ίδια την πτώση της, ή ότι ο άρχηγός των Προοδευτικών κ. Σ. Μαρκεζίνης είχε πάρει την άπόφασή του — να καταψηφίση την κυβέρνηση...

Ειδικά το τελευταίο διαδόθηκε σε εύρεία έκταση και με έπιμονή και ένισχύθηκε από την προαναγγελία μιας συνεστιάσεως την όποιαν έτοιμάζει για την άλλην έβδομάδα ο κ. Μαρκεζίνης, ως και από έγκυρες πληροφορίες κατά τις όποιες ο άρχηγός των Προοδευτικών θα ήταν στον λόγο του έξαιρετικά έπιθετικός και όξυς... Τόν έρωτήσαμε: «Είναι αλήθεια ότι κινδυνεύει από οδς η κυβέρνηση;» 'Ο κ. Σπ. Μαρκεζίνης άπεκρίθη: «'Αν πέση μόνη της η κυβέρνηση, βέβαια δεν θα ευθύνωμαι έγώ! 'Αλλ' από μένα δεν πέφτει. Με τον λόγο μου, στην συνεστίαση, άπλως θα πώ στον έλληνικό λαό την αλήθεια — άλλο το ένα κι άλλο το άλλο».

Από της πλευράς των Προοδευτικών, λοιπόν, η κυβέρνηση του κ. Σ. Στεφανοπούλου πρόσ

το παρόν δεν διατρέχει κίνδυνο. Απομένουν τα ύπόλοιπα... Και η μέν στάση της ΕΡΕ είναι ένα ζήτημα που θα μπορούσε να παραμερισθί για την ώρα. Έκείνα που δεν έπιδέχονται αναβολής είναι: το οικονομικό και η διεύθυνση της κοινοβουλευτικής βάσεως της κυβερνήσεως με μερικές άκόμη άποσκιρτήσεις από το Καστρί. 'Ο άνεμος αισιοδοξίας, που γενικά έπνευσε τις τελευταίες ημέρες της προηγουμένης έβδομάδος έντελώς ξαφνικά, δεν θα έδικαιολογείτο, αν η κυβέρνηση δεν είχε βάσιμες έλπίδες ότι: η τελική άπάντηση των Άμερικανών στο μήνυμα που άπηύθυνε στον πρόεδρο Τζόνσον ο Βασιλεύς, έν είδει ύστάτης προσπάθειας για την έξασφάλιση οικονομικής βοήθειας, θα είχε θετικό αποτέλεσμα — έστω με κάποια «φόρμουλα» που θα άπεχρωμάτιζε πολιτικά την άμερικανική χειρονομία' και ότι άκόμη, μετά τις έορτές θα έπυκνώνοντο οι κυβερνητικές τάξεις με μερικούς νέους «άποστάτες».

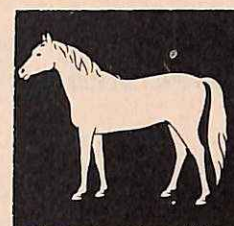
Για την οικονομική βοήθεια, άρμολώς έξεφράσθη στις «Εξόνε» η πεποίθηση ότι το βασιλικό μήνυμα δεν θα έμενε χωρίς ανταπόκριση.

Για την διεύθυνση της κοινοβουλευτικής βάσεως της κυβερνητικής όμάδος, χρήσιμες είναι οι σχετικές πληροφορίες που διαρκούν από το πρωθυπουργικό περιβάλλον: ότι κατά την γνώμη του κ. Σ. Στεφανοπούλου, άπαραίτητη προϋπόθεση για την επίβιωση της κυβερνήσεως είναι η δυνατότης έπιτελέσεως νομοθετικού έργου, άπαραίτητη προϋπόθεση για το νομοθετικό έργο είναι η διεύθυνση της πλειοψηφίας, άσπε να έξασφαλισθί κάποια άνεση, και άπαραίτητη προϋπόθεση για την διεύθυνση της πλειοψηφίας είναι η συγκρότηση των άνεξαοτήτων σε κόμμα, όποτε (βλας ο ίδιος ο πρωθυπουργός λέγει ότι περιμένει με δεβαιότητα...) θα έδηλωθούν προχωρήσεις από το Καστρί.

Αυτά όλα, κατά την γνώμη του κ. πρωθυπουργού, πρέπει να έξασφαλισθούν μέσα στις διακοπές. Και γι' αυτό, ο κ. Σ. Στεφανόπουλος είδοποίησε τηλεγραφικά τους συνεργάτες του, και έθεσε ως όρο: την συγκρότηση του νέου κόμματος πρό του τέλους των διακοπών.

Πράγματι: η επανάληψη των εργασιών της Βουλής μετά τις έορτές είναι κρίσιμο όρόσημο...

Νίκος Μεταξάς

Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως

'Από το 1742

WHITE HORSE

(ΑΣΠΡΟ ΑΛΟΓΟ)

Scotch Whisky

Είναι να το πεις στο ποτήρι... Ένα μαντίλι STÖFFELS
Ένα όμοιο μαντίλι συμπληρώνει τέλεια μιά όμοια εμφάνιση.
Σε όλες τις ώρες το μαντίλι STÖFFELS στολίζουν έναν
μοντέρνο και κομψό άνδρα.

Έχουν πάντοτε
για σένα τους
το γαλάζιο

Stöffels
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΔΙΑΚΗΣ ΠΑΡΕΚΑΤΑΘΗΚΗ
Β. ΚΩΣΤΑΝΟΠΟΥ
ΛΟΛΟΚΟΤΕΡΩΝ 33 ΤΗΛ 12110

"Γνώμη"

L'Air du Temps

το πιο φίνο άρωμα της έποχής
μας. Νεανικό, δροσερό, πρό-
σχαρο, όλοκληρώνει τη προ-
σωπικότητα κάθε γυναίκας!..

Parfum - eau de toilette
NINA RICCI

Paris

Qdigh

Το φαινόμενο Μπήτλς

Μία έρευνα από τον ξένο τύπο. Για τους Μπήτλς — τί σκέπτονται, τί λένε — για τους νέους, τις ανησυχίες, τις φράντζες που κρύβουν τον κόσμο μπροστά τους, το τραγούδι τους. «Βοήθεια!» πνίγονται. Ποιοί; γιατί;

ΣΕΛΙΔΕΣ 57 - 66

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 529 ΕΤΟΣ ΙΑ' • 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύνσεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366. Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγγελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«'Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ

'Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα
ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας
ΣΥΜΒΟΤΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπριάς

'Αρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.
'Αρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντίνου.
'Επί της βίης: Κ. Βεντίνος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος 'Αναγνωστόπουλος, Φρέντι Γεωμανός, Θέμος Δασκαλόπουλος, 'Ελένη Δουκίδου, Β. Καφαντζίς, Μ. Καραβία, Μ. Κοτταμάνη, 'Αλ. Κοττιάς, Ι. Λάμπας, Ν. Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρσκαναίδης, Ροζίτα Σάκου, 'Ανδρέας Φρανκιάς, Ι. Χατζηγεωργίου, Ε. Χατζηγεωργίου

Χρ. 'Αλοΐσης, Στέλ. 'Αρτεμιάδης, Νικόλ. Βαλαβανίδης, Δ. Βόγλης, Α. Βούρβαλης, Ι. Γκίκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Δρόσος, Α. Καραμαρός, Θ. Κασής, Ε. Κάλιαν, Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαρκανής, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκιάδης, Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλτήρας, Β. Ψυράκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Ι. Κυριακόπουλος, Θ. Παγκαλίδης, Φρ. 'Αλτουδάς, Α. Δουλαβέρης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανάκης, Π. 'Ασημακόπουλος, Κ. Πασχάλης, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουβίδης

Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος ('Οδός 'Αγχιλάου, αριθμός 23, 'Αθήναι)

Το γκόλφ στην 'Αθήνα

ΣΕΛΙΔΕΣ 51 - 56

Ένα σπόρ που γοητεύει και συναρπάζει, κατέκτησε τώρα και τους 'Αθηναίους. Στον Όμιλο Γλυφάδας ανατέλλουν τα νέα αστέρια του γκόλφ. Ένδιαφέρον ρεπορτάζ της κ. 'Αργίνης Χωρέμη.

Η Μάχη της 'Ελλάδος

ΣΕΛΙΔΕΣ 44 - 50

'Αέρα!... 'Ο έλληνικός στρατός όρμα προς την Δόξα! Το Ιστορικό ανάγνωσμα του κ. Θ. Παπακωνσταντίνου εισέρχεται σε νέα κεφάλαια...

Κρεμμύδι και 'Αγκάθι...

ΣΕΛΙΔΕΣ 61 - 62

...στις αθηναϊκές σκηνές. Δάκρυα και τσιμπήματα! Η θεατρική ζωή της 'Αθήνας από τον κ. 'Αλ. Διαμαντόπουλο.

'Εμείς κι ό κόσμος...

ΣΕΛΙΔΕΣ 99 - 114

...έδω και άλλο. Η Νάταλι Γούντ και... το τέρας! Οι όρεες των 'Αθηναίων, συμβουλές και ιδέες της Βέρας, ό Φρ. Γερμανός και οι 'Ανθρωποι, καλλιτεχνικός οδηγός.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΜΑΧΗ

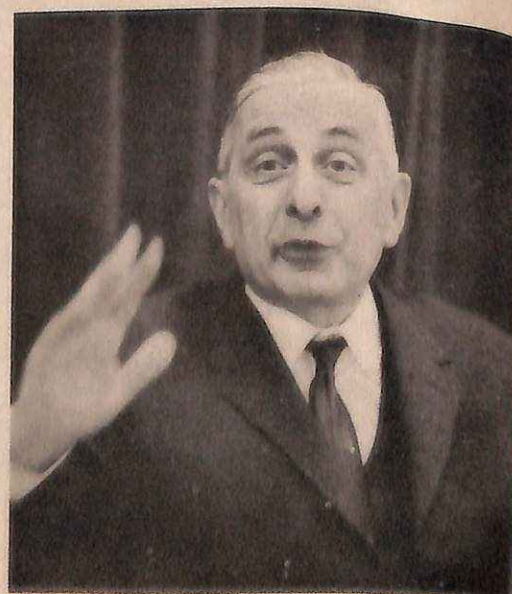

Ο κ. ΦΡΑΝΣΟΥΑ Μιτερράν συγκέντρωσε τα 32% των ψήφων με την υποστήριξη των κομμουνιστών και των σοσιαλιστών. 'Αλλά ή επίτυχία του ένθουσίασε την Ούάσιγκτων και έμούδιασε την Μόσχα, γιατί το Κρεμλίνο είχε ταχθί υπέρ της επανεκλογής του αντινατοϊκού Ντε Γκώλ.

Ο κ. ΖΑΝ Λεκανού έλαβε περίπου το ποσοστό -17% των ψήφων που έχασε ο Ντε Γκώλ, και συγκεντρώνει την μνήν των όπαδών του στρατηγού. «'Ο Λεκανού κατέστη όργανον της γαλλικής διαιρέσεως, έν όνόματι της ενιαίας Εύρώπης», δήλωσε χαρακτηριστικά ό ντεγκωλλιστικός τέως πρωθυπουργός της Γαλλίας κ. Ντεμπρέ.

Ο κ. ΜΑΡΣΕΛ Μπαρμπύ αποτέλεσε μάλλον τό αξιοπερίεργο των προσφάτων εκλογών, στις όποιες έλαβε μέρος «για χάρι». 'Οστόσο, βρέθηκαν περίπου 300.000 Γάλλοι -ποσοστό 1,16% - που τον έψηφισαν, άγνωστο για ποίο λόγο.

Ο πρώτος γύρος των γαλλικών προεδρικών εκλογών τελείωσε την Κυριακή το θράδυ με μία έκπληξη: 'Ο στρατηγός Ντε Γκώλ, ό ήρωας, ό σωτήρ της Γαλλίας, αυτός που της έδωσε ξανά έθνική αυτοπεποίθηση μετά την φοβερή ήθική και πολιτική κρίση, που την είχαν οδηγήσει οι απέλπιδες αποικιακοί πόλεμοι, δέν πήρε την απόλυτη πλειοψηφία που χρειαζόταν για να εκλεγή πρόεδρος για άλλα έπτά χρόνια. Πήρε μόνο 44%, ένώ ό πρώτος αντίπαλός του, Φρανσουά Μιτερράν, ένας σχετικά άγνωστος πολιτικός, συνεκέντρωσε -άπό σοσιαλιστάς, κομμουνιστάς και ριζοσπάστας σοσιαλιστάς- τα 32% των ψήφων. Κατά τό Σύνταγμα της Πέμπτης Δημοκρατίας, θα ακολουθήση την μεθεπόμενη Κυριακή, δεύτερη ψηφοφορία μεταξύ μόνο του Ντε Γκώλ και του Μιτερράν. Το αποτέλεσμα την στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές θεωρείται θέβαιο: Νίκη Ντε Γκώλ. Σε τί όμως πρέπει να αποδώση την σιγή που γράφονται οι γραμμές αυτές; 'Η πρώτη σκέψη είναι ότι ακόμη και οι περισσότεροι πετυχημένοι πολιτικοί φθείρονται από την μακρά παραμονή στην έξουσία. Με την ήγεσία του Ντε Γκώλ, ή Γαλλία απέκτησε διεθνές κύρος, όσο ποτέ μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και γνωρίζει σήμερα εύμερία και οικονομική σταθερότητα, όση ίσως ποτέ στην Ιστορία της. Παρ' όλα αυτά τα 56% των Γάλλων εκλογέων έδειξαν, με την ψήφο τους, ότι θέλουν αλλαγή. 'Αν εξαιρεθούν δέ οι ψήφοι της 'Αριστεράς, μεγάλην μερίδα της γαλλικής κοινής γνώμης είχε ανησυχήσει ή άρνητική στάση του στρατηγού στις σχέσεις με την 'Αμερική, όπως και στα προβλήματα ΝΑΤΟ και Κοινής 'Αγοράς.

ΕΤΕΙ ΩΝΕΙΡΕΥΟΤΑΝ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΧΟ ΤΟΥ

(Γελοιογραφία από το άγγλικό «Πάντζ»)

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ

Τί συμβαίνει με τόν «Δημόκριτο», τὸ μοναδικὸ κέντρο πυρηνικῶν ἐρευνῶν στὴν Ἑλλάδα; Τὸ ἐρώτημα θρίσκεται ἀπὸ καιρὸ στὰ χεῖλη καὶ στὴν σκέψη τῶν ἀνθρώπων ποὺ κινούνται κοντύτερα πρὸς τὸ μεγάλο πυρηνικὸ ἴδρυμα. Ἐδῶ ὅμως καὶ λίγο καιρὸ —ιδιαίτερα μετὰ τὴν παραίτηση τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ποὺ ἐποπτεύει καὶ κατευθύνει τὸν «Δημόκριτο»— τὸ ἐρώτημα ἀπέκτησε πανελλήνιο ἐκτασὴ καὶ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία —ὅπως συμβαίνει μὲ τόσα πράγματα στὴν Ἑλλάδα— νὰ μπλεχτοῦν τὸ ὄνομα καὶ οἱ ἐπιστήμονες τοῦ ἐρευνητικοῦ μας κέντρου, μὲ φανταστικὰ μὲν, ἀλλὰ ἱκανὰ νὰ δημιουργήσουν ἐντυπώσεις, πολιτικὰ τερτίπια καὶ παρασκηνία...

Αιφνιδίως — σαν ατομική έκρηξη — ήλθε η παραίτηση του διοικητικού συμβουλίου της Έλληνικής Έπιτροπής Ατομικής Ένεργειας, έπικεφαλής του οποίου εφρίσκετο ένας άθδρυθος έπιστήμων με διεθνές κύρος, ό καθηγητής κ. Α. Ζέρβας.

Κατέπληξε τό γεγονός ότι άνθρωποι που δέν έχουν λόγους — κανένα λόγο — νά ένδιαφέρωνται γιά ζητήματα έξω από την έπιστήμη τους, θρέθηκαν στην ανάγκη νά θελήσουν νά διαμαρτυρηθούν στον στενό του κύκλο. Όταν, όμως, ήλθε ή ώρα νά πραγματοποιήσουν την έπιθυμία τους, δέν ήταν όσο έδειξαν στην αρχή πρόθυμοι νά μιλήσουν, νά έκμυστηρευθούν, έστω νά διεκρινήσουν...

• "Όμως ό «Δημόκριτος» δέν είναι μόνον μονάκριβος, μοναδικός, είναι και πανάκριβος...

Έπτακόσια έκατομμύρια στοίχισε στους φτωχούς Έλληνες και σ' αυτούς που τους βοήθησαν έξακολουθεί νά στοιχίζει στον προϋπολογισμό, κάθε χρόνο, γύρω στα έκατό έκατομμύρια δραχμών.

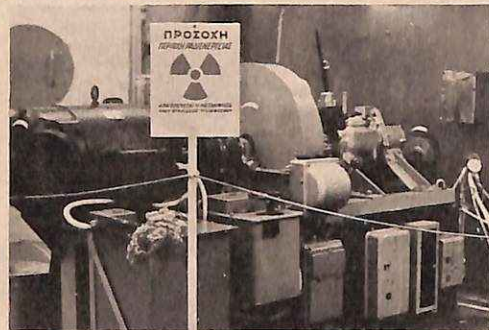
Όταν, στις 25 Νοεμβρίου τρ. έ., ό πρωθυπουργός έδέχετο στο γραφείο του, παρουσία του ύπουργού Έθνικής Άμύνης και του ύπουργού Βιομηχανίας, τόν πρόεδρο της Έλληνικής Έπιτροπής Ατομικής Ένεργείας, καθηγητή του πανεπιστημίου Αθηνών κ. Α. Ζέρβα, γιά νά ζητήσει την παραίτηση του ίδιου και τών μελών του διοικητικού συμβουλίου της έπιτροπής, κανείς δέν γνώριζε — ούτε ό ίδιος ό πρωθυπουργός, φυσικά — ότι μετά από λίγο θα έδέχετο και μίαν άλλη παραίτηση. Παραίτηση που ήταν κλεισμένη στον φάκελο μίας έπιστολής νεαρού, άλλ' έμπειρου πυρηνικού έπιστήμονος.

Η έπιστολή - παραίτηση προερχόταν από τόν καθηγητή του άμερικανικού πανεπιστημίου του Μπάρκλεϋ και ειδικό στις «ύψηλές ένέργειες» κ. Ύψηλάντη, που μετεκλήθη στην Ελλάδα προτάσει του παραιτηθέντος καθηγητού κ. Α. Ζέρβα, γιά νά αναλάβη την καθοδήγηση της ομάδος τών Έλλήνων πυρηνικών έπιστημόνων που εργάζονται, πάνω στο ίδιο θέμα, στα εργαστήρια του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πυρηνικών Έρευνών (C.E.R.N.), στην Γενεύη. Ό κ. Ύψηλάντης πηγαίνειόρχεται κατά περιόδους μεταξύ Αθηνών και Γενεύης. Πρέπει συγχρόνως νά παραδίδη μαθήματα Πυρηνικής Φυσικής στους φοιτητές του πανεπιστημίου Αθηνών και, μέχρι πρό τιος, νά συμμετέχει στις εργασίες της έπιτροπής, ή όποία έπεξεργάζεται τό πρόγραμμα και τόν κανονισμό λειτουργίας, που θέτει τά θεμέλια του πανεπιστημίου μεταπτυχιακών σπουδών τών Πατρών.

Από αυτή την τελευταία θέση παρητήθη ό Έλληνοαμερικανός έπιστήμων — μαζί του και ό κ. Γιάσσογλου. Διεφώνησε με τόν τρόπο και τόν διαστικό ρυθμό που έχει υιοθετηθ στην δημιουργία του νέου πανεπιστημίου και λέγεται ότι χαρακτήρισε την κατάσταση ως «χαώδη».

Ό κ. Ύψηλάντης ήταν μαθητής και μέλος της έρευνητικής ομάδος έπιστημόνων του μεγάλου πυρηνικού καθηγητού Τσάμπερλαν, που κέρδισε τό Βραβείο Νόμπελ Φυσικής γιά τις έρευνές του στην περιοχή τών «ύψηλών ένεργειών» και την εκπληκτική ανακάλυψη του «άντιπρωτονίου». Η διαφωνία του κ. Ύψηλάντη με τά άλλα μέλη της έπιτροπής οφειλόταν στον πανεπιστημίου Πατρών — τούς κ.κ. Πεπελάση, Ζερβό και Μοντουσή — άποκαλύπτει κάποια βαθύτερη διαφορά μεταξύ τών πυρηνικών και τών άλλων έπιστημόνων. Διαφορά στον τρόπο τού σκέπτεσθαι, στις μεθόδους που θα έπρεπε νά ακολουθηθούν και στην πρακτική εφαρμογή τών προγραμμάτων που καταστρώνονται. Άκόμη και στα ίδια τά προγράμματα. Καί ή διαφορά αυτή γίνεται σημαντικώτερη όταν περνά τούς τοίχους του «Δημόκριτου», όταν επηρεάζει τόν ρυθμό και

Ο ΤΕΩΣ πρόεδρος της Έλληνικής Έπιτροπής Ατομικής Ένεργείας κ. Α. Ζέρβας (δεξιά), που παρητήθη τελευταία από την θέση του. Οί έρευνες στον «Δημόκριτο» έχουν και κινδύνους, γιά τούς όποιους είδοποιεί ή λευκή πινακίς (κάτω)

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ ΜΟΝΑΚΡΙΒΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»,

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΚΡΙΒΟΣ!..

την απόδοση τών εργασιών και τών έρευνών μέσα στο μοναδικό και άκριβοπληρωμένο πυρηνικό μας ίδρυμα.

Έπιστημαίνοντας, πάντως, ό,τι καλό υπάρχει στον έλληνικό έπιστημονικό χώρο, αλλά και ύπογραμμίζοντας όσες κακές —κατά την γνώμη του— πλευρές υπάρχουν, ό Έλληνοαμερικανός έπιστήμων προσέβη σε ώρισμένες συγκρίσεις και παρατηρήσεις.

Πέραν αυτών, υπάρχουν και άλλες γνώμες, από άλλες πλευρές, που, έλέγχοντας τά πράγματα στον «Δημόκριτο», δέν περιορίζονται στο έπιστημονικό μόνον έργο, αλλά προχωρούν και σε προβλήματα διοικήσεως και λειτουργίας του κέντρου. Ύποστηρίζεται, μάλιστα, ότι όσο κι αν είναι έξωεπιστημονικές οι πλευρές αυτές, επηρεάζουν έν τούτοις τούς εκεί εργαζομένους έπιστήμονες και, μέσω αυτών, τό έπιστημονικό τους έργο...

Σαν πρώτη και γενική διαπίστωση, δάσει τόν απόψεων που έκτίθενται, προκύπτει τό γεγονός ότι:

Στην Αθήνα ιδιαίτερα, και κατά κύριο λόγο έκτός του «Δημόκριτου», δέν υπάρχει έπιστημονική έρευνα, όπως αυτή νοείται στο έξωτερικό. Ξεπερασμένες άντιλήψεις —μιαλά του 19ου αιώνος, άκούσθηκε ένας χαρακτηρισμός— φέρουν έμπόδια στην πανεπιστημιακή έρευνα. Στον πανεπιστήμιο Αθηνών, παρά τόν

μικρό αριθμό καθηγητών που υπάρχει, δυό έδρες της Φυσικής έξακολουθούν νά παραμένουν κενές, με ευνόητα άποτελέσματα, την στιγμή που σε άλλα, ξένα πανεπιστήμια υπάρχουν πέντε, έξη και έπτά δεκάδες καθηγητών, που κατευθύνουν τούς φοιτητές, τούς νεαρούς έπιστήμονες και τις έρευνες.

Παρ' όλα αυτά —ή διαπίστωση αυτή όφείλεται στον κ. Ύψηλάντη— στην Ελλάδα υπάρχει θαυμάσιο ανθρώπινο ύλικό.

Πιστεύω, είπε, ότι ό «Δημόκριτος» δίνει μίαν έξαίρετη ευκαιρία νά αξιοποιηθ ή ύλικό αυτό τών νέων ανθρώπων, που θυσιάζουν όλοι τά οικονομικά τους συμφέροντα, γιά νά άφιερωθούν στην έπιστημονική έρευνα. Προέρχονται όλοι από ξένα πανεπιστήμια και έχουν συνηθίσει σε λίγη θεωρία και πολλή πράξη.

Αυτή είναι, φαίνεται, και ή αίτία που κάνει τελικά τόν πυρηνικό έπιστήμονα νά καταλήξει σε ένθαρρυντικές σκέψεις και διαπιστώσεις, τουλάχιστον γιά ό,τι συμβαίνει μέσα στον «Δημόκριτο»:

Στον «Δημόκριτο», ύποστηρίζει, τά δυό τελευταία χρόνια, οι έρευνες προχωρούν άρκετά καλά και αρχίζουν νά πλησιάζουν τά διεθνή επίπεδα. Οι έρευνηται του «Δημοκριτου» έχουν ήδη κάνει 105 δημοσιεύσεις σε ξένα έπιστημονικά περιοδικά.

Δέν συμφωνούν όμως όλες οι έπιστημονικές πλευρές του πυρηνικού μας κέντρου με τις άπόψεις του κ. Ύψηλάντη. Καί εδώ αρχίζουν οι άντιθέσεις, τά «στρατόπεδα» και, όπως θα δούμε παρακάτω, ή κατασπάτάληση έπιστημονικών δυνάμεων ή και ή άχρήστευσή τους, γιά λόγους τεχνικούς, οι όποιοι δημιουργήθηκαν από παλαιότερες πρωτοβουλίες, που θεωρούνται σήμερα χωρίς άπόδοση.

1 Οι σκοποί του Κέντρου Πυρηνικών Έρευνών «Δημόκριτος», ύποστηρίζει άλλη έπιστημονική πλευρά του πυρηνικού μας κέντρου, θα έπρεπε νά είναι κατά κύριο λόγο ώφελιμιστικοί. Νά μην περιορίζονται, όπως σήμερα, σε καθαρώς έπιστημονικές έρευνες, χωρίς ούσιώδη άπόδοση, μόνο και μόνο γιά νά γίνονται δημοσιεύσεις στα ξένα έπιστημονικά περιοδικά.

2 Ό «Δημόκριτος», οι έπιστήμονες που εργάζονται εκεί και τά μέσα τά τεχνικά που διαθέτει τό πυρηνικό μας κέντρο, ύποστηρίζεται, πρέπει νά έπιδιοθούν σε έρευνες και μελέτες που θα έχουν άμεση άπόδοση και θα συμβάλουν στην πρόοδο της ελληνικής οικονομίας, καθοδηγώντας την βιομηχανία και την γεωργία, π.χ., προς καλύτερες παραγωγικές μεθόδους.

3 Στην έπιστημονική έρευνα, τονίζουν οι ίδιοι κύκλοι, θα είμεθα μοιραία ούραγοί. Στην Ελλάδα, κατά κανόνα, έχουμε στεγανά διαμερίσματα, όπου εργάζεται έρευνητικά ό καθένας μόνος του, χωρίς ευκαιρίες γιά όμαδική εργασία και συνεργασία. Έτσι, οι ξένοι, που εργάζονται σε μεγάλες ομάδες και με πολλά μέσα, θα προχωρούν πάντα πιο γρήγορα από μας.

Σ' αυτό τό σημείο διαφωνίας —«Δημόκριτος» άφωσιωμένος στην «καθαρή» έπιστημονική έρευνα ή «Δημόκριτος» έρευνητής πρακτικών εφαρμογών στην βιομηχανία και στην γεωργία;— βρίσκεται μιά από τις βασικές αίτίες της κακοδαιμονίας που πολλοί διαπιστώνουν στο πυρηνικό μας κέντρο. Όσοι πιστεύουν ότι ό

Αυτό τό πλευτό διατηρεί πάντα ή φόρμα του

Αν θέλετε τό όμορφο πλεκτό σας νά διατηρηθ γιά καιρό, τότε προτιμήστε τό "DRALON". Τό ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι αυτό άκριβώς, πώς διατηρεί την όμορφιά του. Άκόμη και τά πιο εύπαθη πλεκτά, όταν είναι από "DRALON", πλένονται άφοβα στο

πλυντήριο σας, δέν ξεχειλώνουν ούτε σηκώνουν χνούδι. Με τά μοντέρνα πλεκτά από "DRALON" θα είσθε πάντα ένθουσιασμένη! Τά πλεκτά από "DRALON" σας κοιταξέουν με την ώραιότερή φόρμα τους. "DRALON" (ΝΤΡΑΛΟΝ) πλεκτά κομψά και πρακτικά.

dralon®

Νήματα ΝΤΡΑΛΟΝ έξαίρετικής ποιότητας κατασκευάζει ή ΕΡΙΟΜΑΡ Α.Ε., Ντέκα 5, Αθήνα.

«Δημόκριτος» πρέπει να συνεργασθώ στην πρόοδο της ελληνικής οικονομίας, λένε ότι έχει «πέσει στα χέρια των κλασικών και θεωρητικών, των ανθρώπων που βλέπουν ακόμη και την τόσο χρησιμη παραγωγή ραδιοισοτόπων σαν «έμπορικη» πράξη, που κλέβει ώρες επιστημονικής έρευνας από τον «Δημόκριτο».

Όσοι προτιμούν την ωφέλιμιστική, την πρακτική απασχόληση, τα έχουν κυρίως με τους κλασικούς αυτούς που, ενώ δεν είναι πυρηνικοί, αλλά —καλοί καθ' όλα ως επιστήμονες— απλώς χημικοί ή φυσικοί, κατέχουν πολλές θέσεις στον «Δημόκριτο».

Και τώρα μιλάει μικρή παρένθεση, για να ξεγυρνούμε ωρίσιμα σημεία.

Όταν, παλαιότερα, κατεβάλλετο προσπάθεια για την προσέλευση επιστημόνων στον «Δημόκριτο» από το εξωτερικό, «είσήχθη» και μια μεγάλη ομάδα φυσικών και χημικών, χωρίς ειδικευση στα πυρηνικά, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων. Παράλληλα, η «Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ένέργειας» είχε στείλει με υποτροφίες στο εξωτερικό, για μετεκπαίδευση στον πυρηνικό κλάδο, άλλους «Ελληνες επιστήμονες», που άρχισαν με τον καιρό να επιστρέφουν στον «Δημόκριτο». Έν τω μεταξύ, όμως, οι θέσεις συμπληρώθηκαν από τους «κλασικούς», και έτσι παρατηρείται σήμερα το φαινόμενο, ατομικοί επιστήμονες να προσλαμβάνονται στον «Δημόκριτο» σαν... τεχνίτες και ήμερομίσθιοι, χωρίς θέση ουσιαστικής εργασίας γι' αυτούς, ενώ οι άνθρωποι που «είσήχθησαν» χωρίς να σταλούν στο εξωτερικό για ειδικευση από την Ε.Ε.Α.Ε. διεξάγουν έρευνες στους κλασικούς τομείς της Χημείας και της Φυσικής, και όχι πυρηνικές, για τις οποίες ξωδεύτηκαν χρήματα και κτίστηκε ο «Δημόκριτος».

Τα πράγματα δεν πηγαίνουν καλά στον «Δημόκριτο», ακούγεται συχνά τον τελευταίο καιρό. Για 80, το πολύ 100 θέσεις, συνωστίζονται πάνω από 130 επιστήμονες. Ακόμη και οι κλασικοί έδαφολόγοι βρίσκονται και εργάζονται στον «Δημόκριτο», την στιγμή μάλιστα που διαθέτουν ολόκληρο Έδαφολογικό Ίνστιτούτο στην Λυκόβρυση.

Στον τομέα τους, αναγνωρίζεται, οι λεγόμενοι κλασικοί επιστήμονες ίσως να είναι καλύτεροι από τους πυρηνικούς. Γεγονός, όμως, είναι ότι αυτή την στιγμή εργάζονται, κατέχοντας την θέση κάποιου ειδικευμένου πυρηνικού, που κάθετα με δεμένα τα χέρια, γυρίζοντας στους διαδρόμους του Κέντρου σαν υποαπασχολούμενος τεχνίτης και ήμερομίσθιος.

Το κακό είναι ότι, αν αληθεύουν όσα καταγγέλλονται, σε λίγον καιρό τα πράγματα στον «Δημόκριτο» θα χειροτερεύσουν περισσότερο. Και νά η εξήγηση:

Στο εξωτερικό, υποστηρίζεται, βρίσκονται αυτή την στιγμή 50 ακόμη πυρηνικοί επιστήμονες για εκπαίδευση. Ποιές θέσεις θα καταλάβουν όταν γυρίσουν, αφού σήμερα υπάρχουν ήδη άλλοι 50 πυρηνικοί που βρίσκονται στον «Δημόκριτο» σαν ήμερομίσθιοι και τεχνίτες;

Η απάντηση, τουλάχιστον για την αιτία των δσων συμβαίνουν στον «Δημόκριτο», περιέχει δυο βασικές αφορμές:

Στον «Δημόκριτο» δεν υπάρχει στην ουσία οργάνωση, όχι μόνο στον διοικη-

τικό, αλλά και στον επιστημονικό τομέα, όπως δεν υπάρχει και επιτροπή υπεύθυνη για τον καθορισμό των επιστημονικών προγραμμάτων!

Η καταγγελία προέρχεται από το «έσωτερικό» του «Δημόκριτου» και ταιριάζει απόλυτα —επιβεβαιώνεται— από μια παράγραφο της ανακοινώσεως που έξεδόθη πρό ολίγου καιρού από την «Ένωση Ελλήνων Πυρηνικών Επιστημόνων», η οποία τονίζει:

«...ο «Δημόκριτος» δεν προσέφερεν εις την χώραν και εις την ελληνικήν επιστήμην ό,τι θα ήδύνατο άσφαλώς να προσφέρει, ή δε προσπάθεια των επιστημόνων δυσχεραίνεται. Τουτό όφείλεται εις την έλλειψιν προγραμματισμού και οργάνώσεως, κυρίως δε εις την έλλειψιν συντονισμού των έρευνών και την άπουσίαν μερίμνης διά την έξασφάλισιν συνθηκών σταθερότητος, ασφάλειας και έμπιστοσύνης εις τους επιστήμονας».

Η τελευταία περίοδος της παραγράφου υπενθυμίζει ώρισμένα παράπονα που ακούσθηκαν κατά καιρούς. Μιά από αυτές τις διαμαρτυρίες άφορά στην μισθοδοσία:

● «Κάθε φορά που ανανεώνεται ή σύμβαση εργασίας, μένουμε πέντε μήνες άπλήρωτοι».

Προκειμένου να διατυπωθή μιá υπεύθυνη και όμαδική γνώμη για την διόρθωση της καταστά-

σεως στον «Δημόκριτο», ή «Ένωση Ελλήνων Πυρηνικών Επιστημόνων» άπεφάσισε πρό καιρού να συγκαλέση τις ένώσεις Χημικών, Φυσικών, των επιστημόνων του Κέντρου Πυρηνικών Έρευνών κ.ά., προκειμένου να θέσει μερικά προβλήματα για επίλυση, ώστε να αξιοποιηθή κατά το δυνατόν περισσότερο και να διαρθρωθή σωστά ό «Δημόκριτος». Θά συζητηθή επίσης το πρόβλημα του επιστημονικού προσανατολισμού του ίδρύματος.

Η γνώμη, πάντως, των πυρηνικών επιστημόνων, που ανήκουν στην Ένωση αυτή, έχει διατυπωθή ήδη. Πιστεύει ή «Ένωση Ελλήνων Πυρηνικών Επιστημόνων» ότι ό «Δημόκριτος»:

● «...πρέπει να στραφή προς δύο κυρίως τομείς. Προς την έφηρμοσμένην έρευναν, ή όποια θα άποδή προς όφελος της διομηχανίας και της οίκονομίας της χώρας, και προς την εκπαίδευσιν, προς τουτό δε πρέπει να συνδεθή με τα άνώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας και ιδιαιτέρως προς το πανεπιστήμιον Πατρών, το όποιον θα επιδιώξη την μεταπτυχιακήν εκπαίδευσιν».

Η άναφορά στο υπό δημιουργίαν πανεπιστήμιον Πατρών μάς ξαναφέρει στην άρχή αυτής της έρευνας, στην διαφώνια του καθηγητού κ. Ύψηλάντη με τον τρόπο θεμελιώσεως και λειτουργίας του άνωτάτου αυτού εκπαιδευτικού ιδρύματος, με ύψηλους —στις προθέσεις τουλάχιστον— πνευματικούς σκοπούς.

Υπάρχει έλπίδα να γίνη ένα καλό πανεπιστήμιο, είχε πεί ό Έλληνοαμερικανός πυρηνικός επιστήμων. Άλλα —και διειτύπωσε άμέσως την άντίρρηση που τον ώδήγησε στην παραίτηση— ακολουθούν έναν τρόπο πολύ διαστικό για την οργάνωσή του, τρόπο όμοιο,μ' αυτόν που είχε υιοθετηθή για τα άλλα πανεπιστήμιά μας. Δεν θα προσφέρουν έτσι υπηρεσία στο νέο πανεπιστήμιο. Και όμως μάς είχαν προσφερθή και χρήματα και συμβουλές, των όποιών άρνήθηκαν την έφαρμογή, παρά το γεγονός ότι έβασίζοντο στις νεώτερες άντιλήψεις, ιδίως όσον άφορά την μεταπτυχιακή εκπαίδευσιν.

Μέχρις άντικρούσεως της γνώμης αυτής, ως προς την διοργάνωση του νέου πανεπιστημίου, το ζήτημα θα μένη άνοικτό, για να υπενθυμίζη τουλάχιστον κάποιαν άλλη περίπτωση, που φαίνεται ότι έκλεισε όριστικά. Το Κέντρο Άνωτέρων Φυσικών Σπουδών και Φιλοσοφίας της Έπιστήμης (Κ.Α.Φ.Σ. και Φ.Ε.) έξεπαίδευε 40 νέους επιστήμονες σε μεταπτυχιακές σπουδές, που θα συνεχίζοντο, για να ολοκληρωθούν, σε άνώτατα ιδρύματα του Ίσραήλ. Έδίδασκαν στην σχολή πτυχιούχων του «Δημοκρίτου» - Κ.Α.Φ.Σ. και Φ.Ε., με σειρές διαλέξεων, άκόμη και ξένες διασημότητες της επιστήμης και όλοι προέβλεπαν ότι θα προέκυπτε κάτι πολύ καλό και ούσιώδες για την πρόοδο των νέων επιστημόνων και της έρευνας. Δυστυχώς ή σχολή αυτή έκλεισε για λόγους που δεν έξηγήθηκαν μέχρι σήμερα σε όσους άπορούν. Και φαίνεται να είναι πολλοί. Οι εύφάνταστοι, μάλιστα, έθθασαν να ψιθυρίζουν και για... αυλικές παρεμβάσεις!

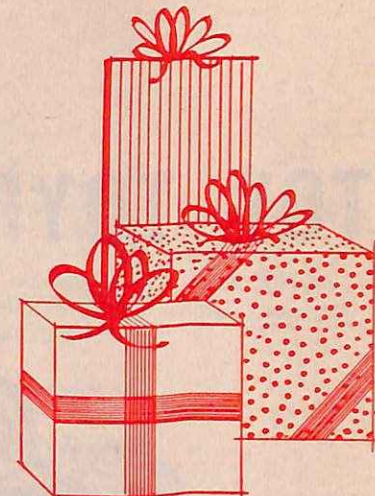
Υποστηρίζεται, πάντως, άκόμη και τώρα, ότι στον «Δημόκριτο» μπορεί και πρέπει να γίνη μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Στεγαστικά, τουλάχιστον, υπάρχουν εγκαταστάσεις που μένουν άχρησιμοποίητες και μάλιστα σε έποχή που κατά γενική όμολογία χρειαζόμαστε περισσότερη Φυσική...

Έν όψει της κυβερνητικής άποφάσεως για την αναδιοργάνωση της Έλληνικής Έπιτροπής Ατομικής Ένέργειας, θα πρέπει όσοι έχουν ευθύνη για το σοβαρό αυτό θέμα να σκεφθούν λογικά και να προτείνουν θετικές λύσεις. Να σχεδιάσουν προσεκτικά ένα υποσχετικό μέλλον για την ελληνική επιστήμη και τους εργατές της.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αυτές είναι Μηχανές Kodak Instamatic

Είναι τόσο σίγουρες...
τόσο εύκολες στο χειρισμό...
που όλοι θα ήθελαν να πάρουν ένα τέτοιο δώρο.

ΑΠΛΩΣ ΑΝΟΙΓΕΤΕ...

ΒΑΖΕΤΕ ΤΗΝ ΚΑΣΕΤΤΑ...

ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΕΤΕ

Φέτος τα Χριστούγεννα εκείνοι που πραγματικά νοιάζονται για τα δώρα τους, δίνουν φωτογραφικές μηχανές KODAK INSTAMATIC. Γιατί τίποτε δεν φέρνει τόσο χαρά, όσο οι λαμπρές πολύχρωμες φωτογραφίες και τα σλαϊντς που βγαίνουν με μηχανή KODAK INSTAMATIC. Καμιά άλλη μηχανή δεν είναι τόσο εύκολη στη

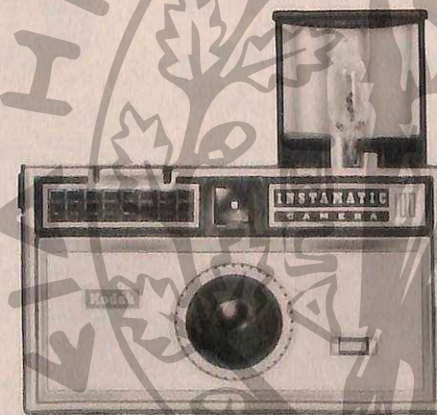
χρήση. Βάζετε την κασέττα KODAPAK, κλείνετε το καπάκι της μηχανής... και αρχίζετε να φωτογραφίζετε. Ζητήστε να δώτε όλη την σειρά των φωτογραφικών μηχανών KODAK INSTAMATIC και τα εξαρτήματά τους σε οποιοδήποτε κατάστημα φωτογραφικών ειδών της KODAK.

Υπάρχει μιá μηχανή για κάθε περίπτωση δώρου.

KODAK INSTAMATIC 50

Η πιο φθηνή μηχανή με κασέττα KODAPAK... Βάζετε το φιλμ με την κασέττα KODAPAK και εύθελαν, χωρίς να περνάτε ή να ξανατυλίγετε το φιλμ. Δεν έχετε να ρυθμίσετε τίποτε! Κοστίζει μόνο 390 δρχ.

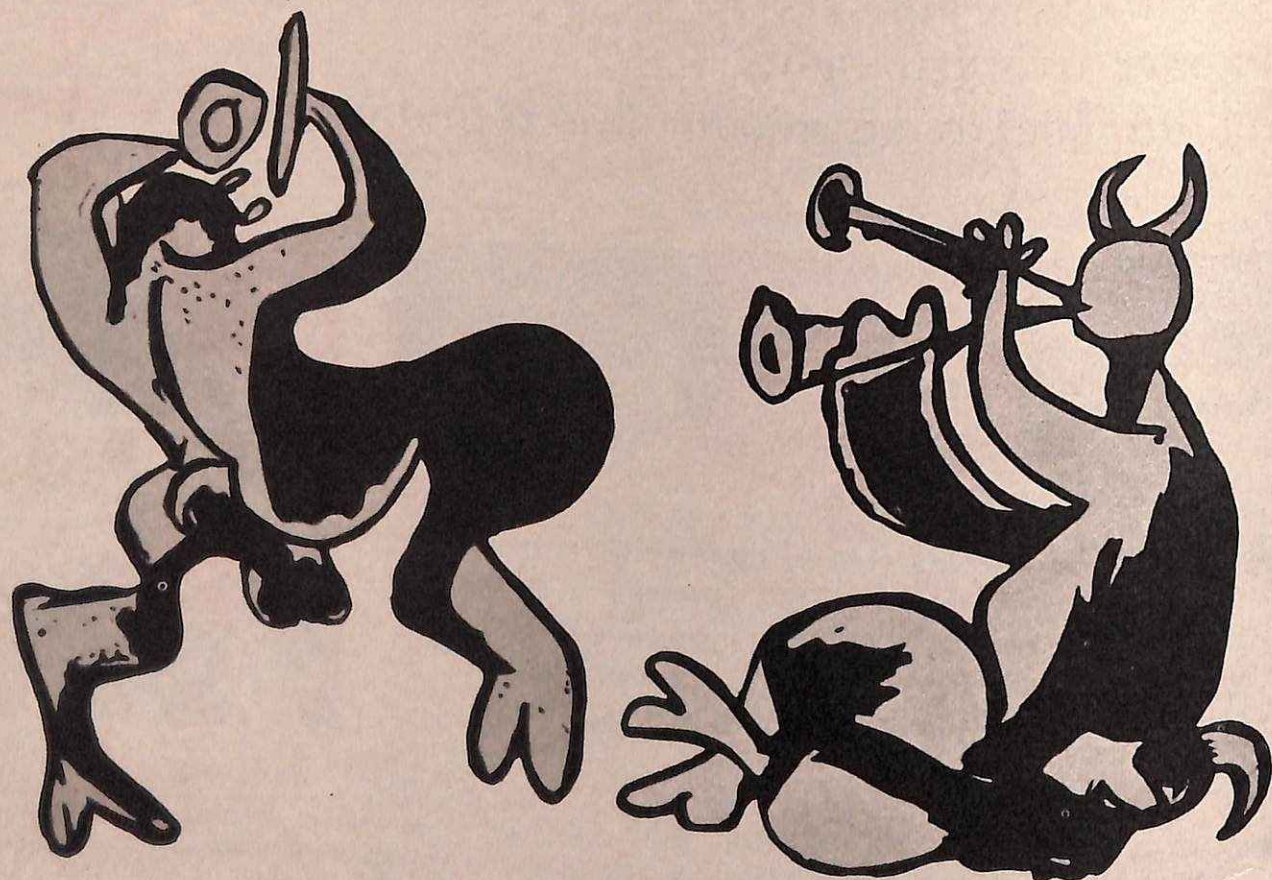
KODAK INSTAMATIC 100

Είναι κομψή και με ασφάλεια από το ένδεχόμενο διπλής εκδόσεως. Έχει ένσωματωμένο φλάς για νυκτερινές λήψεις και για κλειστούς χώρους. Είναι μιá μηχανή μεγάλης άξιας με πολύ χαμηλή τιμή Κοστίζει μόνον 750 δρχ.

ΑΛΕΚΤΩΡ

ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΗΜΩΝ ΕΜΠΙΠΡΑΜΕΝΟΥ...

...ύμεις ἄδετε

Τὴν Δευτέρα, 29 Νοεμβρίου, καὶ τὴν Τετάρτη, 1η Δεκεμβρίου, οἱ θεατρικοὶ καὶ μουσικοὶ κριτικοὶ τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων συγκεντρώθηκαν σχεδὸν ὅλοι στὴν κορυφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ —στὴν αἴθουσα τοῦ ὁμωνύμου κέντρου— καί, ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς, συζήτησαν περὶ ὕψους, βάθους, ἐκτάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐλληνικῶν φεστιβάλ καὶ τῶν ἄλλων «τουριστικῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων».

Ὁργανωτὴς τῆς ὑψηλῆς «Συναντήσεως» ἦταν ὁ Ἑλληνικὸς Ὁργανισμὸς Τουρισμοῦ, μὲ ἐκπροσώπους τοῦ τὸν γενικὸ γραμματέα κ. Δημ. Παπαευστρατίου καὶ τὸν διευθυντὴ τῆς ὑπηρεσίας τουριστικῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων κ. Νίκο Συνοδινό. Ἡ σχετικὴ πρόσκληση καθόριζε ὡς ἑξῆς τὰ θέματα τῆς συζητήσεως, τὴν ὁποία διηύθυνε ὁ κ. Παπαευστρατίου:

- 1 Γενικὲς σκέψεις καὶ συμπεράσματα ἐπὶ τῆς πρώτης δεκαετίας (1955 - 1964) τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν.
- 2 Γενικὲς σκέψεις καὶ συμπεράσματα, εἰδικότερα, γιὰ τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν 1965.
- 3 Τυχόν προτάσεις γιὰ τὸ μέλλον.

Στὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ. τόνισε ὅτι ἡ ὁργάνωση καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων ἀπὸ τὸν

ὁργανισμὸ τοῦ ἐκπροσωπεῖ ἀποδίδει κατὰ κύριο λόγο στὴν ἀνάπτυξη τῆς τουριστικῆς κινήσεως στὴν χώρα καὶ ὅτι αὐτὲς πρέπει νὰ κριθοῦν, πρὶν ἀπ' ὅλα, μὲ τὸ κριτήριό αὐτό.

Ἐχασε ὁ κ. γενικὸς ὅτι στὸ τελευταῖο Φεστιβάλ κύριο σύνθημα δὲν ἦταν «κατὰ κύριο λόγο» ἡ ἀνάπτυξη τῆς τουριστικῆς κινήσεως, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ μεγαλειώδες, ὅσο καὶ δονικητικὸ περὶ «ἀνόδου τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ», μέσω τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Φεστιβάλ μὲ τὶς 679 παραστάσεις καὶ συναυλίες παντὸς εἴδους.

Φυσικὰ, μετὰ τὴν ἀποτυχία τῆς «ἀνόδου» —ἡ ἐπαρχία δὲ χῆκε ἀδιάφορα καὶ πολλὰς φορὲς ἀγνόησε ἀκριβοπληρωμένους ἐκδηλώσεις—, ὁ Ε.Ο.Τ. ἐπέστρεψε τώρα στὴν λογικώτερη δικαιολογία τῆς «υποδοχῆς» τῆς τουριστικῆς κινήσεως.

Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο φαίνεται ὅτι δὲν ἔκανε σὺν τὰ τὴν δουλειά του ὁ Τουρισμὸς, ἡ ὅτι, τουλάχιστον, οὐσιαστικοὶ λόγοι —ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν προβλεφθῇ— ἀνέτρεψαν τὴν θεωρητικὴν του προθέσιν. Ἡ περίοδος ἀρχῶν Ἰουνίου - ἀρχῶν Ἰουλίου, ποὺ παρουσιάζει μιὰν αἰσθητὴ κάμψη τῆς τουριστικῆς κινήσεως, δὲν βοηθήθηκε μὲ τὸ φετινὸ Φεστιβάλ Ἀρχαίας Τραγωδίας τῆς Ἐπιδαύρου, ποὺ γίνεται —τουλάχιστον γινώσκοντες— γιὰ νὰ υποδοχῇ καὶ νὰ δημιουργήσῃ πρόσθετο ἐνδιαφέρον γι' αὐτὴ τὴν τουριστικὴν λυμφοειδή περίοδο.

Ὅλα τὰ ἄλλα χρόνια τὸ Φεστιβάλ Ἐπιδαύρου ἀρχίζει στὶς 10 Ἰουνίου καὶ βοηθεῖ κατὰ τὴν κατάστασιν. Στὶς 27 Ἰουνίου ἀρχίζει φέτος καὶ τελεῖται στὶς 25 Ἰουλίου. Ἀρχισε πολὺ ἀργά, ὥστε νὰ καλύψῃ τὶς ἀνάγκες γιὰ τὶς ὁποῖες βασικὰ δημιουργήθηκε καὶ συνεχίστηκε —χρονικῶς πέραν τοῦ δέοντος— σὰν ἀνταγωνιστὴς τῶν ἀθηναϊκῶν ἐκδηλώσεων, ποὺ ἀρχισαν μόλις τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὴν δική του «πρώτη» στὴν Ἐπίδαυρο.

Ὡστόσο, ἐλάχιστα ἐνδιαφέρθηκαν οἱ ὁμιληταί, ἐν συνεχείᾳ, γιὰ τὴν οὐσιώδη αὐτὴ πλευρὰ τῆς φεστιβαλικῆς δραστηριότητος. Εἴτε ἀπερίφραστα, εἴτε ἐμμέσως, μὲ τὶς προτάσεις καὶ τὰ αἰτήματα ποὺ διετύπωσαν, θεώρησαν τὸν Ε.Ο.Τ. σὰν τὸν «Μαικήνα τῆς καλλιτεχνικῆς κινήσεως» στὴν Ἑλλάδα, χωρὶς κάποιος νὰ τοῦ ἀρνηθῇ καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ «δικτάτορα».

Ὅπως ἦταν φυσικὸ, λόγω τοῦ εἰδικοῦ λειτουργήματος ποὺ ἀσκοῦν στὴν ἐξυπηρέτηση τῆς κοινῆς γνώμης καὶ στὴν πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, οἱ παριστάμενοι βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμη τους γιὰ τὴν λύση ὅλων τῶν προβλημάτων καὶ τὴν θεραπεία ὅλων τῶν ἐλλείψεων, ἀπὸ τὶς ὁποῖες πάσχει ἡ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ δύο πρῶτα θέματα, ὅπως τὰ ἔθεσε ὁ κ. Παπαευστρατίου, μποροῦμε νὰ πούμε ὅτι οἱ διοικούντες τὸν Ε.Ο.Τ. ἐπέδειξαν καὶ πάλι ἀσθενὴ μνήμη —τουλάχιστον— καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν.

Βάσει τῶν θεμάτων ποὺ ἔθεσε γιὰ συζήτηση ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Τουρισμοῦ, αὐτόματα προέκυψε ἡ ἀνάγκη παρουσίας στὴν συνάντηση τοῦ Λυκαβηττοῦ τῶν παραγόντων ἐκείνων, ἡ ὥρισμένων ἐξ αὐτῶν, ποὺ εἶχαν κατὰ τὴν παρελθούσα δεκαετία τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν εὐθύνη τῆς ὁργανώσεως τοῦ Φεστιβάλ καὶ τῶν ἄλλων καλλιτεχνικῶν καὶ τουριστικῶν ἐκδηλώσεων. Θὰ ἔπρεπε ὅπωςδήποτε νὰ κληθοῦν, γιὰ νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμη τους, ἐκπρόσωποι τῆς Περιγητικῆς Λέσχης, τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου», ὁ πρῶν γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Ν. Φωκάς, ὁ πρῶν προϊστάμενος τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν κ. Κίμ. Βουρλούμης καὶ ὁ πρῶν διευθυντὴς ὅλων τῶν τουριστικῶν ἐκδηλώσεων κ. Π. Παπαχελάς, ποὺ εἶχαν τὴν εὐθύνη μιᾶς φεστιβαλικῆς δεκαετίας.

Ἀντ' αὐτῶν προσεκληθῆσαν μὲν οἱ θεατρικοὶ καὶ μουσικοὶ κριτικοί, ποὺ εἶχαν ἀρμοδιότητα καὶ ἐνδιαφέρον νὰ μιλήσουν καὶ νὰ κρίνουν τὴν σύνθεσιν τοῦ προγράμματος καὶ μάλιστα μόνον ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως καὶ ὄχι τουριστικῆς. Ἔτσι δὲν μπόρεσαν νὰ ἀκουσθοῦν ἔγκυρες ἀπόψεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ προέκυπτε σημαντικὴ βοήθεια γιὰ τὸν Ε.Ο.Τ. καὶ τοὺς ὁργανωτὰς τοῦ Φεστιβάλ, πράγμα ἄλλωστε ποὺ ἐν προλόγῳ ζήτησε ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Παπαευστρατίου.

Ἔτσι, οἱ «τυχόν» προτάσεις γιὰ τὸ μέλλον ἀπετέλεσαν τὸ κυριώτερο θέμα τῆς συζητήσεως. Οἱ διάφοροι ὁμιληταί —δὲν ἔχει σημασία ποῖός— ζήτησαν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Ὁργανισμὸ Τουρισμοῦ νὰ ἀνεβάσῃ τὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο τῆς χώρας μὲ τὰ ἑξῆς μέτρα:

- Τὴν ἀνέγερσιν θεάτρων καὶ αἰθουσῶν γιὰ συναυλίες.

- Τὴν ἐπιλογὴ καὶ τὴν ἐκκαθάριση τῶν ἐλληνικῶν καλλιτεχνικῶν δυνάμεων, ποὺ νὰ φθάσῃ ὡς τὸν ἀποκλεισμὸ τῶν ἀναξίων συγκροτημάτων (ἀνεφέρθησαν δύο) ἀπὸ τὰ ἀρχαία θέατρα καὶ τὴν ἐμφάνισιν μπροστὰ στοὺς τουρίστες.

- Τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν συντήρησιν χορωδίας καὶ συμφωνικῆς ὀρχήστρας (ἡ ἔστω μουσικῆς δωματίου) διεθνούς ἐπιπέδου.

- Τὴν ὁργάνωσιν θεατρολογικῶν καὶ βυζαντινολογικῶν συμποσίων καὶ συνεδρίων.

- Τὴν προκήρυξιν μουσικῶν καὶ θεατρικῶν διαγωνισμῶν, μὲ ἀνάλογα βραβεῖα.

- Τὴν δημιουργίαν μονίμων πνευματικοκαλλιτεχνικῶν πυρήνων στὶς ἐλληνικὲς ἐπαρχίες.

- Τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐπιχορηγήσεών του σὲ συγκροτήματα τοῦ ἐλευθέρου θεάτρου καὶ στοὺς καλλιτεχνικοὺς ὁμίλους τῶν ἐπαρχιῶν (χορωδίες, φιλαρμονικὲς, φολκλορικὲς ὁμάδες).

Γιὰ τὶς ἀνωτέρω προτάσεις ἐφάνηκε νὰ συμφωνοῦν οἱ περισσότεροί τῶν ὁμιλητῶν, χωρὶς ὅμως ν' ἀναρωτηθῇ κανεὶς ἀν ὁ Τουρισμὸς διαθέτῃ τὴν ἀρμοδιότητα, τὴν ὁργανωτικὴ καὶ εἰδικὴ ικανότητα καὶ τὴν ἐντολὴ τῆς πολιτείας γιὰ ἓνα τόσο εὐρὺ καὶ μακρὰς πνοῆς ἐκπολιτιστικὸ πρόγραμμα.

Δὲν γνωρίζομε ποῖα καὶ πόση ικανοποίησις ἀπεκόμισεν ἡ διοίκησις τοῦ Ε.Ο.Τ., σὲ τὸ σύνολό της, ἀπὸ ὅσα ἐπρότάθησαν γιὰ νὰ συμπεριληφθοῦν στὰ μελλοντικὰ φεστιβαλικά σχέδια καὶ τὶς ἀρμοδιότητες τοῦ Τουρισμοῦ. Δὲν χωρεῖ, ἐν τούτοις, ἀμφιβολία ὅτι ὁ κ. γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ. θὰ ἀπεχώρησε τῆς διήμερου συζητήσεως ἀπόλυτα ικανοποιημένος —τουλάχιστον προσωπικῶς—, ἀφοῦ θὰ ἐπέισθη ἀπὸ ὅσα ἐλέγχθησαν καὶ ἐπρότάθησαν ὅτι εἶναι σὲ θέση —ὡς «Μαικήνας» καὶ «Δικτάτωρ» τῆς Τέχνης— νὰ... ἐπωμισθῇ καὶ τὶς ἀρμοδιότητες τοῦ μισοῦ τουλάχιστον ὑπουργείου Παιδείας!..

Εὐτυχῶς, ἀπὸ καμμιὰ πλευρὰ δὲν ἐτέθη καὶ πάλι —ὅπως εἶχε ἐπιχειρηθῇ ἀπὸ ἐνδιαφερομένους— τὸ θέμα τῆς ὑψηλῆς βασικῆς προστασίας τοῦ Φεστιβάλ.

Ὑπευθυμίζεται σχετικὰ ὅτι πρὸ καιροῦ ἐδημοσιεύθη στὶς ἐφημερίδες εἰδησις ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπρόκειτο νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν προστασία του τὸ ὑπόδεικο Φεστιβάλ. Εὐτυχῶς, ἡ εἰδησις διεψεύσθη ταχύτατα καὶ κατηγορηματικῶς. Δὲν ἦταν δυνατόν, ἐξ ἄλλου, νὰ γίνῃ διαφορετικὰ, ἀφοῦ στὴν Βουλὴ ἐκκρεμεί ἤδη καὶ περιμένει ἀπάντησιν σχετικὴ ἐρώτησις τοῦ πρῶν ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Κ. Τασάσου, περιλαμβανούσα σωρεῖαν ἐπὶ μέρους καὶ ἀμειλίκτων ἐρωτημάτων γιὰ τὸ Φεστιβάλ 1965.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁργάνωσιν τῶν τουριστικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ σὲ τὸ μέλλον, οἱ ἀπόψεις παρουσιάζαν ἐνίοτε διαφορὰς:

1 Ἐπεκρίθη γενικὰ ἡ μειονεκτικὴ παρουσία ἐλληνικῶν ἔργων καὶ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν στὰ προγράμματα τῶν μουσικῶν ἐκδηλώσεων. Κάποιος ἐζήτησε νὰ μειωθῇ ἡ ξένη συμβολὴ στὸ 1)5.

Ἡ «ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΚΟΡΥΦΗΣ»
ΣΤὴν ΚΟΡΥΦΗ
ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ...

...ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΕ
ΝΑ ΘΙΞῃ
ΤΟ ΒΑΘΟΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ. ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΙΗΘΥΝΕ Ο Κ. Δ. ΠΑΠΑΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

CARON

Διάφανη και ανάλαφρη
ή πούδρα KAPON
διατηρεί στο πρόσωπό σας
όλη την γοητεία της νιότης.

Οι αποχρώσεις της δίνουν
τόν τονον του πιο μοντέρνου μακιγιάζ
για το πρόσωπο.

Οι πούδρες MADAME PEAU FINE και
N'AI MEZ QUE MOI είναι
δύο εξαιρετικές δημιουργίες της CARON
και οι περιζήτητες πούδρες πολυτελείας.

“ΛΑΕΚΤΟΡ”

MADAME PEAU FINE

N'AI MEZ QUE MOI

ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΗΜΩΝ ΕΜΠΙΠΡΑΜΕΝΟΥ

2 Έπεκρίθη επίσης ο αποκλεισμός καλλιτεχνών και έργων για λόγους πολιτικούς ή άλλους, ξένους προς τα καλλιτεχνικά κριτήρια ή αντίθετους προς το ενδιαφέρον του ελληνικού και ξένου κοινού

3 Έτονίσθη ότι η αρχαία τραγωδία είναι κατ'έξοχην το είδος που προσφέρει ή Έλλάς στην διεθνή καλλιτεχνική κίνηση. Έπεδείχθη να δοθή στις θεατρικές εκδηλώσεις ισοτιμία έναντι της μουσικής.

4 Έπεδείχθη να άνεβασθούν ελληνικές όπερες, να παραγγελθούν από τον Τουρισμό θεατρικά και μουσικά έργα για πρώτη παρουσίαση στα φεστιβάλ, να περιληφθή και η δυσανταχτική μουσική στα προγράμματα (π.χ. μια πλήρης δυσανταχτική λειτουργία, που οι ξένοι δεν θα την ακούσουν άλλου).

5 Συνεζητήθη, γενικά, η πληθωρική επέκταση των εκδηλώσεων σε όλη την Έλλάδα κατά το 1965. Άλλοι όμως έζητησαν την ακόμη μεγαλύτερη επέκταση και αύξησή τους, ενώ άλλοι υπέδειξαν τον περιορισμό τους στα κέντρα των βασικών τουριστικών περιοχών της χώρας, όπου υπάρχουν οι τεχνικές και οργανωτικές προϋποθέσεις για την άρτια πραγματοποίηση των εκδηλώσεων και την ισοτίμη κατανομή των συγκροτημάτων και προγραμμάτων «ποιότητας».

6 Για την χρονική διάρκεια του συνολικού προγράμματος των τουριστικών καλλιτεχνικών εκδηλώσεων διευκρινίστηκαν αντίθετες απόψεις. Άλλοι είπαν ότι εύχης έργο θα ήταν να υπάρχουν εκδηλώσεις όλο τον χρόνο, ενώ άλλοι ζήτησαν τον χρονικό περιορισμό των προγραμμάτων σύμφωνα με την πραγματική έννοια των φεστιβάλ και για να μπορούν αυτά να επισημαίνονται και να περιλαμβάνονται από τους ξένους στα σχέδια των διακοπών τους.

7 Έχαιρετίσθη ή εισδοχή, έφέτος, στα αρχαία θέατρα και και στα πλαίσια των φεστιβαλικών εκδηλώσεων, και των έλευθέρων θιάσων που διδάσκουν αρχαία τραγωδία. Έτσι κατελύθη, στον τομέα αυτό —όπως έλέχθη—, η μονοκρατορία του «Έθνικού Θεάτρου» και προσφέρεται ή δυνατότης να αναανεωθή ή γηρασμένη σήμερα παράδοση, που δημιούργησε ή κρατικός οργανισμός. Η περιοχή αυτή πρέπει, στο μέλλον, να μείνη ανοικτή στα πειράματα και στις διάφορες αντιλήψεις για την διδασκαλία της αρχαίας τραγωδίας, ή όποια πρέπει να έκσυγχρονισθή.

Αυτές ήταν, σε γενικές γραμμές, οι προτάσεις και οι απόψεις που διευκρινίστηκαν στην «Συνάντηση του Λυκαβηττού». Παρά τον πλούτο, όμως, και τον έποικοδομητικό χαρακτήρα της, ή συζήτηση παρέμεινε στα στεγανά πλαίσια των ενδιαφερόντων που τρέφουν, λόγω του ειδικού επαγγέλματός τους, οι κριτικοί της καλλιτεχνικής ζωής. Τα έρωτήματα για την οικονομική σκοπιμότητα των δαπανών, για την τουριστική απόδοση των εκδηλώσεων, για την εύλογη ή αλόγιστη διάθεση 50 εκατομμυρίων γι' αυτές, παραμένουν αναπάντητα, έπειδή ούτε οι παριστάμενοι ήταν άρμόδιοι για να τα εξετάσουν, ούτε έτέθησαν υπ' όψη τους τα απαραίτητα στοιχεία.

Τελειώνουμε τον σύντομο, άλλωστε, σχολιασμό της διήμερου συζήτησής με μίαν υπενθύμιση και μιά βασική παρατήρηση.

Αρχίζουμε από το τέλος: Κατά την συγκέντρωση δεν έδόθη απάντηση στο βασικό έρώτημα αν καλώς το Φεστιβάλ έλαβε την έκταση που του έδόθη το 1965 από απόψεως τουριστικής σκοπιμότητας, σε συνδυασμό με το υπέρογκο ποσόν των 50 εκατομμυρίων δραχμών, που έχρειάσθη να σπαταληθή για να ικανοποιηθούν φιλόδοξα σχέδια. Σχέδια που μάλιστα απέδωσαν —σύμφωνα με τις δηλώσεις των τότε κυβερνώντων— στην ικανοποίηση ενός σκοπού έκτος των άρμοδιοτήτων και των ικανοτήτων του Ε.Ο.Τ., δηλαδή στην εξέψωση του πνευματικού έπιπέδου του ελληνικού λαού.

Άλλα και αυτή την δικαιολογία την απέμπόλησε ή κ. γενικός γραμματέας του Ε.Ο.Τ., δηλώνοντας στην αρχή της συζήτησής του Λυκαβηττού ότι:

«Οι τουριστικές εκδηλώσεις του Ε.Ο.Τ. δεσπόζονται από την τουριστική σκοπιμότητα...».

Έτσι παραμένει αναπάντητο το έρώτημα που θέσαν οι «Είκονες» στο άρθρο τους της 8ης Οκτωβρίου 1965 (τεύχος 520), που έλεγε, αναφερόμενο και στα τεράστια ποσά που ξοδευήθηκαν για το Φεστιβάλ:

«Όλα θα διατεθούν για ένα σχέδιο που δημιουργήθηκε χωρίς να σκεφθή κανείς την ταπεινή πραγματικότητα. Τι μας επιτρέπεται και τί δεν μας επιτρέπεται. Όχι μόνον τί πρέπει —αν πρέπει—, αλλά και τί μπορεί να γίνει...».

★ Το εικονογραφικό πλαίσιο έλήφθη από μιά έπιτυχημένη μακέτα που έδημοσιεύθη — με τίτλο και κείμενο «Η Έλλάς χύφεται την έπισκεψή σας», στον ξένο τύπο.

Και τώρα όμιλεῖ ο πρόεδρος του Ε.Ο.Τ.

Το εύρύτερο πρόβλημα του Τουρισμού —μια μορφή της δραστηριότητας του όποιου είναι και το περιλάλητο Φεστιβάλ— παραμένει ανοικτό. Οι «Είκονες» το είχαν θέσει με μιά συνέντευξη του γενικού γραμματέως κ. Παπαευστράτιου, ή ημερήσιος τύπος είχε ασχοληθή, ή ύπουργος Προεδρίας κ. Σαβδόπουλος παρενέβη, πυκνή έπιστολογραφία των άναγνωστών προς το περιοδικό εισάγει διαρκώς νέα θέματα προς έρευναν... Άλλα για την όρθη συνέχιση της έρεύνης χρειάζεται να έρωτηθή στα ζητήματα που έχουν προκύψει —και σε μερικά παραπλήσια— ή πρόεδρος του Ε.Ο.Τ. κ. ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΣ - ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, ή όποιος κατά την αίχμη των συζητήσεων έλειπε σ' ένα τουριστικό συνέδριο στο Μεξικό. Ο κ. Καλογερόπουλος δέχθηκε με πολλή προθυμία να απαντήσει στα έρωτήματα του περιοδικού, διαβεβαιώνοντας ότι το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ο.Τ. «έξετέλεσαν άκεραίως και έπιτυχώς το καθήκον του, κατά τρόπον προάγοντα την τουριστικήν άξιοποίησιν της χώρας». Οι έπιφυλάξεις του έρωτώντος δημοσιεύονται μετά την άπάντησή του κ. πρόεδρου με μιά χαρακτηριστική τελεία στο κείμενο το όποιο ακολουθεί...

Παρακολουθούν κάθε σας κίνηση...

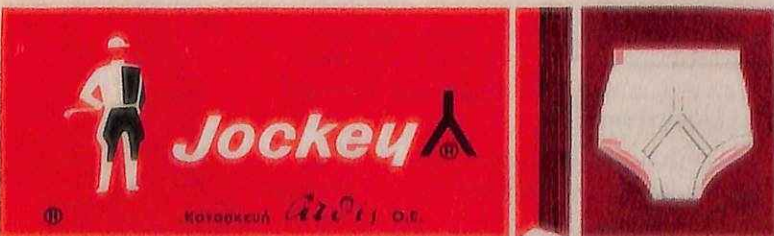
Ναι! Τα μοντέρνα ανδρικά εσώρουχα **Jockey** εφαρμόζουν τέλεια στο σώμα. Χαρίζουν μοναδική άνεση στις κινήσεις σας.

Τα βασικά τους πλεονεκτήματα:

Νήματα λεπτά, απορροφητικά—φανέλλες χωρίς ραφή σλιπ με τριπλές ενισχύσεις **FLAT-LOCK**—ελαστικά μέρη άπαλά και στέρεα—έπιστημονικός έλεγχος.

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ "Jockey" Ο.Ε. ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΙΡΜΑ ΣΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΕΣΩΡΟΥΧΑ Jockey ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Εσώρουχα **Jockey** τα πρώτα στον κόσμο.

ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΗΜΩΝ ΕΜΠΙΠΡΑΜΕΝΟΥ

την επίμειναι της συντάξεως ό-
δηγού περιλαμβανόντος πλην των
ξενοδοχείων, όλες τας τουριστι-
κάς υπηρεσίας και επιχειρήσεις
της χώρας μας. Διά την εργασία
αυτήν θα του καταβληθούν 30
χιλιάδες δρχ. μηνιαίως, επί πέν-
τε μήνας.

ΕΡ.: Είναι αλήθεια, κ. πρό-
εδρε, ότι, κατόπιν εισηγήσεως
των διαφημιστικών σας συμ-
βούλων, προσλάβατε τον Βρε-
ταννό κ. Στάμπς, πρώην υπάλ-
ληλο της 'Ηλεκτρικής 'Εται-
ρίας 'Αθηνών, για να κάνει
τις δημόσιες σχέσεις του Ε.
Ο.Τ., έναντι μηνιαίου μισθού
14.000 δρχ.; Ότι το Δ.Σ. δεν
ένέκρινε τον διορισμό του και
ότι ο κ. Στάμπς εξακολουθεί
να πληρώνεται με προσωρινές
αποδείξεις;

ΑΠ.: Τό Δ.Σ. ένεκρινε την
πρόσληψιν του κ. Στάμπς ως
συμβούλου δημοσίων σχέσεων,
αντί 14.000 δρχ. μηνιαίως, της
αποφάσεως ταύτης μη έκτελε-
σθείσης εισέτι. Ο κ. Στάμπς
προσέφερε προηγουμένως τας ύ-
πηρεσίας του επί τετράμηνον άν-
τι 45.000 δρχ.

ΕΡ.: Φοβούμαι, κ. πρόεδρε,
ότι όσα είπατε σε ανακοίνωσή
του ο Ε.Ο.Τ. για το κτίριο
του Μεταξουργείου δεν είναι
ακριβή. 'Η διαφορά ένοικίου
μεταξύ του καταλλήλου κτιρίου
των δόων 'Ερμού και
Διομείας και του έντελώς ά-
καταλλήλου της πλατείας Με-
ταξουργείου ήταν για μόν το
πρώτο 70 δρχ. κατά τετραγων-
ικό μέτρο μηνιαίως, για δε
το δεύτερο 55 δρχ. Δεν νομί-
ζετε ότι αυτή ή μικρή διαφο-
ρά τιμής από Συντάγματος σε
Μεταξουργείο ήταν περισσότε-
ρο από λογική και ότι, σε τε-
λευταία ανάλυση, αν μεταφε-
ρόσαστε στο Μεταξουργείο, τις
15 δρχ. της φθηνότερης τιμής
θα τις πλήρωναν με την τα-
λαιπωρία και τα ναύλα του
πληγαντε - έλα οι υπάλληλοι
του 'Οργανισμού σας;

ΑΠ.: Τό προσφερθέν μίσθωμα
του ακινήτου της πλατείας Μετα-
ξουργείου ανήρχετο εις 52 δρχ.
κατά τετραγωνικών μέτρων. Τό δε
μίσθωμα του ακινήτου 'Ερμού
και Διομείας εις 80 δρχ. κατά
τετραγωνικών. Τό τελευταίον δεν
έκρίθη υπό της άρμοδίας ύπηρε-
σίας κατάλληλον. Πάντως, ή δια-
φορά μεταξύ των δύο μισθωμά-
των ήτο της τάξεως του 1½ εκα-
τομμυρίου δρχ. περίπου έτησίως.

ΤΙ ΠΑΡΚΟΥΝ μερικά παρτί-
ψες στην άπάντησιν τού κ. προέ-
δρου. Οι 52 δρχ. κατά τετραγων-
ικό μέτρο του κτιρίου του Με-
ταξουργείου δεν ανταποκρίνονταν
αί καθαρό στεγαστικό χώρο. Οι
80 δρχ. του κτιρίου 'Ερμού και
Διομείας ανταποκρίνονταν σε κα-
θαρό στεγαστικό χώρο, δηλαδή,
χωρίς τόν ύπολοιπών διαδρόμων
και κλιμακοστάσιων. Με αυτό τόν
τόπον, τό 52 του Μεταξουργείου
γίνεται 60. 'Ακόμη τό κτίριο της
δόου Διομείας διαθέτει σύστημα
κλιματισμού, τό όποιο, για να
διαθέσθ, όπως τό ζητήσατε, τό
κτίριο του Μεταξουργείου, ζη-
τούσε αλλήλ 16 δρχ. κα-
τά τετραγωνικό μέτρο. Δηλ., φθά-
σαν τις 70 δοιμήεις.

ΕΡ.: 'Ο κ. γενικός δεν μάς
είπε πόσο στοιχίσει ή διαφημι-
στική πομπή του «Ζορμπά»
στό Παρίσι. Ούτε με τί ποσό

συμμετέσχε σ' αυτή ή «'Ολυμ-
πιακή».

ΑΠ.: 'Η πρεμιέρα του «Ζορ-
μπά» στό Παρίσι έστοίχισεν, εις
τόν Ε.Ο.Τ. και εις την «'Ολυμπι-
ακήν», 18.000 δολάρια.

ΕΣΤΟΙΧΙΣΕ, δηλαδή, 540.000
δρχ. Δεν διευκρίνισε ό κ. πρόε-
δρος πόσα άκριβώς στοιχίσε στον
κάθενα.

ΕΡ.: Μας είπαν, κ. πρόε-
δρε, ότι ή υπάλληλος του Ε.
Ο.Τ. Κα Μ. Κογγυλάκη πλη-
ρώνεται από τό Φεστιβάλ 'Α-
θηνών, αλλά ή παρουσία της
στά γραφεία του είναι άνύ-
παρκτη τις ώρες του υπαλλη-
λικού ώραρίου. 'Υπάρχουν κι
άλλες τέτοιες περιπτώσεις στό
Φεστιβάλ και γενικά στον Ε.
Ο.Τ.;

ΑΠ.: 'Η έν λόγω υπάλληλος
εργάζεται, ως και οι λοιποί ύ-
πάλληλοι, εις τας κανονικάς ώ-
ρας εργασίας και συγκεκριμένως
κατά τας άπογευματινάς.

● ΟΙ ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ώρες του ύ-
παλληλικού ώραρίου δεν είναι οι
άπογευματινές, κ. πρόεδρε. 'Αλλά
είναι από τό πρωί, 7.40' μέχρι
τό μεσημέρι τις 2.10'. Δηλαδή,
ώρες εργασίας 6.20. Ποιές συγκεκρι-
μένα άπογευματινές ώρες ερ-
γάζεται ή κ. Κογγυλάκη για να
συμπληρώσει τις 6.20' εργασίμες
ώρες του υπαλληλικού ώραρίου;

ΕΡ.: Είναι αλήθεια, κ. πρό-
εδρε, ότι για περγαμνές, που
μοίρασε με τη λήξη του τό πε-
ρυσινού Φεστιβάλ, έπληρώσατε
70.000 δρχ.; Πόσο στοιχίσε ή
κάθε περγαμνή; Πόσο ήταν
άπαράτητο να προσφερθούν;
Ποιός σας έκανε την προμή-
θεια; Πόσες περγαμνές μοι-
ράσθηκαν φέτος; 'Ακούσαμε ό-
τι ή παραγωγή και ή διανομή
τους πλήθυναν τό 1965.

ΑΠ.: Αί περγαμναι έστοίχι-
σαν 104.000 δρχ., κατόπιν μει-
οδοτικού διαγωνισμού. Κατά τό
1965 ό αριθμός αυτών ηύξήθη
λόγω της αύξήσεως των καλλιτε-
χνικών εκδηλώσεων. Μειοδότης ή-
το ό οίκος «Κόλια - Βούρτση».

ΕΡ.: Είναι αλήθεια ότι στον
κ. Κοντό καταβάλατε 44.055
δρχ. για έλαιολακωματοισμό ξύ-
λινων και σιδερένιων κατα-
σκευών του τουριστικού περι-
πτέρου στο Δαφνί; Ποιός θα
έγραφε, κ. πρόεδρε, να σκεφθώ
να παζαρέψω λίγο τον κ. Κον-
τό;

ΑΠ.: Είς τόν κ. Κοντόν κατε-
βλήθησαν 44.000 δρχ., κατόπιν
μειοδοτικού διαγωνισμού.

ΕΡ.: 'Αν χρειασθώ κανείς
ταξί, κ. πρόεδρε, τί κάνει;
Στέλνει κάποιον κλητήρα να
φωνάξει ένα. Κανείς όμως δεν
του δίνει φιλοδώρημα 12.000
δρχ. για τό ταξί που θαίσκει.

ΑΠ.: Δεν αντιλαμβάνομαι τό
ερώτημα και συνεπώς δεν δύνα-
μαι να άπαντήσω.

● ΝΑ ΑΠΟΣΤΑΘΗΝΙΣΘΗ τό ερώ-
τημα, κ. πρόεδρε. Δι' αποφάσεως
που υπέγραψε από άλλων ημερών
ό Γενικός Γραμματέας του Ε.Ο.Τ.,
ό άδελφός ταξί τό επάγγελμα, κ.
Εδάγγ. Παναγιώτου, έλαβε ά-
μοιβή 12.000 δρχ. για (άντιγρά-
φουμε την άπάντησιν) κάποιον άνα-
σιν τον δι' έξουσιοδότησιν άναφορών
μίσαν ποσό άντιμετώπισαν άναφο-
μένων έκάστοτε άναγνών τον Φε-
στιβάλ 'Αθηνών. Αδελή τη φορά
ό Ε.Ο.Τ. άπερέβαλε και τόν πλέον
γενναίοδωρον έναντόν του.

Σ. Κ.

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ BENZINΗΣ SUPER

Έχει σημασία. Τα διάφορα αυτοκίνητα έχουν διαφορετικές απαιτήσεις. Με-
ρικά διαθέτουν μεγαλύτερη ισχύ από άλλα. Μερικά πάλι έχουν χαμηλότερη
συμπίεση. Όλα τα αυτοκίνητα δεν αποδίδουν απολύτως με τον ίδιο τύπο βεν-
ζίνης. 'Η BP τό ξέρει και αυτός είναι ό λόγος που θα βρείτε την αντίλια BP SU-
PER MIX στους σταθμούς της. 'Εκεί από την ίδια αντίλια προσφέρονται 4 τύποι
βενζίνης SUPER και μία από αυτές είναι ή πιό κατάλληλη για τό αυτοκίνητό
σας. Με τη BP SUPER MIX δεν θα πάρετε μονάχα τό σωστό τύπο SUPER, αλλά
θα έχετε και οικονομία. Δεν έχει σημασία ποιό από τα δύο σας ενδιαφέρει πε-
ρισσότερο, αλλά όπωσδήποτε έχει σημασία να χρησιμοποιήτε BP SUPER MIX.
'Επισκεφθήτε και ρωτήστε τον πλησιέστερο πρατηριούχο της BP σήμερα.

Η BP ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΣΤΕ

B182A

ΤΑΠΕΤΑ ΛΟΥΤΡΩΝ

ΔΙΑΝΑ

ΑΠΟ ΙΝΕΣ

Meraklon®

- ΔΕΝ ΛΕΡΩΝΟΥΝ
- ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ

REGISTERED TRADE NAME FOR POLYPROPYLENE FIBRE
POLYMER MONTECATINI

για τα χριστουγεννα

COOREXIM

ΕΞΑΓΕΙ:

Μια μεγάλη ποικιλία
Χριστουγεννιάτικων στολιδιών.

Γυάλινες μπάλλες με ή χωρίς
άντανακλαστήρες σε διαφόρους
χρωματισμούς. Γυαλιστερά
στολίδια μάζ, με πάχνη
και διακοσμητικά.

Στολίδια γυάλινα σε σχέδια
μαντιριών, πουλιών,
βελανιδιών, ψαριών,
καμπανούλες, σπιτάκια,
λαμπιόνια τσαμπιών
σταφυλιού κ.λ.π.

Επίσης ή GOOREXIM εξάγει:

Τεχνητά Χριστουγεννιάτικα
δένδρα, ηλεκτρικές γιρλάντες
για Χριστουγεννιάτικα δένδρα
και στολίδια από χαρτί.

*Αποκλειστικοί

*Αντιπρόσωποι - Εισαγωγείς

Π. Μ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Στοά Φέξη 10, 24 και 37 Τηλ. 630-876

ΕΣΩΓΟΓΙΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, ŻURAWIA 4
ΤΑΧ. ΘΥΡΑΣ 257
ΤΗΛ. 28-64-91 ΤΕΛΕΧ. 81-210 WA
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΣΙΣ COPEX-WARSZAWA

Ας υποβελιάσουμε ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Οί ενέσεις, τὰ μυϊὰ τῆς καὶ ἡ σύγχυση στὰ μαιευτήρια

ΥΠΟ ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Ερωτήσεις ἀναγνωστρι-
ῶν καὶ ἀναγνωστῶν μου,
μοῦ δίνουν σήμερα τὴν
εὐκαιρία νὰ θίξω λίγο πε-
ρισσότερα θέματα:

Τὸ Ἀνταμπιούζ (Antabu-
se), εἶναι ἓνα φάρμακο,
ποὺ περιορίζει τὴν ἐπιθυ-
μία γιὰ τὸ ποτό, ἐπειδὴ ὁ
συνδυασμὸς Ἀνταμπιούζ
καὶ οἶνοπνεύματος προκα-
λεῖ στὸν πότη ἔντονη ἀ-
ναγούλα. Ὁ ἀλκοολικός

φοβᾶται τὴν ἀν-
τίδραση αὐτὴ καὶ
ἀποφεύγει νὰ πῖ-
νῃ. Αὐτὸ θὰ συν-
εχίζεται ὅσο θὰ
παίρνῃ Ἀνταμπι-
ούζ. Πάντως μὲ
τὸ νὰ διατάσσῃ ὁ
γιατρός τὸ φάρ-
μακο αὐτό, χωρὶς
νὰ ἐπικεῖρῃ τὴν

ψυχολογικὴ ἀνα-
προσαρμογὴ ποὺ
χρειάζεται ὁ ἀλκοολικός,
ἀποτελεῖ ἀδικία γιὰ τὸν
ἄρρωστο του. Τὸ Ἀνταμπι-
ούζ μπορεῖ νὰ χρησιμο-
ποιηθῇ προσωρινά, ἕως ὅ-
του ὁ γιατρός σκεφθῇ ἑ-
να ἀνθρωπιστικώτερο πρό-
γραμμα ἀποκατάστασης
τοῦ ἀσθενοῦς του.

Γιατί ενέσεις;

Γιατί ἄλλα φάρμακα πα-
ρέχονται ἀπὸ τὸ στόμα
καὶ ἄλλα μὲ ενέσεις; Ἡ
θεραπευτικὴ ἐνέργεια ὡ-
ρισμένων φαρμάκων, καὶ
ἰδιαίτερα τῶν νεωτέρων
ἀντιβιοτικῶν, ἐξαρτᾶται ἀ-
πὸ τὴν ποσότητα ποὺ κυ-
κλοφορεῖ στὸ αἷμα. Τὸ αἷ-
μα μεταφέρει τὸ φάρμα-
κο στὸ ἄρρωστο μέρος
τοῦ σώματος. Ἡ ἀποτελε-
σματικότητα τοῦ φαρμάκου
ἐξαρτᾶται συχνὰ ἀπὸ τὴν
ποσότητα καὶ τὴν συγκέν-
τρωσή του στὸ αἷμα. Τὰ
φάρμακα ποὺ παίρνονται
ἀπὸ τὸ στόμα χρειάζονται
περισσότερο χρόνο γιὰ
νὰ ἀπορροφηθοῦν. Γι' αὐ-
τὸ τὰ φάρμακα δίδονται
ἀπ' εὐθείας στοὺς μῦς ἢ
στὶς φλέβες. Μερικὲς φο-
ρὲς ὁ γιατρός θὰ σᾶς δώ-
σῃ τὴν πρώτη δόση τοῦ
φαρμάκου μὲ ἐνεση γιὰ
νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν θερα-
πευτικὴ ἐνέργεια καὶ τὶς
ὑπόλοιπες δόσεις μὲ χά-
πια. Ὅπως ἡ ἐκλογὴ τοῦ
φαρμάκου, τὸ ἴδιο καὶ ὁ
τρόπος τῆς παροχῆς του
καθορίζονται σύμφωνα μὲ

τὶς ἐπιστημονικὲς γνώσεις
καὶ τὴν πείρα τοῦ για-
τροῦ.

Φυσικὴ ταυτότης

Ἡ ἀλλαγὴ παιδιῶν στὰ
μαιευτήρια ἔχει γίνῃ πολ-
λὲς φορὲς αἰτία ἐπεισοδί-
ων καὶ δικῶν ἀκόμη. Γι' αὐ-
τὸ ἡ ἐξακρίβωση τῆς ταυ-
τότητας τῶν παιδιῶν μὲ
φυσικὰ κριτήρια ἔχει ἀπα-
σχολήσει τοὺς γιατροὺς
καὶ τοὺς ἐπιστήμονες. Συ-
χνὰ στὰ νοσοκομεία, γιὰ
νὰ ἀποφύγουν τὶς ἀλλα-
γές, παίρνουν τὰ ἀποτυ-
πώματα τῶν πελμάτων καὶ
τῶν δακτύλων. Ἀλλὰ στὸ
Σικάγο ἐφαρμόζεται τε-
λευταία μιὰ νέα μέθοδος:
Οἱ γιατροὶ παρατήρησαν ὅ-
τι οἱ ἰδιομορφίες τῶν αὐ-
τιῶν δὲν ἀλλάζουν ποτέ.
Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ
προσώπου μπορεῖ ν' ἀλλά-
ξουν, τῶν αὐτιῶν ὅμως πο-
τέ. Μὲ εἰδικὴ φωτογραφικὴ
τεχνικὴ διατηρεῖται μὴ-
τρῶς αὐτιῶν καὶ αὐτὸ θε-
ωρεῖται ἡ «τελευταία λέ-
ξη» στὴν προσπάθεια ἀπο-
φυγῆς συγχύσεως στὴν
ταυτότητα.

Τὰ τικ

Τὰ μυϊκὰ τικ εἶναι συ-
νηθισμένα σὲ μικροὺς καὶ
μεγάλους καὶ παρουσιάζ-
ουν μεγάλη ποικιλία: "Ε-
να ἀπλὸ ἀνοιγοκλείσιμο
τοῦ ματιοῦ, σπασμοὶ στοὺς
μῦς, μιὰ ἀκούσια κίνηση
τῆς μύτης. Ἀκόμη καὶ ὁ
θῆλας ἢ ὠρισμένοι θόρυ-
θοι τοῦ λάρυγγος, μπορεῖ
νὰ εἶναι τικ. "Αν καὶ μερι-
κὰ τικ ὀφείλονται σὲ σω-
ματικὰ αἰτία, τὰ περισσό-
τερα ἔχουν τὴν προέλευ-
σή τους σὲ ψυχικὲς διατα-
ραχές. Μερικοὶ ὑπερβολι-
κὰ πιεστικοὶ ἢ ἀπαιτητικοὶ
γονεῖς, μπορεῖ νὰ προκα-
λέσουν στὰ παιδιὰ νευρι-
κὲς διαταραχές, ποὺ θὰ
ἐκδηλωθοῦν σὲ μόνιμα
τικ. Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση
τοῦ κακοῦ πρέπει νὰ ἔχω-
με ὑπ' ὄψη δύο κανόνες:
Νὰ μὴν κάνουμε τὸ παιδί
νὰ ντροπιάζεται γιὰ τὸ τικ
ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὑποφέρει.
Ν' ἀναζητήσουμε τὴ βασί-
κῃ αἰτία. Τὰ τικ ποὺ ἔχουν
τὴ ρίζα τους σὲ ψυχικὲς
διαταραχές, μπορεῖ νὰ ἐκ-
λείψουν μὲ τὴν κατάλλη-
λὴ ψυχοθεραπεία.

ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Sortilège...

ΤΟ ΠΙΟ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟ
ΓΑΛΛΙΚΟ ΑΡΩΜΑ

LE GALION

Parfumeur à Paris

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ίωσήφ Μομπούτου, πρώην λοχίας του βελγικού στρατού, (αριστερά), είναι τώρα ο απόλυτος κύριος του Κογκό. Τους έφαγε όλους και αυτοανекηρύχθηκε πρόεδρος για μια πενταετία. Μεταξύ των «θυμάτων» του και ο άριστερος Άντουαν Γκιζένκα (άνω), που ήρθε να έχει αριστερά και δεξιά του ένοπλες παλλακίδες, όταν κάποτε ήταν κι αυτός από τους κρατούντες.

ΚΟΓΚΟ: ΠΟΙΟΣ

Αν κανένας Άφρικανός εύαγγελιστής αποφάσιζε ποτέ να συγγραφή τη Βίβλο —της Άπωλείας μάλλον παρά της Γενέσεως— της Κογκολέζικης Δημοκρατίας, θα μπορούσε ν' αρχίσει κάπως έτσι:

«Μωϋσής Τσόμπε έφαγε τον Πατρίκιον Λουμούμπα, Ίωσήφ Καζαβούμπου έφαγε τον Μωϋσήν Τσόμπε, Ίωσήφ Μομπούτου έφαγε τον Ίωσήφ Καζαβούμπου...».

Και το ρήμα «έφαγε» σε άλλες μὲν περιπτώσεις θα είχε έννοια μεταφορική, σε άλλες δὲ κυριολεκτική.

Πέντε χρόνια έχουν περάσει από την αξιοσημείωτη εκείνη μέρα που το Κογκό πήρε την μεγάλη απόφαση ν' ανταλλάξει την (θλιβερή) ιδιότητα της βελγικής αποικίας με τον (περήφανο) τίτλο του ανεξάρτητου κράτους. Η χρονική περίοδος είναι μικρή, αλλά η περιεκτικότης της σε γεγονότα μεγάλη. Ο μελετητής των αφρικανικών φαινομένων θ' ανακαλύψει στην πεντάχρονη δικτατορική ιστορία του νέου κράτους ένα εκπληκτικό πανόραμα από πρόσωπα, ζώα και πράγματα: Δυο προέδρους (από τους οποίους ο ένας ανέτρεψε τον άλλον), δυο Συντάγματα (που καταργήθηκαν και τα δυο χωρίς να τηρηθούν ποτέ), πέντε πρωθυπουργούς (τρεις που παραιτήθηκαν, ένας που καθαιρέθηκε και ένας που δολοφονήθηκε) και τέσσερις έμφυλους πολέμους (τρεις που τερματίστηκαν μέσα σε φοβερό λουτρό αίματος και τέταρτος που συνεχίζεται ακόμη).

Θα πητε: «Αυτά είναι πρόσωπα και πράγματα. Πού είναι τα ζώα;». Είναι στον ποταμό Κόγ-

κο, αυτόν τον υδάτινο γίγαντα των 4.650 χιλιομέτρων, που στα νερά του φιλοξενεί στρατιές ολόκληρες από κροκοδείλους. Υπολογίζεται πως οι κροκοδείλοι του Κόγκο είχαν ως σήμερα την απερίγραπτη τύχη να καταβροχθίσουν γύρω στις 50.000 νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους των τεσσάρων εμφυλίων πολέμων. Άλλοι ανεβάζουν τον αριθμό των κροκοδείλων γευμάτων σε 100.000. Η στατιστική, σαν έπιστήμη, ποτέ δεν σταδιοδρόμησε στην μαύρη ήπειρο.

Ο παγκόσμιος τύπος χρωστάει μεγάλη χάρη στους Κογκολέζους — ζωντανούς και μη. Φρόντισαν, ολόκληρη την περασμένη πενταετία, να τον τροφοδοτούν τακτικώτατα (δπως και τους κροκοδείλους) με θέματα «γραφικά», «έντυπια», «συγκλονιστικά», «ανατριχιαστικά». Το τελευταίο τέτοιο θέμα (κάτι μεταξύ γραφικού και έντυπιαστικού) το διάβασαν οι αναγνώστες στις έφημερίδες πριν από λίγες μέρες: «Ο στρατηγός Ίωσήφ Μομπούτου, αρχηγός του κογκολέζικου στρατού, ανέτρεψε εαφνικά τον συνονόματό του πρόεδρο Ίωσήφ Καζαβούμπου και διώρισε πρόεδρο τον εαυτό του. «Η προεδρική μου θητεία θα κρατήσει πέντε χρόνια», δήλωσε προς τούς συμπατριώτες του, από τούς οποίους φυσικά κανείς δεν τόλμησε να διατυπώσει αντίρρησης, δια τον φόβον των κροκοδείλων. Έτσι, σιωπηλά μάλλον και άθρόυβα, η Δημοκρατία του Κογκό μεταμορφώθηκε σε Δικτατορία του Κογκό και, κάτω από την καινούργια σημαία, συνεχίζει τώρα τον περήφανο δρόμο της προς τα πεπρωμένα της.

νομά του με τον χαρακτηρισμό «ο Ισχυρός άνηρ του Κογκό».

Μην τ'α πιστεύετε. Ο στρατηγός Μομπούτου είναι ένας ανίσχυρος άνηρ, που απλώς τυχαίνει να υποστηρίζεται την στιγμή αυτή από την πανίσχυρη βελγική εταιρία Union Minière. Με τέτοιες προϋποθέσεις (κοινώς πλάτες), ο καθένας μπορεί να παραστήσει τον «Ισχυρό άνδρα», ακόμη κι ο καστανάς της γωνίας, ο παπουτσίας ή ο ταχυδρόμος. Άλλωστε, ταχυδρόμος δεν ήταν κι ο μακαρίτης Λουμούμπα την εποχή που οι Βέλγοι τον προώθησαν στην πρωθυπουργία, διαπράττοντας το κολοσσιαίο σφάλμα να πιστέψουν πως θα τον είχαν του χεριού τους;

Η ανικανότης του στρατηγού Μομπούτου στα στρατιωτικά προβλήματα ανάγλυφη μέσα από την γενική εικόνα της ως τώρα δραστηριότητός του. Του έδωσαν 22.000 άνδρες και του ανέθεσαν να οργανώσει μ' αυτούς τον έθνικο στρατό του Κογκό. Το αποτέλεσμα είναι πως σήμερα, πέντε χρόνια αργότερα, το Κογκό δεν έχει έθνικο στρατό, παρά το γεγονός ότι εξακολουθεί να τρέφει και να ντύνει αυτούς τούς 22 χιλιάδες άνδρες. Νά και το ζωντανό παράδειγμα, που αποδεικνύει την αλήθεια της εξωφρενικής αυτής ιστορίας:

Για την κατάπνιξη της τελευταίας άριστερης ανταρσίας των

Σίμπα, η κογκολέζικη κυβέρνηση υποχρεώθηκε να στρατολογήσει εξακόσιους (άρ. 600) λευκούς μισθοφόρους, οι οποίοι και πολέμησαν μόνοι εναντίον δώδεκα χιλιάδων ανταρτών, ενώ ο «έθνικός στρατός» του στρατηγού Μομπούτου καθόταν σαν μαρμαρωμένους στις βάσεις του και παρακολουθούσε την εξέλιξη των επιχειρήσεων.

Αυτά είναι τα προσόντα του Ίωσήφ Μομπούτου, νέου κυρίου του Κογκό. Αν τώρα κανείς εκφράσει την (δικαιολογημένη) απορία πως η Union Minière δεν δρῆκε κάποιο ικανώτερο πρόσωπο να του αναθέσει την υπεράσπιση των συμφερόντων της, θα πάρει την απάντηση ότι τ έ τ ο ι ο π ρ ό σ ω π ο δεν υπάρχει στην Λεοπολντβίλ. Τον ρόλο αυτόν έπαιξε προηγουμένως ο Μωϋσής Τσόμπε, που η παρουσία του προκάλεσε την έχθρα ολόκληρης σχεδόν της Άφρικής. Τον έπαιξε ο Ίωσήφ Καζαβούμπου, που έφθαρ στην εξουσία και χρεοκόπησε. Τον έπαιξε ακόμη κι ο Έδουαρτ Κίμπα, που από εργάτης σιδηροδρόμων δρέθηκε μια μέρα πρωθυπουργός. Και τέλος, Ύστερα από αυτούς, το κογκολέζικο πολιτικό πάνθεον δεν είχε πια τίποτε να παρουσιάσει —τουλάχιστον τίποτε το άρεστο στην Union Minière.

Τότε ήρθε η ώρα του στρατηγού Μομπούτου.

Ο μύθος της φωτιάς

Μια φορά —λέει— ο θεός Μπουάμπα παρουσιάστηκε στο όνειρο του θνητού Κερικέρι και του έμαθε το πολυτιμότερο πράγμα που ένας θεός μπορεί να μάθει σ' έναν Κογκολέζο: πως ανάβει τη φωτιά.

Ο Κερικέρι, πιδ συμφεροντολόγος από τον Εύρωπαϊο σνάιδεφό του Προμηθέα, δεν έσπευ-

σε άμέσως ν' άποκαλύψει το μυστικό στους άλλους ανθρώπους. Το κράτησε για τον εαυτό του και το έμπορεύτηκε, πουλώντας πανάκριβα την θράκα σε όσους μπορούσαν να την αγοράσουν, για να ψήσουν τα φαγητά τους. Άλλά η κόρη του βασιλιά Μουσάγκα δάδθηκε να ανακαλύψει το μυστικό και, για να πετύ-

ΕΣΠΕΥΣΕ να εκδηλώσει την χαρά του ο πολὺς Μωϋσής Τσόμπε (αριστερά), μόλις έ πληροφορήθη ότι ο στρατηγός Μομπούτου κατεβρόχθισε τον πρόεδρο Καζαβούμπου (κάτω, με τον βασιλέα Μπωντουέν). Λίγο καιρό πριν, ο Καζαβούμπου είχε άπολαύσει το «μενὺ Τσόμπε», καταργώντας τον Μωϋσή από πρωθυπουργό, για να γίνει, κατόπιν, και ο ίδιος ένα όρεκτικό «πολιτικό πιάτο» για τον άρχηγό των στρατιωτικών δυνάμεων.

ΘΑ ΦΑΗ ΠΟΙΟΝ;

χη τον σκοπό της, χρησιμοποιήσε το υπέρτατο γυναικείο όπλο: έκανε τον Κερικέρι να πιστέψει πως ήταν έρωτευμένη μαζί του. Ο Κογκολέζος Προμηθέας έπεσε στην παγίδα και, μόλις τα πέπλα της νύχτας άγκάλιασαν την Γη, σηκώνεται και ξεκινάει για το χωριό της. Τότε εκείνη διατάζει τούς συγχωριανούς και ύπηκόους της να σβήσουν όλες τις φωτιές κι όταν ο Κερικέρι την άγκάλιασε είχε την δυσάρεστη έκπληξη να νομίσει πως κρατούσε στα μπράτσα του ένα παγωμένο λιθάρι.

—Τί σου συμβαίνει; Μήπως μου έλεες ψέματα πως μ' αγαπάς;

—Μά μπορεί ποτέ να κάνη έρωτα μια γυναίκα που τρέμει από το κρύο;

Βέβαια, δεν μπορεί να κάνη, σκέφτηκε ο (άνοητος) Κερικέρι.

Περισσότερο αίμα και φρίκη

Εδώ τελειώνει ο πανάρχαιος κογκολέζικος μύθος και για να βρούμε την συνέχειά του πρέπει να κάνουμε ένα μεγάλο πήδημα μέσα στον Χρόνο και να φτάσουμε στα τέλη του περασμένου αιώνα:

Μια μέρα —λέει— κάτι άγνωστοι θεοί, άσπροι — κατάσπροι σαν τις κορφές του Κιλιμάντζαρο, ξεχύθηκαν ξάφνου πάνω στην κατακαμένη γη του Κογκό. Με τις χάντρες που σκόρπαγαν με το ένα χέρι και τ' άλλο, άγοράσανε, τσακίσανε και σκλαβώσανε όλους τούς μαύρους που βρήκαν στον δρόμο τους: είτε ήταν βασιλιάδες με φωτιά, είτε φτωχοί ευλισσμένοι από το κρύο. Έτσι άποδείχτηκε πως άδικο είχε γίνει δηλ εκείνη η φασαρία για την κατοχή της φωτιάς, μια και η μοίρα των ανθρώπων είναι πάντα ίδια: Μπορού-

Και χέρι - χέρι άρχισε να ανάβη —μπροστά στα μάτια της— φωτιά για να τη ζεστάνη. Άλίμονο, τί φίδι ζέσταινε στον κόρφο του! Μόλις η κόρη του βασιλιά είδε ο,τι ήθελε να δη, τραβήχτηκε άμέσως πίσω, άφησε την μάσκα να πέση και πρόφερε τα σκληρά αυτά λόγια:

—Χάσου από μπροστά μου, σκλάβε! Φαντάστηκες πως έγώ, μια κόρη βασιλιά, μπορούσα ποτέ να σ' αγαπήσω; Ήρθα εδώ μόνο και μόνο για να μάθω το μυστικό σου. Έώρα που άναψες τη φωτιά, μπορείς να πäs ν' άγκαλιάσης καμμιά σκλάβά σαν και σένα!

Άπό τότε το μυστικό της φωτιάς έγινε κτήμα των ήγεμόνων και τούς χρησίμευε σαν μέσο για να στερεώσουν την κυριαρχία τους πάνω στους ύπηκόους τους.

σότερα «άστρατόδροντα». Με τα δυο αυτά μέσα οι άνθρωποι του Βέλγου μονάρχη «άγόρασαν» από τούς τοπικούς φυλάρχους άπεραντες έκτάσεις, οι οποίες μέσα σε μια έξαετία έφθασαν να αντιπροσωπεύουν, ούτε λίγο ούτε πολύ, ολόκληρη την έκταση του σημερινού Κογκό! Τότε πια δεν έμνε στον Λεοπόλδο τίποτε άλλο παρά να προσαρτήσει το νέο αυτό κράτος... στον εαυτό του. Το προσάρτησε λοιπόν —και μάλιστα υπό την χιουμοριστική έπωνυμία «Ελεύθερον Κράτος του Κογκό».

Δεκατρία χρόνια κράτησε η λεοπολδική επικυριαρχία, και στο διάστημα αυτό οι λευκοί έποικοι διέπραξαν τέτοιες θηριωδίες εις βάρος των μαύρων, ώστε να προκαλέσουν την άγανάκτηση ακόμη και της Άγγλιας, η όποία φυσικά θα προτιμούσε να τις διαπράττει η ίδια παρά οι Βέλγοι ανταγωνιστά της. Μάλιστα οι Άγγλοι πέτυχαν, το 1905, την άποστολή και μιας διεθνούς ανακριτικής έπιτροπής στο Κογκό. Όπωςόποτε τα πράγματα διευθετήθηκαν με τον θάνατο του Λεοπόλδου και το άνοιγμα της διαθήκης του: Ο άγαθος μονάρχης κληροδοτούσε το «Ελεύθερον

Κράτος του Κογκό» στην πατρίδα του, το Βέλγιο — υπό τον όρο, έννοείται, της καταβολής μιας γενναίας χρηματικής άποζημιώσεως στους κληρονόμους του. Άπό τότε οι Άγγλοι το πήραν άπόφαση πως το Κογκό ήταν όριστικά βελγικό κι ούτε που ξανάνακαν πια λόγο για κακομεταχείριση των ίθαγενών. Οι Βέλγοι πάλι, από την πλευρά τους, άνταπέδωσαν την άδρότητα και ούδέποτε άνακατέυτηκαν στα έσωτερικά των βρετανικών άποικιών. Έτσι όλοι (πλην των μαύρων) έμειναν εύχαριστημένοι.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η ιστορία του βελγικού άποικισμού στην Κεντρική Άφρική, που κράτησε 75 χρόνια και τερματίστηκε το 1960, όταν οι καινούργιες ιστορικές συνθήκες υποχρέωσαν το Βέλγιο να παραχωρήσει στην άποικία του άνεξαρτησία. Άπό τότε το διβλίο της αιώνιας τραγωδίας του μαύρου ανθρώπου πέρασε σε καινούργιο κεφάλαιο, το όποιο, άμα γραφτεί ως το τέλος, θα έχη ίσως να παρουσιάσει περισσότερη φρίκη, περισσότερο τρόμο και περισσότερο αίμα από το προηγούμενο (τόσο ματωμένο κι αυτό) κεφάλαιο του άποικισμού.

Αιτία της δυστυχίας: Ο πλούτος!

Τώρα ήρθε η ώρα που το αναπόφευκτο «γιατί» άνεβαίνει στα χείλη. Γιατί; Γιατί όλο αυτό το αίμα; Γιατί οι περισσότερες άλλες αφρικανικές χώρες κατώρθωσαν και μπήκαν στον δρόμο της όμαλότητος (αφρικανικού στυλ, έστω), ενώ το Κογκό συνεχίζει άμέριμνο τη φρικαλέα περιπέτεια του της άλληλοσφαγής; Η αίτία του κακού πρέπει να άναζητηθί σ' εκείνο που κανονικά θα έπρεπε να άποτελή πηγή εύτυχίας για κάθε χώρα: τον φυσικό της πλούτο. Το Κογκό είναι μια χώρα τόσο πλούσια, όσο

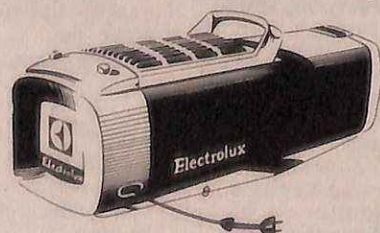
φτωχά και δυστυχισμένα είναι τα 14 εκατομμύρια των κατοίκων της. Παράγει: Την μεγαλύτερη ποσότητα ούρανιου στον κόσμο. 90% της παγκοσμίου παραγωγής ραδίου. Τεράστιες ποσότητες χαλκού. Χρυσάφι, διαμάντια, κασσίτερο, σίδηρο, μολύβι, υδράργυρο. Κασσιόειο και βαμπακί. Φοινικέλαιο και άραβόσιτο. Καπνό, καφέ, έλεφαντόδοντο. Ο κατάλογος δεν είναι πλήρης, αλλά είναι άρκετος για να πείσει ότι κανείς δεν άφήνει να

ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

Μία φοράν καί π' καιρόν ένας μωαίνει
 στο για να δώσ' ε' ν' αγοράση
 ένα για τὰ της του. Στην
 όμως! Ο άλλος βράζει το
 του, καί τοῦ δίνει μίαν

- Νάαά!!! Βλάμα μέ
- Ξέρεις ποιος είμαι
- Σ' έχω στα
- Μάθε ρέ
- είσαι σύ ρέ
- Έχω είμαι άσώ
- Νά ως να σε δῇ
- Καί σένα ... ρέ
- να ως τήν σου...
- Η μου έχει τὰ της.
- Χρόνια Πολλά. Νά τὰ
- Ευχαριστώ. Πάω να της αγοράσω για δώρο μία

Electrolux

Η νέα ΑΥΤΟΜΑΤΗ σκούπα Electrolux υπερέχει από κάθε άλλη. Καί να γιατί:

- Είναι ΑΘΩΡΥΒΗ.
- Εξοικονομεί, όταν γεμίσει ή σακούλα σκόνης.
- Το καλώδιο τυλίγεται μέσα στο σώμα της σκούπας ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ.
- Έχει ισχυρή απορροφητική ικανότητα.
- Έχει φίλτρο νέου τύπου, ώστε ο άερας που βγαίνει από την σκούπα, να διαχέεται προς τα επάνω.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ
 ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
 Α.Ε. & Ο.Ε.
 Οδός Γ' Σεπ/βρίου 43 - Αθήναι ΤΤ 103 - Τηλ. 811.041/42/43

ΚΟΓΚΟ: ΠΟΙΟΣ
 ΘΑ ΦΑΗ ΠΟΙΟΝ;

τού παρουν χωρίς αντίσταση μέ-
 σα από τα χέρια του έναν θησαυ-
 ρό. Μισόν αιώνα τώρα το μικρο-
 σκοπικό Βέλγιο γνώρισε την εϋ-
 ημερία χάρις στην εκμετάλλευση
 των ανεξάντλητων πλουτοπαρα-
 γωγικών πηγών της αποικίας του.
 (Αυτός είναι και ο λόγος που ά-
 κόμη και σήμερα έχει ανώτερο
 κατά κεφαλήν εισόδημα από έ-
 κείνο της μεγάλης και εύπορης
 γειτόνισσάς του Γαλλίας). Πού
 άκούστηκε να εμφανίζεται ένα
 πρωί κάποιος νέγρος ταχυδρόμος
 και να λείη στον κάτοχο του θη-
 σαυρού: «Άστα όλα όπως εί-
 ναι και εξαφανίσου απ' εδώ»; Οί
 Βέλγοι πρόσφεραν στους Κογκο-
 λέζους την ανεξαρτησία τους, άλ-
 λά παράλληλα ήθελαν να διατη-
 ρήσουν και μία προνομιακή οί-
 κονομική θέση στο νέο κράτος.
 Γελάστηκαν. "Οχι μόνο ο Λου-
 μούμπα τους γέλασε, αλλά και
 διάφορες ξένες Δυνάμεις, δυτικές
 και ανατολικές, που σαν λύκοι
 χύθηκαν μέσα στην άναμπουμ-
 πούλα της ανεξαρτησίας, παλεύ-
 οντας ν' αρπάξουν κανένα κόκκα-
 λο — ελεφαντοκόκκαλο μάλλον.
 Σύγκρουση μεγάλων συμφερόν-
 των. Σε μιá ώρισμένη στιγμή τα
 πράγματα άγρίψαν τόσο πολύ,
 ώστε λίγο έλειψε να ξεσπάσει
 ένας παγκόσμιος πόλεμος. Τελικά, ό-
 μως, οι Μεγάλοι συμφώνησαν ότι
 πιο άνεξοδη λύση ήταν να βάλουν
 τους Κογκολέζους να φαγωθούν
 μεταξύ τους, κ' έτσι ο πόλεμος,
 από παγκόσμιος, έγινε απλώς
 εμφύλιος.

Σήμερα, πέντε χρόνια μετά
 την ανεξαρτησία τους, οι Κογκο-
 λέζοι εξακολουθούν πάντα να άλ-
 ληλοσφάζονται για λογαριασμό
 των Μεγάλων. Βέβαια, οι συγ-
 κρούσεις περιωρίστηκαν πια σε
 μια μεθοριακή όρεινη λουρίδα,
 έσχατο όχυρο των άριστερων άν-
 ταρτών του Γκμπένι και του
 Μουλέμε. Το γεγονός όμως είναι
 πως οι εκπρόσωποι των ανατολι-
 κών συμφερόντων δεν έχουν ακό-
 μη καταθέσει τα όπλα και άντι-
 μεταπίζουν με άδάμαστο πείσμα
 τον «έχθρό» — δηλαδή τους συμ-
 πατριώτες τους εκπροσώπους
 των δυτικών συμφερόντων.

Για πάντα πρόεδρος...

Λέγαμε λοιπόν για τον στρα-
 τηγό Μομπούτου, που άνέτρεψε
 τον πρόεδρο Καζαβούμπου. Αυ-
 τός ο Καζαβούμπου είναι μιá ι-
 διότυπη πολιτική φυσιογνωμία
 (ιδιότυπη ακόμη και για το Κογ-
 κό), που φαινόταν προωρισμένη
 να επίζηση μέσα στον κυκεώνα
 του φανατισμού, του μίσους, των
 παθών και των αντιθέτων συμφε-
 ρόντων.

Υπήρξε πρόεδρος της Δημο-
 κρατίας από την πρώτη μέρα της
 ανεξαρτησίας του Κογκό. Και
 μόλις κατέλαβε τον προεδρικό
 θώκο έβαλε σαν σκοπό μοναδικό
 της ζωής του την διατήρησή του
 για πάντα και με κάθε θυσία.
 Γύρω του γινόταν χαλασμός κό-
 σμου, συγκρούσεις, σφαγές, άνα-
 τροπές κυβερνήσεων, στροφή 180
 μοιρών από τα άριστερά προς τα
 δεξιά, βίαιοι θάνατοι πρωθυπου-
 ρών — αλλά αυτός, ο Καζα-

Πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει
HOOVERMATIC

ΤΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860, 226.747

ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

galby
(ΓΚΑΜΠΡΙ)

- ΠΛΕΝΕΙ
- ΞΕΒΓΑΖΕΙ
- ΣΤΙΒΕΙ
- ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

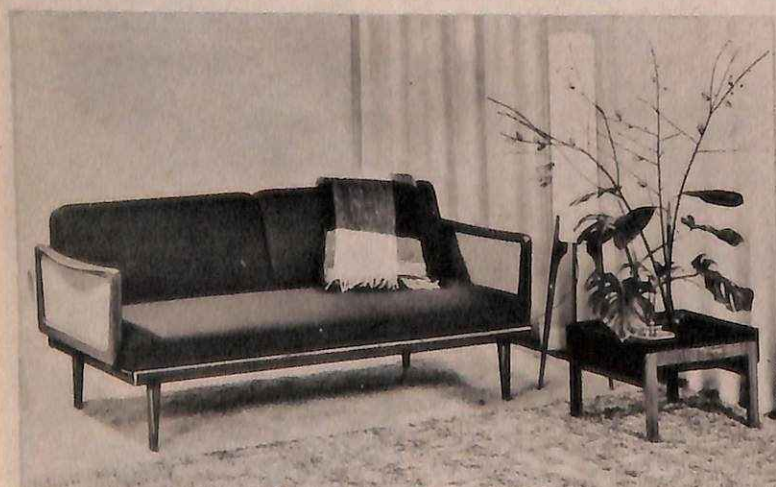
μόνο του
5 κιλά ρούχα
καθαρώτερα...

από κάθε άλλο πλυντήριο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ Α. ΦΟΥΡΛΗΣ & ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΛΑΤΕΙΣΤΗΡΙΟΥ 39 ΤΗΛ. 032.953-4 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 57 ΤΗΛ. 74.935

ΔΙΑΝΑ

ΓΝΗΣΙΑ
ΕΠΙΠΛΑ
ΔΑΝΕΖΙΚΑ &
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΣΕ ΚΑΤΑΠΑΝΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΑΙ ΜΕ ΑΦΑΝΤΑΣΤΕΣ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Αλλάζομεν τὰ παλαιά
σας έπιπλα με καινούργια.
Με 100 δρχ. τόν μήνα!

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 56 ΤΗΛ. 772.891 (ΕΝΑΝΤΙ ΚΙΝ/ΦΟΥ ΑΛΕΞ)

ΚΟΓΚΟ: ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΦΑΗ ΠΟΙΟΝ;

δούμπου, ήρεμος και γαλήνιος, στεκόταν πάντοτε στη θέση του, πάντοτε άμετακίνητος, πάντοτε ακλόνητος.

Οι λουμουμπικοί τον κατηγορήσαν ότι παρέδωσε (ζωντανό πάντως) τον άρχηγό τους στον Τσόμπε «διά τὰ περαιτέρω». Οι τσομπικοί πάλι τον κατηγορήσαν ως συνεργάτη του Λουμουμπά. Όλοι τον μισούσαν. «Άρχηγός ενός από τὰ 64 κογκολέζικα κόμματα, του «Α μ π ά κ ο», ήταν στην πραγματικότητα ένας άνθρωπος χωρίς φίλους και χωρίς όπαδούς, που ζούσε μόνος, ολομόναχος, στο προεδρικό του μέγαρο. Ωστόσο, όμως, ζούσε στο προεδρικό μέγαρο.

«Κάθεται τὰ βράδια στην τράπεζα του και παρατηρεί κάτω τὰ νερά του Κόγκο να κυλάνε παρասύροντας τὰ πτώματα των αντιπάλων του, ψιθύριζαν έχθρικά στην Λεοπολντβίλ. "Η: «Δεν ασχολείται καθόλου με τὰ ζητήματα του κράτους, αλλά μόνο με τὸ πὼς θὰ διατηρήσει τὴν θέση του».

Στὸ τέλος ὁ Καζαβούμπου έφτασε νὰ πιστέψει πὼς τὰ εἶχε καταφέρει καὶ πὼς πραγματικά θὰ έμενε Ισόβιος πρόεδρος. Καὶ γιατί όχι; Ποιός Άφρικανός πρόεδρος παραιτήθηκε ποτέ οικειοθελώς ἢ ἡττήθηκε στὶς κάλπες; Τέτοιο πολιτικό φαινόμενο εἶναι άγνωστο στὴν μεταπολεμική Άφρική, ὅπου οἱ πρόεδροι εἴτε πεθαίνουν, εἴτε δολοφονοῦνται πρόεδροι. Τὰ τελευταία μάλιστα νέα ἀπὸ δυὸ χῶρες κοντινές τοῦ Κογκο τοῦ εἶχαν διαλύσει καὶ τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν σταθερότητα τοῦ προεδρικοῦ του μέλλοντος:

● ΣΤΗ ΝΙΓΗΡΙΑ, ὁ πρόεδρος Χαμανί Ντιόρι έπανεξελέγη τὰ τέλη Σεπτεμβρίου μετὸ έντυπωσιακό ποσοστό 99,85 τοῖς έκατό.

● ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΟΛΤΑ, ὁ πρόεδρος Μωρίς Γιαμέγκο έπανεξελέγη στὶς ἀρχές Ὀκτωβρίου μετὸν έκπληκτικό αριθμὸ των 2.182.425 ψήφων (ὅσοι καὶ οἱ έγγεγραμμένοι), παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ψηφίσαντες ἦταν μόνον 2.146.790.

Πὼς λοιπὸν νὰ μὴ εἶναι υπεραισιόδοξος ὁ Ἰωσήφ Καζαβούμπου γιὰ τὶς προεδρικές έκλογές, πὺλ έπρόκειτο νὰ γίνουν τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1966, σύμφωνα μετὸ κογκολέζικο Σύνταγμα, πὺλ ὁ ἴδιος εἶχε συντάξει;

Ἡ φωτεινὴ καὶ χαρούμενη αὐτὴ εἰκόνα σκοτεινίαισε κάπως τὴν ἡμέρα πὺλ ὁ πρωθυπουργὸς Τσόμπε ἀνῆγγελε πὼς θὰ έβαζε κ' ἐκεῖνος ὑποψηφιότητα προέδρου στὶς έκλογές τοῦ Φεβρουαρίου. Ὁ Μωυσής Τσόμπε ἦταν ὁ μόνος έπικίνδυνος ἄνθρωπος γιὰ τὰ σχέδια τοῦ Ἰωσήφ Καζαβούμπου. Στὶς τελευταίες βουλευτικές έκλογές εἶχε καθαρῶσει νὰ φέρῃ τὸ κόμμα του, τὸ «Κ ο ν ά κ ο», πρῶτο μετὰ μεγάλη πλειοψηφία.

Απότομα, οἱ σχέσεις προέδρου καὶ πρωθυπουργοῦ ψυχράθηκαν. Ἦταν τὴν ἀντίπαλοι, δὲν ὑπῆρχε πιά θέση καὶ γιὰ τοὺς δυὸ. Κάποιος έπρεπε νὰ φάῃ τὸν ἄλλο.

Πρόλαβε ὁ Καζαβούμπου. Μιὰ μέρα, χωρίς πολλές συζητήσεις,

ἀπέλυσε τὴν κυβέρνηση Τσόμπε καὶ διώρισε ἄλλη, δική του, μετὰ πρωθυπουργὸ τὸν Έβαρίστ Κίμπα, τὸν παλιὸ σιδηροδρομικό.

Απὸ τὸ σημείο ὅμως αὐτὸ καὶ ὕστερα ἄρχισαν νὰ συμβαίνουν ἄρισμένα πράγματα πὺλ ἡ φύση τους δὲν ἔχει ἀκόμη ξεκαθαριστὴ έντελώς. Συγκεκριμένα:

1 Ὁ πρωθυπουργὸς Κίμπα δήλωσε πὼς έπιθυμοῦσε νὰ έρθῃ σὲ διαπραγματεύσεις μετὰ τοὺς ἀντάρτες, γιὰ νὰ εἰρηνέυση ὀριστικά ἡ χώρα.

2 Ὁ πρόεδρος Καζαβούμπου πῆγε στὴν ἀφρικανικὴ διάσκεψη τῆς "Ακκρά, ὅπου έξεδήλωσε φιλικές διαθέσεις ἀπέναντι στὶς «έχθρικές» χῶρες Τανζανία καὶ Σουδάν.

3 Ἡ κυβέρνηση ἀποφάσισε νὰ ἀποκαταστήσῃ διπλωματικές σχέσεις μετὰ τὸ ἄλλο Κογκό, τὸ φιλοκινεζικὸ (πρωτεύουσα Μπραζαβίλ) καὶ κάλεσε στὴν Λεοπολντβίλ τὸν ὑπουργὸ του τὸν Έξωτερικὸν Κάρολο - Δανιήλ Γκανάο, ὁ ὁποῖος καὶ εἶναι δεκτὸς ἀπὸ πλῆθη πὺλ κραυγαζαν: «Ζήτω ἡ Μπραζαβίλ! Κάτω ἡ ἀποικιοκρατία!».

Δὲν πρόκειται δέβαια ποτὲ νὰ γίνῃ γνωστὸ ἂν οἱ έκδηλώσεις αὐτὲς ἀνησύχησαν τὴν Union Minière καὶ τὴν έκαναν νὰ χάσῃ τὴν έμπιστοσύνη της στὸν Καζαβούμπου. Τὸ γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι λίγες μέρες μετὰ τὴν θριαμβευτικὴ επίσκεψη τοῦ Γκανάο στὴν Λεοπολντβίλ ὁ στρατηγὸς Μομπούτου παρουσιάστηκε ἑνα πρῶτὸ στὸ προεδρικὸ μέγαρο, χωρίς προηγουμένως νὰ ζητήσῃ ἀκρόαση καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ δυὸ συναγματοάρχες. Τράβηξε τὸ πιστόλι του, σημάδεψε τὸν πρόεδρο καὶ τοῦ εἶπε ἤσυχα:

«Ἡ πηγαίνεις στὸ σπίτι σου ἢ σὲ σκοτώνω καὶ σὲ πετάω στὸν Κόγκο».

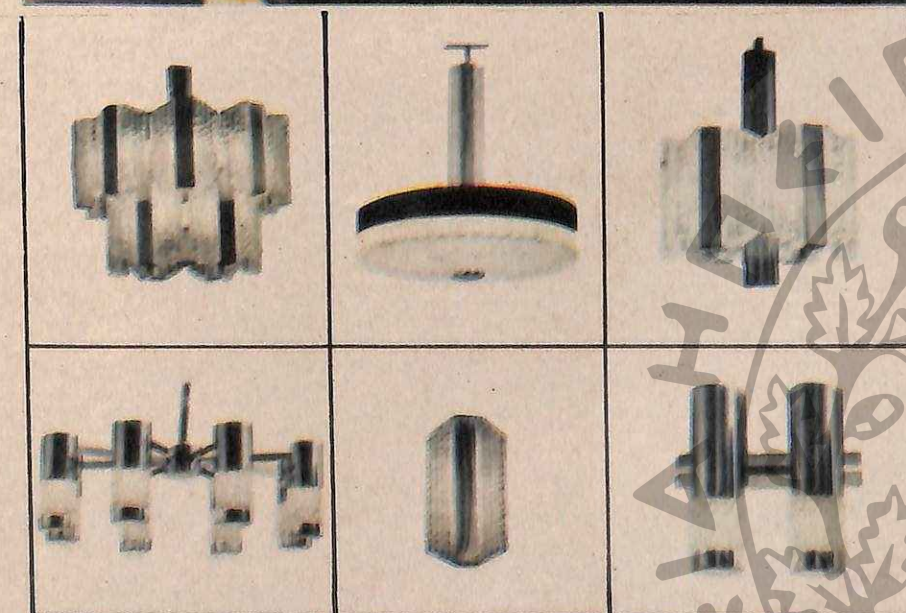
Έντρομος ὁ Καζαβούμπου (ὁ ἡρώισμός ποτὲ δὲν ἦταν τοῦ εἶδους του) έσπευσε νὰ ψελλίσῃ ὅτι προτιμοῦσε νὰ πῇ στὸ σπίτι του. Πῆγε αὐτοστιγμεί, ἀνέμεσα στοὺς δυὸ συναγματοάρχες, πὺλ κρατοῦσαν ἐπίμονα τὰ χέρια τους στὶς τσέπες. Ὅταν τὸν κλείδωσαν στὸ δωμάτιό του καὶ τοποθέτησαν στὴν πόρτα στρατιωτικὴ φρουρά, ἑνας ἀπὸ τοὺς συναγματοάρχες, ὁ Μουλάμπα, κατευθύνθηκε στὸ πρωθυπουργικὸ γραφεῖο, ὅπου ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ πρωθυπουργοῦ. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Μομπούτου έξεπέμπε ἀπὸ τὸ προεδρικὸ μέγαρο τὸ χαρμόσυνο (γι' αὐτὸν) μήνυμα πὼς εἶχε αὐτοδιοριστὴ διάδοχος τοῦ Καζαβούμπου.

Υπάρχει καὶ μιὰ εὐχάριστη πλευρὰ στὴν ὑπόθεση: Ὅτι οἱ Κογκολέζοι ἀπέκτησαν τὸν καινούργιο τους πρόεδρο δωρεάν, κ' έτσι θὰ γλυτώσουν τὰ έξοδα των έκλογων τοῦ Φεβρουαρίου. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μιὰ δυσάρεστη: Ὅτι ἔχασαν τὸν Καζαβούμπου, πὺλ πιά τὸν εἶχαν συνηθίσει καὶ — ὅπως λέει ὁ Vauvenargues — «κάθε ἀλλαγὴ, ἀκόμη κ' ἡ πιὸ ἐπιβημική, εἶναι ὀδυνηρή».

Καμμένε, ἄτυχε Ἰωσήφ Καζαβούμπου...

Θ. ΚΑΡ.

γκρένα

ΦΩΤΗΣΤΕ ΣΩΣΤΑ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΜΕ
KAISER-PRIMAT

τὸ μεγαλύτερο έργοστάσιο
τοῦ κόσμου

KAISER
PRIMAT
LEUCHTE

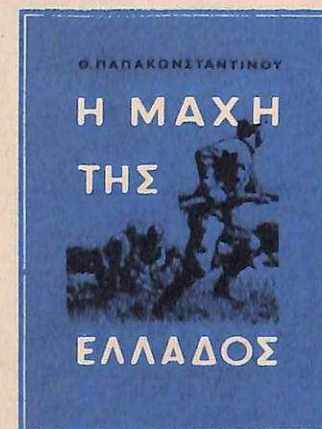
Ἀποκλειστικότητας: ΚΑΤ/ΜΑΤΑ
ΑΦΟΙ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ Ο.Ε. ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 13 ΤΗΛ. 611.342

askka

ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ! ΔΕΜΕΝΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ... ΑΛΛΑ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΕΦΘΑΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΔΕΝ ΜΕΝΕΙ ΚΛΕΙΣΤΟ. ΕΝΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟ ΔΙ-
 ΑΒΑΖΕΙ ΣΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟ ΦΑΝΤΑΡΟ
 (ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡ. Κ. Α. ΦΡΑΝΤΖΗ)

ΑΕΡΑ!...

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
 ΤΗΣ ΑΦΗΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ
 Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

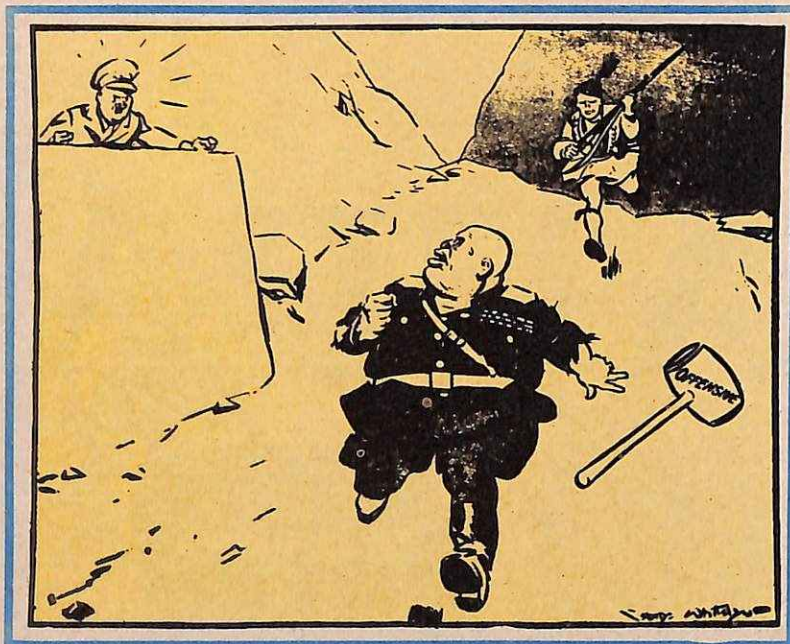
Έξορμησις εἰς ὅλα τὰ μέτωπα

Μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Κορυτσᾶς (22 Νοεμβρίου 1940) εἰσήρχετο εἰς τὴν δυναμικωτέραν περιόδον τῆς ἡ μεγάλης, ἐφ' ὅλοκλήρου τοῦ μετώπου, μήκους 260 χλιομέτρων, ἐπιθετικῆς ἐξόρμησις τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία ἤρχισε τὴν 14ην Νοεμβρίου. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς νέας αὐτῆς περιόδου (23 Νοεμβρίου μέχρις 8ης Δεκεμβρίου) ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς εἰς μίαν ὑπέροχον ἔντασιν τῆς προσπάθειάς του ἐσημείωσε τόσας καὶ τόσον ἐντυπωσιακὰς νίκας, ὥστε ὁ Μουσσολίνι, ἀφοῦ πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη νὰ παρακαλέσῃ τὸν Χίτλερ ὅπως μεσολαβήσῃ διὰ τὴν σύναψιν ἀνακωχῆς, τελικῶς τοῦ ἐζήτησε ταπεινωμένος ν' ἀποστείλῃ ἀμέσως στρατιωτικὴν βοήθειαν...

Αἱ ἐπιτυχεῖς ἐπιθετικαὶ ἐνέργειαι τῆς πρώτης περιόδου (14 - 22 Νοεμβρίου) εἶχαν ἀπολήξει· εἰς τὴν κατάληψιν ἐκ μέρους τῶν δυνάμεών μας, κατόπιν σφοδρῶν ἀγώνων, τῆς τοποθεσίας Μόρθα - Ἰδάν, τὴν ὁποίαν ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ὀργανώσει ἐπιμελῶς ἀπὸ μηνῶν καὶ μετ' ἡμιμόνιμα ἀκόμη ἔργα· εἰς τὴν κατάληψιν τῆς ἀρτηρίας Μέρτζανη - Λεσκοβίκι - Κορυτσά, ἡ ὁποία εἶχε μεγάλην στρατιωτικὴν σημασίαν, διότι δι' αὐτῆς θὰ ἦτο δυνατὴ ἐφεξῆς ἡ ταχύτερα μετακίνησις δυνάμεων εἰς τὸ μέτωπον ἀπὸ τὴν βορείαν ζώνην πρὸς τὴν νοτίαν καὶ ἀντιστρόφως· καὶ εἰς τὴν ἐκδίωξιν τοῦ εἰσβολέως ἐξ ὅλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ἡπειρωτικοῦ ἐδάφους. Τώρα τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον ὥριζεν ὅπως αἱ ἐπιθετικαὶ ἐπιχειρήσεις συνεχισθοῦν

Κ' ΗΛΘΕ Η ΩΡΑ
ΤΑ ΠΕΙΝΩΜΕΝΟΙ
ΝΑ ΖΗΤΗΣΗ
ΒΟΗΘΕΙΑ
Ο ΦΑΝΦΑΡΟΝΟΣ

ΣΚΙΤΣΟ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟ
ΣΤΗΝ
ΑΙΤΑΙΚΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«ΝΤΑΙΗΛΑ»
ΕΞΗΡΕΣ

κατά τρόπον ώστε η όλη ελληνική διάταξις με στροφεία το δεξιόν της να προωθήση το άριστερόν της προς βορράν, ενώ το κέντρον θα παρηκολούθει επιβοηθούν, την προώθησιν αυτήν και θα συνέδεε σταθερώς τας δύο πτέρυγας. Ειδικώτερον:

Είς το δεξιόν (βόρειον μέτωπον), το τμήμα Στρατιάς Δυτικής Μακεδονίας (Τ. Σ.Δ.Μ.), αποτελούμενον από το Γ' Σώμα Στρατού και το «Συγκρότημα Κ.» με την 9ην, την 10ην, την 15ην και την 17ην μεραρχίαν (υποστράτηγος Παν. Μπασακίδης), ώφειλε να εξασφαλίση το ύψιπτον της Κορυτσάς έναντι οιασδήποτε απειλής, είτε από βορρά, είτε από δυσμών, να εισδύση προς τας κατευθύνσεις αυτές όσον το δυνατόν βαθύτερον και ν' ασκήση επί του αντιπάλου την μεγίστην δυνατήν πίεσιν, ώστε ν' απασχολήση και απορροφήση δυνάμεις του προς όφελος των άλλων μεγάλων μονάδων.

Είς το κέντρον, (κεντρικόν μέτωπον), το Β' Σώμα Στρατού με την 1ην και 11ην μεραρχίαν πεζικού, την 5ην ταξιαρχίαν πεζικού και την ταξιαρχίαν ιππικού ώφειλε να μεταφερθή ολόκληρον δυτικώς της κορυφογραμμής των συνόρων και, με θάσιν επιχειρήσεων την άμαξιτήν Έρσέκα - Λεσκοβίκι, να προχωρήση επί της γενικής κατευθύνσεως Λεσκοβίκι - Βεράτιον διά των κοιλάδων του Άώου και του Άψου ποταμού.

Είς το άριστερόν (νότιον μέτωπον), το Α' Σώμα Στρατού με την 2αν, την 3ην (υποστράτηγος Γ. Μπάκος) και την 8ην μεραρχίαν πεζικού, την 3ην ταξιαρχίαν πεζικού και την μεραρχίαν ιππικού, ώφειλε να προχωρήση επί της γενικής κατευθύνσεως Έλαια - Άργυρόκαστρον - Τεπελένι - Αύλων και να ενεργήση κυρίως διά του άριστερου του.

● ΓΕΝΙΚΑΙ έφεδρείαι των τριών αυτών στρατηγικών συγκροτημάτων, που ύπήγοντο απ' εθείας υπό τον άρχιστράτηγον, ήσαν ή 13η μεραρχία πεζικού, εις την περιοχήν της Ιεροπηγής, ή 5η μεραρχία πεζικού (υποστράτηγος Κ. Παπαστεργίου) εις την

περιοχήν Καστορίας, ή 16η ταξιαρχία πεζικού εις την περιοχήν Πτολεμαΐδος και ή 4η μεραρχία πεζικού (υποστράτηγος Λ. Στεργιόπουλος) εις την περιοχήν Ίωαννίνων.

Οι νέοι αυτοί αντικειμενικοί σκοποί, οι οποίοι ετάσσοντο εις τας ελληνικάς δυνάμεις, θα έπεδιόκοντο υπό συνθήκας πολύ δυσχερεστέρας από πριν. Διά δύο κυρίως λόγους:

ΠΡΩΤΟΝ, διότι ο έχθρος μετά τας πρώτας ήττας του ένισχύετο συνεχώς και είχε σκληρύνει εις μέγαν βαθμόν την αντίστασίν του. Υπερήσχιζε τώρα περιοχήν (οίονει) Ιδικήν του και ήσθάνετο την άπώλειάν της ως άτιμωτικήν, το γεγονός δέ τουτο προσέδιδεν εις την άμυνάν του μεγαλύτερον πείσμα (δν και δέν έλειπαν και κρούσματα λιποψυχίας, τα όποια υπεχρέωσαν την Ιταλικήν στρατιωτικήν ήγέσιν να λάβη το φοβερόν μέτρον του «δεκατισμού» διά τας ομάδας, που ύφίσταντο κάμψιν του ήθικου). Και

ΔΕΥΤΕΡΟΝ διότι έν τω μεταξύ είχε ένσκήψη ήδη θαρύτατος ο άλθανικός χειμών, ο όποιος καθίστα μαρτυρικήν την προσπάθειαν των ελληνικών δυνάμεων εις το άγρίως όρεινόν έδαφος της Β. Ήπειρου. Η χιών έπιπτε πυκνή εις ολόκληρον την περιοχήν των επιχειρήσεων και εις θάθος, και κάθε τόσοον εξέσπων με μανίαν χιονοθύελλαι, ενώ νοτιώτερον προς την θάλασσαν συνεχείς και ραγδαίαι θροχαί έδυσχέραιναν κάθε κίνησιν. Οι στρατιώται μας ήσαν υποχρεωμένοι να ένεργουιν πορείας εις χαράδρας όλισθηράς, έν μέσω πυκνής και πνιγνής δίμυλης, ή όποια έμψένεζε την όρατότητα. Εις τα ύψώματα ο θοριάς έμεινετο άκατανίκητος και το ψύχος είχε γίνει θανατηφόρος άπάνθρωπον. Ήδη είχαν σημειωθή οι πρώτοι θάνατοι φρουρών έκ ψύξεως...

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βόρειον μέτωπον

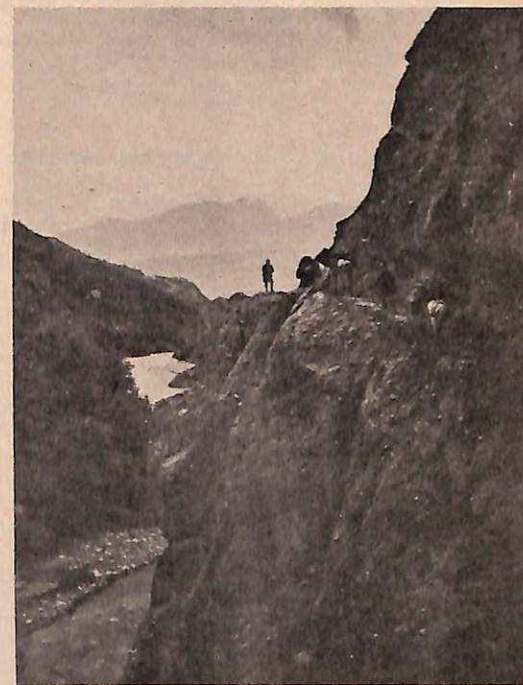
Είς το μέτωπον τουτο, ο όγκος των Ιταλικών δυνάμεων, οι όποιαι υπεχώρησαν έκ του ύψιπέδου της Κορυτσάς, είχε συμπτυχθή κυρίως προς την κατεύθυνσιν του Πόγραδετς, επί της λίμνης Άχρίδος. Αι ελληνικάι δυνάμεις προωθήθησαν άφ' ενός βορείως του Δεβόλη ποταμού (9η και 13η μεραρχία) και άφ' έτέρου νοτίως αυτού (10η μεραρχία), με δύο μεραρχίας (11ην και 15ην) έν δευτέρω κλιμακίω. Αι δυνάμεις του πρώτου κλιμακίου κατέλαβον έντός της 24ης Νοεμβρίου την περιοχήν Βιθκουκίου και Μοσχόπλης, νοτίως του Δεβόλη ποταμού, άνέτρεψαν βορείως αυτού (όπου ένεφανίσθη και νέα Ιταλική μεραρχία «Τάρο») έχθρικάς άντιστάσεις και ούτω από της 26ης Νοεμβρίου εξήσφάλισαν τας έκατέρωθεν της λίμνης Μαλικής διαβάσεις και τας όρεινάς διαβάσεις δυτικών του ύψιπέδου της Κορυτσάς.

(Η Μοσχόπολις ύπήρξε κατά τον 18ον αιώνα έν από τα σημαντικώτερα πολιτιστικά, διομηχανικά και έμπορικά κέντρα του ελληνισμού. Ήρθμει τότε 40.000 κατοίκων και διεξήγε ζωρήν έμπόριον με την Δυτικήν Εύρώπην. Τα προϊόντα της ήσαν μάλλινα ύφάσματα, τάπητες, μεταξωτά δι' άρχιερατικά έμφια, χρυσά σύρματα διά πολυτελείς ένδυμασίας κλπ. Ήδη από των αρχών του 18ου αιώνος έλειτούργει εις αυτήν το περίφημον «Ελληνικόν Φροντιστήριον», το όποιον απέθε μέγα φυτώριον ελληνικής μαθήσεως. Το 1744 ή σχολή αυτή τελειοποιηθείσα ώνομάσθη «Νέα Άκαδημία», ήμιλλάτο δέ προς τας τότε έξοχωτέρας σχολάς του ελληνισμού. Εις την πνευματικήν ανάπτυξιν της Μοσχόπόλεως σπουδαίως συνέβαλε και το τυπογραφείον της, το όποιον είναι το δεύτερον (μετά το της Κωνσταντινουπόλεως) ελληνικόν τυπογραφείον και ίδρύθη το 1710 υπό του Ιερομονάχου Γρηγορίου Κωνσταντινίδου. Η Μοσχόπολις (πατρίς του έθνικού ευεργέτου Σίνα, ο όποιος ίδρυσε την Άκαδημίαν και το Άσπεροσκοπείον Άθηνών), έκίνησε τον φθόνον των Τουρκαλβανών, οι όποιοι το 1771 εισέβαλαν εις αυτήν και την έξηλάττησαν. Μετά ένάμισον αιώνα, το 1916, υπέστη νέαν έπιδρομήν, λαφυραγωγού έπίσης χαρακτήρος, έκ μέρους άλθανικών όρδων υπό τον διαδόχον Σαλή Μπουτκα).

Μετά τας άνωτέρω επιχειρήσεις, ο έχθρος έγκατεστάθη άμυντικώς επί των νοτίως του

ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ μόνο να πολεμήσουν έναν πλούσιον έφωδιασμένον έχθρό, αλλά και τον φοβερό χειμώνα, σέ μιάν άγρια περιοχή. Έτσι, ή κάθε επίθεσις ήταν και μιá πραγματικά τιτανική προσπάθεια...

ΑΣΥΛΛΗΠΤΕΣ οι δυσκολίες της προελάσεως. Με ζώα που δάδizαν άργά στα μονοπάτια των αγριόδουνων μεταφέρονταν κιβώτιο με κιβώτιο τα πυρομαχικά και ή κουραμένα για τους πεισματομένους μαχητές.

Ο ΤΟΤΕ ΔΙΑΔΟΧΟΣ — και σήμερα άείμνηστος Βασιλεύς Παύλος — παρασημοφορεί στην πρώτη γραμμή του μετώπου, στο χωριό Ποπιτίστη, έναν ήρωα μαχητή. Μία λαμπρή λιανίδα — έσοτό διάλειμμα στην βαρυχειμωνιά — περιβάλλει την σκηνή.

Πόγραδετς ύψωμάτων, των ανατολικών άντερισμάτων του όρους Κάμια και των άντερεισμάτων του όρεινου συγκροτήματος της Όστραβίτσας. Βορείως του Δεβόλη ποταμού, ή 9η και ή 13η μεραρχία, συνεχίζουσαι την προελάσιν των, συνήντησαν ισχυράν έχθρικήν άντίστασιν κυρίως επί της κατευθύνσεως Πόγραδετς, όπου αι Ιταλικάι δυνάμεις, ένισχυμέναί διά της νεοεμφανισθείσης μεραρχίας «Τάρο» και χρησιμοποιούσαι και μηχανοκίνητα μέσα, προσεπάρθησαν να διατηρήσουν, με την συνδρομήν και της άεροπορίας των, τας άμυντικάς θέσεις των επί των νοτίων του Πόγραδετς ύψωμάτων. Αι ελληνικάι δυνάμεις, έπειδή έσπερούντο άρμάτων και έπαρκών άνταρματικών μέσων, έπεζήτησαν την άνατροπήν των Ιταλικών δυνάμεων δι' έλιγμου, διά της όρεινης περιοχής, ή όποια υπέρεκειται από δυσμών της προς Πόγραδετς κατευθύνσεως. Την 30ην Νοεμβρίου ο έχθρος άνετράπη έκ των νοτίως του Πόγραδετς άμυντικών θέσεών του και μετ' όλίγον, άφού ένεπλάκη εις τόν άγώνα ή 17η μεραρχία (εις άντικατάστασιν της 13ης, ή όποια άπεσούρη έν έφεδρείαι), κατελήφθη, κατόπιν πείσμονος άντιστάσεως, το Πόγραδετς, έπεσαν τα δυτικάς τουτο ύψώματα, άπεφράχθη ή διάβασις και εξήσφαλίσθη το ύψιπτον Κορυτσάς από κάθε ένδεχομένη έντεθεν απειλήν.

Το Πόγραδετς, λόγω της όρεινης τοποθεσίας του και της συγχρονισμένης όχυρώσεως της περιοχής (με συρματοπλέγματα, φωλαές πολυβόλων και όλμων, ύπονομεύσεις διαβάσεων και μόνιμα όχυρά έκ μπετόν, τα όποια είχαν κατασκευασθή άφ' ότου οι Ιταλοί κατενόησαν ότι δέν θα κατάρθαναν να κρατήσουν την γραμμήν της Μόροβας), έθεωρείτο υπό του Ιταλικού στρατηγείου ως άπόρρητον — περίπου ως ένα μικρόν Βερντέν της Άλβανίας. Έξεπορθήθη, έν τούτοις, έντός έπτά ήμερών, από την έπιθετικήν όρμήν και την αυτοθυσίαν των ελληνικών δυνάμεων.

Έν συνεχεία, ο έχθρος άνετράπη (νοτιοδυτικώς του Πόγραδετς) έκ των άμυντικών θέσεών του εις το όρεινόν συγκρότημα της Κάμιας, εις την περιοχήν του χωρίου Σάλες και εις την περιοχήν του χωρίου Μογκλίτς (βορειοδυτικώς της Μοσχόπόλεως) και εξήσφαλίσθη έτσι το ύψιπτον της Κορυτσάς και από κάθε έκ βορειοδυτικών απειλήν. Νοτίως του ποταμού Δεβόλη ή 10η μεραρχία συνέχισε την προελάσιν της, παρά την φοβεράν κακοκαιρίαν και το δύσβατον του έδάφους, το όποιον ηνύοι την Ιταλικήν άμυναν. Μέχρι της 8ης Δεκεμβρίου ή μεραρχία αυτή κατέλαβεν ολόκληρον την όρεινήν περιοχήν της Όστραβίτσας, εισέδυσε βαθέως έντός της κοιλάδος του Δεβόλη ποταμού μέχρι του

Μογκλίτς, όπου διεκόπτετο ή άμαξιτή όδός, και εξήσφάλισεν ούτω το ύψιπτον της Κορυτσάς έκ πάσης από δυσμών απειλής. Ο άντικειμενικός σκοπός, ο όποιος είχε ταχθή εις το Τ.Σ.Δ.Μ., έπετεύχθη.

Κεντρικόν μέτωπον

Είς το μέτωπον τουτο το Β' Σώμα Στρατού, αποτελούμενον έκ της 1ης μεραρχίας πεζικού, της 5ης ταξιαρχίας πεζικού και της ταξιαρχίας ιππικού, ή όποια είχε έν ανασυγκροτηθή μετά την μάχην της Πίνδου και ένισχυθέν από της 27ης Νοεμβρίου διά της 11ης μεραρχίας, μετά της μεραρχίας ιππικού (που άπετέλει το άκρον δεξιόν του Α' Σώματος Στρατού), συνέχισε την προώρησιν του εις την ζώνην μεταξύ του όρους Όστραβίτσα και του ποταμού Άώου. Αι επιχειρήσεις, αι όποια διεξήχθησαν εις την περιοχήν αυτήν (με κατεύθυνσιν την Πρεμετήν και το Φρασέρι), ήσαν δυσχερέσταται διότι εις την κοιλάδα του Άώου, που οδηγεί προς Πρεμετήν, οι Ιταλοί είχαν την εύχέρειαν να χρησιμοποιήσουν άρματα μάχης, ο δε δρόμος προς το Φρασέρι, όρεινός, άπότομος και πλήρης χαράδρων, είχε καταστή άδιάβατος από τας χιονοπτώσεις. Διά μιαν όμως άκόμη φοράν αι ελληνικάι δυνάμεις άπεδείχθησαν άνώτεραι

της δοκιμασίας. Κατόπιν σκληρών αγώνων κατάρθωσαν μέχρι της 4ης Δεκεμβρίου να καταλάβουν την Πρεμερίν και την ορεινή περιοχή Φρασέρι, άφοι έκαμψαν την πείσμονα αντίστασιν των Ιταλικών δυνάμεων, αϊ όποια —ως διεπιστώθη έξ αϊχμαλώτων— είχαν ένισχυθή διά μονάδων μελανοχιτώνων, ταγματών πολυβόλων και μονάδων ύπαυμένων είς την μεραρχίαν άλπινιστών «Πουστερία» και είς την μεραρχίαν πεζικού «Μοδένα». Μέχρι της 8ης Δεκεμβρίου αϊ έλληνικάι δυνάμεις, προωθηθείσαι δυτικώτερον ακόμη, έξησφάλισαν εύρέως την έλευθέραν χρησιμοποίησην της άμαξιτής όδου Λεσκοβίκιου - Κορυτσάς.

Νότιον μέτωπον

Είς τού μέτωπον τούτου, περιοχήν του Α' Σώματος Στρατού, και είς τόν τομέα 'Ελαίας (Καλπακιού) αϊ έλληνικάι δυνάμεις κατέλαβαν την 24ην Νοεμβρίου, έπειτα από σφοδρόν άγώνα, την γραμμήν: Μακρύκαμπος - άνώνυμον ύψωμα νοτιοανατολικώς Ποντικάτες - 'Ακρορράχη - χωρίον Μαυρόπουλον - άντέρεισμα νοτιοδυτικώς χωρίου Κτίσιματα και περαιτέρω την όροθετικήν γραμμήν μέχρι του ύψους της Καστάνιανης. Την 25ην Νοεμβρίου έδελτίωσαν τας περί την Κακκαδιάν θέσεις των, καταλαβούσαι τόν 'Άγιον Νικόλαον και τó ύψωμα 477 και την 26ην Νοεμβρίου τó ύψωμα Μπουράτο και τά άντερείσματα νοτιοανατολικώς του χωρίου 'Αργυροχώρι.

Από της 27ης Νοεμβρίου μέχρι της 4ης Δεκεμβρίου ό έχθρός, κατέχων την τοποθεσίαν 'Επισκοπή - Ραδάτη 669 - Κακκαδιά, άντέδρασε πεισμώνως κατά των έπιθετικών ένεργειών της 8ης μεραρχίας. Ρίπτων είς τόν άγώνα νέας διαδοχικάς δυνάμεις (έν σύνταγμα της μεραρχίας «Μοδένα», έν σύνταγμα της μεραρχίας άλπινιστών «Πουστερία», τάγματα μελανοχιτώνων και έν σύνταγμα ίππικού) έπέτυχε ν' άναχατίσθι προσωρινώς την προχώρησιν των δυνάμεών μας επί της κατευθύνσεως προς 'Αργυροκάστρον. Κατά τó διάστημα τούτο ή έχθρική άεροπορία δομδαρδισμó άνέπτυξε μεγάλην δραστηριότητα τóσον επί του πεδίου μάχης, όσον και είς την έγγυσ του μετώπου ζώνην. Την 4ην Δεκεμβρίου, άφοι υπερεκείρασθι από νότου ή περιοχή της Κακκαδιάς υπό της 3ης μεραρχίας και άνετράπησαν αϊ έχθρικά αντίστασεις είς την κοιλάδα του ποταμού Σούχα υπό της 2ας μεραρχίας, έπετεύχθη ή διάνοηξίς της διαβάσεως της Κακκαδιάς και ή συνέχισις της προχωρήσεως προς 'Αργυροκάστρον. «Η προχώρησις αύτη —γράφει ό άρχιστράτηγος 'Αλ. Παπάγος— ύπήρξε σχετικώς θραδεία, όχι μόνον λόγω της έπεμβάσεως της έχθρικής άεροπορίας, ήτις ένήργει κατά μάζας έναντίον των έλληνικών δυνάμεων, αλλά' ιδίως λόγω της έπεμβάσεως των Ιταλικών αρμάτων, ήτις ήνάγκασε τας ήμέτερας δυνάμεις —στερομένας άρμάτων και έπαρκών αντιαρματικών μέσων— ν' άποφύγουν τόν διά της κοιλάδος του ποταμού Δρίνον πεδινόν διáδρομον, ό όποιος άγει εύθέως και ταχέως προς βορράν, και νά έπιζητήσουν την προχώρησιν διά των έκατέρωθεν όρέων και τών δυσβάτων διά μέσου αυτών ήμιοικιών όδεύσεων, τών όποιών την άμυναν έπετύχχανον οϊ 'Ιταλοί δι' όλίγων σχετικώς μέσων».

Την 8ην Δεκεμβρίου ή 4η μεραρχία κατελάμβαν την Δερβιτσάνην. Πεντακόσια κορίτσια και διακόσιοι περίπου νέοι τó βορειοσηπρωτικó χωρίον έξήλθαν είς προύπνάντησιν τού συντάγματος, τó όποϊον ήρχετο. 'Εκράτουν την έλληνικήν σημαίαν, έψαλλαν τó «Χριστέ 'Ανάστη» και έτραγουδούσαν τόν έθνικόν ύμνον. Την ίδίαν ήμέραν, άλλη έλληνική μονάς, πληροφορηθείσα ότι οϊ 'Ιταλοί είχον έκκενώσει τó 'Αργυροκάστρον, έσπευσε προς τά εκεί. Την ύπεδέχθη μία έπιτροπή κατοίκων. 'Ο μητροπολίτης 'Ιωαννίνων Σπυρίδων, ό όποιος είχε διατελέσει τó 1913 μέλος της προσωρινής κυβερνήσεως της Β. 'Ηπείρου υπό τόν Χρηστάκη Ζωγράφον, μετέβη άμέσως είς τó 'Αργυροκάστρον και έχο-

ροστάτησε κατά την δοξολογίαν. 'Η είδησις της καταλήψεως τού 'Αργυροκάστρου έπικάλυψε κύμα ένθουςιασμού είς όλόκληρον την χώραν. 'Ο άρχιστράτηγος άπέστειλε συγχαρητήριον μήνυμα είς τά τμήματα, πού συνέβαλαν είς την νίκην και ό Βασιλεύς άπηθύνηε διάγγελμα είς τόν στρατόν.

Νοτίωτερον, είς τó άκρον άριστερόν του μετώπου της 'Ηπείρου, αϊ έλληνικάι δυνάμεις έπέτεθσαν την 23ην Νοεμβρίου κατά των έχθρικών δυνάμεων, αϊ όποιαί ήμύνοντο τών διαβάσεων της μεθορίου από Σαγιάδας μέχρι Στουγκάρας. Διά νά διευκολυνθή ή έκβίασις των διαβάσεων τούτων άπεφασίσθη ή διενέργεια άντιπεριστομού. Διετάχθη, λοιπόν, τó 10ον σύνταγμα Κερκύρας νά συγκροτήσθι άπόσπασμα δυνάμεως λόχου, τó όποϊον, άποδιδαζόμενον αϊφινιδιαστικώς είς την περιοχήν 'Εξαμίλι - Στύλος, νά ένεργήσθι κατά τού πλευρού και τών νώτων του έχθρού. Τó άπόσπασμα έπρόκειτο νά διαπεραιωθή διά δειζινοπλοίων την νύκτα της 22ας Νοεμβρίου, αλλά λόγω κακοκαιρίας ή διαπεραιώσις άνεβλήθη διά την έπομένην νύκτα, όποτε και έπραγματοποιήθη άνεοχηλώς. Τó άπόσπασμα, όμως, έμπλακέν με υπέρτερη Ιταλικάς δυνάμεις, κατεστράφη. Την 25ην Νοεμβρίου δυνάμεις μας κατέλαβαν, κατόπιν πείσμονος αντίστασεως τού έχθρού, τας διαβάσεις Πούλια και τόν αύχένα Γκελίλ. Την 29ην Νοεμβρίου οϊ 'Ιταλοί έξετοπίσθησαν και έκ της διαβάσεως Στουγκάρα και αϊ έλληνικάι δυνάμεις, συνεχίζουσαι την προχώρησιν των προς βορειοδυμάς, έφθασαν την 1ην Δεκεμβρίου επί της νοτίας όχθης του ποταμού Μπιστρίτσα, έν έπαφή προς τας έχθρικές δυνάμεις, αϊ όποιαί είχαν ένισχυθή, ως κατετέθη υπό αϊχμαλώτων, δι' ένός συντάγματος ίππικού. 'Η πλημμύρα τού ποταμού και ή έλλειψις μέσων διαβάσεως καθυστέρησεν εκεί τας έλληνικάς δυνάμεις επί τετραήμερον. 'Επιτευχθείς τελικώς της διαβάσεως τού ποταμού, άπωθήθησαν αϊ Ιταλικάι δυνάμεις προς βορράν και κατελήφθη την 6ην Δεκεμβρίου ό λιμήν των 'Αγίων Σαράντα (ό όποιος είχε μετονομασθή Πόρτο 'Εντα, προς τιμήν της θυγατρής τού Μουσσολίνι και συζύγου του κόμης Τσιάνο, 'Εντας) και την έπομένην τó Δέλιβιον - Χάιν Γιοργουκάτι. Την 8ην Δεκεμβρίου αϊ ήμέτεραι δυνάμεις, συνεχίσασαι την προχώρησιν των, έξησφάλισαν εύρέως την όδόν 'Αγίων Σαράντα - Δελβίνου - Κακκαδιάς είς τó ύψος γενικώς τού 'Αργυροκάστρου.

Θαυμασμός

Διά των έπιχειρήσεων, αϊ όποιαί διεξήχθησαν από της 22ας Νοεμβρίου μέχρι της 8ης Δεκεμβρίου (δευτέρας περιόδου της δευτέρας φάσεως τού πολέμου) έπραγματοποιήθη πλήρως ό θεώσις υπό της έλληνικής άνωτάτης διοικήσεως τριπλοüs σκοπός εύρείας έξασφαλίσεως: τού ύψιπέδου Κορυτσάς της έγκαρσίας άρτηρίας Μέρτζανης - Λεσκοβίκιου - Κορυτσάς· και της άρτηρίας 'Αγίων Σαράντα - Δελβίνου - Κακκαδιάς. 'Η Μοσχόπολις, τó Πόγραδετς, ή Πρεμετή, ό 'Άγιος Σαράντα, τó Δελβιον και τó 'Αργυροκάστρον περιήλθαν διαδοχικώς είς έλληνικάς χείρας.

'Η άλυσις αύτη των έλληνικών νικών έπύργωσε τόν θαυμασμόν του κόσμου —συμμαχικού και ουδέτερου. 'Αμέσως μετά την κατάληψιν της Κορυτσάς τó «Νταϊήλ Μαϊήλ» έγραψεν:

«Είς την πόλιν αυτήν εδρoικετο το Γενικόν Στρατηγείον των 'Ιταλόν. 'Ο κόσμος όλόκληρος θαλείει συγχαρητήρια είς την 'Ελλάδα. 'Αξίζει πράγματι νά δοθί η τόν λαόν αυτόν πάσα δοήθεια. Τό γόνιρον της 'Ιταλίας ουδέποτε είχε καταλάβει τόσο από της καταλήψεως της έξουσίας υπό τού Μουσσολίνι»

'Η «Χέραλντ Τριμπιούν» της Νέας 'Υόρκης ετόνιζεν:

«'Ο έλληνικός στρατός απέδειχθη άντάξιος των προγόνων του. Κατέφερε την πρώτην μεγάλην ήτταν πού έσημείωθη κατά τόν μέγαν αυτόν πόλεμον, ό όποιος διεξάγεται μεταξύ ίσχυρών κρατών και των μεγάλων αυτοκρατοριών»

Είς την Βουλήν των Λόρδων, ό ύπουργός των 'Εξωτερικών Λόρδος Χάλιφαξ' διεκήρυσσε:

«Ποτέ άλλοτε κατά την διάρκεια της μακράς της ιστορίας τó όνομα της 'Ελλάδος δέν εστάθη τόσο ύψηλά και τó όνομα της 'Ιταλίας τόσο χαμηλά»

'Ο δέ Ούνιστον Τσώρτσιλ άνεφώνη:

«Θαυμάζω την άξίαν των 'Ελλήνων, ή όποία απέδειχθη έναντι ένός έχθρου ίσχυροτέρου είς άριθμόν και έξοπλισμόν. Τούτο μάς ύπενθυμίζει την κλασσικήν εποχήν. Ζήτω ή 'Ελλάς!»

Την 28ην Νοεμβρίου 1940 οϊ «Τάϊμς της Νέας 'Υόρκης» έγραψαν είς κύριον άρθρον των:

«Είς ένα σύντομον μήνα τó μικρόν έλληνικόν έθνος διέλυσε τόν κακόν εξαίτην, πού εσκότιζε τόν πνεύμα του δημοκρατικού κόσμου... Οϊ 'Ελληνες κατέφεραν την πρώτην πραγματικήν ήτταν είς τας κατά ξηράν δυνάμεις τού 'Αξονος... Καί αν ακόμη ή 'Ελλάς συνεισβείη αύθουν, ή στρατιωτική συμβολή της θά έμενεν άμεινωτός... Θά είναι ή όόξα της νεωτέρας 'Ελλάδος δις συνείργει τόν μύθον τού άητήτου τού 'Αξονος και δις έδωσεν είς όλους τούς έλευθέρους ανθρώπους άπόδειξιν της αξίας της δημοκρατίας»

Την ίδίαν ήμέραν οϊ «Τάϊμς» τού Λονδίνου παρητύχησαν:

«Αϊ έλληνικάι νίκαι είχαν τεραστίαν άπύχνησιν είς την 'Εγγύς 'Ανατολήν... Είς την 'Αίγυπτον διέλυσαν τελείως τας άνησυχίας περί Ιταλικής εισβολής και μετέβαλαν τόν Μουσσολίνι, ό όποιος έθεωρείτο ως κάτι σπουδαίον από την λαϊκήν φαντασίαν, είς κομικόν πρόσωπον»

Την έπομένην οϊ «Καθολικοί Τάϊμς» υπεγράμμιναν:

«'Ακόμη και αν σημαντικά ενισχύσεις, στελλόμεναι είς την 'Αλβανίαν, κατορθώσαν ν' άποκαταστήσουν τó Ιταλικόν μέτωπον, τó πλήγμα κατά του γόνιρον τού Ιταλικού Στρατηγείου και της άυτοπεποιθήσεως τού Ιταλικού λαού, δέν θά είναι δυνατόν νά έπανορθωθή. 'Ως έν τούτου, δύναμεθα νά θεωρώμεν δις ήτληθε γεγονότος πρωταρχικής σημασίας, ικανόν νά μεταβάλι τó μέλλον της Εδρώλης και τού κόσμου όλόκληρον... Βεβαίως, έδοθηέσμεν την 'Ελλάδα είς τó νά έπιτευχθή ή άποτέλεσμα τούτου. 'Η στρατιωτική, έν τούτοις, όόξα άνήκει έξ ολοκλήρου είς τόν έλληνικόν στρατόν και είς τας διοικήσιν του, διότι διά σειράς ήλιγμών, έπιδεξίως όργανωθέντων και με άπαράμιλλον ήρωισμόν έκτελεσθέντων, ήδυνήθησαν πρώτων νά ανηρατίσουν την Ιταλικήν προέλασιν κατά την περίοδον της έπιστρατεύσεως, έπειτα νά κινήσουν τας προεχωρημένας Ιταλικάς βάσεις και τέλος νά εκμεταλλευθούν τó έπιτευχθέν κέρδος, όπως ό έχθρός νά μη δύνηθι πλέον ν' άνακήση την πρωτοδοβυλίαν»

'Ο «Σπεκταίτητορ» της 29ης Νοεμβρίου έγραψεν:

«'Αφ' ότου ήρχισεν ό πόλεμος, ουδέποτε είχε προκύψει τόσο έλλιποφόρος κατάστασις, όσον με τόν έλληνοϊταλικόν πόλεμον»

'Ο στρατιωτικός συνεργάτης των «'Ιλλουστράιτεντ Λόντον Νιούς» Σύριλ Φώλς ετόνιζεν είς τó τεύχος της 30ης Νοεμβρίου:

ΣΑΛΠΙΣΜΑ νίκης στο Πόγραδετς

«'Ο Ιταλικός στρατός, ό όποιος έπεχείρησε νά εισβάλι είς την 'Ελλάδα έξ 'Αλβανίας, ύπέστη πανωλεθρίαν, όχι πανωλεθρίαν πρώτων μεγέθους, αλλά πάντως ήταν από την όποιαν δέν θά είναι εύκολον νά συνέλθι δίκως, ενώ ή ήθική άνόρθωσις του θά είναι άκόμη δυσκολώτερα»

Την 1ην Δεκεμβρίου ό Βρετανός ύπουργός των 'Ινδιών Λόρδος Αίμερυ έδήλου:

«Αϊ έλληνικάι έπιτυχία κατά της 'Ιταλίας άνοίγουν πρό ήμυν μίαν προοπτικήν εύκαιρίας, ή όποία ήμπορεί νά έχη τεραστίαν και ίσως μάλιστα άποφασιστικήν επίδρασιν επί της μελλούσης εξέλιξεως τού άγώνος... Κατά τας τελευταίας όλίγας έδομαδάς χάρις είς τούς 'Ελληνας ή δλι μορφή τού πολέμου μετεβλήθη. Είς Άλλας θαλασσινάς χώρας, είς την Τουρκίαν, καθ' ήλην την έκτασιν της Μέσης 'Ανατολής και ακόμη άπώτερον αϊ νέαι δυνατότητες της καταστάσεως έχαραπολήσαν τούς φίλους μας και συνεκρέτησαν εκείνους, πού θά ήμπορούσαν ένδεχομένως νά παρασυρθούν προς τó μέρος των έχθρών μας»

Την έπομένην, ό «Νταϊήλ Τέλεγκραφ» είς μίαν άνασκόπησιν του έκαμε τας εξής διαπιστώσεις:

«'Ο Νοέμβριος έφερε μεγάλην μετα-

βολήν είς την διπλωματικήν μας κατάσταση. 'Ο Χίτλερ έγύριζε δεξιά και άριστερά είς την Εδρώτην, προσπαθών ματαιώς νά εύρη νέους συμμάχους. Δέν ήδυνήθη νά έξασφαλίσθι παρά μόνον την Οδγγραλίαν και την Ρουμανίαν, αϊ όποιαί ήσαν ήδη υπό τó πέλμα του. Αϊ Άλλαι χώραι δέν τó έδωσαν τίποτε πού νά τού έπιτρέψη ούτε νά ναυγηθή ακόμη. Καί ό κύριος λόγος της άποτυχίας αύτης ύπήρξαν αϊ έλληνικάι έπιτυχία κατά της 'Ιταλίας»

'Ο Σύριλ Φώλς, είς τας 7 Δεκεμβρίου, υπεγράμμινεν:

«'Ο,τιδήποτε και αν έπιφυλάσθι ό πόλεμος αυτός, ήμεις οϊ κατοικοί της χώρας αύτης δέν πρέπει ποτέ νά λησμονήσωμεν την νέαν όφελήν μας προς την 'Ελλάδα. Είναι τó πρώτον έθνος πού έπέφερεν ήτταν είς τας κατά ξηράν δυνάμεις τού 'Αξονος και τó γεγονός και μόνον της άντιστάσεώς της είς την έπίθεσιν μας παρέσχε νέας δυνατότητας είς την θάλασσαν και είς τόν άέρα...»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Συγκλονιστικός άντίκτυπος εκ των έλληνικών νικών είς την 'Ιταλίαν • 'Ο άρχηγός τού Γενικού 'Εντελείου στρατάρχη Λεσκοβίκιου παρατίθεται • Δοματική σύγκλησις είς τó Παλάτιο Βενέτοια: 'Η άναπόφευκτη κατέλιωσις • Μιατική έκθεσις τού έν 'Αθήναις Γερμανού πρεσβευτού • 'Επιμνηστική έπιστολή τού 'Αδόλφου Χίτλερ προς τόν Μπενίτο Μουσσολίνι.

Τά πολεμικά άνακοινωθέντα

ΑΠΟ ΤΗΣ 23ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΗΣ 8ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940

28

Διομήδους κατά δεκάδος χωρίων έν 'Ηπειρώ και κατά μη στρατιωτικών στόχων είς τας νήσους Κέρκυραν και Κεφαλληνίαν. 26.11.40

32

Τά στρατεύματά μας συνεχίζουν έπιτυχώς την δράσιν των επί ελθάνικου εδάφους. 'Η άεροπορία μας έξετέλεσεν άναγνωρίσεις και περιτολίας διώξεως ύπεράνω των έχθρικών γραμμών. 'Η έχθρική άεροπορία έδομδαρδισε σημεία τινά τού μετώπου, ως και πόλεις και χωρία της 'Ηπείρου, της Κεφαλληνίας, της Ζακύνθου, της Λευκάδος και της δυτικής άκτής της Πελοποννήσου. 29.11.40

38

Είς την περιοχήν Πόγραδετς κατελήφθησαν κατόπιν έπιθετικού άγώνος νέα ύψώματα. Συνελήφθησαν αϊχμαλώτοι και περιήλθον είς χείρας μας αύματα όπλα, όλοι και 3 πυροβόλα. Είς λοιπόν μέτωπον συνεχίσθη ό άγών με προόδους τινάς τών στρατευμάτων μας. 'Η άεροπορία μας δομδαρδισμó έδομδαρδισεν έπιτυχώς φάλαγγας και άποθήκας είς τά μετώπια τού έχθρού. Παρατηρήθησαν μεγάλαι πυρκαϊαί. 'Η άεροπορία διώξεως συμπλήρωσε μετά της ελπίπλου έπιδράσει 2 έχθρικά άεροπλάνα. Έν ήμέτερον δέν έπέστρεψεν είς την βάση του. 3.12.40

35

Καθ' όλην την ήμέραν συνεχίσθησαν αϊ έπιθετικά μας ένεργεία. Τά στρατεύματά μας διά σκληρών άγώνων άνέτρεψαν είς πλείστα σημεία την πείσμονα άντίστασιν τού έχθρού και έκέρψαν έξ' εφ' όλης της σημαίας 54 θάλασσας είς σημειώματα 54. Είς τó δεξιόν τού μετώπου, τά προεχωρημένα στοιχεία μας εισήλθον είς Πόγραδετς. Περιήλθον είς χείρας μας 6 πυροβόλα, 50 πολυβόλα, σημαντικώς άρμαθός όπλων και παντοειδές όπλικόν. Συνελάβεμεν 15 αϊχμαλωτικούς και ύπερ τούς 200 στρατιώτας αϊχμαλώτους. 30.11.40

39

Σκληροί άγώνες επί της δυτικής τού Πόγραδετς όρεινής περιοχής έτέφθησαν υπό σημαντικής έπιτυχίας. Πείσμονα άντίστασις τού έχθρού είς την περιοχήν βορείως Πρεμετής έκασθη κατόπιν ίσχυρών έπεμβάσεων τού πυροβολικού μας. 'Επί της έκάτρωθεν της άμαξιτής όδου ζώνης ό έχθρός ένήργησε προσβολάς δι' άρματα άποτυχεύσας. Κατελάμβαν την Πρεμετήν. 'Ο έχθρός ύπέστη θύρασις άπολήξε. Συνελάβεμεν άνω των 500 αϊχμαλώτων και άφαιρέσαμεν 6 πυροβόλα και άφαιρέσμεν 6 άντιαεροπλανικά όπλα. 'Επιτυχώς έπίσης ύπάρχει ή σημερινή δράσις της άεροπορίας μας. 'Αναγνωρίσεις και δομδαρδισμοί σταθερών και κινήτων στρατιωτικών στόχων έξτελεσθησαν με διαπιστωθέντα έπιτυχία άποτέλεσματα. Έν έχθρικών άεροπλάνων κατερίρησεν έν άερομαχίη. Άπαντα τά ήμέτερα έπέ-

37

Είς τó άριστερόν τού μετώπου τά στρατεύματά μας προελύνοντα έβασαν υπό τά πυρά των τίν όδών από 'Αγίων Σαράντα προς 'Αργυροκάστρον. Περύ τήν Πρεμετήν τά ήμέτερα τμήματα κατέλαβον νέας θέσεις. Περιήλθον είς χείρας των σημαντικών άρμθών αϊχμαλώτων και διάφορα όπλα. Μεταξύ των όπλων και 4 πυροβό-

34

Είς διάφορα σημεία τού μετώπου έπιτυχώς άγώνες άπολήξαντες είς κατάληψιν νέων θέσεων είς τόν ελθάνικόν εδάφους, είλες είς την περιοχήν βορείως

στρεψαν άθικτα είς τας θάσεις των. 4.12.40

40

'Ο άγών συνεχίσθη σήμερον έφ' όλον τó μετώπον. Τά στρατεύματά μας έπυμείσαν νέας προόδους, ίδίως είς τόν κεντρικόν και νότιον τομέα, παρά την ζωηράν άντίδρασιν της έχθρικής άεροπορίας. 5.12.40

41

Είς τó άριστερόν τού μετώπου τά στρατεύματά μας υπερίκνησαν την επί τού ποταμού Μπιστρίτσα άντίστασιν τού έχθρού διέβησαν τόν ποταμόν, κατέλαβον τούς 'Αγίους Σαράντα και προώθησαν τας γραμμάς των προς βορράν. 'Ο έχθρός όποχωρών έλεπλάτση και έπυρπόλησε την πόλιν. Είς τόν λιμένα απέμειναν ήμυθωσμένοι τó δομδαρδισθέν από της άεροπορίας Ιταλικόν άντιτορπυλικόν. Είς τó λοιπόν μέτωπον συνεχίσθη έπιτυχώς ό άγών. Μεταξύ των λαφύρων, τά όποια περιήλθον είς χείρας μας περιλαμβάνονται δύο πυροβόλα. 6.12.40

42

Τοπικοί έπιτυχείς άγώνες είς διάφορα σημεία εφ' όλου τού μετώπου. Συνελάβεμεν αϊχμαλωτικούς τινάς, έν οίς και αϊχμαλωτικούς. Κατελήφθη τó Δελβιον. 7.12.40

43

Καθ' όλην την ήμέραν τά στρατεύματά μας διεξήγαγον έπιθετικούς άγώνες είς διάφορους τομείς τού μετώπου. Οί άγώνες αυτοί έτετέφθησαν υπό πλήρους έπιτυχίας και έχον άς άποστρωματικάς στόχους έξτελεσθησαν με διαπιστωθέντα έπιτυχία άποτέλεσματα. Έν έχθρικών άεροπλάνων κατερίρησεν έν άερομαχίη. Άπαντα τά ήμέτερα έπέ-

8.12.40

Πρὸς τὸν κ. Μουσοσολίνι ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε,

Ευρέθην εἰς τὴν Ρώμην τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο τῆς 26ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1922, ὅταν ἐπὶ κεφαλῇ διαδηλώσας μελανοχιτώνων εἰσήρχεσθε εἰς τὴν Ρώμην. Εἴθε εἴπατε, εἴχατε κοντά σας τὸν Ἱταλο Μπάμπο, ἀριστοτέρα ἕνα γέροντα, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀρχηγὸς τῶν «κυανῶν», μὲ τοὺς ὁποίους ἠνώθητε τὸ πρῶτ' καὶ εἴχατε τὸ ἀνστηρὸν ὕψος τοῦ Ρωμαίου συγκλητικοῦ.

Ὁ νικητὴς καὶ εἰς τοὺς ἐμφυλίους ἀγῶνας ἀκόμη εἶναι ἀξιοθαύμαστον πρόσωπον, ὅταν μάλιστα περὶ καὶ προχωρῇ, διὰ δὲ ν' ἀνατρέψῃ αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἐνίκησε, ἀλλὰ διὰ νὰ σταθῇ ὑπερήφανος καὶ περὶ θαρχυδὲς κάτω ἀπὸ τὸν ἐξώστην των, ὅπως σεῖς. Πράγματι, σὲ εἶδα τότε νὰ σταθῇτε κάτω ἀπὸ τὸ ἱκροστάλιον καὶ σὲς ἐθαύμασα ἀκούων τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησατε πρὸς τὸν παρουσιασθέντα εἰς τὸν ἐξώστην του βασιλεῦ τῆς Ἱταλίας. Ὁ μετεβάλλατε τὴν Ἱταλίαν εἰς μέγα κράτος, θὰ εἰδῆτε ρυθμὸν εἰς τὸ κοινοῦ μένον ὄμμα τοῦ ἀρχαίου λαοῦ, θὰ ἐξυπνοῦσατε τὴν παλαιὰν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν... — Τὸ παράστημά σας ἦτο ἀγέρωχον, ἡ φωνὴ σας θαρεία, ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους τρομακτικὸς:

— Ἐδίδεθα!...

ἐφώναξαν ὅλοι, μελανοχιτώνες καὶ πληθὸς, οἱ Ἱταλοί. Ἐδίδεθα, εἶπε ὑψώνων πρὸς τὸ ἀγνωστον τὴν χεῖρα ὁ Βασιλεὺς. Ἐδίδεθα, προσέθεσα καὶ ἐγώ, ξένος, ναυαγὸς μὲς κακῆς θυέλλης, ἡ ὁποία εἶχεν ἐκσπᾶσιν εἰς τὴν πατρίδα μου. Ἐκτοτε ἡ εἰκὼν τοῦ θριάμβου καὶ τῶν ζητωκραυγῶν, καὶ τῶν ρητορικῶν ἢ ἀνύμνησις μ' ἔκαμαν νὰ σταθῶ ζηλότυπος κοντὰ εἰς τὸ ἔργον σας καὶ τὴν τύχην τῆς Ἱταλίας. Ἐμεῖνα σχεδὸν ἕν ἔτος ἐκεῖ καὶ εἶδα τὴν ἀρχὴν τῆς οἰκοδομῆς: τὰς νεολαίας, τὰ ἔργα, τὰ ἱδρύματα, τὴν ταχύτητα, τὸν ρυθμὸν. Ἦκουσα τὰ ρητά: «Ζῆν ἐπικινδύνως», «Ἐάν-τοι' ἐμπρός?...» Εἶδα τοὺς ὑπουργοὺς σας εἰς τὰ Ἀεροδρόμια, εἰς τὰ Σκοπευτήρια, τοὺς Ἀγῶνας. Εἶδα σὲς καὶ τὰ παιδιὰ σας ἀεροπόρους, εἶδα — τὸ ὁποῖον μὲ κατέπληξε κάποτε — δι' ἐκείν ὁ Σταθμὸς τοῦ Μιλάνου καὶ δι' ἐντὸς μηνὸς εἶχε κτισθῇ. Εἶδα τὴν ἀνατολὴν τῆς εὐτυχίας τοῦ φασισμού.

τὴν ἀνατολὴν τοῦ θριάμβου του. Καὶ ἐσκεπτόμουν: Ἐτελείωσε ἡ ἐποχὴ τῆς Δίσας, τοῦ Καπορέτο, τῶν ἡττῶν, τοῦ ἐξευτελισμοῦ, τῆς φυγῆς. Ἡ Ἱταλία εὐρῆκε τὸν ἀνθρωπὸν τῆς. Μία νέα γενεὰ ἐτοιμάζεται. Φὰ ἔχῃ νεῦρα, θὰ ἔχῃ ὅπλα, θὰ κρατῇ τὴν κεφαλὴν ὑψηλά. Ἐτσι, ἐπανῆλθα μετὰ μῆνας μακροὺς εἰς τὸν τόπον μου, καὶ καθὼς παρήρχετο ὁ καιρὸς αἱ σκέψεις ἐκείναι ἐγένοντο πεποιοῦσες. Κατ' ἔτος ἀνηγγέλλετο μία πρόδο-δος, μία νίκη ἱταλική. Ἄλλοτε ἦσαν τὰ μεγαλύτερα θαυρηκτὰ τοῦ κόσμου τὰ ὁποῖα καθεικύνοντο εἰς τὸν Τάραντα, ἄλλοτε αἱ μεγάλ-τεραι μηχανοκίνητοι μεραρχίαι αἱ ὁποῖαι ὠρῶσαν τὰς νέας λεωφό-ρους τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἔπειτα ὁ πλοῦτος, ἡ πρόδοδος, αἱ παρελά-σεις, αἱ ἐορταί. Κράτος, ἐς... Φερεῖ εἰς τὰ κράνη, θώρακες εἰς τὸ στῆθος, χάλυψ' στὰ χεῖρα... — «Ποῖός, ἐσκεπτόμουν, θὰ ἡμπαρέ-σῃ ἐναντίον των νὰ ἀντισταθῇ;»

Καὶ ὁ πόλεμος ἤρχισεν. Ἡ Πο-λωνία ἐπυρπολεῖτο, ἡ Ὁλλανδία ὑπέκυπτε, τὸ Βέλγιον ὑπεχώρει, ἡ Γαλλία ἐστέκετο ὀπίσω ἀπὸ τὴν γραμμὴν Μάζενω καὶ ὅλος ὁ κό-σμος σὲς ἐπερίμενε: Τώρα, ἔλε-γε, οἱ νέοι Ἱταλοί «θὰ ζήσουν ἐπι-κινδύνως». Τώρα, εἰς τὸ νότιον μέτωπον, τὸ ὁποῖον τοὺς ἔχει ἀνα-τεθῇ, θὰ πολεμήσουν ὡς λέοντες. Τώρα θὰ τὴν πάθουν οἱ Γάλλοι. Καὶ οἱ Γάλλοι τὴν ἔπαθαν. Ἄλλὰ πῶς... Χωρὶς ν' ἀνοίξῃ μὴτ' ἱ-ταλική. Χωρὶς νὰ κινηθῇ ἀπὸ σὲς οὐτε εἰς. Τὴν δεκάτην Ἰουνίου τοῦ 1940, ὅταν ἡ λευκὴ σημαία ἀνέβαιναν ἀργὰ καὶ ἀσθμαίνουσα τὸν πύργον τοῦ Ἀφελ, σὲς ἐβγή-κατε εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ Παλάτιο Βενέτσιαν καὶ εἶπατε τὸν περίφημον λόγον σας: «Ἡ ὥρα τῶν μεγάλων ἀποφάσεων ἔχει σημάνη...» Καὶ ἐ-γέλασεν ἡ ὑψηλότης. Καὶ ἡ Δίσα, τὸ Ἰζόντζο τὸ ἱκαπορέτο, καὶ ὁ ὑπερίτης τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασαν οἱ πτωχοὶ Ἀθησσοῖ, ὅλα ἦλθον εἰς τὸν ἀνθρώπων τὴν μνήμην, καὶ ὅ,τι ἐκερδίσατε: ἐπὶ δεκαοκτὼ χρόνια, τὸ ἔχασατε εἰς ἕνα λεπτὸν καὶ ἐγί-νατε καταγέλαστοι καὶ παρεδύσα-τε τὸ ἔθνος σας εἰς τὴν χλεύην τοῦ κόσμου καὶ ἐγίνεσθε πάλιν στίχος, ἀνέκδοτον, σάτυρα, γελοιογραφία, ἐμπαιγμὸς ὅλης τῆς Γῆς. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν σὲς ἔφθανε. Τὸ ὀλίσιμα σὲς ἐφάνη μικρὸν καὶ ἡ φιλοδοξία σας ἦτο μεγάλη. Διὰ τὸ θῆμα σας τὸ στρατιωτικὸν ἐκρεῖζετο πεπο-νύφλουδα. Ἦλθε λοιπὸν ἡ ὥρα τῆς — ἦτο τρεῖς πρῶτ', εἰκοσιαντὸ Ὀκτωβρίου — καὶ τὴν ἐπατήσατε. Ἦθελεῖσθε νὰ εἰσβάλετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἔχετε μίαν εὐκολὴν νίκην, καὶ πρὸς τοῦτο ἐστεῖλατε τάγματα καὶ συντάγματα καὶ φασι-στὰς καὶ ὑπαλλήλους μαζί καὶ εἴ-χατε φροντίσῃ διὰ τὴν διουικητικὴν μας ὁργάνωσιν καὶ διὰ τὴν πρόχει-ρον ἀλλοτρίαν τῶν δραχμῶν εἰς λι-ρέττας καὶ διὰ τὴν σηματοστολι-σμὸν ἀνίμῃ τῶν νέων σας κτήσεων, καί... — ΦΕΡΓΕΤΕ. Φεύγετε κατὰ τρόπον ἐπονεύριστον, λασπω-μένοι, αἱματωμένοι, μὲ τραύματα

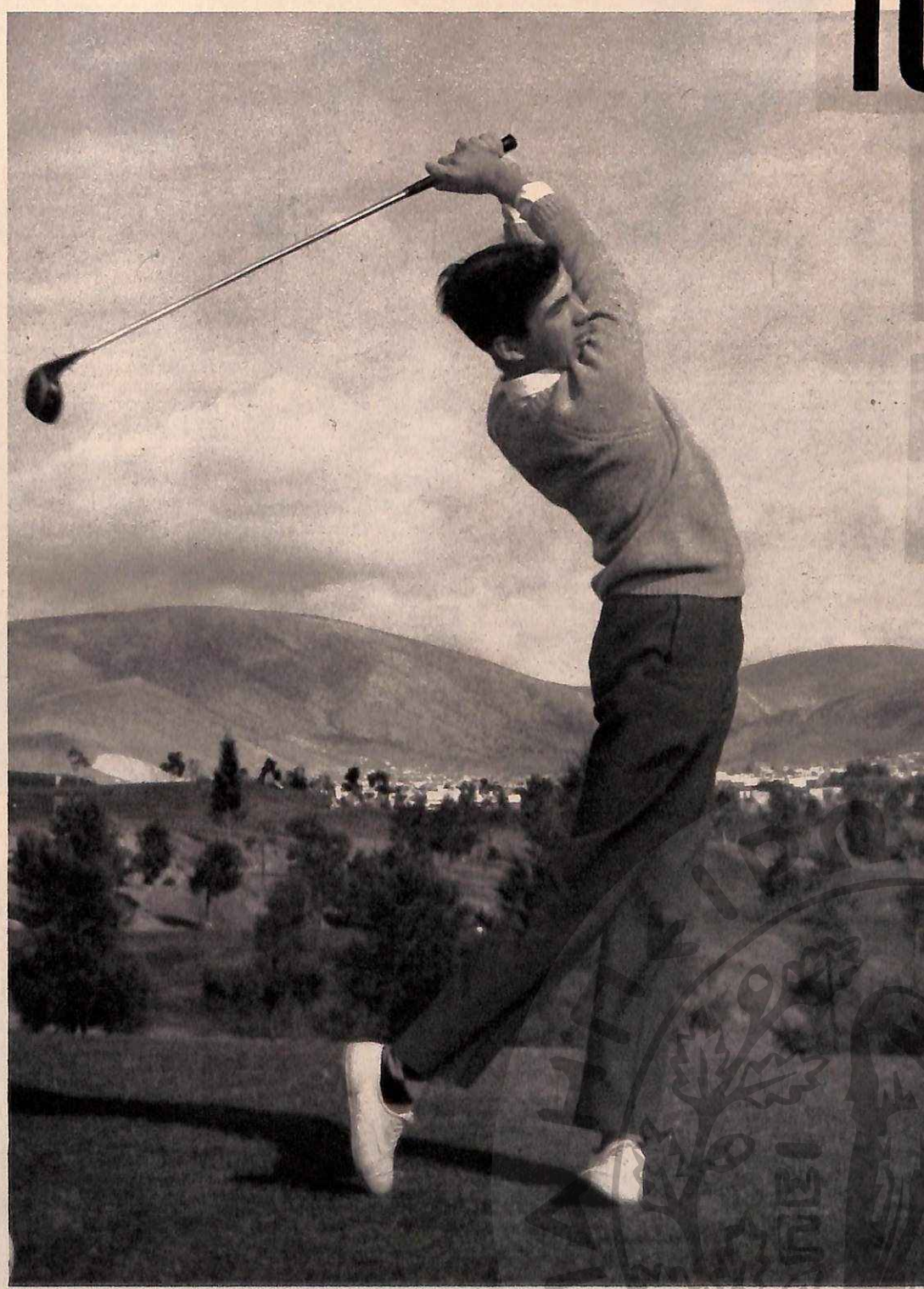
εἰς τὰ νῶτα καὶ τοὺς γλουτοὺς, χω-ρὶς κράνη, χωρὶς πηλίκια, χωρὶς πτερά, χωρὶς ὑλικόν. — Διατί;

Θὰ σὲς εἶπω, κ. Μουσοσολίνι, διατί. Διότι τὸ Κράτος σας αὐτὸ, τὸ ὁποῖον μὰς ἐθάμβωσεν ὅλους, δὲν εἶχε τὸ Δίκαιον ὡς θεμέλια. Διότι τὸ Σχολεῖον ποὺ ἐκτίσατε ἐ-στερεῖτο μαθήματος Ἡθικῆς. Δι-ότι εἰς τοὺς πολίτας τοὺς Ἱταλοὺς, εἰς τὰς νεολαίας, εἰς τὰ παιδιὰ, δὲν ἐδόσατε ἕνα ὕμνον πρὸς τὴν πα-τρίδα, μίαν ζητωκραυγὴν ἐθνικὴν. Δὲν ἀνεθήκατε εἰς ἕνα πύργον διὰ νὰ τοὺς εἰπῆτε: Νά, αὕτῃ εἶναι ἡ Ἱταλία. Ἀρχίζει ἀπ' ἐκεῖ καὶ τε-λειώνει ἐκεῖ. Ἐχετε αὐτὴν τὴν ἱ-στορίαν, αὐτοὺς τοὺς προγόνους, αὐτοὺς τοὺς τάφους. Μάθετε ὅτι πρέπει νὰ πέσετε ὅλοι πρὶν τοὺς πατήρη ἔχθρους. Ἄλλ' ἀνεθήκατε εἰς μίαν σάπιαν καρέκλαν, διὰ νὰ τοὺς πῆτε: Νά, αὕτῃ εἶναι ἡ Ἀ-θησσοῦνία. Οἱ κάτοικοι τῆς δὲν ἔ-χουν οὔτε συγγίαν. Πηγαίνετε μὲ τ' ἀεροπλάνα σας νὰ τοὺς κάψετε. Αὕτῃ εἶναι ἡ Ἀλβανία. Οἱ ἀν-θρώποι τῆς εἶναι ἄσπολοι. Πηγαί-νετε νὰ τοὺς κάμετε δούλους. Καὶ ἔπειτα: Αὕτῃ εἶναι ἡ Ἑλλάς. Ἐ-χει ὀκτὼ ἐκατομμύρια κατοίκων καὶ εἰμεθα σαράντα ὀκτὼ. Ὁ ὀπλι-σμὸς τῆς ἀπέναντί μας εἶναι μηδα-μινός. Οἱ πελῶται τῶν δῆθεν «ἀερο-πορικῶν συγκοινωνιῶν» μας τὴν ἐ-χουν μάθῃ ἀπ' ἔξω καὶ τὴν ἔχουν ἐπιστημάνῃ. Ὁ τῆς κηρύξωμεν τὸν πόλεμον ξημερώματα, ἐνῶ κοιμᾶ-ται, ἕως τὸ μεσημέρι θὰ ἔχωμεν ἀνατινάζῃ εἰς τὸν ἀέρα τὰ γεφύρια τῆς, τοὺς λιμένας τῆς, τοὺς κόμ-βους τῶν συγκοινωνιῶν τῆς, καὶ τὸ θράδν, ἐπειδὴ λείπει τὸ εἶδος, θὰ πῖνετε εἰς τὰς Ἀθήνας καφέν.

Ἄλλ' ὅλα αὐτὰ ἦσαν ἄττιμα, ὅ-λα αὐτὰ δὲν ἡμποροῦσαν νὰ ἐμ-πνεύσουν κανένα, ὅλα αὐτὰ ἀπέ-πνεαν ἀδικίαν, κακοήθειαν, ψεύ-δος, ἐπιβουλὴν τοῦ ἰσχυροῦ ἐναν-τίον τοῦ ἀσθενοῦς. Ὅλα αὐτὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνουν οὔτε Θού-ρειον, οὔτε Παῖον, οὔτε Σημαία. Ἦσαν ὅλα πτωχαί, ἀνανδροί, ρυ-παρὰ ἐντολαί. Δι' αὐτὸ οἱ ἀνθρώποι νικήθητε. Δι' αὐτὸ οἱ ἀνθρώποι σας ὑπεχώρησαν, δι' αὐτὸ φεύ-γουν. Διότι τοὺς εἶπατε νὰ ζοῦν ἐ-πικινδύνως, ἀλλὰ ζῆτε σὲς καὶ ὁ-δηγεῖτε καὶ διδάσκετε ὡς δειλός. Διότι ὡς δειλὸς ἐκάψατε τὴν Ἀ-θησσοῦνίαν μὲ ὑπερίτην. Ὡς δειλὸς ἐπετέθητε κατὰ τῆς Γαλλίας νε-κρᾶς, ὡς δειλὸς ἐφθάσατε εἰς τὴν ἄσπλον Ἀλβανίαν, ὡς δειλὸς ἦλ-θατε εἰς τὰ σύνορά μας μὲ τὸ σ-λέτον, εἰς τὰς τρεῖς τὸ πρῶτ'. Οἱ δεῖλοι, λοιπὸν, ὅπως σὲς, καὶ οἱ φάυλοι οὐδέποτε ὀδηγοῦν εἰς ἀν-δραγαθήματα τοὺς στρατοὺς καὶ οὐδέποτε ὁ Ἀδύλος ὀδήγησε τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἔργα σημαντικά. Δι' αὐτὸ τὸ Κράτος αὐτὸ, τοῦ ὁ-ποῖου ἐχειροκρότησα καὶ ἐγὼ τὴν ἀνατολὴν, ἀρχίζει τώρα νὰ δῇ ὑ-πὸ τὴν παγκόσμιον χλευασμὸν: Δι-ότι ὁ οἰκοδομῇ, κ. Μουσοσολίνι, ἐ-στερεῖτο θεμελίον Δικαίου, διότι τὸ Σχολεῖον ποὺ ἐκτίσατε ἐστερεῖ-το μαθήματος Ἡθικῆς...

G.A.B.

ΤΟ ΓΚΟΛΦ ΑΠΟΚΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

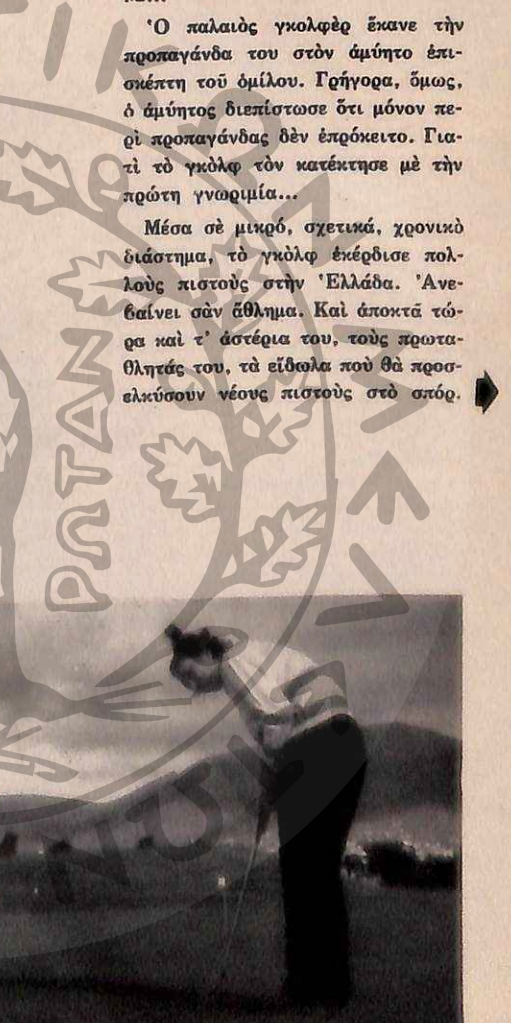

Αν παρακολουθήσης μιὰ παρτί-δα γκόλφ, εἶναι θέβαιον ὅτι θὰ σὲ συναρπάσῃ. Θὰ γοητευθῇ ἀπὸ τὸ φυσικὸ πλαίσιο, ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαι-ρα ἀπὸ τὸν ρυθμὸ τοῦ ἀγώνος, ἀπὸ τὴν ἰδιομορφία του. Καὶ θὰ σοὺ γεννηθῇ ἡ ἐπιθυμία νὰ πιάσῃ καὶ σὺ ἕνα μπασιτόνι στὰ χεῖρα καὶ νὰ κτυπήσῃς τὴν μικρὴ, σιληρὴ μπάλ-λα...

Ὁ παλαιὸς γκολφέρ ἔκανε τὴν προπαγάνδα του στὸν ἀμήτο ἐπι-σκέπτη τοῦ ὀμίλου. Γρήγορα, ὅμως, ὁ ἀμήτορ διεπίστωσε ὅτι μόνον πε-ρὶ προπαγάνδας δὲν ἐπρόκειτο. Για-τί τὸ γκόλφ τὸν κατέκτησε μὲ τὴν πρώτη γνωριμία...

Μέσα σὲ μικρὸ, σχετικὰ, χρονικὸ διάστημα, τὸ γκόλφ ἐκέδρισε πολ-λοὺς πιστοὺς στὴν Ἑλλάδα. Ἀνε-βαίνει σὰν ἀθλημα. Καὶ ἀποκτὰ τώ-ρα καὶ τ' ἀστέρια του, τοὺς πρωτα-θλητὰς του, τὰ εἰδωλα ποὺ θὰ προσ-ελκύσουν νέους πιστοὺς στὸ σπόρ.

Δ ΣΤΗΝΑΡΙΑΣΤΙΚΟ σπινόμε-πο ἐνὸς νεαροῦ αἰστροῦ. Ὁ Στέφανος Βαφειάδης (ἀνω) εἶ-ναι ἀπὸ τὰ νεωρότερα, τὰ πὸ φανατικά καὶ τὰ πὸ ἐλπίδοφ-ρα μέλη τοῦ Γκόλφ Γλυφάδας. Μὲ περίσκεψη καὶ προσοχὴ ἀν-τιμετωπίζει τὴν μάλα ἡ ζω-ρία Βαφειάδῃ (δεξιὰ), μητέρα τοῦ νεαροῦ παίκτη. Οἱ Ἀθη-ναῖες ἀρχίσαν νὰ ἀνακαλύπτουν τὴν γοητεία τοῦ αἰσιμονοῦ σπόρ.

Το γκόλφ μόλις τώρα αποκτά στην Ελλάδα μια θέση μεταξύ των σπόρ. Αλλά, όπως είναι γνωστό, στις περισσότερες πόλεις της δυτικής Ευρώπης και της Αμερικής, και ειδικότερα στα αγγλοσαξονικά κράτη, είναι από τα δημοφιλέστερα αθλήματα. Παρακολουθείται από το κοινό και τις εφημερίδες όσο και το τένις και οι μεγάλοι πρωταθληταί του γνωρίζουν δημοσιότητα όσο κ' οι «στάρ» του κινηματογράφου.

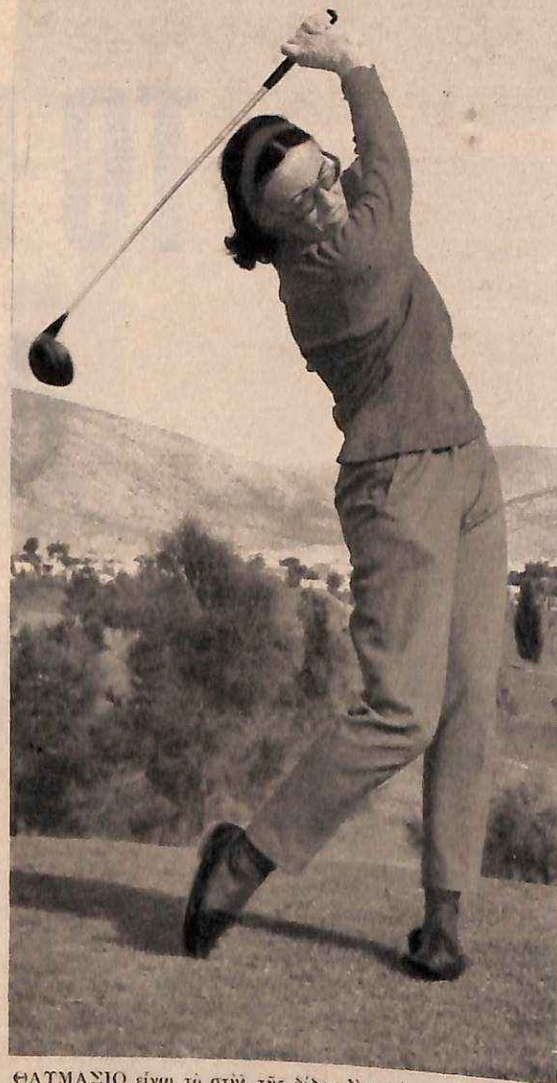
Πρώτα βήματα

Το γκόλφ έθεωρείτο άλλοτε σαν σπόρ της αριστοκρατίας, σαν σπόρ μόνο για πλουσίους. Τώρα, που υπάρχουν εκατομμύρια γκολφέρ σ' ολόκληρη την Γή (τρία εκατομμύρια είναι μόνον οι Ιάπωνες), είναι δύσκολο να τό... κατηγορήσει κανείς. Στην Σκωτία —που θεωρείται και η πατρίδα του—, στην Μεγάλη Βρετανία και σε πάρα πολλά μέρη των Ηνωμένων Πολιτειών είναι ωστόσο πολύ λαϊκώτερο παιχνίδι. Τα παιδιά των αγροτών και των εργατών από μικρά παρακολουθούν τους παίκτες, μεταφέροντας τις τσάντες με τα πολλά μπαστούνια, για να κερδίσουν κάποιο χαρτζιλίκι. Και από πολύ μικρά αρχίζουν να αγαπούν το παιχνίδι, να εξασκούνται σε κάθε ελεύθερη στιγμή που βρίσκουν, βοηθούμενοι και ενθαρρυνόμενοι από τους εύπορους προστάτες τους. Σε πολλές περιπτώσεις, μάλιστα, πριν ακόμη γίνουν άνδρες, εξελίσσονται σε άριστους παίκτες. Οι περισσότεροι διεθνείς επαγγελματίαι πρωταθληταί του γκόλφ έχουν βγεί απ' αυτή την τάξη και πολλοί έχουν κάνει περιουσίες από τα βραβεία των μεγάλων πρωταθλημάτων —τά όποια, ειδικά στην Αμερική, φθάνουν σε πολύ μεγάλο ποσό— ή και ως καθηγηταί και προπονηταί.

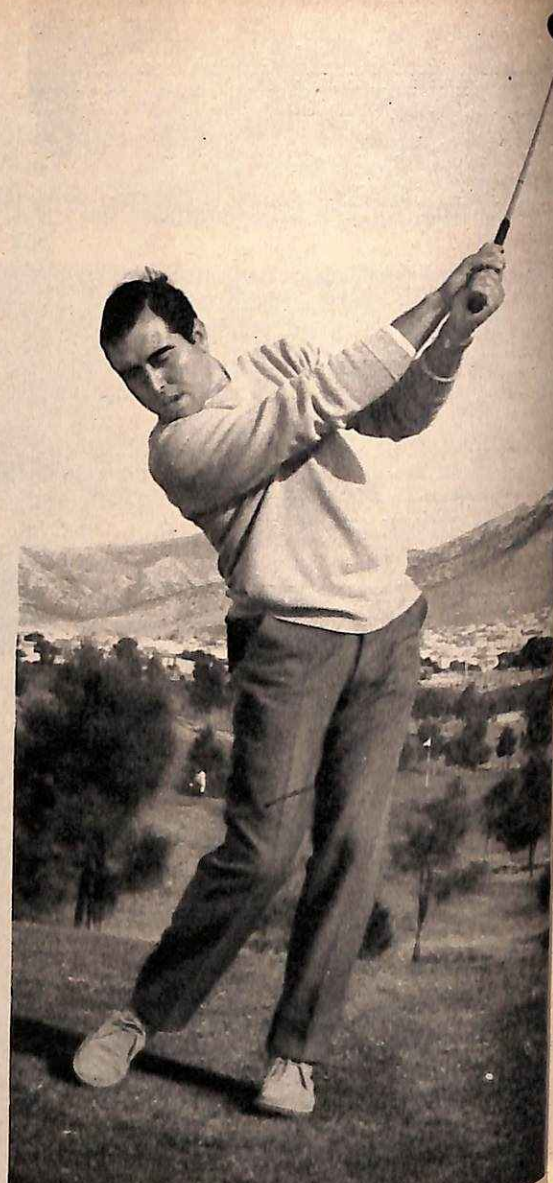
Το πλεονέκτημα

Σε όλες τις μεγάλες πόλεις και στα περίχωρα των πρωτευουσών του δυτικού κόσμου υπάρχουν ένας ή πολλοί όμιλοι γκόλφ. Συνήθως σε ωραιότατα πάρκα και δασωμένους τόπους. Τα έντεκτηριά τους είναι πάντα ευχάριστα και κεφάλτα κέντρα, όπου οι παίκται συγκεντρώνονται μετά από μία παρτίδα για συζητήσουν γύρω από το παιχνίδι της ημέρας. Το πλεονέκτημα του γκόλφ —μειονέκτημα για τους μη παίκτες— είναι ότι «σηκώνει» ατέλειωτη συζήτηση.

Στην Αθήνα υπήρχε προπολεμικά ένας όμιλος γκόλφ στο Ελληνικό, κοντά στον Άγιο Κοσμά. Οι άνω των σαράντα το

ΦΑΤΜΑΣΙΟ είναι το στίλ της δίδος Στεργίου, που έχει αναδειχθεί πρώτη νικήτρια σε πολλά ελληνικά πρωταλήματα. (Φωτ. Β. Καραμανώλης)

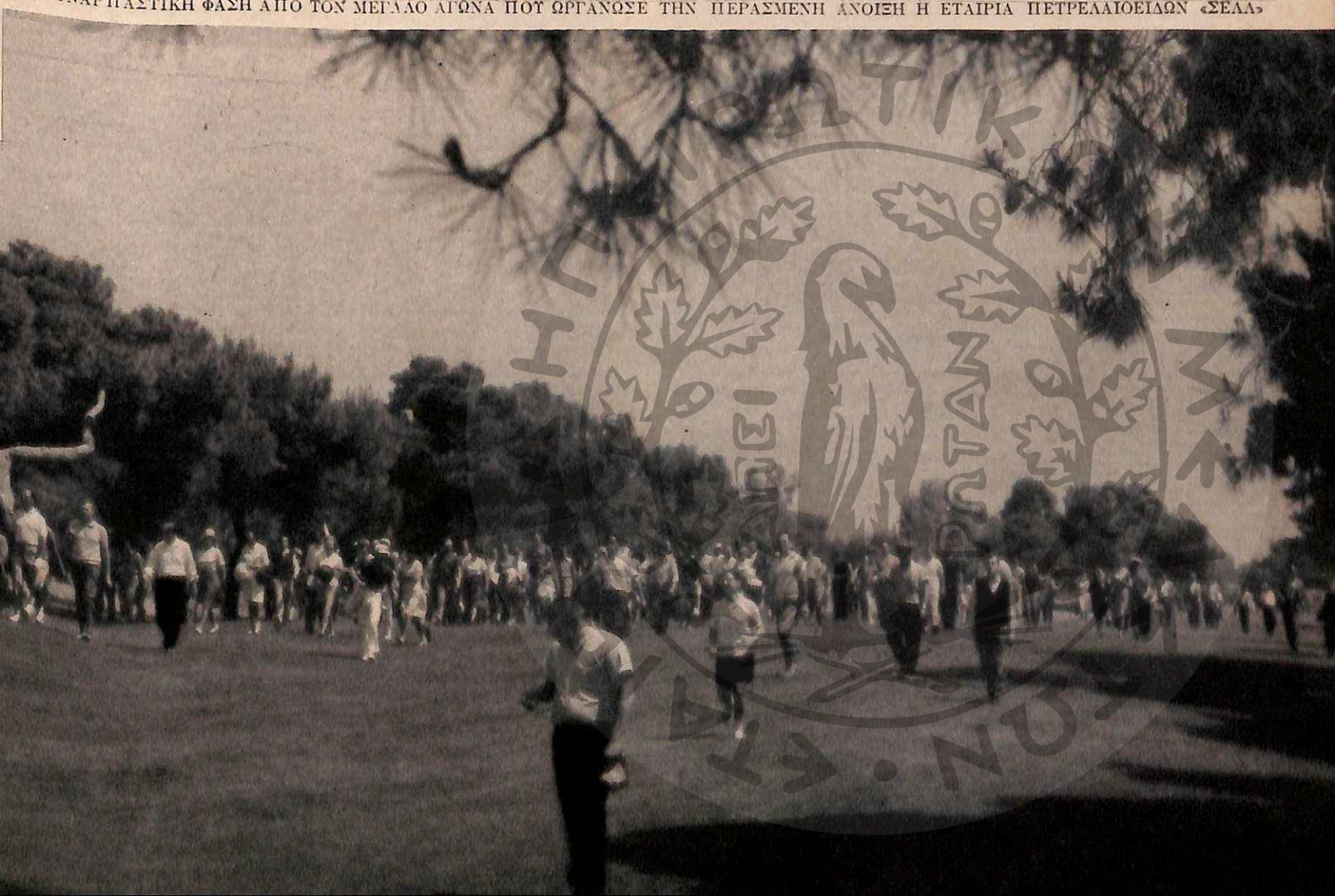
ΑΠΟ «ζώντες» στην Βασιλειάκη, εξελίχθη σε πρωταθλητή και προπονητή στην Ελλάδα ο Ιωάν. Σωτηρόπουλος.

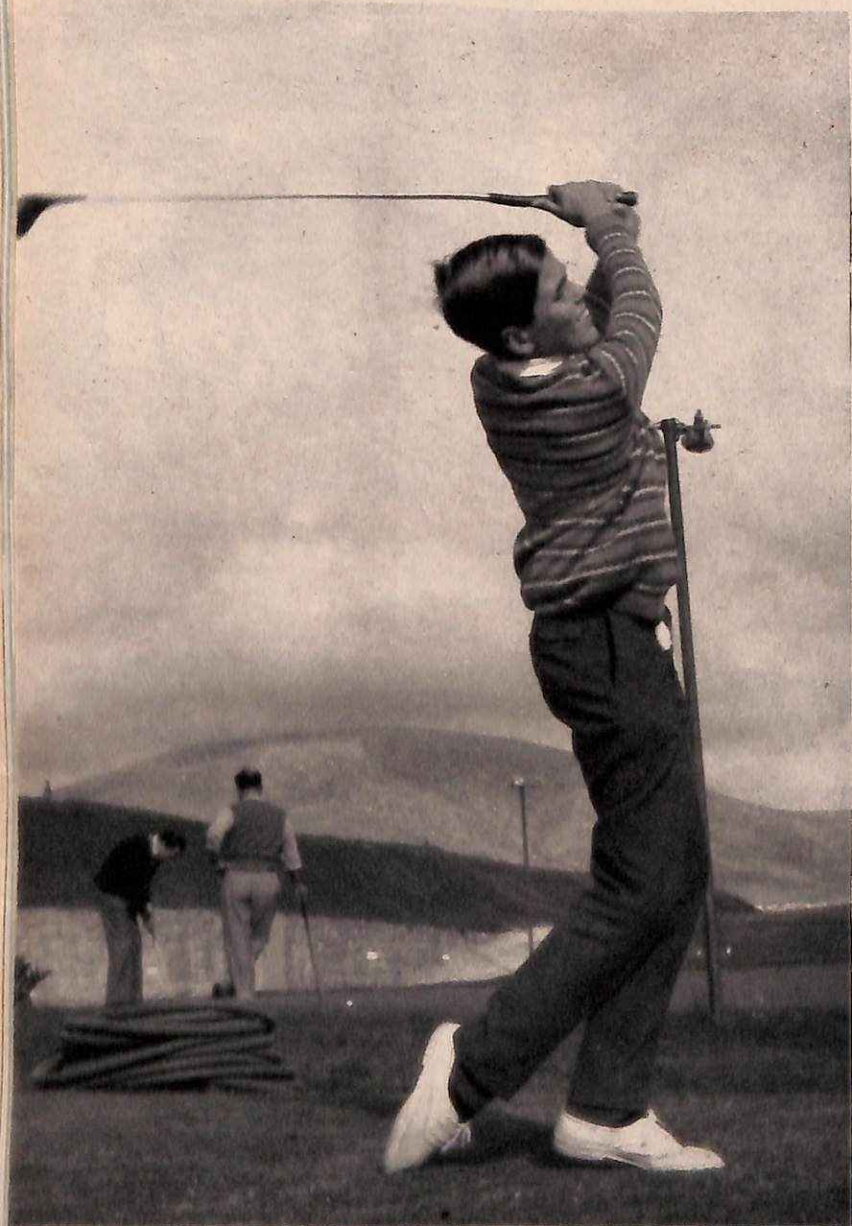
ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΘΕΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΡΑΣΙΝΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ. ΕΙΚΟΝΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ ΜΙΑ ΣΤΗΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΦΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΑΓΩΝΑ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΕ ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΑΝΟΙΞΗ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ «ΣΕΛΑ»

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΥΣ ΠΑΙΚΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ. ΕΙΝΑΙ Ο ΒΟΥΛΕΝΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Σπύρος Θεοτόκης, που βρίσκει πάντα χαμό για το αγαπημένο του σπόρ

Διαρκώς εuryνεται ο κύκλος τών πιστών του αθλήματος

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΣΤΥΛ

θυμούνται με κάποια νοσταλγία. Το γήπεδο ήταν μετριώτατο, πετρώδες, σκληρό σαν ασφάλτος το καλοκαίρι και γεμάτο λάσπη τόν χειμώνα. Ίχνος χορταριού δεν είχε ποτέ φυτευθεί στην ξερή αυτή περιοχή. Παρ' όλα αυτά, ο δμίλος ήταν συμπαθέστατος και το παιχνίδι είχε τούς φανατικούς του, που πάλευαν κουτσά - στραβά και διοργάνωναν παρτίδες και πρωταθλήματα και έδιναν βραβεία.

Ο μικρός δμίλος υπήρξε ένα από τα θύματα του πολέμου. Μεταπολεμικά, για πολλά χρόνια, όσοι ξένοι ρωτούσαν πού μπορεί κανείς να παίξει γκόλφ στην Αθήνα, συναντούσαν ένα αμήχανο βλέμμα.

Το 1955 οργανώθηκε στην Βαρυμπόπη ένας δμίλος με ένα μικρό γήπεδο, πού διέθετε έννα «τρύπες». Το τοπίο ήταν ωραιότατο, το έντευκτήριο συμπαθέστατο, αλλά και εκεί το έδαφος ήταν ακατάλληλο, βραχώδες και ξερό. Έξεπλήρωσε όμως την αποστολή του: Ξύπνησε πάλι το ενδιαφέρον τών Έλλήνων για το γκόλφ και επέτρεψε στους έγκαιρο-τεστημένους ή περαστικούς ξένους να παίξουν το αγαπημένο τους παιχνίδι.

Διεθνής κίνησης

Σήμερα έχουμε στην Γλυφάδα —δημιουργήθηκε πριν από τρία χρόνια— ένα από τα ωραιότερα «Γκόλφ Κλάμπ» της Εύρώπης. Το θαυμάσιο τοπίο, το σχέδιο του γηπέδου, —το σχεδίασε ένας από τούς καλύτερους ειδικούς της Αγγλίας—, ή καταπράσινη χλόη πού απλώνεται σε όλη την περιοχή, τα ωραία μεγάλα δένδρα, οι ανέσεις του έντευκτηρίου του, δ-

λα συνθέτουν για τόν δμίλο τέλειες συνθήκες.

Το ενδιαφέρον τών Έλλήνων α-φυπνίστηκε γρήγορα. Μερικοί παλαιοί παίκτες και πολλοί νέοι άρχισαν να επιδίδονται με φανατισμό στο σπόρ.

Πριν ακόμη τελειώσει το γήπεδο, οι παίκτες, νέοι και παλαιοί, άρχισαν να προπονοούνται και να παίζουν στις λίγες «τρύπες» πού ήταν διαθέσιμες. Δεν υπήρχε ούτε έντευκτήριο. Μετά από την παρτίδα, οι διψασμένοι παίκτες μπορούσαν να δρούν μια λεμονάδα ή μια μπύρα σε μια ξύλινη παράγκα, όπου έστεγαζοντο και τὰ «κλάμπς» τους. Ή καλή θέση και το κέφι όμως υπήρχαν...

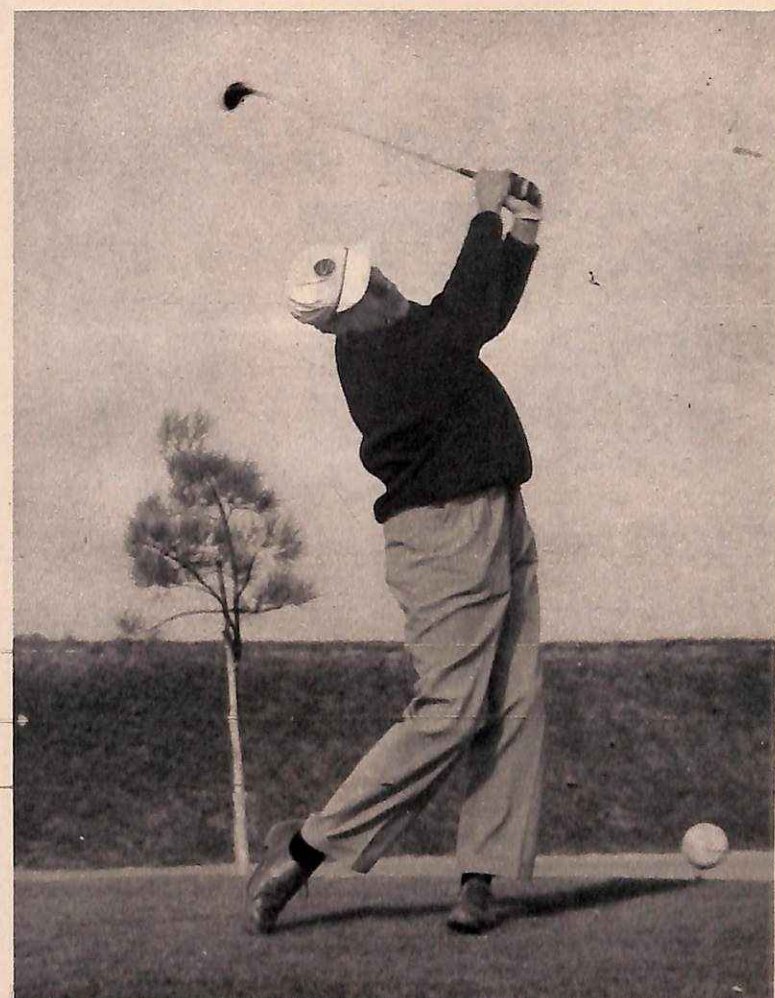
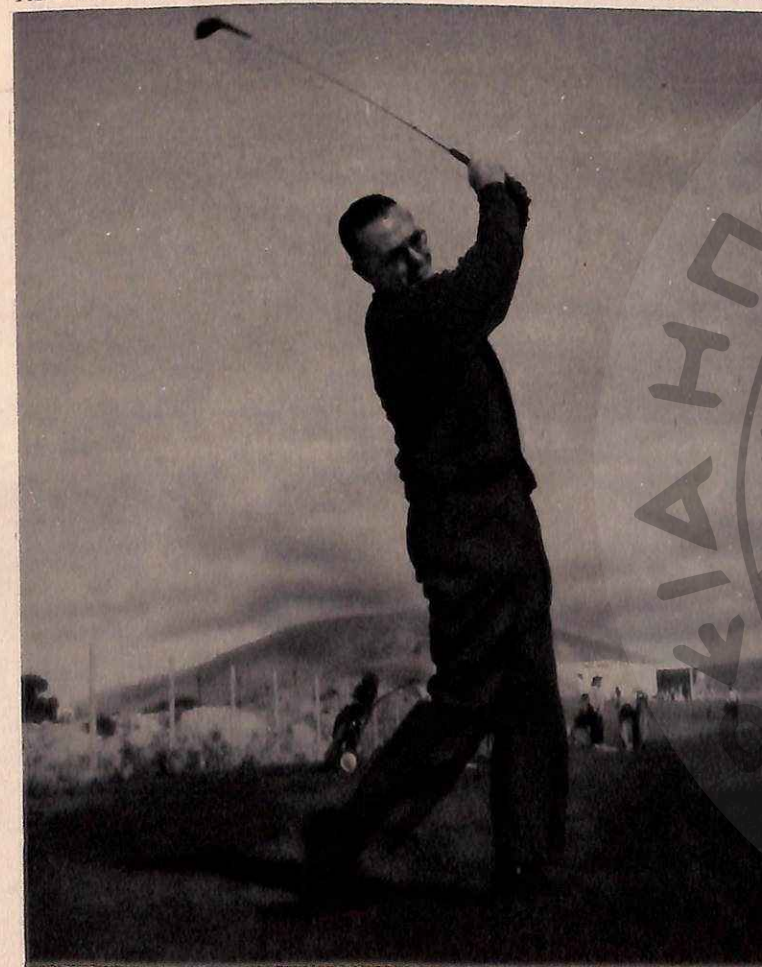
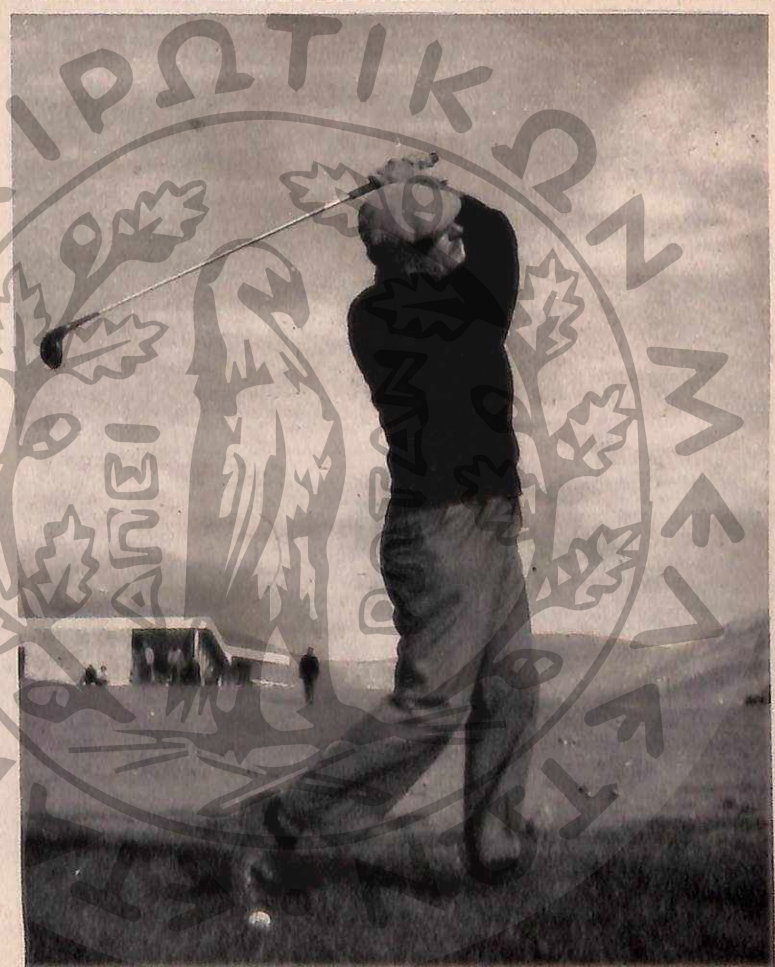
Τώρα, τρία χρόνια από τότε πού άρχισε να «παίζεται» το γήπεδο, και μόλις μερικούς μήνες από την ημέρα πού εγκαινιάσθηκε το έντευκτήριο, ο δμίλος έχει μεγάλη και μάλιστα διεθνή κίνηση.

Το Γκόλφ της Γλυφάδας δεν έχει ακόμη κανονικώς καθιερωθεί ως «Κλάμπ» - λέσχη. Μπορεί κανείς να γίνει μέλος πληρώνοντας μιαν έτήσια συνδρομή, αλλά μπορούν επίσης και οι όχι τακτικοί να παίζουν, πληρώνοντας ένα δικαίωμα εισόδου 60 δρχ. για τις καθημερινές και 120 δρχ. για τις Κυριακές.

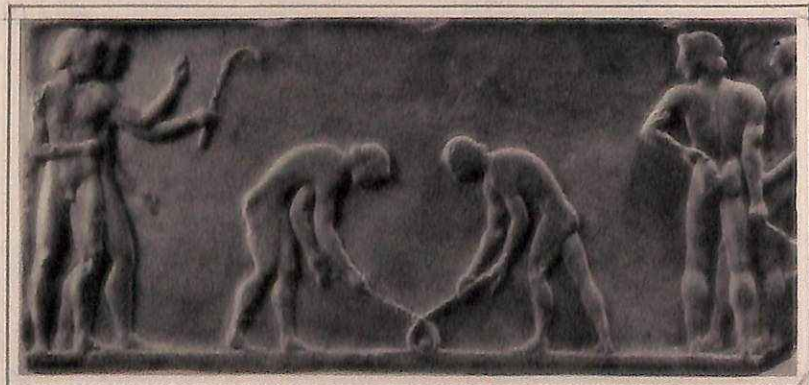
Επίσης, αν και τὰ πολυτελή «σέτ» τών 12 μπαστουινών κοστίζουν περίπου 8.000 δρχ., οι αρχάριοι μπορούν να αγοράσουν «σέτ», από δεύτερο χέρι, πολύ φθηνότερα. Επίσης διατίθενται άλλα πρὸς ἐνοικίαση, για τούς μη τακτικούς.

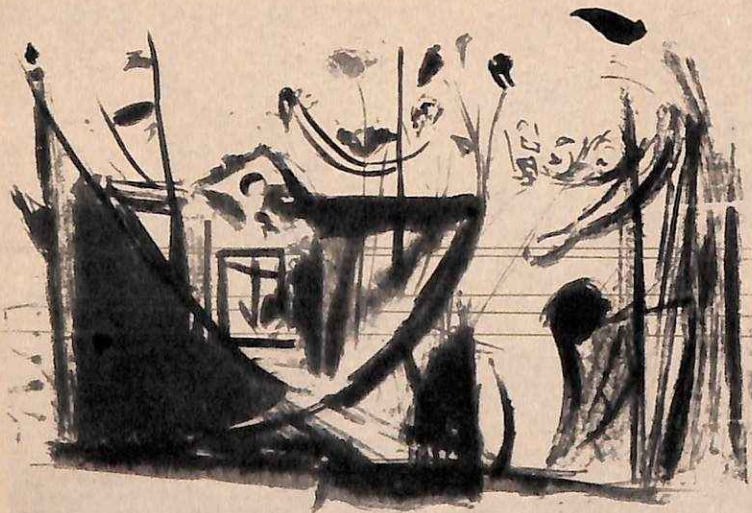
Την περασμένη άνοιξη ή έ-

ΣΤΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 56

Η ΚΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΟΝΗ ΚΤΤΠΑΕΙ ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΑΝΕΣΗ ΤΗΝ ΜΠΑΛΛΑ
ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ ΤΟΤ ΓΚΟΛΦ ΚΑΙ Ο ΤΕΝΝΙΣΤΑΣ Κ. Α. ΜΑΝΟΘΛΙΔΗΣΑΠΟ ΤΟΤΣ ΚΑΛΤΤΕΡΟΤΣ ΠΑΙΚΤΕΣ ΜΑΣ Ο Κ. Ν. ΧΡΥΣΟΒΕΛΟΝΗΣ
ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΤΧΗ ΤΗΣ ΜΠΑΛΛΙΑΣ ΤΟΤ Κ. Β. ΒΑΣΣΑΜΙΔΗΣ;

ΑΝΑΓΑΤΦΟ άοχαϊκό.
Ο άγνωστος καλλιτέχνης
έχει άπαθανάτισει άθλη-
τάς πού παίζουν ένα εί-
δος «γκόλφ» —ή χόντς—
σε κάποιο άθλητικό γήπε-
δο της άοχαϊας Έλλάδος.

Τοίχο

Η ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΟΙΞΕ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Αυτές τις ημέρες γίνεται στην γκαλερί «Α-στορ» η έκθεση του Νίκου Λάμπρου. Η είδηση πέρασε στα φιλά των εφημερίδων, χωρίς να λη- όμως την αληθινή ιστορία...

Ο Νίκος Λάμπρου ήταν ένας πολύ προικισμέ- νος νέος ζωγράφος. Ένα ίσως πολύ προικισμένο νέο παιδί, σε γενικότερη σημασία. Γεννήθηκε στην Σκύρο, άγαπούσε τη φύση (ειδικότερα: την θά- λασσα), άρχισε την σταδιοδρομία του σαν δόκι- μος του έμπορικου ναυτικού, αλλά μετά τον κέρ- δισε η τέχνη. Έδωσε εξετάσεις στην Σχολή Κα- λών Τεχνών, όπου μπήκε πρώτος, στην ζωγραφική και στην χαρακτική.

Η τέχνη ήταν κάτι πολύ σοβαρό γι' αυτόν. Ο Μάραλης, που ήταν δάσκαλός του, διηγείται: «Ήταν πολύ αυστηρός με τον εαυτό του. Τόσο, ώστε θυμωne όταν έπαινούσα την δουλειά του».

Ο Λάμπρου δγίκε από την Σχολή φορτωμέ- νος βραβεία, επαινούς, προσδοκίες. Όλοι περιμε- ναν το άνοιγμα των φτερών του, όταν, ξαφνικά, θ- λα τέλειωσαν. Κυτπημένος από την επάρατη νό- σο, ο Νίκος Λάμπρου πέθανε την περασμένη άνοι- ξη, ενώ υπηρετούσε στον στρατό.

Τώρα η αδελφή του και μερικοί συμμαθηταί του μάχωνται τα έργα του και τα εκθέτουν στην «Αστορ», για να ξαναφέρουν ανάμεσα μας τον νεαρό Σκυριανό ζωγράφο, που χάθηκε πρόωρα...

Φ.Γ.

Σύνθεση

ΤΟ ΓΚΟΛΦ

ταιρία «Σέλλ» έφερε στην Έλλά- δα δολόκληρο συγκρότημα τηλεο- ράσεως και δυο από τους καλύ- τερους επαγγελματίες παίκτες του κόσμου, τον Τόνυ Λεμά και τον Ρομπέρτο ντε Βιτσέντζο, και γύρισε στην Ελλάδα μια διαφη- μιστική ταινία. Σαραντα τεχνι- κοί του κινηματογράφου και της τηλεόρασεως, ένισχυμένοι και ά- πό Έλληνες ειδικούς, άκολουθή- σαν όλη την ημέρα τους δυο παί- κτες και γύρισαν 15.000 μέτρα κινηματογραφικού έγχρωμου φίλμ για λογαριασμό της εταιρίας Σέλλ. Η ταινία αυτή είναι μέρος μιας σειράς διαφημιστικών ται- νιών τηλεόρασεως, που προβάλ- λονται σε όλο τον κόσμο με τον τίτλο: «Ο θαυμάσιος κόσμος του γκόλφ Σέλλ».

Πρό μηνός, μια παρέα Άμερι- κανών έρασιτεχνών και επαγγελ- ματιών «γκολφέρ», που πραγμα- τοποιούσαν τον γύρο του κόσμου με σταθμούς στα γνωστότερα γή- πεδα γκόλφ, σταμάτησαν και στην Άθήνα για να παίξουν δυο μέρες στην Γλυφάδα με τους δι- κύους μας πρωταθλητές.

Έκτος άπ' αυτά τα διεθνή γεγο- νότα, υπάρχουν άφθονοι τακτικοί διαγωνισμοί για τους δικούς μας παίκτες, οι όποιοι αυτή την στι- γμή υπερβαίνουν τους διακοσί- ους. Πολλοί από αυτούς είναι ξέ- νοι διπλωμάτες ή μέλη των άπο- στολών, από αυτούς δέ οι περισ- σότεροι έχουν μεγάλη πείρα του παιχνιδιού και είναι σε γενικές γραμμές καλύτεροι από τους Έλληνες παίκτες, που μόλις τα τελευταία χρόνια απέκτησαν την δυνατότητα να προπονηθούν στην πατρίδα τους. Μερικοί όμως δι- κοί μας διακρίνονται επίσης. Οι καλύτεροι από αυτούς είναι ο Νί- κης Χρυσοβελόνης, ο Βύρων Βαλ- σαμίδης, ο Άνδρέας Μανουηλί- δης και ο πρώην ύπουργός Σπύ- ρος Θεοτόκης. Ο τελευταίος εί- ναι από τους παλαιότερους και φανατικούς του παιχνιδιού, ο μό- νος ίσως που άπόμεινε, και μά- λιστα σε θαυμασία φόρμα, από τους παίκτας του πρώτου Γκόλφ του Έλληνικού.

Το μέλλον

Τώρα άρχίζει να έμφανίζεται μια νέα γενιά παικτών. Επί κε- φαλής της είναι δυο νεαροί, ήλι- κίας μόλις 14 και 12 έτών, ο Στέφανος και ο Γεώργιος Βαφει- άδης, που έχουν κιόλας διακριθ- ή σε άγώνες. Ο μικρότερος, μά- λιστα, επέτυχε και το σπανιό- τατο επίτευγμα να τελειώση μια «τρίπια» με μόνο ένα κύτπημα.

Οι μέλλοντες πρωταθληταί της Έλλάδος θα προέλθουν δεσάως άπ' αυτούς τους νέους, κι άς μνν ξεγελιάσαστε με την φράση-κλι- σέ «το γκόλφ είναι το σπόρ των ήλικιωμένων». Είναι άπλώς το σπόρ στο όποιο μπορούν να έξα- κολουθούν να άποδίδουν οι ήλι- κιωμένοι, άν φυσικά έχουν άρχί- σει από πολύ νέοι.

Μέχρι στιγμής, οι κυρίες είναι λιγώτερες στο γήπεδο του Γκόλφ Γλυφάδας από τους κυρίους, άλ- λα υπάρχουν και μερικές καλές παίκτριες μεταξύ αυτών. Η κ. Ίωάννου Σερπιέρη, πρώην πρω- ταθλήτρια στο τένις, διακρίνε- ται τώρα και στο γκόλφ. Η κ. Ν. Χρυσοβελόνη άκολουθεί το πα- ράδειγμα του συζύγου της. Ό- πως εκείνος είναι άνάμεσα στους πρώτους άνδρες, έτσι κ' εκείνη εί- ναι από τις καλύτερες γυναίκες.

Παίζουν άκόμη καλά οι κυρίες Βαφειάδη —μητέρα των δυο μελ- λόντων πρωταθλητών—, Σόνια Α. Συμεώνογλου, Ε. Δράκου και η δίσ Δάφνη Μπενάκη.

Γίνεται μηνιαίως ένας μικρός άνεπίσημος διαγωνισμός, στον ό- ποιο οι περισσότεροι παίκτες λαμβάνουν μέρος, κι από τα άπο- τελέσματα που θα έπιτευχθούν καθορίζονται τα «χάντικαπ» των παικτών, που μεταβάλλονται ά- νόλογα με την πρόοδό τους.

Οι Άμερικανοί της δάσεως του Έλληνικού, μεταξύ των όποιων συγκαταλέγονται οι πιο τακτικοί παίκτες, προσέφεραν και ένα κύ- πελλο, άς βραβείο ενός διαγωνι- σμού που θα γίνεται κάθε χρόνο.

Διεύρυνσις

Το κύπελλο αυτό το κέρδισε, όπως και το φθινοπωρινό Κύπελ- λο, ένας Άμερικανός, αλλά πολύ γρήγορα και οι δικοί μας παί- κτες θα είναι σε θέση να συνα- γωνίζονται τους ξένους.

Έμφανίζονται, επίσης, ίσως λιγώτερο συχνά, λόγω των πολ- λαπλών άσχολιών τους, οι κύριοι Π. Πιτινέλης, Γεώργιος Μαύρος, Θεόδωρος Στράτος και άλλοι πολλοί πρωταγωνισταί της πολι- τικής και διομηχανικής ζωής.

Λέγεται ότι και ο Κωνσταντί- νος Καραμανλής έχει «τσιμπηθή» από το μικρόδιο και παίζει τα- κτικά στο Παρίσι. Η κ. Άμαλία Καραμανλή πάντως είχε άρχσει να προπονηταί στην Γλυφάδα, λίγο πριν φύγη, και λέγεται ότι έδειχνε ιδιαίτερη έπίδοση.

Όπωςδήποτε, σε πολύ λίγο διάστημα, το γκόλφ έχει άρχσει να γίνεται γνωστό και δημοφί- λη στην Ελλάδα, σε έναν κύκλο που διαρκώς εύρύνεται. Συντείνουν πολύ σ' αυτό ή ώραια τοποθεσία και οι άνέσεις του γηπέδου, όπως και ή καλή διοργάνωση του όλου συγκροτήματος και οι συμπαθέ- στατοι προπονηταί. Ο Άγγλος διεθνούς φήμης Έκτωρ Τόμπσον, ή Βεατρίκη Στεργίου, από ήλι- κίας 16 έτών πολλές φορές πρω- ταθλήτρια Αιγύπτου, και ο Γιάν- νης Σωτηρόπουλος, ο όποιος, ά- κολουθώντας τις κλασικές παρα- δόσεις του γκόλφ, άρχισε, παιδί άκόμη, από «κάντυ» στην Βα- ρυμπόπη, για να έξελιχθή σε πρωταθλήτη της Έλλάδος.

ΑΡΓΙΝΗ ΧΩΡΕΜΗ

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΜΠΗΤΑΣ

ΜΠΗΤΑΣ: ΚΕΦΑΛΑ ΚΑΙ ΑΓΛΑΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΠΡΟΤΝΤΖΟ, ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΓΑΤΠΗ ΝΤΕΝΒΙΝΤ ΟΥΑΤΣ

Είκοσιέξη Όκτωβρίου 1965. Όρα 11.45 π.μ. Οι Τέσσερις, ο Τζόν Λένγκον, ο Πώλ Μάκ Κάουιν, ο Τζώριζ Χάρρισον και ο Ρίγκο Σιάρε, μπήκαν στην με- γάλη χρυσωμένη αίθουσα του θρόνου των άνακτόρων του Μά- κιγγαμ. Η βασίλισσα, ντυμένη μ' ένα μεταξωτό βερνικοκί φόρε- μα, κοίταζε τους νέους μ' ένα πλατύ χα- μόγελο. Ο θαλαμηπόλος, που τους συνώ- δευε, τους έκανε τότε νόημα, κι αυτοί έζαναν μια κοινή δπόκλιση με τα μαλλια- ρά τους κεφάλια, προσχώρησαν τέσσερα δήματα, σιαμάτησαν μπροστά στην Αδής Μεγαλειότητα και ξαναάποκλήθηκαν.

Η βασίλισσα Έλισάβετ τους πλησία- σε και, με αλφαριθμητική σειρά, καθόισε σε καθένα το παρόσημο του Πλέον Έ- ξόχου Τάγματος της Βρετανικής Αύτο- κρατορίας, σφίγγοντάς τους το χέρι. Φθά- νοντας στον τελευταίο, στον Ρίγκο, ρώτη- σε:

—Έσείς τα άσχοίατε όλα, έ;

—Όχι, Κυρία, άπάντησε ο Ρίγκο. Έ- γώ ήλθα τελευταίος στην ομάδα. Είναι ο πιο μικρός.

Η βασίλισσα τους προσέφερε άλλο ξ- να βασιλικό χαμόγελο. Οι Μπίτς κατάλαβαν πώς ήταν το σύνθημα γα του δίνον, άπισθοχώρησαν τέσσερα δήματα, έζαναν μισή σισση έ- πι δεξιά, και δγήκαν από την αίθουσα. Κατεβαίνοντας την μεγάλη σκάλα, την στρομένη με κόκκινο δελουδένιο τάπητα, μοίρασαν δεξιά - άριστερά αϊτόγραφα στο προσοαικό των άνακτόρων. Έφθασαν στον μεγάλο προθάλαμο και πέσαν την πόρτα. Οι καμαριέρες των άνακτόρων εί- χαν κορυφατή από τα παράθυρα και τους κορυόσαν μαντήλια, καθώς οι Τέσσερις έδγαιναν έξω, στο χάος.

Πήσαν φαθείά ανάσα και δούτηξαν άλλη μια φορά να διασχίσουν την μανια- σμένη θάλασσα των θαυμαστών τους, που άπειλοός να αντίξ τους άαινομικούς.

Αργότερα δήλωσαν: Η βασίλισσα είναι πολύ καλή. Μας ήέροηκε σαν μητέρα μας.

ΜΕΤΑ την έξοδό τους από τὰ ανάκτο-
ρα τοῦ Μπάκιγγαμ, οἱ Μπήτλς ἐπιδει-
κνύουν τὰ παράσημα, πού μόλις τοῦς
ἐνεχείρισε ἡ βασίλισσα Ἑλισάβετ. Ἡ
παρασημοφορία τοῦς, πού ἔγινε ἑστὲρα
ἀπὸ πρόταση τοῦ πρωθυπουργοῦ Οὐίλ-
σον, ἔκανε πολλοὺς Ἀγγλοὺς κατόχους
τοῦ ἴδιου παρασήμου νὰ τὸ ἐπιστρέψουν.

ΠΩΛ: Εἶναι ὁ πιὸ ζωηρὸς
καὶ φωτογενὴς Μπήτλ. Ὅταν
μιλάει χρησιμοποιεῖ τὰ
χέρια του μὲ τὰ δάκτυλα
ἀνοιγμένα γιὰ νὰ χρωματίσῃ τὰ
λεγόμενα. Ὅταν εἶναι
συγκινημένος ἔχει τὴν συνήθεια νὰ
θάσῃ τὸ χέρι του στὸ στήμα.
Δὲν περπατάει, περπατάει.

ΡΙΝΓΚΟ: Εἶναι ὁ καλὸς καὶ
τρυφερὸς Μπήτλ, μολονότι, πάντα,
τὸ πρόσωπό του φαίνεται
μελαγχολικό. Μοιάζει πολὺ μὲ
τὸν Γκρουσο Μάρξ. Τὰ ρούχα του
δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι
πλέουν ἐπάνω του. Εἶναι μισὸ
κεφάλι π.ὸ κοντὸς ἀπὸ τὸν
Τζωρτζ καὶ τὸν Πώλ.

ΤΖΩΝ: Εἶναι καὶ φαίνεται ὁ
ἀρχηγός, ὁ διανοούμενος τῆς
παρέας. Ἰδίως ὅταν προφέρει
ἐπιγραμματικά λόγια. Στέκεται μὲ
τὰ πόδια ἀνοικτά, τὰ χέρια του
στὴ μέση, τὸ πηγούνι
του ψηλά καὶ κοιτάζει τοὺς
ἄλλους κάτω ἀπὸ τὴν μύτη του,
μὲ μιά ἐλαφρῶς περιπαικτική
ἐκφραση. Βεντέτα.

ΤΖΩΡΤΖ: Δὲν κοιτάζει ποτὲ
κατάματα τὸν συνομιλήτῃ του,
δείκνει διαρκῶς συνωρυμμένους,
γιατί εἶναι σμικτοφρύδιος.
Ἀκόμη καὶ ὅταν κάθεται φαίνεται
ἀβέβαιος καὶ κρεμανταλῆς. Εἶναι
ὁ πιὸ συνεσταλμένος καὶ ὁ πιὸ
ἀμίλητος Μπήτλ. Ἐκφράζεται
μόνο μὲ μουσική.

Ἡ περιγραφή τῆς σκηνῆς αὐτῆς δημο-
σιεύθηκε, μὲ μικρὲς παραλλαγές, στὶς ἐ-
φημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ δὲν χρει-
άζεται νὰ ἐξηγήσῃ κανεὶς γιατί. Εἶναι μιά
χρονολογία τοῦ θά γραφῇ μὲ χρυσὰ γράμ-
ματα στὴν ἱστορία τῆς ἐλαφρᾶς μουσικῆς.
Ἡ παρασημοφορία τῶν Μπήτλς!

Ἐκανε καλὰ ὁ Οὐίλσον πού τοὺς πρό-
τεινε γιὰ παράσημο; Κ' ἢ ἔλαφάβει πού
τοὺς τὸ ἀπένειμε;

Ἐξω ἀπὸ τὶς ἀντιρρήσεις ὠρισμένων
σοβαρῶν κυρίων, πού μάλιστα ἐπέστρε-
ψαν τὰ δικά τους παράσημα, γιατί ἀπene-
μήθησαν καὶ στὰ ἀκούρευτα «Σκαθάρια»,
ἀντιρρήσεις γελοῖες, ὑπάρχουν φυσικὰ κ:
ἄλλα, πολὺ σοβαρώτερα ζητήματα σ' αὐ-
τὴ τὴν ἱστορία.

Καί, πρῶτα ἀπ' ὅλα, ὑπάρχει σοδα-
ρὸς κίνδυνος τὸ παράσημο αὐτὸ νὰ ἀπο-
τελέσῃ πλῆγμα στὴν δημοτικότητα τῶν
Μπήτλς. Οἱ νεαροὶ θά λένουν μὲ πραγματι-
κὸ ἄγχος τὸ κατάντημα μίας μόδας θυλα-
μένης ἀπὸ τὰ δικά τους σπλάχνα: Τὰ μα-
κρὰ ἴσια μαλλιά τῶν κοριτσιῶν, τὰ στε-
νὰ παντελόνια τῶν ἀγοριῶν, τὰ πῆραν καὶ
οἱ μεγάλοι. Τώρα παρασημοφοροῦν καὶ
τοὺς Μπήτλς! «Ὡ, μὰ δὲν θὰ μείνῃ πιὰ
τίποτε ἱερό;» ἀνέκραξε μὲ ἀγανάκτηση ἕ-
να ἀγόρι δεκαπέντε χρόνων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὅμως, πῶς νὰ
μὴν τοὺς ἀναγνωρίσῃ ὅτι προσέφεραν ἐξ-
αιρετικές υπηρεσίες στὴν πατρίδα τους;
πού ἦταν καὶ ὁ λόγος τῆς παρασημοφο-
ρήσεως τῶν Μπήτλς; Μόλις πρὶν δυὸ -
τρία χρόνια οἱ «ῥωγισμένοι νεοί» ἔσειαν ἐκ
θεμελίων τὶς αὐστηρὲς ἀγγλικὲς κοινωνι-
κὲς παραδόσεις. Οἱ κραυγές: «Ἀπαγορέ-
ψτε τὴν δόμβα! Ἀπαγορεύετε τὴν δόμ-
βα!» ἐσηκώνονταν ἀπὸ τὸ Τραφάλγκαρ
Σκουαίρ καὶ σκέπαζαν ὁλόκληρο τὸν κό-
σμο. Ἐκεῖνες οἱ ταινίες, ἐκεῖνα τὰ θεατρι-
κὰ ἔργα τοὺς δὲν ἄφηναν τίποτε ὀρθοί:
Οἰκογένεια, πατρίδα, αὐτοκρατορία. Τί
πονοκέφαλος γιὰ τοὺς μεγάλους, γιὰ τοὺς
ὑπεύθυνους!

Καί μετὰ ἦλθαν τὰ «Σκαθάρια». Ἦ-
ταν ἀκούρευτα κι αὐτά, ὅπως ὅλα τὰ ὅλ-
λα παιδιὰ πού σέβονταν τὸν ἑαυτὸ τους.
Ὅμως μ' ἕναν πολὺ ἀστείον τρόπο, περισ-
σότερη φρόντιζα καὶ λιγώτερη χαίτη πί-
σω, πού δίνει θλιβερὸ ὄψος στοὺς μπητ-
νικς, καθόλου γένεια, πού κάνουν τὸν κό-
σμο κι ἀγριεύεται. Ἦταν ντυμένοι κομ-
ψά, ἦταν καθαροί, γενικὰ λιγώτερο ἀπο-
κρουστικοὶ στοὺς μεγάλους. Κ' ἔπειτα, ἐ-
κείνο τὸ ἀμίμητο χιούμορ τοὺς!

Χιούμορ μηδενιστικό, ἀναρχικό, πού
γοητεύει τοὺς νέους, χιούμορ παράλογο,
πού ἀφοπλίζει τοὺς μεγάλους. Ἐπῆλθε ἡ
συμφιλίωση. Οἱ «ῥωγισμένοι» ἐξαφανίστη-
καν. Μιά ἀνακαχὴ ἴσως μόνο. Ἀλλὰ τέ-
τοιον ἀνάσσει ἀνακουφιστικὰ γιὰ τὴν κυβέρ-
νηση, γιὰ τὴν ἀστυνομία!

Ἐνῶ στὴν Ἀμερική, πού δὲν ὑπάρ-

χουν Μπήτλς; Ὅταν πέρασε ἡ ὑστερία
τοῦ Ἑλδης Πρίσλεϋ —τί τοὺς ἦλθε νὰ τὸν
στεῖλουν στὸν στρατό;—, νὰ πού ἔφθα-
σαν σιγά - σιγά: Πολιτικὸς ἀναδρασμός
στὸ Μπέρκλεϋ, στὸ Χάρβαρντ, σὲ πολ-
λὰ κολλέγια καὶ πανεπιστήμια. Διαδηλώ-
σεις ἐναντίον τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ!
Ἐμπρηστικὲς διαλέξεις, ὁργανώσεις «νέας
Ἀριστεράς», ἀρνησὶ ὠρισμένων ριζοσπα-
στῶν νὰ καταταγοῦν στὸν στρατό, πού
μάλιστα φθάνουν στὸ σημεῖο νὰ καίνε δη-
μοσίαι τὶς ἀτομικὲς προσκλήσεις τοὺς.
Κ' ὕστερα, νὰ μὴν ἀπνεύμουν παρὰ-
σημα στοὺς Μπήτλς;

Προσπάθεια ἐμβαθύνσεως

Ἐξω ὅμως ἀπὸ τὴν παρασημοφορία
καὶ τὴν δικαίωση, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ
φαίνόμενο τῶν Μπήτλς ἀξίζει μιά γενναία
προσπάθεια ἐμβαθύνσεως. Γιατί εἶναι ἀ-
κούρευτοι; Γιατί ἀρέσουν; Γιατί οἱ μικρὲς
παθαίνουν ὑστερία καὶ λιποθυμοῦν ὅταν
τοὺς μυριστοῦν σὲ ἀπόσταση δέκα μιλίων;
Ἀληθινὰ, γιατί ἐμεῖς οἱ μεγάλοι δὲν κατα-
λαβαίνουμε καὶ ρωτᾶμε γιατί;

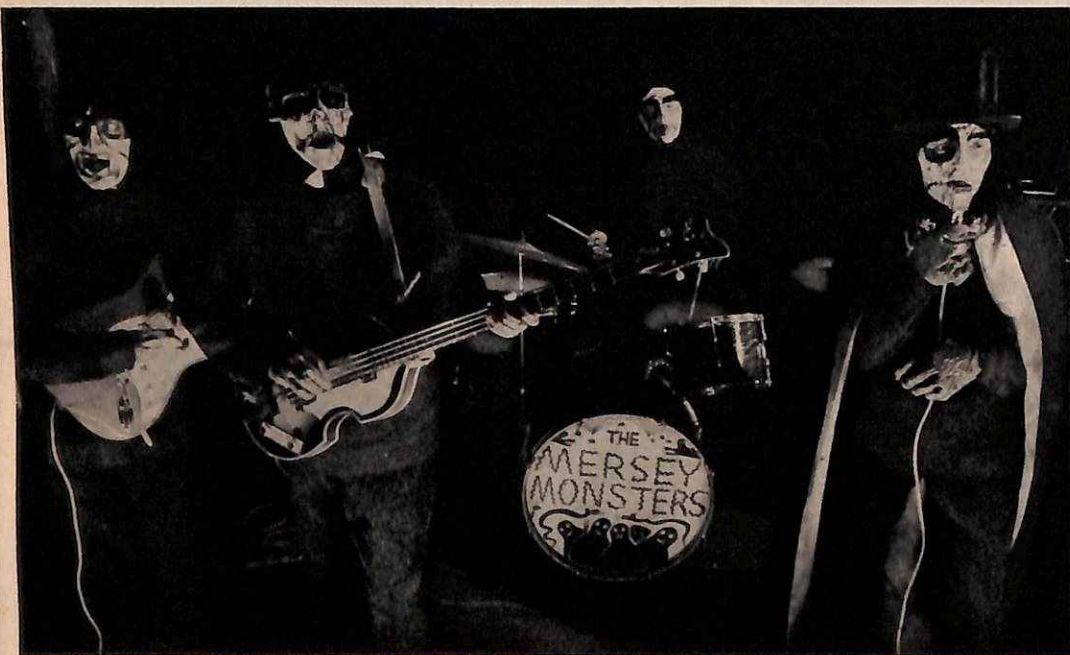
Δὲν εἶναι ὅλα τὰ παιδιὰ ἀκούρευτα
σύμφωνοι. Δὲν «ὀργίζονται» ὅλα, δὲν δια-
δηλώνουν ὅλα, δὲν χορεύουν ὅλα ἀπολύτως
στοὺς ρυθμούς τοῦ ἐγὲ - γέ. Ὅμως αὐ-
τὲς εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν ἐκδηλώσεις τῆς
σύγχρονης νεολαίας, αὐτὲς πού φαίνονται
κι ἀκούγονται.

Καί, κυρίως, τῆς ἀγγλοσαξονικῆς νεο-
λαίας. Ὑπάρχουν ἀντίγραφα τῶν μπητ-
νικς σ' ὅλο τὸν κόσμο. Στὶς σκανδιναβι-
κὲς χώρες ἡ παράδοση τῶν γενειοφόρων
κι ἀκούρευτων ὑπαρξιστῶν εἶναι παλιά,
ὅπως καὶ στὴν Γαλλία. Ὁ ἔρωτας εἶναι ἐ-
λευθερος πρὸ πολλοῦ, οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ
ἄγχους συνήθως ἀτομικὲς. Στὴν Γαλλία τὸ
κλίμα δὲν τὸ σηκώνει τὸ ἐγὲ - γέ, παρὰ
μόνο στ' ἀστεία. Τὸ εἶδωλο Τζόνου Χαλ-
λινταίη —δνομα καὶ ἐμφάνιση ἀμερικανι-
κῇ ἦταν ἀπαραίτητη— ἀκολούθησε μιά
τροχιά, μιμητικὴ τοῦ Πρίσλεϋ, μὲ τὸ στρα-
τιωτικὸ δραματάκι κλπ., καὶ ἡ Σουλδὶ Βαρ-
τὰν τελικὰ δὲν μπόρεσε νὰ ἀποφύγῃ τὴν
μοιραία κατάληξη ὅλων τῶν εἰδώλων τοῦ
Παρισιῦ: Λανσάρε μὸδα. Στὸ Βερολί-
νο ἐμφανίστηκαν μερικοὶ μακρομάλ्लηδες
νεαροὶ στὸ κέντρο τῆς πόλεως, καὶ οἱ μπιτ-
νεσμεν διαμαρτύρονται ὅτι παρεμποδίζουν
τὴν κυκλοφορία. Στὴν Ρώμη, στὰ σκαλιά
τῆς Πιάτσα ντὶ Σπάνια κάθονται καὶ πει-
ράζουν τὶς περαστικὲς κοπέλλες καὶ ὑφί-
στανται κάθε τόσο ἐπιθέσεις ἄλλων νέων,
πού πάνε μὲ ψαλίδια νὰ τοὺς κουρέψουν.
Στὴν Ἰαπωνία, ὅπου δὲν ἔχει κανεὶς ἀν-
ἔχουν ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τοὺς Μπήτλς, για-
τί ἡ φρόντιζα συνηθίζοταν ἀνέκαθεν, λέγον-
ται «ραριττέρου» καὶ τὸ πάθος τοὺς, πα-
ράλληλα μὲ τὸ ρόκ, εἶναι τὰ ναρκωτικὰ
χάπια.

Ἡ «ΜΠΗΤΛΟΜΑΝΙΑ» ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟΤΕ ΜΠΗΤΛΣ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΣΠΑΣΗ. ἘΝΑ ἈΛΛΟ ΣΤΙΚΡΟΤΗΜΑ, Οἱ «ΕΣΚΟΪΤΣ», ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ...
...ΙΔΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΛΙΒΕΡΠΟΛ ΑΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΑΔΕΞΑΝΤΕΣ. ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

ΣΤΟ ΛΙΒΕΡΠΟΛ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥΣ ΟΙ «ΜΕΡΣΥ ΜΟΝΣΤΕΡΣ»

ΤΟΥΣ ΛΙΒΕΡΠΟΛ ΕΠΙΣΗΣ ΟΙ «ΜΠΛΑΚΓΟΥΤΕΣ»

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΟΙ «ΧΑΛΑΜΠΑΛΟΥΣ»

‘Αλλά στις αγγλοσαξονικές χώρες, κυρίως στην ‘Αμερική και στην ‘Αγγλία, οι αντιδράσεις των νέων είναι πιο ζωηρές, το αίμα βράζει πιο έντονα, ο ρυθμός του ροκ είναι πιο ξέφρενος, πιο πηγαίος. ‘Ο Νέος Κόσμος, βέβαια, είναι ο κατ’ εξοχήν ζωτικός χώρος της εποχής, δημιουργός της σύγχρονης ιστορίας, πολιτισμός εν τῷ γίγνεσθαι, εργοστάσιο παραγωγής νέων προτύπων για τα πάντα και για όλο τον κόσμο. Είναι φυσικό, με την αστραπιαία δημοσιότητα που παίρνει εκεί το κάθε τί, ή δυναμική νεολαία της χώρας να κατασκευάζει σύμβολα και είδωλα τα οποία διαδίδονται στην στιγμή, μόδες καθολικές, οι οποίες, λόγω της συγγενείας της ράτσας και της γλώσσας, προσαρμόζονται καλύτερα στην ‘Αγγλία από ό,τι στον υπόλοιπο κόσμο. ‘Ισως όμως αυτές οι δυο χώρες έχουν και κάτι άλλο κοινό: Είναι οι περιοχές όπου περισσότερο από κάθε άλλο μέρος του κόσμου καλλιεργήθηκε και πιστεύθηκε η ψυχανάλυση. Τό ροκ, που ξεπετάχθηκε στην ‘Αμερική, επιστρέφει τώρα, σαν μπουμεραγκ, από την Βρετανία, ανανεωμένο.

...Στην χώρα των θυμάτων

Το κακό όμως είναι πως, όσο κι αν πασχίσουμε, δεν θα καταλάβουμε, ούτε θα πούμε τίποτε. Τόσοι και τόσοι δημοσιογράφοι καταπίσστηκαν με το θέμα, έγιναν τόσες έρευνες. Μά κανείς τους δεν έτυχε να είναι δεκαέξι, δώδεκα χρόνων, και έτσι ό,τι σκέφθηκε ή συνεπέρανε είναι άχρηστο.

‘Αλλωστε, τα συμπεράσματα δεν είναι της μόδας. Δείχνουν στενοκεφαλιά. Τα σύγχρονα έργα τέχνης αυτό διδάσκουν. Έκεί που άλλοτε όλες οι γραμμές συνέκλιναν προς το κέντρο, τώρα ξεκινούν από το κέντρο και διασπώνται προς το άπειρο. Μερικές μόνο ξαναγυρίζουν στο σπίτι τους.

Οι Μπητλς πήγαν στην ‘Αμερική.

«Ω, νά οι άποικίες μας!» αναφωνεί ο Πάολ, κοκκινίζοντας από έθνική υπερηφάνεια. (Πώς τους υποδέχθηκαν τα παιδιά και τί τράβηξαν να μπουν στο Κάρνεγκι Χάλ να τραγουδήσουν, είναι παλιά ιστορία και γνωστή). Έν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με τις στατιστικές, τους παρακολούθησαν από την τηλεόραση εκατό εκατομμύρια ‘Αμερικανοί.

Μετά από μερικούς μήνες έγινε μια άλλη έκπομπή. Κάμποσοι καθηγηταί πανεπιστημίων μετείχαν σ’ ένα συμπόσιο που έκρινε την πολιτική της αμερικανικής κυβέρνησης στο Βιετνάμ. Αυτή την έκπομπή την παρακολούθησαν εκατόν είκοσι χιλιάδες ‘Αμερικανοί.

Οι άριθμοι, φυσικά, δεν είναι απόλυτο κριτήριο. Γιατί τότε οι Μπητλς ήταν ήδη πασίγνωστοι, ενώ οι διαμαρτυρίες για το Βιετνάμ και, από την άλλη μεριά, η «κλιμάκωση» ήταν ακόμη στην αρχή τους. Δεν είχαν καί ακόμη άτομικές προσκλήσεις, κουάκεροι, δεν είχαν γίνει πορείες και διαδηλώσεις των νεαρών «διέτινκς», συμπλοκές και αντιδιαδηλώσεις.

‘Αλλοι άριθμοί με ενδιαφέρουν: ‘Υπάρχουν στην χώρα 24 εκατομμύρια νέοι 13 - 19 ετών. ‘Η διάρκεια της ζωής του θρανίου έχει παραταθεί: Περισσότερα παιδιά σπουδάζουν και για περισσότερα χρόνια. ‘Η εφηβεία έχει τεταθεί και προς τα δυο άκρα. Τα παιδιά αρχίζουν να ζουν την ζωή τους πολύ νωρίτερα και εξακολουθούν την ανέμελη, χωρίς εύθυνες, περίοδο της μαθήσεως σε μεγαλύτερη ηλικία. ‘Αποτέλεσμα: Τείνουν κι αυτά να δημιουργήσουν μια δική τους οικομήνη. Κατ’ είκόνα.

Σύμφωνα πάλι με υπολογισμούς, που τόσο συναρπάζουν τους ‘Αμερικανούς: Για πρώτη φορά από την εποχή του Χριστού οι γνώσεις ολοκλήρου του κόσμου και όλων των εποχών διπλασιάστηκαν το 1750. ‘Ο δεύτερος διπλασιασμός των γνώσεων έγινε το 1900, ο τρίτος το 1950, ο τέταρτος το 1960 και ο πέμπτος μπορεί να έ-

χη συμπληρωθεί κιόλας και να μην τον πήραμε είδηση. Τα μαθήματα έγιναν περισσότερα και δυσκολότερα. ‘Ετσι άλλαξε και το ιδεώδες των νέων. Πριν από λίγα μόλις χρόνια ήταν ο εύρωστος τύπος που διέπρεπε στα σπόρ ή, τουλάχιστον, έδινε έλπίδες να γίνη εξάιρετος τρομπιτίστας ή στάρ. Σήμερα ιδεώδης τύπος είναι ο τύπος του πληροφορημένου, του νέου με προσωπικότητα, με κατακτήσεις και μυστήριο τύπου Μπόντ. Οι διανοούμενοι είναι έπιασης της μόδας.

Λέει μια νεαρή γόησσα: «Νοιώθω μια ένοχη έλξη γι’ αυτούς. Είναι τόσο αξιόλογοι!».

Τα παιδιά, τα περισσότερα, είναι άκούρευτα. ‘Από τις προσωπικές στατιστικές ενός κουρέα του Σικάγου: Πριν από πέντε χρόνια μόνο το 10% των νεαρών πελατών του ζητούσε μακρύ μαλλί. Τώρα, το 80%. Και η μηχανή του άχρηστεύθηκε. Τα μαλλιά διακρίνονται σε δυο κατηγορίες: Στα λιπαρά, που γυαλίζουν από την μπριγιαντίνη και χωρίζουν σε τσουλούφια. Και στα άφρατα, που άπαιτούν καθημερινό λούσιμο. Τα περισσότερα παιδιά έχουν άποκτήσει ένα τίκ, με το να τινάζουν διαρκώς πίσω το κεφάλι, για να ελευθερώσουν τα μάτια τους.

Στην αρχή ήταν προνόμιο των μπητλνικς και των τροφίμων του Γκρήνουϊτς Βίλλατζ. ‘Από την εποχή των Μπητλς, Ρόλλινγκ Στόουνς κλπ. γενικεύθηκαν.

Στατιστικές: Τέσσερις στους πέντε ένήλικους ‘Αμερικανούς πιστεύουν ότι τα σχολεία θα έπρεπε να άπαγορεύουν το κούρεμα ά λὰ Μπητλς. ‘Όσοι έχουν κολλεγιακή μόρφωση, δείχνουν λιγώτερη αντίθεση στα μακρὰ μαλλιά, από τους λιγώτερο μορφωμένους.

Γνώμες: Νέος: —Γιατί έχω μακρὰ μαλλιά, γιατί ντύνομαι έτσι; Για να διαφέρω από σὰς. Κ’ έπειτα θέλω να θυμάσθε πως δεν είχα

ΒΕΡΟΛΙΝΟ: ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ ΤΩΝ «ΡΟΚΕΡΣ»

γεννηθί έγω όταν ρίζατε την δόμβα. ‘Ο πατέρας μου είναι ένας άσημαντος άνθρωπος, που έχασε πρό πολλού το τραίνο. Παίρνει έναν μισθάκο κι ούτε αναρωτήθηκε ποτέ ποιος είναι, ποιος κατευθύνει την μοίρα του.

Γέροι: —Αυτοί οι άνόητοι νεαροί νομίζουν ότι έπαναστατούν έναντιόν κάποιου πράγματος. Μά τί είδους έπανάσταση είναι αυτή; Όλοι τους είναι ίδιοι κι άπαράλλαχοι. Κατήντησε κονφορμισμός.

—‘Αν είχα ο γιός μου τα μαλλιά του έτσι, θα τον υποχρέωνα να φοράει φουστάνι, άσπου να τὰ κόψω.

—‘Αρκετοί θηλυτρεπείς κυκλοφορούν τελευταία, και με την μόδα των μακρυνών μαλλιών είναι άδύνατο να τους ξεχωρίσεις.

Νέος: —Κάποτε τα μακρὰ μαλλιά ήταν δείγμα άνδρισμού. Μην ξεχνάτε τον Σαμψών. ‘Αλλά και ο ‘Αβραάμ Λίνκολν είχε μούσι και μακρὰ μαλλιά.

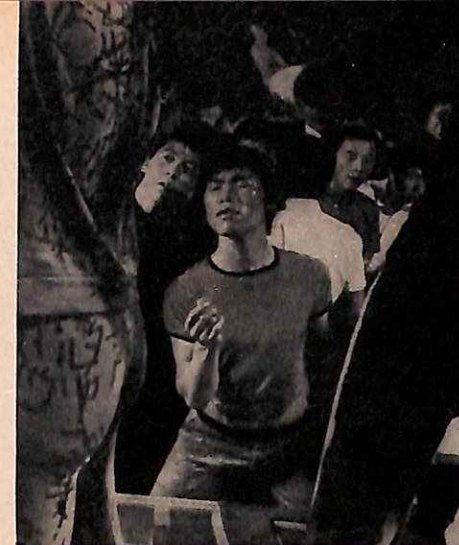
Τα μακρόμαλλα αυτά άντα άπασχολούνται έξ ίσου με την γενική μανία των μεγάλων, με το σέξ. Προσπαθούν όμως να μην το δείχνουν. Είναι ένα ζήτημα πού, άποτίθεται, το έχουν ξεπεράσει πρό πολλού.

Μητέρας: —Σήμερα εφαρμόζουν στα ζωα την τεχνητή γονιμοποίηση. Γι’ αυτό αναγκάσθηκαν να άπαντήσω σ’ όλες τις έρωτήσεις των παιδιών μου σχετικά με το σέξ. Πού άλλου θα τὰ μάθαιναν, όταν δεν έχουν την εύκαιρία να τὰ δούν στους άγρους;

Στατιστικές: Πού δίνει κυρίως το χαρτζιλίκι της ή δωδεκάχρονη ‘Αμερικανίδα; Νεροπίστολο, σουτιέν, μίζ-άν-πλί.

‘Αν και το τελευταίο δεν χρειάζεται πια τόσο. Τα κορίτσια σιδερώνουν τα μακρὰ τους μαλλιά στις σανίδες του σιδερώματος.

Ένα από τα χαρακτηριστικά ανέκδοτα που κυκλοφορούν στα κολλέγια:

ΤΟΚΥΟ: ΟΙ ΡΑΡΤΕΡΟΤ ΠΛΗΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟ: ΟΙ ΠΕΝΤΕ «ΝΤΕΒΙΝΤ ΚΛΑΡΚΣ»

ΛΟΝΔΙΝΟ: ΟΙ «ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ» ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΣΚΟΤΤΕΡΣ

Ποιό πράγμα είναι άσπρο και το φοβούνται οι μαθηταί; ‘Απάντηση: ‘Ο πελαργός. (‘Εξήγηση για τους γέροντες: ‘Ο πελαργός φέρνει τα μαρὰ).

Χαρακτηριστική σκηνή (συνέβη), που εκφράζει την εφηβική νοοτροπία:

‘Ο νεαρός, 16 ετών, άνήγγειλε το δράδυ στο τραπέζι ότι ή φιλεναδίτσα του είχε μείνει έγκυος. ‘Εμειναν όλοι άφωνοι, εκτός από τον μικρότερο άδελφό, 13 ετών, που φώναξε άθόρμητα: «Πά, πά, τί έκανες! Θα σου κόψουν την ύποτροφία σου!».

‘Ο ρεπόρτερ, που μπήκε στην αΐλη ενός κολλεγίου, για να πιάσει κουβέντες μαθητών και να πλουτίσει σχετικό περί νεολαίας άρθρο, άκουσε σε μια συντροφιά κάποιον πιστιρίκο με γυαλάκια να λη, πνίγοντας ένα χασμουρητό:

—‘Ωχ, μη μου πητε πως θα κουβεντιάσετε πάλι για σέξ!

Τί γνώμη έχουν οι κοπέλλες για τους συμμαθητάς τους;

—Τί να τους κάνεις τους συμμαθητάς; ‘Η έχεις δγή ραντεβού μαζί τους ή, άλλως, τους αισθάνεσαι σαν άδελφούς.

Τὰ άπωθημένα...

Πώς βλέπουν οι ίδιοι την ζωή τους; Κατ’ αρχήν δεν κάνουν τον κόπο να είναι άθεοι. Δεν άναφέρουν καν τον Θεό στις συζητήσεις τους:

—Έμένα μ’ εύχαριστούν περισσότερο τρία πράγματα: Να βρίσκω σ’ ένα βιβλιοπωλείο με δέκα δολάρια στην τσέπη. Μια βροχερή μέρα στην πλάζ. Και ή ένορατική άνάλυση του κόσμου.

—Είμαι άνώριμος, το ξέρω, αλλά δεν αισθάνομαι καθόλου μπερδεμένος.

—Οι ήρωες είναι άχρηστοι σαν ιδέες. Σε κάνουν διαρκώς και σκέπτεσαι αυτό που έπρεπε να είσαι και ξεχνάς αυτό που είσαι.

—Οι γονείς μου είναι δράμα. Με τον πατέρα μου είναι άδύνατο να συνηνωθής, αλλά την μητέρα μου έλπιζω κάποια μέ-

ρα να την κάνω άνθρωπο. ‘Αν και είναι πάρα πολύ δύσκολο, ξέρεis.

—Και τί θα δγί αν αύριο παντρευτώ, αν δρω μια καλή δουλειά και κάνω παιδιά; Ξέρουμε μήπως τί σημαίνουν όλα αυτά; Είναι πράγματι ζωντανοί οι άνθρωποι γύρω μας;

‘Η μουσική που άκούνε τα άντα αυτά είναι γνωστή. ‘Ακούγεται παντού. Περισσότερο από παντού, στην ‘Αμερική. Χαρακτηριστική είναι και ή έντασή της, ισχυρότερη από κάθε άλλη φορά. Το μυστικό το άπεκάλυψε διομήχανος δίσκος «γέ - γέ»:

—Τα λόγια προσπαθούμε, όσο το δυνατόν, να μην ακούγονται καθαρά. ‘Ετσι από την μια δέν βαριούνται τα παιδιά τον δίσκο, από την άλλη άναγκάζονται να δυναμώνουν την ένταση του μεγαφώνου, κι αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να έκνευρισθούν οι γονείς τους, πράγμα που έμψυχώνει τα παιδιά και τους δίνει αυτοπεποίθηση, δπως λένε οι ψυχολόγοι.

Γνώστοι, εν τούτοις, μουσικοί, άπως ο Λέοναρντ Μπερνστάιν, αναγνωρίζουν κάποια ποιότητα στους ρυθμούς του ροκ. ‘Αλλά και ο μέσος άστος:

—Αυτό το κομνητό της κιθάρας και των ντράμς είναι προτιμότερο από τις θρηνητικές φωνές με τις έκδλαστήσεις, που άκούγαμε πριν, δη την ώρα. Και τα τραγούδια λιγώτερο σαχλά.

Πράγματι, τα λόγια είναι άλλοτε τολμηρά, άλλοτε έχουν μαύρο χιούμορ, άλλοτε είναι γρίφοι και, γενικώς, δεν ακούγονται τόσο.

‘Η όμορφιά των έκτελεστών δεν παίζει πια κανένα ρόλο. Κύριο προσόν: να είναι όσο το δυνατόν αντιπαθέστεροι στους γονείς. Λένε, λόγω χάριν: «Θά ήθελες να παντρευτή έσένα ή κόρη σου ένα Ρόλλινγκ Στόουνς».

‘Επειτα, ούτε κ’ ή φωνή έχει πια σημασία. Τό πόν είναι ή ήχογράφηση. Στην τηλεόραση, στα ρεσιτάλ πολλές φορές, οι τραγουδισταί κινούν τα χείλη τους και

Οι πολυταξιδευμένοι διάσημοι άνδρες προτιμούν τό GMT-Master

1. Άνθεκτικόν

Το Rolex Oyster GMT-Master

είναι τόσο εκπληκτικό όσο και οι διάσημοι άνδρες που το φορούν σ' όλη την υφήλιο.

Δεν μοιάζει με κανένα από τα γνωστά ρολόγια.

Είναι πιδ βαρύ - 55 γρμ. - και κάθε άλλο παρά πλακέ.

Η κάσα του είναι κατασκευασμένη από συμπαγές ατσάλι, το δε κρύσταλλο από ειδική αθραυστη ύλη.

Ακόμα και το μπρασελέ έχει διπλή ασφάλεια.

Όλα αυτά κάνουν το Rolex Oyster GMT-Master το πλέον ανθεκτικό ρολόι του κόσμου.

3. Ακριβής ώρα δύο ατράκτων, συγχρόνως

Το Rolex GMT-Master

έχει μιά πλάκα χωρισμένη σε 24 ώρες και ένα επιπλέον κόκκινο δείκτη, που κάνει τον γύρο του καντράν σε 24 ώρες.

Αυτό το σύστημα δείχνει ταυτόχρονα την ακριβή ώρα σε δύο διαφορετικά σημεία της γης.

Το Rolex GMT-Master κατασκευάστη, κατ' αρχήν,

για να εξυπηρετή τους πιλότους και τους καπετάνιους μακρινών διαδρομών.

Το Rolex GMT-Master είναι αυτόματο.

Η παραμικρή κίνηση του χεριού θέτει σε λειτουργία τον λεπτό μηχανισμό rotor του Rolex GMT-Master.

Και το rotor είναι μία εφεύρεση της Rolex.

Η ημερομηνία αλλάζει αυτόματα

- ακριβώς τα μεσάνυχτα -

και εμφανίζεται μεγεθυμένη από τον ένσωματωμένο στο κρύσταλλο φακό.

5. Πώς θα το αποκτήσετε

Η παραγωγή ενός χειροποίητου οργάνου ακριβείας, όπως είναι το Rolex Oyster GMT-Master

είναι αναγκαστικά περιορισμένη.

Πολύ λίγα παράγονται κατ' έτος.

Ίσως λοιπόν θα χρειασθί να περιμένετε λίγο, μέχρι ν' αποκτήσετε το δικό σας Rolex Oyster GMT-Master.

Αλλά είναι ένα ρολόι που θα εξακολουθήση να ύπηρετή και τον εγγονό σας.

2. Αδιάβροχον

Εμείς έχουμε εφεύρει το αδιάβροχο ρολόι και ειδικότερα την κορώνα.

που βιδώνει στην κάσα και εξασφαλίζει διπλή ασφάλεια στο πλέον ασθενές σημείο.

Κανένας, μέχρι σήμερα, δεν μπόρεσε

να μās αντιγράψη επιτυχώς.

Μή διστάσετε να καθαρίσετε το ρολόι σας με σαπούνι και χλιαρό νερό.

Το Rolex Oyster έχει λάβει μέρος

σε εξερευνήσεις των Ίμαλαίων,

του Βορείου Πόλου,

σε εξερευνήσεις του Ατλαντικού

- σε βάθος επτά μιλίων -

και της Σαχάρας. Δεν επηρεάζεται ποτέ

από την ζέστη ή τον πάγο,

το θαλάσσιο νερό ή την άμμο.

4. Ακριβές

Το Rolex Oyster GMT-Master

είναι χειροποίητο,

κατασκευασμένο από ειδικευμένους

Ελβετούς τεχνικούς,

οι όποιοι χρησιμοποιούν υπερακριβή όργανα, που δεν θα τα βρήτε πουθενά αλλού.

Τα Rolex Oyster GMT-Master

υποβάλλονται, επί 15 ημέρες και νύχτες,

στον σκληρότερον έλεγχο ακριβείας...

Τόν επίσημον έλεγχο χρονομέτρων

του Έλβετικού Ίνστιτούτου.

Εάν ένα Rolex Oyster GMT-Master

δεν λάβη, κατά τον έλεγχο τις ανώτατες

διακρίσεις ακριβείας, δεν πωλείται.

Πραγματικά το Rolex Oyster GMT-Master

είναι ένα όργανο ακριβείας,

το όποιο παραμένει ακριβές

υπό οιασδήποτε συνθήκες.

(το 1954, ο πρώτος πιλότος που διέσπασε

το φράγμα του ήχου φορούσε Rolex).

Η κόκκινη σφραγίδα, που συνοδεύει κάθε

Rolex Oyster GMT-Master,

είναι η εγγύηση της ακριβείας του.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΜΠΗΤΛΣ

κές, αίσιοδοξες ιστοριούλες, σαν αυτών έ-
δω:

«Σήμερα ήταν τα γενέθλια του Μπόμ-
πυ και είχε μιά πολύ εύχάριστη έκπληξη:
Το χέρι του, ή γροθιά του δλόκληρη, ήταν
κομμένη (Πόλεμος) και του έκαναν γενέ-
θλιο δώρο ένα γάντζο!

»Σ' όλη του την ζωή ο Μπόμπυ παρα-
καλούσε να έχει έναν δικό του, καταδικό
του γάντζο. Και τώρα, στην 39η επέτειο
των γενεθλίων του, οι προσευχές του είσα-
κούσθηκαν. Το μόνο κακό: του έστειλαν
έναν άριστερό γάντζο, κι όλος ο κόσμος
ξέρει πώς του Μπόμπυ του κακομοίρη του
έλειπε η δεξιά γροθιά του.

»Πρόβλημα τώρα: τί να κάνει; Στο
τέλος, έκοψε την άριστερη γροθιά του κι
ο γάντζος του ήρθε γάντι. Μπορεί του χρό-
νου να του χαρίσουν έναν δεξιά γάντζο —
ποιός ξέρει;».

Στην Άγγλία, όχι μόνο τ' αγορά, αλλά
και τα κορίτσια έχουν κτένισμα Μπήτλς.
Οι μικρές έχουν συνήθως φράντζα και
μακρυά ίσια μαλλιά. Άλλα οι μεγά-
λες —μέχρι σαράντα δηλαδή— έχουν πο-
λύ κοντά πίσω μαλλιά και πολλή και πυ-
κνή φράντζα.

Οι άνδρες επίσης, όταν ανήκουν στην
«Νέα Τάξη». Και ο Νουρέγιεφ, που δεν
ανήκει πουθενά.

Η Νέα Τάξη:

Μόνη της φιλοδοξία να δγάξη και να
ξοδεύη πολλά, πάρα πολλά. Έγώιστικά.
Επιδεικτικά. Τα μέλη της είναι έξυπνα,
διαστικά, κομψά, κοσμοπολίτικα. Έχουν
αποκτήσει φήμη και χρήματα μέσω της
καριέρας τους.

Η Νέα Τάξη πήρε μορφή και συνοχή
τώρα τελευταία και, εν πολλοίς, το όφεί-
λει στους Μπήτλς. Οι Μπήτλς όχι μόνο
χάρισαν ένα νεανικό ντύσιμο κ' εμφάνιση
στην τάξη αυτή, αλλά κ' ένα νέο τρόπο
ζωής: Χιούμορ, αυτοπεποίθηση και «σνο-
μπάρισμα» της άριστοκρατίας και του
βρετανικού κοσμικού πρωτοκόλλου.

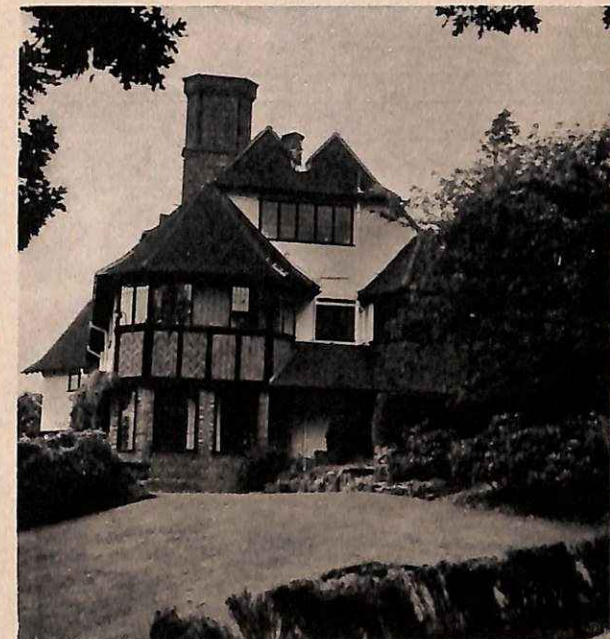
Τί να κάνουν κ' οι άλλοι; — αναγκά-
σθηκαν να τους παραδεχθούν. Μέσω του
Τόνυ, που είχε φίλους στην τάξη αυτή,
λίγο - πολύ τους παραδέχθηκε και το
Μπάκιχαμ. Ήσυχασαν, σιγά - σιγά, ο-
λοι πώς δεν είναι ανθρωποφάγοι και, μ'
όλο που επιδεικνικώτατα τους άγνοούν ώ-
ρισμένες κοσμικές στήλες, οι φωτογρα-
φίες τους είναι παντού και κινούν πολύ πε-
ρισσότερο ενδιαφέρον από της δουκίσσης
τάδε κλπ. Άλλωστε είναι πιδ φωτογενείς,
ντύνονται και βάφονται κτυπητά.

Ποιοί είναι; Κατ' αρχήν τα είδωλα
του «νιού μπητ» έχουν παραμερίσει κά-
πως. Αυτοί ανήκουν πιά αποκλειστικώς
και μόνο στους θαυμαστές τους, «από 0
μέχρι 14 ετών», που βουίζουν διαρκώς σαν
μελίσι γύρω τους και, φυσικά, με τέτοιες
συνθήκες, είναι αδύνατο να τους κάνης πα-
ρέα. Τους αποφεύγουν όλοι, όπως ο διά-
βολος το λιθάνι, κι άλλωστε αυτοί κερδι-
ζουν από την ιστορία αυτή, ως υποφέρουν
μοναχοί τους. Τα μέλη της Νέας Τάξεως
είναι:

Είδωλα: Λόγου χάριν, ο Τζών Μπέρντ.
πληρώνεται πολύ καλύτερα για να μιμή-
ται τον Ούϊλσον, από ό,τι ο Ούϊλσον για
να είναι πρωθυπουργός. Ο Τέρρενς
Στάμπ, με τα σκοτεινά μάτια και τα θα-
βουλά μάγουλα, είναι επίσης από τα ά-
στέρια της Νέας Τάξεως. Μέσα σ' ένα
χρόνο, του περισσεύουν φήμη, χρήματα,
γυναίκες. Ο Πήτερ Σέλλερς, που αγόρασε
—λένε— 75 αυτοκίνητα μέσα σε πέντε
χρόνια. Φωτογράφοι, όπως ο Ντέβιντ
Μπέτλντ, που θεωρούνται το μάτι της Νέας
Τάξεως. (Και, ως του κάνουμε τη χάρη,

Στην
μικρή
πολιτεία
των
Μπήτλς

Τα 75% των Μπήτλς, ο
Τζών, ο Τζώρτζ και ο Ρίνγκο,
διάλεξαν σαν τόπο διαμονής το
Ουέμπριτζ του Σέρρεϊ, ένα μι-
κρό, αλλά πλούσιο προάστιο,
σε απόσταση 17 μιλίων από το
Λονδίνο. Οι νεαροί της περι-
χής, φυσικά, έχουν περιπέσει σ'
έκσταση, αν και δεν μπορεί να
πή κανείς το ίδιο για τους σο-
βαρούς και συντηρητικούς ενή-
λικες που ανάμεσά τους υπάρ-
χουν αρκετοί εκατομμυριούχοι.

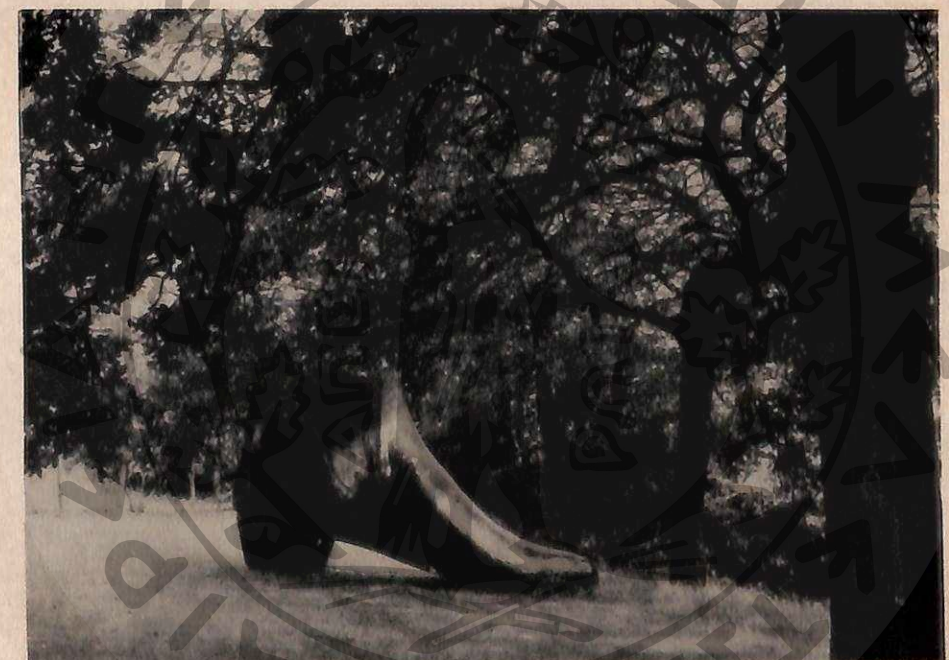
ΕΔΩ ξη ο Τζών Λέννον, όταν βρίσκεται στην Άγ-
γλία. Το «Κένγουντ» είναι μιά θαυμάσια έπαυλη, κτι-
σμένη στα 1925 με την χαρακτηριστική αρχιτεκτονική
της άγγλικής υπαίθρου, και ή αγορά της έστοίχισε
30.000 λίρες. Άνάμεσα στους θαυμαστές του Λέννον
σγκαταλέγεται και ο τοπικός διβλιοπότης, που άμέ-
σως παρουσίασε στην διτοίνα του τα βιβλία του δια-
νοούμενου Μπήτλ και καινούργιου συμπόλιτη του.

ΣΤΙΣ ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΤΖΩΝ...

...ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΩΝ ΜΠΗΤΛΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΑ «ΓΑΤΗΤΙΚΗ». Μιά γιγαντιαία μπάττα, σχεδόν δύο μέτρων, ποτό όμοιομα των ά-
συνήθιστων παπουτσιών που φορούν οι Μπήτλς, στήθηκε στον κήπο της έπαυλης του Τζών Λέννον

όπως ο Τόνυ, που πασχίζει να δρίσκεται μέσα στις δυο Τάξεις του, αν και συνήθως δρίσκεται μόνος, κάπου ανάμεσα). Ο φωτογράφος Τζών Φρέντς, που κερδίζει 100 χιλιάδες λίρες το χρόνο. Συγγραφείς. Όπως ο Τζών Λέ Καρρέ, που με τέσσερα διβλία ξεπέρασε το ένα εκατομμύριο λίρες (το μισό προέρχεται μόνο από τον «Κατάσκοπο που γύρισε από το κρύο»). Όπως ο Χάρολντ Ρόμπινς, που πήρε ένα εκατομμύριο δολάρια για το επόμενο έργο του, προτού άκουμπήση καν την πένα του στο χαρτί. Μαννεκέν, όπως η Τζην Σρίμπτον και η Σήλια Χάμμιτον. Δημοσιογράφοι. Επίσης, η Νέα Τάξη περιέχει και όλους τους επιτυχείς «ώργισμένους» άλλοτε νέους, όπως ο Τζών Όσμπορν.

Γνωρίσματα. Ξοδεύουν δσα έχουν. Κι αυτό είναι το εύαισθητο σημείο τους. Λέει άλλωστε η αγγλική σοφία: «Το κεφάλαιο, όπως η άρθριτις —και κάποια άλλη ασθένεια— είναι κληρονομικό». Κάποτε θα τους καταπιή το σκοτάδι. Έν τώ μεταξύ όμως σ' όλες τις επαναστάσεις, εκείνο που φρόντισαν πρώτα απ' όλα ήταν να κατακτήσουν τα μέσα επικοινωνίας με το κοινό: Τηλεόραση! Έφημερίδες! Διαφήμιση! Κινηματογράφος! Άν και πάντα, κάπου στην κορυφή, πάνω από σκηνοθέτες, τεχνικούς, συντάκτες, αρχισυντάκτες και διευθυντάδες, κάποιος λόρδος Τάδε κρατάει το πόστο, προϊστάμενος όλων και τοποτηρητής.

Μ' όλη τους αυτή την διαδρωτική διείσδυση, ακόμη δεν έχουν επικρατήσει. Γράφει ο Άντονι Χένιντεν:

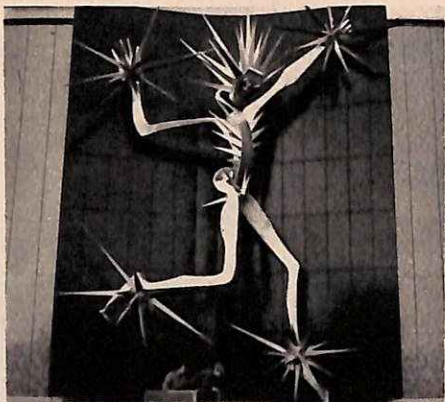
«Ποτέ άλλοτε δεν παρουσιάστηκε αυτό το πρόβλημα, όταν εμφανίζονταν νέες ομάδες ισχύος. Άκουπα, σαν κανείς βόας συσφιγκτήρ, ή άνω - μεσαία τάξη τις άφωμοίανω στο άνω - μεσαίο της έντερο. Αυτό όμως δεν συνέβη και τώρα».

Δεν τους άφωμοίωσαν, άρα δεν μπορούν να τους χωνέψουν

«Δημοσιεύσατε στο χθεσικό φύλλο σας αυτή την φωτογραφία από την πρεμιέρα του Κόβεντ Γκάρντεν. Στον Θεό σας, έχετε δει ποτέ θλιβερότερο θέαμα;» Έγραφε άναγνώστης της «Νταϊνλ Μίρρορ» για ένα ζευγάρι από την άφρόκρεμα της Νέας Τάξεως. Ήταν ο Τέρρενς Στάμπ, ντυμένος άξιοπρεπέστατα, μόνο που είχε λίγο περισσότερα μαλλιά στο μέτωπο — αλλά αυτά τα έχει και ο διάδοχος του άγγλικού θρόνου—, και η Τζην Σρίμπτον, ή ωραιότερη κοπέλλα του κόσμου. Φορούσε ένα μαύρο δελουδινό φόρεμα, με άρκετο ντεκολτέ, και ένα κόσμημα στο στήθος, μαλλιά μακρύνει και φράντζα. Εκείνο που ένώλγησε ίσως ιδιαίτερα τον άναγνώστη ήταν το άγέλαστο, βλοσυρό τους ύφος. Ποιός τους έδωσε την άδεια να παίρνουν τον έαυτο τους στα σοβαρά;

Ίδέες για τον γάμο

Ένα άλλο θέμα που ένοχλει πολύ είναι αυτή η τάση άναθεωρήσεως του θεσμού της οικογενείας. Πολλές νέες γυναίκες, επιτυχημένες επαγγελματικά, αρχίζουν να υιοθετούν μια επιφυλακτικότερη στάση έναντι των «δεσμών» του γάμου. Με τους άνδρες είναι παλιά υπόθεση, κι ούτε το διακηρύσσουν πιά, για να μην θεωρηθούν ντεμοντέ. Άρκετά, έν τούτοις, ζεύγη της Νέας Τάξεως συγκοινωνούν δίχως να είναι παντρεμένα. Έτσι, πέρσι ήδη, ένα πολύ κοσμικό και κατά βάθος συντηρητικό περιοδικό, το «Κούιν», ανέθεσε σε μια δημοσιογράφο - συγγραφέα, που έτυχε να έχει ζήσει και στις δυο κα-

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ δείγμα της «Μητηλογλυπτικής». Μια τεράστια φιγούρα από αλουμίνιο, ύψους 14 μέτρων, που συμβολίζει την φωτιά, έργο και αυτό του Ντέιβιντ Ουάιν, έχει τοποθετηθεί στην πρόσσηψη ενός μοντέρνου κτιρίου του Λονδίνου.

ταστάσεις, να κάνει μια άνάλυση των υπέρ και των κατά, από την άποψη της γυναικας μόνο. Το συμπέρασμα από τις δυο αυτές πολύ ώραιες, αντίθετες ιστορίες ήταν ότι έχουν κ' οι δυο καταστάσεις τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά τους και η πλάστιγγα έκλινε έλαφρά, αλλά πολύ έλαφρά προς την νομιμότητα.

Η συζήτηση όχι μόνο δεν έχει κοπάσει, αλλά όσο πάει κι άνάβει. Έτσι, προ ήμερών μόλις, η έφημερίδα «Σάν» έπαιρνε ώργισμένες έπιστολές άναγνώστών για ένα άνθρο της, όπως αυτές εδώ:

(Γυναίκας): «Οι έξυπνες όλο λάμψη. κοπέλλες που κοροϊδεύουν τον γάμο και την πιστότητα (Άμν Λάντρεθ) είναι οι χειρότεροι έχθροι της γυναικας.

»Οι κοπέλλες αυτές, με τις επιτυχείς καλλιτεχνικές καριέρες τους, είναι άνεξάρτητες όσο έλάχιστες άλλες έχουν το προνόμιο.

»Η περιφρόνηση του γάμου, στην όποια συνηγορούν, ίσως να ταιριάζει στις ίδιες —άν και άμφιβάλλω ότι το ίδιο θα συμβαίνει σε μερικά χρόνια—, αλλά όχι και στις υπόλοιπες. Κι ο Θεός να φυλάη τις υπόλοιπες, άν τύχη και παρασυρθούν σ' αυτή την ιδέα.

»Η μεγαλύτερη ζημιά που προκαλούν αυτές οι φαναχτερές κοπέλλες είναι ότι έξασθενούν την σημασία του θεσμού του γάμου στα μάτια των άνδρών. Και ο γάμος είναι μια προστασία ζωτική για μάς».

(Άνδρός): «Οι κοπέλλες αυτές, που μιλάνε "για όλοκληρώση της προσωπικότητάς" τους, δεν είναι ρεαλίστριες. Παραγνωρίζουν το γεγονός ότι οι γυναίκες δεν είναι ίδιες με τους άνδρες στις συναισθηματικές και βιολογικές τους άνάγκες».

Διαφορά νοοτροπίας

Έξωτερικά, οι εκπρόσωποι της Νέας Τάξεως έχουν πολλές όμοιότητες με τους Μπήτλς και τα άλλα μουσικά συγκροτήματα και τους νεαρούς θαυμαστάς τους. Οι άνδρες, στενά παντελόνια, πολλά μαλλιά, ντύσιμο όχι άυστηρά βρετανικό, αλλά τόσο μελετημένο κ' έξεζητημένο! Οι γυναίκες, χονδρές κάλτσες διαφόρων χρωμάτων, φόρεμα στενό, σαληνωτό, πολύ πάνω από το γόνατο, με ζωηρόχρωμα μεγάλα σχήματα, μαλλιά συνήθως ίσια με πολλή φράντζα. Άλλά οι όμοιότητες σταματούν εδώ. Το υπόβαθρο και η νοοτροπία διαφέρουν.

Λόγου χάριν, λέει η Τζην Σρίμπτον σ' ένα γυναικείο περιοδικό:

«Συγκεντρώνετε πρώτα όλα τα σύνοργα μπροστά σας (15 βουρτσάκια, πινέλα, κρέμες και χρώματα). Δεν είναι άνάγκη να πούμε ότι για ένα καλοβαμμένο μάτι χρειάζεται άποδραδής προετοιμασία του έδάφους: ντεμακιγιάζ, μασσάζ, λωσιόν, μάσκα. Τώρα, άπλώνετε μια κρέμα

ύντραντ, λίγο πιό άνοιχτόχρωμη από το μέηκ - άπ σας, στο βλέφαρο, με το πινέλο Νο 7. Με το «μικροπινέλο» Νο 2 σχεδιάζετε στην βάση των τσινόρων μια πολύ σκούρα πράσινη γραμμή, με άυ - λάινερ. Μ' ένα άλλο λεπτό πινέλο, που ύγραίνετε έλάχιστα, παίρνετε λίγη γκρίζα σκιά βλεφάρων κομπάκτ και σχεδιάζετε μια πλατύτερη γραμμή στην βάση του βλεφάρου, μέσα, για να δώσετε βάθος στο μάτι, αρχίζοντας από την έσωτερική γωνία του ματιού και άνεβαίνοντας έξω, προς τον κρόταφο, ξεπερνώντας την γραμμή με άυ - λάινερ. Με το πινέλο Νο 1 ή 7 (άφου το ξεπλύνετε) άπλώνετε μια λευκή σκιά, με έλάχιστη πούδρα ζάντ, με πολλή προσοχή, άνάμεσα στην γραμμή των τσινόρων και στην γκρίζα γραμμή των βλεφάρων. Άπό την γκρίζα γραμμή της βάσεως των βλεφάρων μέχρι τα φρύδια άπλώνετε την ίδια σκιά, αλλά πιό τονισμένη προς το λευκό ή προς το ζάντ, άνάλογα με το φόρεμα και την διάθεση και την ώρα της ήμέρας. Κατόπιν, με το πινέλο Νο 5, άπλώνετε κοντά στην γκρίζα γραμμή, από πάνω, μια γκριζοπράσινη σκιά, ή γκρι - μπλέ, άν έχετε μάτια γαλανά, ή χρυσοκάστανη, άν έχετε μάτια καστανά, αλλά τότε και το άυ - λάινερ καλύτερα να είναι σκούρο. Έν συνεχεία, κολλάτε με προσοχή τις ψεύτικες βλεφαρίδες. Περνάτε ρίμμελ, με το βουρτσάκι Νο 8, τις γυρίζετε, τις περνάτε με στεγνό βουρτσάκι, Νο 3. Τέλος, περνάτε τα φρύδια με το ειδικό παρασκεύασμα Νο 13, με το πινελάκι Νο 4. Όλη αυτή η έπιχείρηση δεν διαρκεί παρ ά μόνο τρία λεπτά για το κάθε μάτι!».

Παραλείπεται εδώ, φυσικά, το μακιγιάζ του προσώπου, σωστή σπουδή γλυπτικής, με διάφορα χρώματα μέηκ - άπ και πούδρες, το βάψιμο των χειλιών, ή περιποίηση του σώματος, το ντύσιμο.

Ένώ οι «πόπ - σίγκερς» και οι θαυμασταί τους είναι πολύ πιό άπλοι. Ένα παράδειγμα από την νοοτροπία των Μπήτλς — Ρίτσαρντ Λέστερ (το Νάκ):

Ρίγκο: «Αυτός εκεί θέλει το δαχτυλίδι μου, άλλίως ύπάρχει φόβος να μάς σκοτώση. Θα του το έδωνα ευχαρίστως, αλλά δεν δγαίνει από το δάχτυλό μου».

Κι ο Τζών Λένον, που έχει εύκολο τον άκρωτηριασμό: «Κινδυνεύει ή ζωή μας! Δεν μου λές, παιδί μου, πότε σου χρειάστηκε τελευταία φορά το δάχτυλό σου;».

Είναι τόσο συνηνητικό πάντα — Ένα πούλι να μπαίνει μόνο του στο κλουβί, χωρίς να άναγκάση κανένας. Βρίσκεται σ' ένα δωμάτιο κατάνηστο και κάπου έχει στην άκρη διακρίνει κάτι να χτυπάει. Έχει τροφή, νερό. Και κάγκελα. Μπαίνει μέσα. Όλα είναι ώραία και βολικά. Η βέργα να κάθεται, ή κούνια, ή μπανιέρα να πλατσουρίζει. Κι άπορηγοφνημένο καθώς είναι στο ναυναβούρι του και στο νερό —κλίη!— ή πόρτα έκλεισε.

Άναιρετήρια πώς ήμουνα με τους Μπήτλς και κολυμπούσα μέσα σε μια γλυκύτατη θάλασσα, με ύπεροχα κορίτσια κι άγόρια γύρω, με μουσική του ενιού μήτς που έμπόδιζε κάθε δυσάρεστη σκέψη. Η χαλάρωση — ή πολυπόηση, ή δυσπέραση!

Κάθε τόσο μου δίνοντε το όνειρο ένας παγερός επιάλτης. Τί πολύπλοκος είναι ο μηχανισμός της δυνάμεως, της οικονομίας, πώς λειτουργούν όλα αυτά, δεν καταλαβαίνω τίποτα. Όμως πάλι έπιτα έρχόταν και μ' έπαιρνε ο Φρόντ από το χέρι και έναγούριζε στην γλυκιά, χλιαρή θάλασσα. Έπέστρεφε συχνά και παίρνε με, ώ, έπέστρεφε!

ΑΕΝΑ ΔΟΥΚΙΔΟΥ

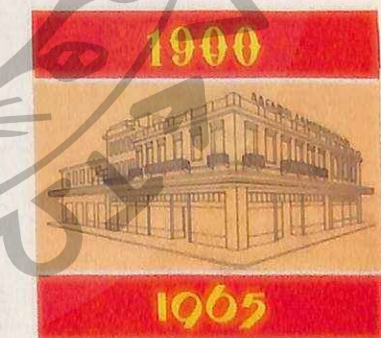
ΑΠΟ ΤΟ 1900, έξήντα πέντε δλόκληρα χρόνια, τα με γ α λ α καταστήματα ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΔΟΙ έξυπηρετούν το έλληνικό κοινό και ιδιαίτερος το κοινό των Άθηνών.

Στα 65 αυτά χρόνια γόνιμης και άποδοτικής εργασίας, τρεις γενεές άνθρώπων είχαν την ευκαιρία να άγοράσουν έλδη ποιότητος και να άισθανθούν την ικανοποίηση που προσφέρει μια επιτυχής άγορά.

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ πέρασαν, ή ζωή άλλαξε τον ρυθμό της, ή παλιά εποχή αντικαταστάθηκε από την εποχή του Διασημματος κι ο άνθρωπος έκανε πραγματικότητα ό,τι του δημιούργησε ή τολμηρή του φαντασία.

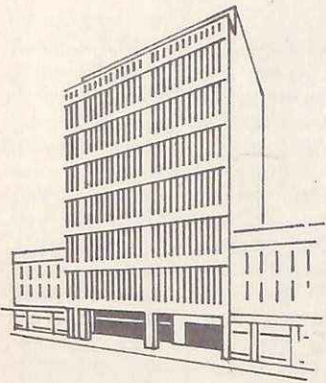
ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΕΙ αυτή της ζωής των ανθρώπων παρακολούθησαν κατά δήμα τα καταστήματα «Άφои Λαμπρόπουλων», ή φίρμα που συνδέθηκε άναπόσπαστα με το έλληνικό άγοραστικό κοινό.

ΕΤΣΙ, σήμερα, ένα τεράστιο κτιριακό συγκρότημα στεγάζει τον κολοσσάιο οργανισμό «Άφои Λαμπρόπουλων» και τον δίνει νέες, άπεριόριστες δυνατότητες να έξυπηρετή την σύγχρονη έλληνική οικογένεια σ' όλες τις άγοραστικές της άνάγκες, με την άπέραντη ποιότητα και την έλεγκτισμένη ποιότητα όλων των ειδών που μπορεί να επιθυμήσει.

1900

1965

ΤΡΕΙΣ ΟΦΕΙΣ στο έσωτερικό των καταστημάτων ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ δείχνουν ανάγλυφα τον τελειότερο συγχρονισμό των εγκαταστάσεων, το ύψηλο γούστο της διακοσμήσεως και την άπεραντη ποικιλία. Διαλεγμένα όλα τα είδη σε έγδυσημένη ποιότητα χαρακτηρίζουν το κύρος των μεγάλων καταστημάτων ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ.

ΣΤΟ ΝΕΟ ΟΚΤΑΩΡΟΦΟ κτιριακό συγκρότημα στεγάζονται κατά τον μεθοδικώτερο τρόπο όλα τα τμήματα που καλύπτουν τις ανάγκες του συγχρόνου αγοραστή. Ένα έπιτελείο ειδικευμένων υπαλλήλων, με πείρα και φαντασία, είναι πάντα στην διάθεσή σας, έτοιμο να σας εξυπηρετήσει πρόθυμα και συστηματικά, ώστε η αγορά να είναι μια πραγματική ευχαρίστηση.

ΕΙΔΗ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ με ήλεγμένες τιμές είναι η προσφορά των συγχρονισμένων καταστημάτων. Ολόκληρη η ελληνική οικογένεια αισθάνεται άνετα και ευχάριστα ψωνίζοντας από τα μεγάλα καταστήματα ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, που με την νέα τους επέκταση και κτιριακή αναμόρφωση δίνουν την ικανοποίηση και την ευχαρίστηση που προσφέρουν στον αγοραστή τα μεγαλύτερα καταστήματα της Εύρώπης.

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΠΡΟΙΚΟΣ...

...ΥΑΛΙΚΑ ΣΕ ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ...

...Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ενδιαφέρον τμήμα —των «γυναικείων υφασμάτων»— πιστοποιεί υπεύθυνα ότι το καλό γούστο χρειάζεται καλό υφασμα. Η ποικιλία των σχεδίων, ο πλούτος των χρωμάτων και η υπεροχή της ποιότητας συνθέτουν την πιο αυθεντική εικόνα της τέλει γυναικείας αμφιθέσεως. Η μεγαλύτερη συλλογή γυναικείων υφασμάτων, που χαρίζουν στην σύγχρονη γυναίκα δημοφιλία, κομψότητα, χάρη και άνεση.

ΕΤΟΙΜΑ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ευρωπαϊκά και ελληνικά μοντέλα από τα πιο μοντέρνα και ποιητικά ανάμεσα στα ευρωπαϊκά υφάσματα, με τους πιο δημοφώνους χρωματισμούς, καλύπτουν το τμήμα, που διαθέτει έτοιμα παλτά, καλοραμμένα και προσεγμένα ως την πιο παραμυθη λειτουργία. Μια πλούσια συλλογή, σε έναν άνετο, φιλόξενο χώρο, που από την πρώτη στιγμή δίνει στην γυναίκα διάθεση την δεξιοσύνη: εδώ υπάρχει αρμονία σχεδίων, χρωμάτων και ποιότητας, πάντα!

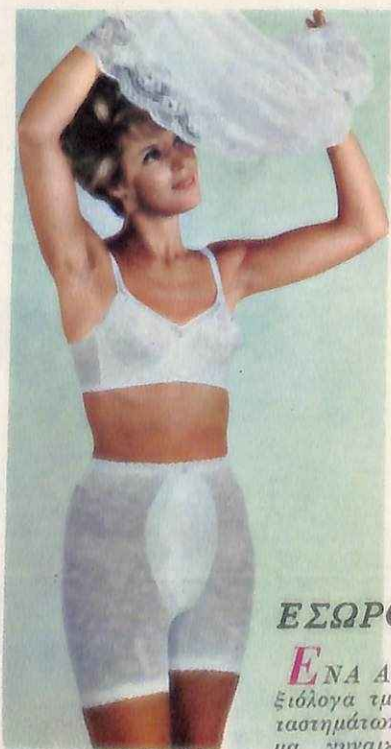

Διαλέγουν πριν από σᾶς - για σᾶς!

ΠΛΕΚΤΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ φούστες και μπλουζες, πουλόβερ, σπόρ πουκάμισα, παντελόνια και πολλά άλλα, που τονίζουν και συμπληρώνουν την γυναικεία ομορφιά, βρίσκονται στο τμήμα αυτό. Κυριαρχούν τα πλεκτά υλόμελλα Cashmere, Orlon, Lanacet, Courtelle, σε συναρπαστικά χρώματα και κομμή γραμμή.

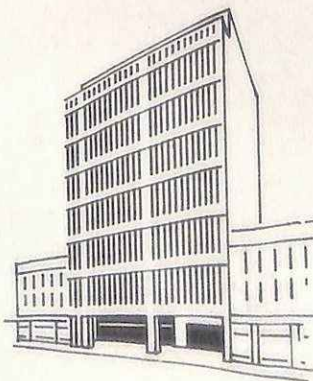
ΕΣΩΡΟΥΧΑ

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ πιο αξιολογήσιμα τμήματα των καταστημάτων είναι το «τμήμα γυναικείων εσωρούχων», με άερα, ελκυστικά και φινιρίσματα. Λαστιές, κομπιναιζόν, νυκτικά, σουτιέν και όλα όσα συμπληρώνουν την μυστική ομορφιά της γυναίκας. Και εδώ κυριαρχούν τα φινιρίσματα και εκλεκτά είδη ποιότητας, διαλεγμένα με γούστο και φαντασία.

ΛΕΞΕΣΟΥΑΡ

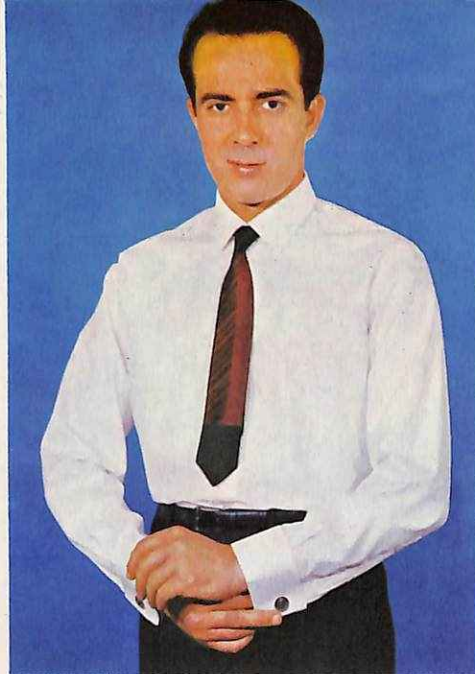
ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ αυτό των καταστημάτων ΛΦΟΙ ΛΑΜ. ΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, ή σύγχρονη γυναίκα θα βρή σε πλουσιώτατη συλλογή όλα τα είδη, που συμπληρώνουν και τονίζουν την γυναικεία αμφίεση, τα είδη που προσθέτουν προσωπικότητα και μπορούν να μεταβάλουν το απλούστερο ντύσιμο σε γοητευτική πολυτέλεια. Είδη με πολύ γούστο, διαλεγμένα με εξαιρετική επιμέλεια μέσα από τα καλύτερα των ευρωπαϊκών συλλογών.

ΑΡΩΜΑΤΑ - ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΡΩΜΑΤΑ της Ευρώπης και οι λοσιόν, πούδρες, κρέμες κλπ. στην ανώτερη ποιότητά τους συνθέτουν το ελκυστικό αυτό τμήμα - εργαστήριο ομορφιάς για κάθε γυναίκα. Μερικές από τις πρώτες фирμες της Ευρώπης - όπως η κολώνια 4711 -, που έχουν κερδίσει την διεθνή εκτίμηση του γυναικείου κόσμου και προσφέρονται κατ' αποκλειστικότητα στα καταστήματα ΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ.

ΑΝΔΡΙΚΑ

ΟΧΙ ΟΜΩΣ μόνον για την γυναίκα, αλλά και για τον άνδρα υπάρχει στα καταστήματα ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ κάθε είδος που τον αφορά. Ότι τμήματα, με πολυάριθμα είδη, είναι στην διάθεσή του. "Ετοιμα ενδύματα, παλιά, τρενοκότι, σακκάκια, δευμάτινα, σε πλουσιώτατη συλλογή Ιταλικής μόδας." Αγορά σε εφαρμογή και σε μοντέρνο στυλ, που πραγματικά ενθουσιάζουν.

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ, που συμπληρώνουν την ανδρική εμφάνιση, καπέλλα, γάντια, ζώνες, γραβάτες, πουλόβερ κλπ., είναι στη διάθεσή του άνδρος, που θέλει να εμφανίζεται άψογος στο ντύσιμό του, και προ παντός ποιότητας, ποιότητος παντού, από το παλτό και τα γάντια ως τα κουμπιά των μανικετιών. Κάθε άνδρας με καλό γούστο μπορεί να εμπιστευθεί την καλή του εμφάνιση στα καταστήματα ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΙΔΙΚΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ έχει εύνοουμένη θέση στα καταστήματα ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, που έχουν αναλάβει με ευχαρίστηση τη φροντίδα για το ντύσιμό του. Κοστούμια, φορεματάκια, παλτουδάκια, πλεκτά και γενικώς ό,τι χρειάζεται το παιδί μέχρι της εφηβικής ηλικίας, και όλα τα εξαρτήματα της παιδικής αμφιέσεως, υγιεινά, επιμελημένα, στερεά και με την μεγαλύτερη καλαισθησία βρίσκονται σε ποικιλία στο τμήμα των παιδικών ειδών.

ΜΠΕΜΠΕ

ΕΞΟΧΟ είναι το τμήμα «μπεμπέ» των καταστημάτων ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ. Μια ποικιλία και μεγάλη συλλογή ειδών, από φορεματάκια μέχρι παιχνιδιά, είναι στη διάθεσή σας για τα μωρά σας, που από τις πρώτες τους στιγμές πρέπει να ντύνονται ωραία, πρακτικά και υγιεινά.

ΜΟΥΣΙΚΗ

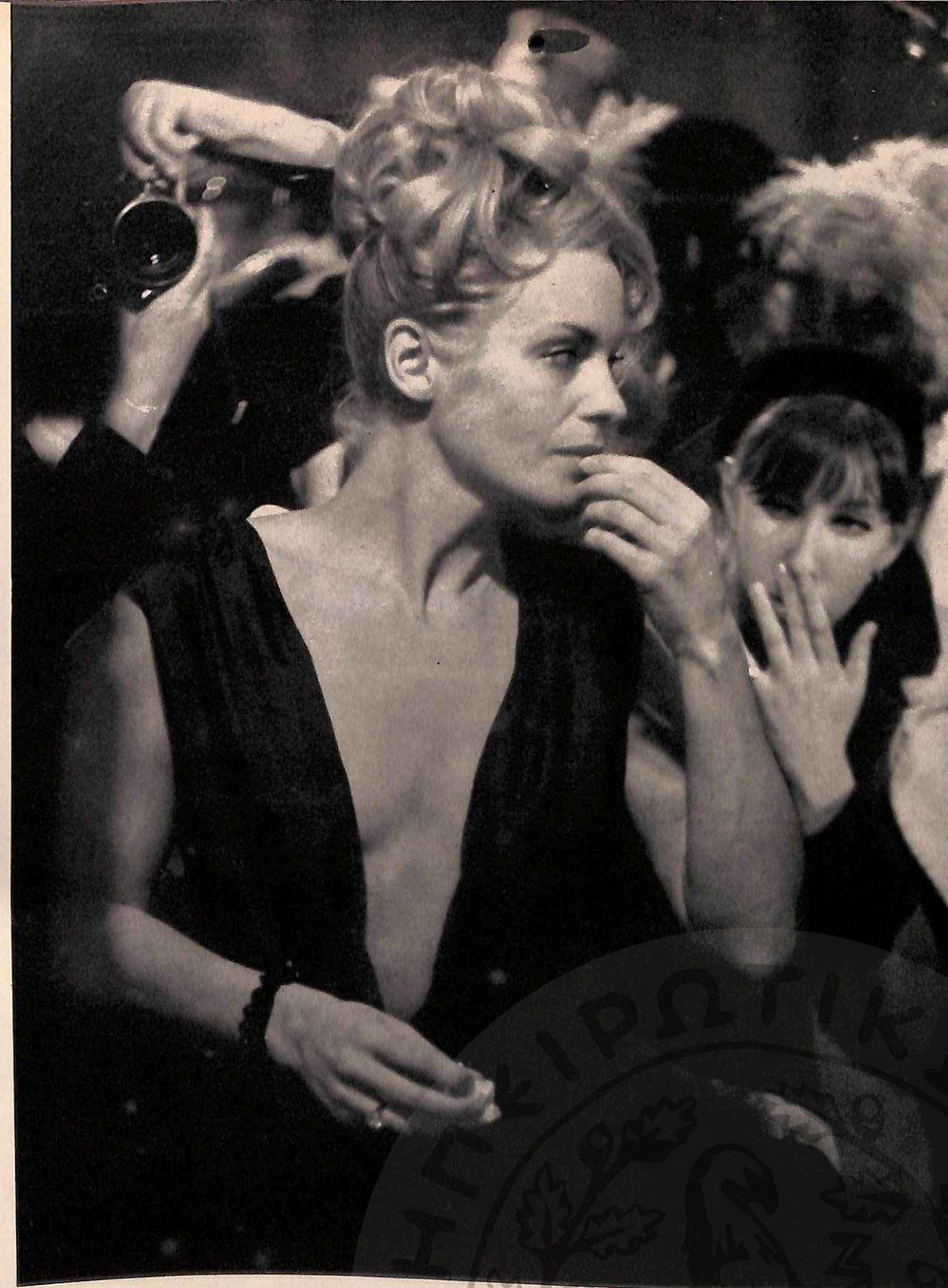
ΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΙΑ μουσικών ειδών, των καλύτερων ευρωπαϊκών εργοστασίων, των οποίων την αποκλειστική αντιπροσωπεία για την Ελλάδα έχουν τα καταστήματα ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, απασχολούν το τμήμα μουσικών ειδών. Wega, Dual, Sharp, Columbia κλπ. είναι μερικές από τις πιο γνωστές και φημισμένες μάρκες μαγνητοφώνων, ραδιοφώνων, πικ - άπ, τρανζίστορες, ραδιογραμμοφώνων κ.ά.,

ΣΠΟΡ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΕΙ με τα πρωτότυπα είδη του το τμήμα αθλητικών ειδών και αναψυχής. Ποδήλατα, μπάλλες, πατίνια, ρακέτες και τόσα άλλα χρήσιμα και πρακτικά είδη, για να περνούν ευχάριστες ώρες μικροί και μεγάλοι.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

ΤΟ ΤΜΗΜΑ παιχνιδιών των καταστημάτων ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ είναι ο χώρος όπου ζωντανεύουν τα παραμύθια. Ένα πλήθος ευρωπαϊκών παιχνιδιών, που προσφέρουν το ενδιαφέρον ακόμη και των μεγάλων, είναι στη διάθεσι του παιδόκοσμου, για να του χαρίσουν ώρες χαράς και απόλαυσης.

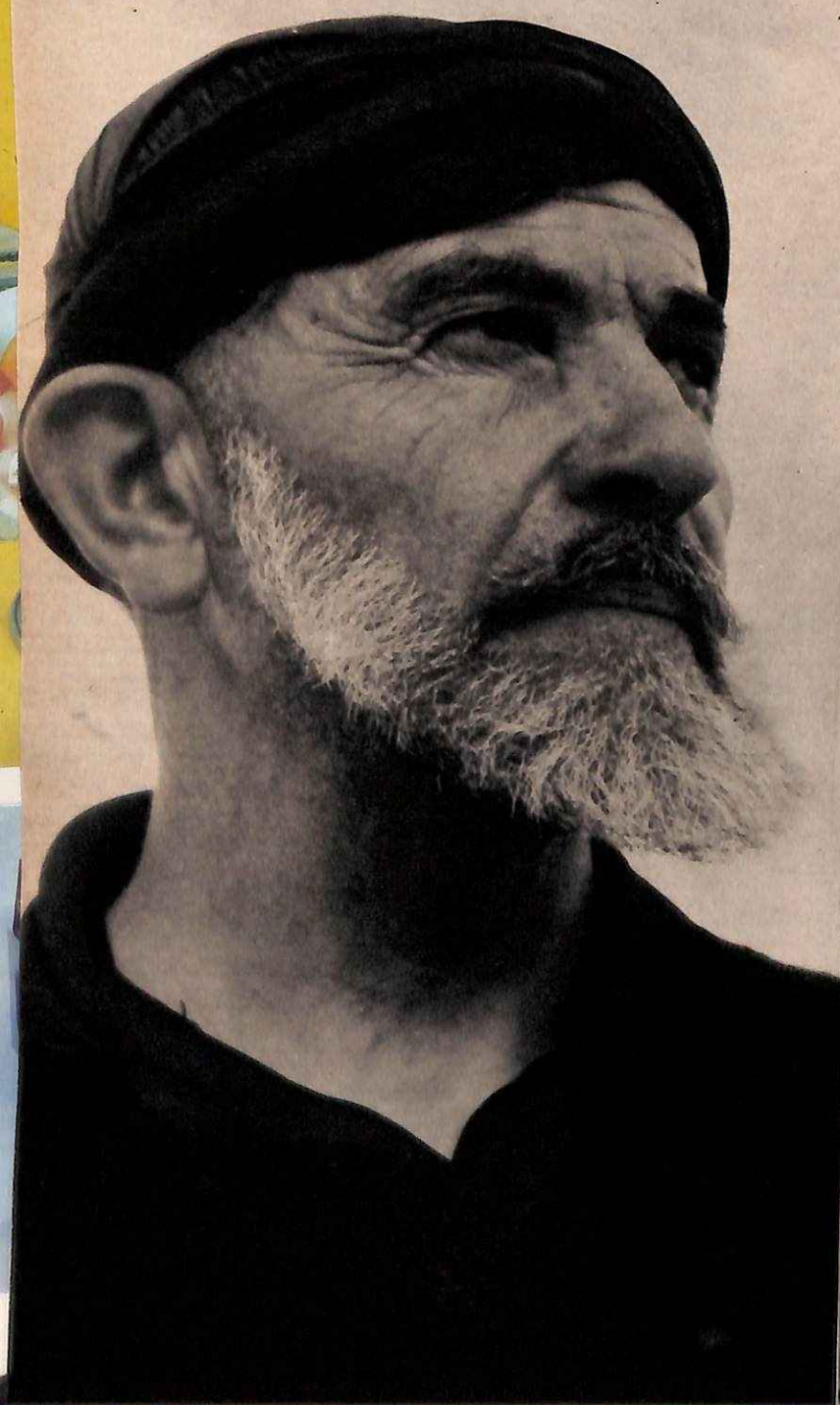
‘Ο ‘Ινγκμαρ Μπέργκμαν εγκαταλείπει

«Οχι», είπε ο ‘Ινγκμαρ Μπέργκμαν. ‘Ο διάσημος Σουηδός σκηνοθέτης αρνήθηκε να ανανεώσει το συμβόλαιό του με την ‘Όπερα της Στοκχόλμης, γιατί οι όροι του παρενέβαλλαν εμπόδια στην κινηματογραφική σταδιοδρομία του. Κατά συνέπεια, από την 1η ‘Ιουλίου 1966, όποτε λήγει η σύμβαση, ο Μπέργκμαν θα εγκαταλείψει την θέση που κρατάει από το 1963. Τις δηλώσεις αυτές τις έκανε κατά την διάρκεια «επρώτης κόνφερανς» (φωτογραφία), προσθέτοντας ότι είναι προδιατεθειμένος να αρχίσει το γύρισμα μιας καινούργιας ταινίας κατά το 1967.

Με μια άκρως τολμηρή τουαλέτα, που το ντεκολτέ της κατεδαίνει ως τη μέση, έκανε την εμφάνισή της η ‘Ινγκριντ Τουλίν, αλλά αυτό μόνο σε μια σκηνή της νέας ταινίας της «‘Επιθυμία». ‘Η διάσημη πρωταγωνίστρια της «Σιωπής» και των «‘Αγριοφραουλών» δρίσκεται τώρα σε ένα μεσαιωνικό πύργο έξω από την Στοκχόλμη, όπου γυρίζεται η ταινία της, με σκηνοθεσία της Μάι Ζέττερλινγκ. ‘Η «‘Επιθυμία» είναι μια ιστορία αμαρτίας και πάθους, γύρω από ένα μητρικό σύμπλεγμα.

ΚΑΣΤΡΑ

ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

▲ ΠΕΡΗΦΑΝΟ όρθώνεται το γενεσιάνικο λιοντάρι στον παλαιολογικό προμαχώνα με τον γάρο, στο κάστρο του Χάνδακα ('Ηράκλειο). 'Αλλά τώρα πιά δεν είναι παρά ένα αξιοπερίεργο μνημείο του παρελθόντος. 'Η περήφανη κρητική ψυχή, με τον αιματάλυτο έρωτα της λευτεριάς, στάθηκε από λογυρή από τα όχυράματα.

**Μνημεία άλλων εποχών
θυμίζουν τον ήρωισμό
των Κρητών στον αγώνα
για την 'Ανεξαρτησία...**

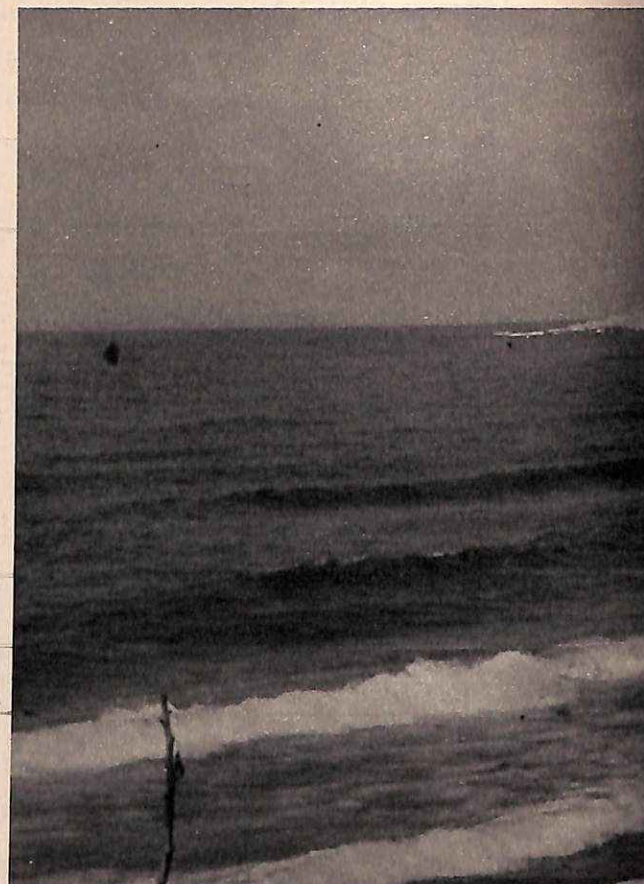
Για τον Κρητικό, η ελευθερία είναι υπόθεση της καρδιάς. Και η καρδιά δεν χρειάζεται τείχη για να υπερασπισθῇ την ανεξαρτησία και την ελευθερία της. Κάστρα και τείχη για την Κρήτη ἦταν πάντοτε τὰ στήθη τῶν παιδιῶν της. Φουσκωμένα ἀπὸ τὸν ἄνεμο τῆς ελευθερίας, ἀτσαλωμένα ἀπὸ τὴν πίστη στὸν ἥρωισμό —γιὰ χάρη τῆς ἴδιας τῆς ἡρώικης πράξεως— ἀποτελοῦσαν ἀπὸ τὴν προϊστορική ἀκόμη ἐποχὴ τὸν κυματοθραύστη κάθε ἐχθρικής ἐπιδρομῆς. Δὲν νικούσε πάντοτε ὁ Κρητικός. "Ὅμως αὐτὸ δὲν εἶχε τόση σημασία. Σημασία εἶχε ἡ διατήρηση τῆς παρα-

δόσεως, ὁ σφυγμὸς τῆς ἡρώικης ζωῆς. «Μὴ φοβάσαι, ἀνεψιέ, δὲν ὑπάρχει σωτηρία», φωνάζει ὁ Καπετὰν Μιχάλης στὸν ἀνεψιὸ του, πολεμώντας μονάχος μετὰ τὸ τούρκικο ἀσκέρι. Ἡ Κρήτη δὲν εἶχε ποτὲ ἀνάγκη ἀπὸ τείχη καὶ φρούρια. Αὐτὰ πού συναντοῦμε σήμερα στὸ ἡρώικό νησί εἶναι σώματα ξένα στὸ κορμί της. Εἶναι αὐτὰ πού ἐφτιαξαν οἱ κατακτηταὶ της, γιὰ νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Κρητικούς, καὶ νὰ περιφρουρήσουν τὰ συμφέροντά τους. Καὶ τὸν τρόπο τους.

ΚΑΣΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ ΣΩΖΟΝΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΕΠΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ 23 ΑΨΙΔΕΣ ΤΟΥ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΥ

Η ΟΝΟΜΑΣΤΗ «ΦΟΡΤΕΤΣΑ», Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ

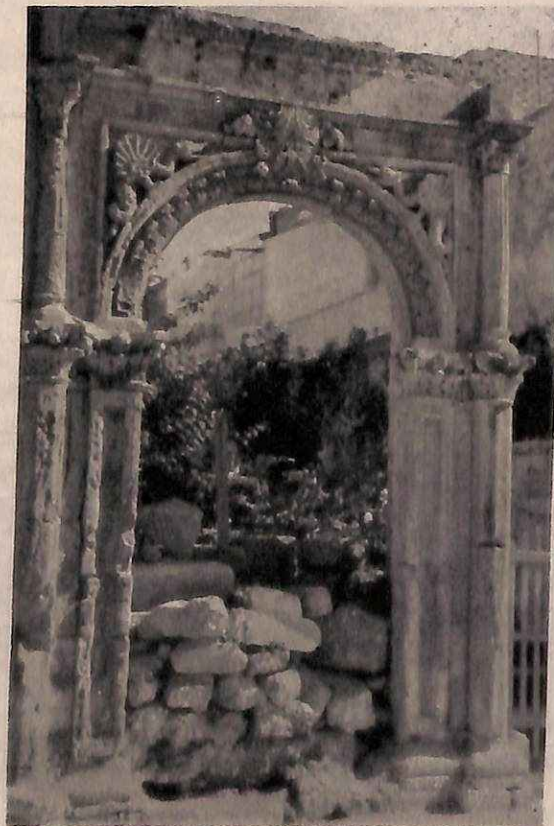
ΤΟΤ ΡΕΘΜΝΟΥ, ΟΡΘΩΝΕΤΑΙ ΠΕΡΗΦΑΝΗ Σ' ΕΝΑ ΑΠΟΚΡΗΜΝΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙ. ΕΙΝΑΙ ΚΤΙΣΜΕΝΗ ΠΑΝΩ ΣΕ ΕΡΕΙΠΙΑ ΑΛΛΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΦΡΟΤΥΡΙΩΝ

Ανάμεσα Σητείας και 'Ηρακλείου, στην δυτική πλευρά του μακρόστενου βράχου της Σπιναλόγγας, υψώνεται, ως τώρα τραχύ κι ανυπότακτο, μ' όλη την φρίκη της μακραίωνης ιστορίας του, το δμώνυμο κάστρο. Θεμελιωμένο (15 - 6 - 1579) πάνω στον βράχο, φράζει την είσοδο του λιμανιού της 'Ελούντας, της καταποντισμένης μινωϊκής πολιτείας 'Ολοῦς. Καθώς ζυγώνεις στην ανατολική πλευρά του ξερόβραχου, το γυμνό κατακόρυφο ὕψος του σ' ἀπειλεί και σ' ἐκμηδενίζει. 'Η κρυάδα της μοναξιάς κ' ἡ πολυθνήσια σιωπή κ' οἱ αἰῶνες πού διάβηκαν, οἱ κατάφορτοι ἀπὸ μνήμες, σ' ἐξουθενώνουν ἀπὸ τὴ δύναμη καὶ τ' ἀμείλικτο βάρος.

Διαβαίνεις τὴν ἀνοιγμένη καστρόπορτα καὶ τὰ δῆματα ἤχουε στὸ σκληρὸ πλακόστρωτο καὶ γεμίζουν βουὴ οἱ θάλοι καὶ οἱ στοές. 'Ιστορίες καὶ θρύλοι καὶ πραγματικότητες πρόσφατη, αἱματηρή. 'Η Σπίνα, ἡ δασιλοπούλα τοῦ κάστρου μὲ τὴ φανταχτερὴ ὁμορφιά, πού πνίγηκε γιὰ νὰ μὴ γίνῃ γυναίκα τοῦ νέου πού ἔφερε τὸ νερὸ στὸν κατάξερο βράχο, θαρρεῖς καὶ τώρα τοὺς σεργιανὰ τὴν ἐπίμονη ἀρνησιμὴ καὶ τὴ μοναξιά της. Καὶ μετὰ οἱ πολιορκίες, στενές κι ἀτελεύτητες. Καὶ οἰμαγές κ' ἐπιθανάτιοι ρόγχοι καὶ καταλυμένες ζωές. Καὶ πῶς κοντά, σὲ πρῶτο πελώριο πλάνο, στὸ ἀκράϊο σημεῖο του, τὸ ἰώδειο ριζικό. Τὰ μαδημένα ἄρρωστα μέλη, τὰ κουτσουρεμένα δάκτυλα καὶ ποδάρια, τὰ φαγωμένα μάγουλα τῶν λεπτῶν. Αὐτὸς ὁ ἀγόνος βράχος γίνεκε, ἀπὸ τὸ 1903, ὁ Κασκασὸς τῆς συφορίας τῆς ζωῆς τους κ' ἡ 'Εδὲμ τῶν ἀνείρων τους. Τὰ σπτίτια τους μένουν τώρα κατὰλειπτα. Πῶς πένθιμα κι ἀπὸ τὰ χρόνια, πού κλείνουν μέσα τους τὰ δείγματα τοῦ μεγέθους τῆς ἀνθρώπινης δυστυχίας.

Ὁ ἐπισκέπτης διαβάσει καὶ σήμερὰ τὴν ἐπιγραφή, πού χαρίζει τὸ κάστρο στὸν Βενετάνο πού τὸ θεμελίωσε. Κι ὥστόσο, τὴν ἴδια ὥρα, θυμάσαι τὸν ἀδυσώπητο στίχο τοῦ Δάντη, ἀπὸ τὴν Κόλσας:

ἀφήστε κάθε ἐλπίδα
ὅσοι ἐδῶ θὰ μῆτε.

ΤΩΡΑ ἀπόμεινε μιά ταπεινὴ, εἰρηνικὴ γαμάδα, Ἀ πελεκημένη μὲ κάποια ἐπιδίωξη καλαισθησίας. 'Ηταν ὅμως κάποτε μιά ἀπὸ τὶς μικρότερες θύρες τοῦ τρομεροῦ φρουρίου, πού ἀπὸ τὸν 13ο αἰ. ἔφυσε ἡ ὀχυρωματικὴ τέχνη τῶν Βενετῶν στὰ Χανιά.

Καὶ ὅμως, αὐτὸ τὸ ἄπαρτο κάστρο κι αὐτὸ τὸ ἐρημωμένο ξερόνησο τῆς ἱστορικῆς Σπιναλόγγας, μὲ τὴν ἀνάλαφρα κυματίζουσα κορυφογραμμὴ του, ἀπλώνεται σ' ἓνα χῶρο εὐφρόσυνο, λυρικό. 'Ενωμένη ὥς τὰ 1897 μὲ μιά ξέρα, ἀποτελοῦσε συνέχεια τῆς κρητικῆς γῆς καὶ φραγμὸ στὴν αἰώνια γαληνεμένη κι ἀρυτίδιαστη θάλασσα τῆς 'Ελούντας. Μ' ἓνα στενὸ πόρο - πορθμὸ, ἐνώσανε τότε οἱ Γάλλοι τοὺς κόλπους 'Ελούντας καὶ Μεραμπελοῦ.

Πολυδαίδαλο σύστημα

Γενεές γενεῶν, ἓνα ὁλόκληρο αἶώνα οἱ κάτοικοι τοῦ Μεγάλου Καστροῦ πρόσφεραν τὸν ἰδρώτα καὶ τὸ αἷμα τους, κτίζοντας τὰ γιγάντια τείχη τοῦ Χάντακα. 'Απὸ Εὐρώπη μέχρι 'Ασία δὲν ὑπάρχει καμμιὰ πολιτεία, πού νὰ διατηρῇ τόσο πλήρη καὶ ἀκέραια τὰ ὀχυρωματικὰ της ἔργα, ὅσο τὸ 'Ηράκλειο. 'Επὶ 108 χρόνια οἱ ἄρρενες κάτοικοι, ἀπὸ 14 - 60 ἐτῶν, ἀγγαρεύονταν μιά ἐβδομάδα μὲ τὸ ζῶο τους.

Τὸ ἐξωτερικὸ τείχος, σχήματος τριγωνικοῦ, εἶχε περίμετρο τεσεράμιση χιλιόμετρα, ἐπτὰ προμαχῶνες καὶ τέσσερις πόρτες, περιβαλλόμενο ἀπὸ πλατὺ καὶ βαθὺ χαντάκι, πού συγκοινοῦσε μὲ τὸ Κρητικὸ πέλαγος. Στὸν δυτικὸ λιμενοβραχίονα εἶναι κτισμένος ὁ Κουλές ἢ Κούλες, τὸ λεγόμενο Καστέλλι ἢ Ρόκκα. Στὴ βόρεια ἀκρὴ του ὑπῆρχε ὁ Μέγας Πύργος τοῦ Λέοντος. Εἶναι ἱστορικὸς γιὰ τὴν ἐγκαθέρριξη ἀγωνιστῶν καὶ ἡρώων στὰ χρόνια πού στέναζαν κ' ἐπαναστατοῦσαν οἱ Κρητικοὶ κάτω ἀπὸ Τούρκους καὶ Βενετούς.

Πρῶτοι ὠχύρωσαν τὸ 'Ηράκλειο οἱ Σαρακηνοί, τὸν Θ' αἶωνα. Οἱ 'Ενετοὶ ἐπεσκεύασαν κάπως τὸν σαρακηνὸ Χάντακα κι ἀργότερα περικλείστηκε ἡ πολιτεία μ' ἓνα σύστημα πολυδαίδαλο ἀπὸ ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ ἔργα, συνδεόμενα μεταξύ τους μὲ ὑπόγειες

στοές. Παράλληλα κτίστηκαν καὶ δώδεκα νεώσοικοι, πού σώζονται μέχρι σήμερὰ, γιὰ τὴν κατασκευὴ, ἐπίσκευή καὶ ἀσφάλεια τῶν καραβιῶν.

'Ετσι δημιουργήθηκε τὸ τιτάνιο ὄχυρὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ «Βασιλείου τῆς Κρήτης», πού ὅμως δὲν στάθηκε ἱκανὸ ὥς τὸ τέλος νὰ προστατεύσῃ τὴν πολιτεία ἀπὸ τὸ φονικό, τὴν μανία καὶ τὴν ἐρήμωση. Στὶς 4 Δεκεμβρίου 1646 τὸ Μεγάλον Κάστρο πολιορκεῖται ἀπὸ τὰ στίφη τοῦ Χουσεῖν κι ἀρχίζει μιά πάλη μέχρι θανάτου, μιά ἀναμέτρηση ἐξοντωτικῆ, ἓνας πόλεμος νεύρων, καρτερίας κ' ἐπιμονῆς. 'Η κάθε φονικὴ ἐφοδος τῶν πολιορκητῶν ἀκολουθεῖται ἀπὸ φονικότερη ἀντεπίθεση τῶν πολιορκουμένων. Μονάχα ἓνας ἄλλος Ὀμηρος θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ περιγράψῃ ἐκεῖνο τὸν χαλασμό, πού κράτησε 24 ὁλόκληρα χρόνια, τρεῖς μῆνες καὶ ὀκτῶ μέρες.

Βροχὴ τοῖι πέτρες ρίχνει μου
τοῖι μάλ' ἐσά χαλάει
ἀστροπελέκια λουμπιδιές
καὶ νὰ μὴδὲ σχολάζει.
'Αφάνισέ μου τσ' ἐκκλησιᾶς
τοῖι πύργους εἶχε ρίξει,
ὡςὰν σιφοῖνι ἔτρεχε
νὰ μὲ καταρομφήξῃ.

Τὸ θρυλικὸ κάστρο παραδόθηκε μὲ συνθήκη κ' ἡ ἡμισέληνος ὑψώθηκε στὰ καπνίζοντα ἀκόμη ἐρείπια, στὶς 14/26 Σεπτεμβρίου 1669. Ὁ γενναῖος στρατηγὸς Μοροζίνης κ' οἱ ἀκατάβλητοι μαχηταὶ καὶ τὰ γυναικόπαιδα, μὲ δάκρυα καὶ ὀλοφυρμούς, ἐγκαταλείπουν τὴν πολιτεία κ' ἐπιβιβάζονται στὰ καράβια γιὰ τὴν πικρὴ ξενιτειά.

Κι' ἀφῆκαν δίχως ἀνθρώπου
τὴ χώρα σφαλισμένη
κι οὐδένα πρᾶγμα ζωντανὸ
μέσα δὲν ἀπομένει.

Στὸ Ρέθυμνο

Τσοὶ Κρήτης τσ' ἐκατόμπολις
καρδιὰν ἐμένα λέει
Γιατὶ κτισμένη βρῖσκομαι
εἰς τοῦ νηιοῦ τὴ μέση.
'Οχι στὴ μέση στὰ βουνὰ
ἀμὶ στὸ περιγιάλι
Κι' ὅσοι κι' ἂν μὲ κυτᾶξουναι
χαρὰ 'χοναι μεγάλη
Κι' εἶχα γενιές τσοὶ Βενετιάς
δέκα, κι' αὐτὲς μ' ὀρίαν
Κι' ἐστέκαν μὲ τοῦ λόγου μου
πάντα καὶ μὲ στολίζαν.
(Μαρίνος Τζάνης Μπουνιαλῆς)

Απὸ τὴ μιὰ ὁ Κουμπές κι ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Φλοῖσθος. Κι ἀνάμεσά τους ἡ πανάρχαια Ρίθυμνα, ἡ τωρινὴ πολιτεία τῆς γαλήνης καὶ τῆς σιωπῆς. Τὸ Ρέθυμνο. 'Η πολιτεία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀρ-

ΔΙΑΣΩΖΕΤΑΙ ἀκόμη ἐντενισμένη ἡ πλάκα μὲ τὸ οἰκόσημο καὶ τὴν λατινικὴ ἐπιγραφή στὸν Τοπχανὰ τῶν Χανίων, γιὰ νὰ θυμίσῃ τὸ πέρασμα τῆς Γαληνοτάτης Δημοκρατίας, τῆς ισχυρότερης ναυτικῆς δυνάμεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπὸ τὴν τόσο τυραννισμένην μεγαλόνησο.

χοντιάς. 'Η πολιτεία τοῦ λαμπροῦ παρελθόντος. Τὸ Ρέθυμνο ἀγκυροβόλησε ἐκεῖ κάπου στὸν 17ο αἶωνα, κι ἀπὸ τότε ἀρνείται νὰ ξαναρχίσῃ τὸ ταξίδι μέσα στὸν χρόνο.

Διαβαίνεις καμάρες πού ἐνώνουν παμπάλαια πλούσια ἀρχοντικά, στενὰ βουερά καλντιρίμια, ἀναριθμητὲς παλιοκαιρινὲς μαρτυρίες. 'Απάνω σου κρέμονται καφασωτὰ παρὰθῦρια καὶ κιάσκια καὶ γαρούφαλα καὶ μυριστικά. 'Ανηφορίζεις τὸν πλακόστρωτο δρόμο γιὰ τὴν ἀκρόπολη, τὴ Φορτέτζα. Μπροστὰ σου ὀρθώνονται τὰ γιγάντια τείχη, πετροκτισμένα κι ἀπείραχτα κι ἀκατάβλητα. Διαβαίνεις τὴ μακρὰ στοὰ τῆς εἰσόδου, σωστὸ τούνελ, κι ἀνεβαίνεις στὸ κάστρο, πού δεσπόζει τοῦ γύρω τοπίου. 'Ερείπια κι ἀγριοσοκίες κι ἀγριόχορτα στὰ χαλάσματα. Δεξαμενὲς κι ἀποθήκες ἐρειψώμενες. Κι ὁ περὶ φημος κουμπεῖλδικος τροῦλλος.

Καὶ κάτω ἡ πόλη, μὲ τὶς κοκκινωπὲς κεραμιδεμένες στέγες καὶ τοὺς πανύψηλους μιναρέδες, πού τοξεύουν τὸν οὐρανό. 'Η πολιτεία μὲ τὴν γόνιμη ἐπιμιξία τῆς βενετσιάνικης ἀρχοντιάς, μὲ τὴν ἀνατολίτικη πολυτέλεια καὶ μυστικοπάθεια. 'Η γῆ τοῦ Ρεθύμνου εἶναι μιά χαμηλὴ γλῶσσα στεριάς, πού εἰσχωρεῖ στὸ κυματῶδες πέλαγο. Οἱ θῆρη τῆς ἀγρίας θάλασσας, πού περιβρέχει τὸ Ρέθυμνο ἀπὸ ἀνατολὴ μέχρι δύση, θαρρεῖς πὺς εἶναι οἱ γόοι τῶν τριῶν θυγατέρων τοῦ παπα-Βοριά, τὴν ὥρα τῆς βάρβαρης ἀρπαγῆς ἀπὸ τοὺς Τούρκους, στὶς 3.11.1546. 'Η πρώτη θάμπωσε μὲ τὴν ὁμορφιά της τὸν σουλτάνο Μεχμέτ τὸν Δ', τὴν ἔκανε πρώτη γυναίκα του κ' ἐγέννησε μαζί της τὸν Μουσταφά. Κι ὁ λαϊκὸς ποιητὴς ὁλοφώνεται:

Μιά Κρητικὴ καὶ μὴν ἀνῆλ,
μὴν ἐσθὴτὴ μεγάλη
ἐπῆσαν τοῦ παπὰ - Βοριά
τοῖι τρεῖς τοῦ θυγατέρες.
Κι' ὄντες τὴν ἀνεβάσανε
στοῦ βασιλιά τοῖι σκάλες
ἐτρέχανε τὰ μάτια της
ὡςὰν τοῖι κοιτουσινάρες.

Το ιστορικό Φραγκοκάστέλλο των Σφακιών, πάνω από το Λιθινό πέλαγος. Στους γωνιακούς πύργους κρέμασαν οι Βενεταῖνοι τὰ ἔξη μαρτυρικά ἀδέλφια τοὺς Πατσούς.

ΚΑΣΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Ἀριστερὰ ἡ ἀτέλειωτη παραλία τῶν περιβολίων καὶ δεξιὰ ἡ δραχώδης ἀκτὴ τοῦ κουμπέ. Κι ἀντίκρου οἱ δουνουσειρὲς τοῦ Βρύσινα καὶ τοῦ Ψηλορείτη. Τὰ κοντάρια τοῦ ἡλίου δίνουν μιὰ ὀψη στὴν τραχειὰ μαυριδερὴ φυσιογνωμία τους, στὶς ὀλόγλυκες ὥρες τοῦ δειλινοῦ. Κι ἀπὸ κάτω ἡ πολιτεία τοῦ Τροίλου καὶ τοῦ Χορτάτζη καὶ τοῦ ἀγνώστου ποιητῆ τοῦ περιφρήμου Γύπαρη ἀναδίδει τὸ λεπτότατο ἄρωμα ἑνὸς σπάνιου λουλουδιοῦ.

Γραφικὴ πολιτεία

Στὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Κυδωνίας, ἀνάμεσα στὸ γαλάζιο τοῦ Κρητικοῦ καὶ στοὺς ἀπέραντους κήπους μὲ τὰ λουλούδια καὶ τὶς καρποδεμένες πορτοκαλιές, κοίτεται σήμερα ἡ γραφικὴ, μὰ σφύζουσα πολιτεία τῶν Χανίων. Τὸ 1252 οἱ Ἑνετοὶ ὠχύρωσαν τὴν παλιὰ ἀκρόπολη τῶν Κυδωνιῶν, γιὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἀπὸ τὶς ἐπαναστάσεις καὶ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν γύρω κατοίκων καὶ τῶν ἀδουλωτῶν Σφακιανῶν. Ὑψώθηκαν ἰσχυρότατα τείχη, μὲ τρεῖς πύλες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες καὶ σώζονται μέχρι σήμερα οἱ δύο.

Τὸ μεγάλο ἐξωτερικὸ τείχος, ποὺ μ' αὐτὸ ὠχυρώθηκε ἡ πολιτεία, ὠλοκληρώθηκε τὸ 1590, ὅπως γράφει ἡ ἐπιγραφή στὴν πύλη τοῦ Κούμ - Καπισί. Εἶχε περιφέρεια 3.085 μέτρα, τὸ πλάτος τῆς τάφρου (χεντέκια) ἦταν πενήντα μέτρα καὶ βάθος δέκα. Στὴ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ φρουρίου ὑπάρχει ἀκόμα κανονιστάσιο, πάνω σὲ λόφο, ποὺ κατασκευάστηκε μὲ ἐπιχωμάτωση (τρουλί) καὶ ποὺ ὠνομαζόταν «Λάντο».

Ὁ ἐνετικὸς κυματοθραύστης κατασκευάστηκε ἀπὸ πελώριους δράχους ποὺ μεταφέρθηκαν μὲ σχεδίες. Στὴ μέση του χτίστηκε φρούριο, ὅπου οἱ Ἑνετοὶ καὶ οἱ Τούρκοι ἐκτελοῦσαν τοὺς καταδίκους. Καὶ στὴν ἀκρὴ τοῦ λιμενοβραχίονα, ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους (1830 - 1840) ὑψώθηκε ὁ πύργος μὲ τὸ

φάρο, ποὺ τὸ ἄγριο Κρητικὸ πέλαγος κατατρώγει καὶ ὁ ὁποῖος κινδυνεύει νὰ πέσει.

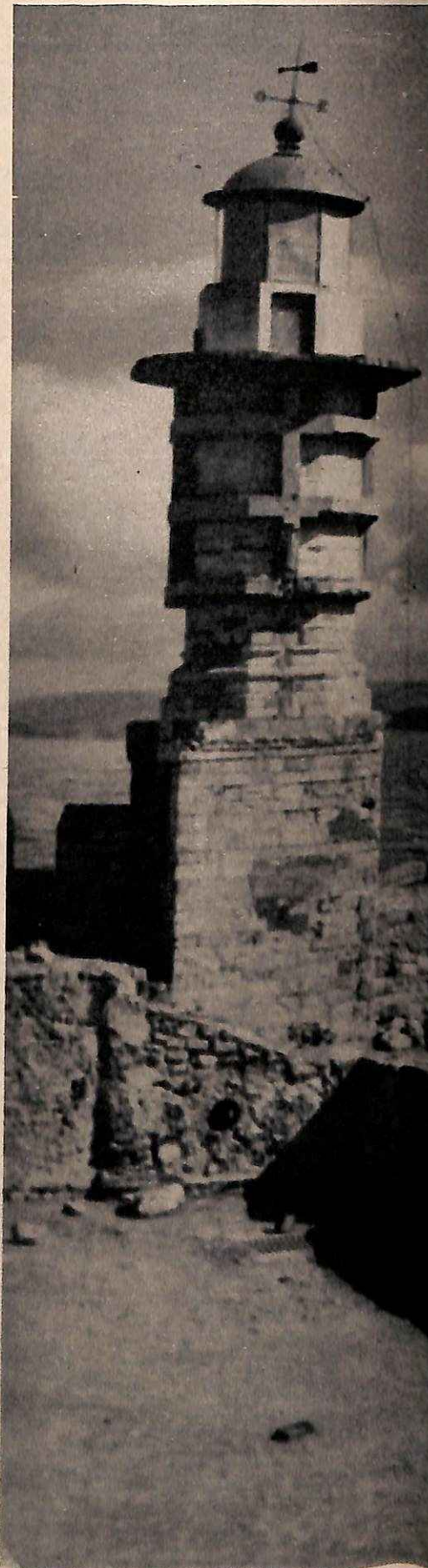
Στὴ νοτιοανατολικὴ ἀκτὴ τοῦ λιμανιοῦ, οἰκοδομήθηκε μέγας ναύσταθμος μὲ κολοσιαῖες ἀψίδες, τὰ περίφημα νεώρια, γιὰ τὴν κατασκευὴ καὶ προφύλαξη τῶν ἐνετικῶν γαλερών. Ἡ στέγη τῶν θόλων ἦταν στρωμένη μὲ μολύβι, ποὺ ἀφαιρέθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἡ κατασκευὴ τέλειωσε τὸ 1497 καὶ ἀπὸ τὶς 23 ἀψίδες σώζονται ἀκόμα οἱ ἑπτὰ.

Στὶς 12 Αὐγούστου 1645, τὰ Χανιά κυριεύτηκαν μὲ συνθήκη, ὅταν ἐλπίδα πιά δὲν ὑπῆρχε. Ἦταν ἡ πρώτη πολιτεία τῆς Κρήτης ποὺ κατακτοῦσαν οἱ Τούρκοι, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τῆς ἐνετικῆς κυριαρχίας στὴ Μεγαλόνησο.

Βαρὺ τίμημα

Κοντὰ στὴν ἀκτὴ τῆς Κισάμου, κι ἀνάμεσα Σπάθας καὶ Ἀκρωτηρίου θρίσκεται τὸ μοιραῖο νησάκι τῶν Ἀγ. Θεοδώρων ἢ Θεωδώρου (στὰ τουρκικὰ Τουρλου ἢ Τουρλουλού - Ἀδασή, ἐξ αἰτίας τῆς κωνοειδοῦς κορυφῆς τοῦ νησιοῦ ποὺ πάνω τῆς εἶναι τὸ φρούριο καὶ μοιάζει μὲ τροῦλλο). Ἐδῶ οἱ Ἑνετοὶ εἶχαν χτίσει δύο μικρὰ φρούρια, σὲ ἀπόσταση 1.000 μέτρων τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὰ τείχη τους εἶχαν πάχος ἑξή πῆχεις καὶ ὕψος δώδεκα. Τὰ τηλεβόλα τους προστάτευαν τὴ δυτικὴ πλευρὰ τῶν Χανίων καὶ τὸ Κρητικὸ πέλαγος.

Οἱ Τούρκοι ἀποβιβάσθηκαν στὴν ἀπέναντι ἀκτὴ τῆς Κισάμου καὶ οἱ φρουροὶ τοῦ κάστρου τῆς Θεωδώρου μαζεύτηκαν στὸ κάτω καστέλλι. Γενίτσαροι ὁμοῦ καὶ Τυνήσιοι καὶ Τριπολίτες, ἀποβιβάσθηκαν μὲ ἀκάτους ἀνάμεσα στὰ δύο φρούρια. Τὸ σκοτάδι τοὺς ἔκρυβε καὶ οἱ πόρτες τοῦ ἀπάνω φρουρίου ἦταν ἀφύλακτες κι ἀνοιχτές. Ἡ μάχη ἦταν ἀχρείαστη. Χαράματα κιόλας τὸ κάτω φρούριο εἶχε πολιορκηθῇ. Τὸ πυροβολικὸ ἀπὸ ψηλὰ κι ὁ στόλος ἀπὸ τὴ θάλασσα σφυροκοποῦ-

Τὸ ἡραυλειώτιο

ὄχυρὸ διατηρεῖται αὐόμνη αὐέραιο

▲ ΜΙΑ ἀκόμη γωνιά ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ τείχος τοῦ κάστρου στὸ Ἡράκλειο. Τεσσαράμισιν χιλιόμετρον περίμετρο εἶχε τὸ θηλυκὸ ὄχυρὸ ποῦ, ὥστόσο, δὲν ἔσωσε τὸ νησί ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἀπέναντι.

ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ ΨΑΡΟΒΑΡΚΕΣ ΑΡΑΖΟΥΝ ΤΩΡΑ ΗΡΕΜΑ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑ ΠΕΤΡΑΣ

ΚΑΣΤΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

ΜΙΑ ΦΑΡΔΕΙΑ και θαυμάια τάφος περιτριγυρίζει το κάστρο του 'Ηρακλείου και γέμισε νερό από το Κρητικό πέλαγος. Πρόκειται για τον χάνδακα ο οποίος έδωσε το μεσαιωνικό όνομά του στην πολιτεία.

ΚΑΙ στη Γραμβούσα σώζονται μεγάλα τμήματα του φρουρίου, που η στρατηγική του θέση ήταν πολύ σημαντική άμυντικά.

ΕΝΑ παρατηρητήριο στο κάστρο της Γραμβούσας. Από εδώ κατωπτεύονταν οι κινήσεις των επαναστατημένων Κρητικών ή των επίβουλων Τούρκων.

ΣΙΓΑΛΙΑ μέσα στην «Φορτσέσσα» του Ρεθύμνου. Έδώ που τόσες φορές αντίχρισαν πολεμικές ιαχές και κλαγγές όπλων.

Τυλιγμένα σήμερα σε μία σιγή

σαν τὰ τείχη. Τριάντα άνδρες με τὸν ἀτρόμητο λοχαγό Βλάσιο 'Ιουλιανό ἀποκρούουν ἐπανειλημμένες ἐφόδους. Κι ὅταν ἡ μάχη δὲν μπορεῖ πιά νὰ συνεχιστῇ, ἕνα μαντήλι λευκὸ καὶ ἡ φωνὴ ἑνὸς «δόλιου» στρατιώτη, ἀπὸ τοῦ κάστρου τὴν κορυφὴ, καλοῦν τοὺς πολιορκητὲς νὰ καταλάβουν τὸ φρούριο. Οἱ Τούρκοι ἐφορμοῦν με ἀλαλαγμούς. Μὰ ἐκεῖνη τὴν ὥρα οἱ μαχηταὶ ἀνατινάζουν μιὰ ὑπόνομο, ἐπίτηδες καμωμένη, κι ἀμέτρητο πλῆθος Τουρκίας σφεντονίζεται στὸν ἀέρα ἢ κατακαίεται. Τὸ τῆγμα ἦταν θαρὺ. Μὰ ἔτσι ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ τὸ πρῶτο κατακτημένο, ἔστω καὶ ἐλάχιστο, κομμάτι κρητικῆς γῆς.

Συνεχεῖς ἐπαναστάσεις

Στὸ δυτικώτερο ἀκρωτήρι τῆς θόρειας παραλίας τῆς Κρήτης, «ἐπὶ ἀπορρήτου βράχου τῆς ὀμωνύμου μικρᾶς νησίδος», οἱ 'Ενετοὶ χτίσανε τὸ περιώνυμο φρούριο τῆς Γραμβούσας. 'Η Κρήτη με τὴν ἡφαιστειώδη ψυχὴ τῆς ἐκόχλαζε διαρκῶς. 'Η μιὰ ἐπανάσταση διαδεχόταν τὴν ἄλλη. 'Η κυριαρχία τῶν 'Ενετῶν γινόταν μέρα με τὴ μέρα περισσότερο ἐπισφαλής. Κι ὁ μέγας ἐ-

χθρὸς ἀπὸ τὴν 'Ανατολὴ ἐπύκνωνε κάθε ὥρα τὶς αἰμοδόρες ἐπιδρομὲς του.

'Η ὀχύρωση τῆς Γραμβούσας ἦταν στὸ γενικὸ πρόγραμμα τῆς ἐνετικῆς γερουσίας, γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ νησιοῦ ἀπὸ τοὺς ἀτέρμονες σηκωμούς τοῦ καταπιεσμένου λαοῦ καὶ τὶς θλέψεις τῶν Τούρκων. Τὸ κάστρο τέλειωσε τὸ 1584, στὸ νησάκι πού ἔχει ὕψος 137 μέτρα. 'Η στρατηγικὴ του θέση καὶ τὰ ὀχυρωματικὰ του ἔργα κατέστησαν τὸ φρούριο τῆς Γραμβούσας θέατρο μακροχρόνιων ἐπιχειρήσεων. Τὸ κάστρο τῆς Βούζας, ὅπως οἱ 'Ιταλοὶ ὠνόμαζαν τὴν Γραμβούσα, παρέμεινε στὰ χέρια τῶν 'Ενετῶν, μαζί με τὰ νησάκια τῆς Σούδας καὶ τῆς Σπιναλόγγας, σύμφωνα με τὴν ἐντιμὴ συνθήκη πού ἔκλεισε ὁ Μοροζίνης, ὅταν παρέδωσε τὸ 'Ηράκλειο. Τὰ δυὸ τελευταῖα κρατήθηκαν μισὸν αἰῶνα ἀκόμα. Μὰ ἡ Γραμβούσα, τὰ 1692 παραδόθηκε, λένε, προδοτικὰ. 'Ο φρούραρχος κατέφυγε στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ἔγινε συνταξιούχος τοῦ τουρκικοῦ κράτους. Οἱ 'Ενετοὶ προσπάθησαν πολλὰς φορὲς νὰ τὸν τιμωρήσουν καὶ ὁ λαὸς τὸν φώναζε χλευαστικὰ «Καπετὰν Γραμβούσα»!

Τὸ 1823 οἱ Τούρκοι περιορίζονται ἀπὸ τοὺς ἐπαναστατημένους Κρητικούς στὰ φρού-

ρια καὶ στὶς 20 Αὐγούστου 1824, ὕστερα ἀπὸ ἐπανειλημμένες ἐφόδους, τὸ κάστρο καταλαμβάνεται καὶ γίνεται ὀρμητήριο ἐπιδρομῶν. 'Η Γραμβούσα ὁμῶς δυσφημεῖται ὡς κέντρο πειρατειᾶς, πού δαλπτεῖ τὰ συμφέροντα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. 'Ο Θωμᾶς Στέιν, με εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, βομβαρδίζει τὸ φρούριο καὶ τὰ ἐλλειμνισμένα ἑλληνικὰ καράβια. Τὸ κάστρο τελικὰ παραδίδεται καὶ οἱ 'Αγγλογάλλοι κατεδαφίζουν καὶ ἐρειπώνουν τὰ περισσότερα σπιτία. 'Ετσι ἐσθίσε πάλι μιὰ γενναία ἐστία ἐλληνικῆς ἀντιστάσεως.

Μαρτυρία τῆς κυριαρχίας

Στὴν ἀπροσκήνητη Χώρα τῶν Σφακιῶν, λίγο πρὶο κεῖ, ὅπου σῆνει τὸ ἀφρισμένο γέλιο τοῦ Λιδικοῦ, ὀρθώνεται ὡς σήμερα, ἀκόμα μιὰ μαρτυρία τῆς κυριαρχίας τοῦ φτερωτοῦ λιονταριοῦ ἀπάνω στὸ δοξασμένο νησί. Τὸ θρυλικὸ Φραγκοκάστέλλο. Τὸ πότε ἀκριβῶς κτίστηκε δὲν εἶναι ἱστορικὰ ἐξασκρίβωμένο. Τὸ πρὶο πιθανὸ εἶναι, στὸ τέλος τοῦ 14ου ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ 15ου αἰῶνα, μετὰ τὴν ἄδωξη πτώσης τῆς «Δημοκρατίας τοῦ 'Α-

Η ΣΠΙΝΑΛΟΓΓΑ, ΠΟΤ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΘΑΛΙΒΕΡΕΣ ΜΝΗΜΕΣ, ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ, ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ, ΠΕΔΙΟ ΣΚΛΗΡΩΝ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΕΩΝ

πὺ ὡστόσο περιγράφει πράξεις μεγαλείου

γίου Τίτου», στὶς 10 Μαΐου 1364. 'Ο θρύλος τοῦ γεφυριοῦ τῆς 'Αρτας, πού:

ὀλημερὲς τὸ χτίσανε
τὴ νύχτα γκρεμίζοντας.

γίνηκε στὸ κτίσιμο τοῦ Φραγκοκάστελλου χειροπιαστὴ πραγματικότητα. Δράστες οἱ ἀνυπόταχοι Σφακιανοὶ καὶ προπαντὸς τὰ ἑξὶ ἀδελφία Πατισοί. Γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ κτίσουν τὸ κάστρο, οἱ 'Ενετοὶ ἀναγκάστηκαν νὰ τὸ περιζώσουν με ἰσχυρότατη ζώνη στρατοῦ. Μὰ σὰν ἀσφαλιστῆκαν μέσα, οἱ 'Ενετοὶ δὲν ἄφηναν ἀτιμώρητους τοὺς γενναίους Πατισοὺς. 'Εκρέμασαν ἀπὸ ἕναν σὲ κάθε πύργο τὸ καστέλλιου καὶ τοὺς ὑπόλοιπους δυὸ ἀπάνω ἀπὸ τὴν εἴσοδο. Τὸ γραφικὸ χωριὸ Πατισιανὸς ἔχει ὡς τώρα τὸ ὄνομα τῶν μαρτυρικῶν ἀδελφῶν.

Τὸ σημερινὸ Φραγκοκάστέλλο ὀρθώνεται στοὺς πρόποδες τῶν ὄρεινῶν χωριῶν Καφιδάσος καὶ Πατισιανός. 'Εχει σχῆμα παραλληλόγραμμο, με γωνίες ὀρθές καὶ στὴν κάθε του ἄκρη ὑψώνεται καὶ ἕνας πύργος καλὰ διατηρημένος. Δυὸ σειρὲς πολεμίστρες περιζώνουν τὰ σταχτιά, πελώρια τείχη. Καὶ ἡ

πύλη του, δυνατὴ καὶ περίτεχνη, χάσκει κατὰ τὸ μέρος τῆς θάλασσας σὰν ὀρθάνοιχτο στόμα ἀγκρισμένου θεριοῦ.

Τὸ Λιδικὸ μουγκανιέται μπροστὰ στὰ πόδια του, στὶς ἄγριες ὄρες τοῦ δαρμού καὶ τῆς μάντης. 'Αντίκρου τοῦ ἀκίνητου, μισοπνιγμένα στὸ πούσι, ἡ Γαῦδος καὶ ἡ Γαυδοπούλα. 'Ολόγυρά του ἀπλώνεται ἕνας κάμπος, εὐρύχωρος, ἄγονος καὶ γυμνός. Στὰ κάπως πρὶο γόνιμα χῶματα, στὸ γιᾶλο καὶ στὰ ριζοβούνια, εἶναι σπαρμένα τὰ ἡρωικὰ χωριά τῶν Σφακιῶν: 'Η Χώρα, οἱ Κομητάδες καὶ ὁ Βουβάς, ὁ 'Αη-Γιῶργης καὶ ὁ Πατισιανός καὶ ὁ Καφιδάσος καὶ ἡ Σκαλωτή. Κι ἀπάνω, βορειοδυτικὰ, πυργώνονται τὰ πολυκόρφα, χιλιστραγουδισμένα βουνὰ τῶν Σφακιῶν, οἱ Μαδάρες.

'Η προτομὴ τοῦ τουρκομάχου στρατηγοῦ Χατζὴ Μιχάλη, μερικὰ μέτρα ἀνατολικά τοῦ φρουρίου, μᾶς θυμίζει τὸν θάνατό του καὶ τὸ φαινόμενο τῶν «Δροσουλιτῶν». Στὶς 17 Μαΐου 1828 ὁ 'Ηπειρώτης στρατηγὸς Χατζὴ Μιχάλης Νταλιάνης, ἀφού ἀφήφησε τοὺς εὐλογους δισταγμούς καὶ τὴν πολυχρονὴ πείρα τῶν Σφακιανῶν, ρίχτηκε με τὰ 338 παλληκάρια του σὲ μιὰ σκληρὴ καὶ ἀδυσώπητη

καὶ καταδικασμένη ἀπὸ πρὶν ἀναμέτρηση. Καὶ οἱ Σφακιανοὶ πού τὸν ἀκολούθησαν τελικὰ, καὶ τοῦ Νταλιάνη τὰ παλληκάρια καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, πετσοκοπήκανε σὲ κείνη τὴν πολύνεκρη μάχη.

Καὶ κάθε χρόνο ἀπὸ τότε, τὴν ἴδια πάντα μέρα, σὸν ἐλαφρὰ ὀμιχλώδη ὀρίζοντα τοῦ Φραγκοκάστελλου, ἕνα πλῆθος σκιῶν παρελαύνει κατὰ τὴν ἀνατολὴ. Εἶναι περὶ καὶ καβαλλάρεοι. Με περικεφαλαίες καὶ ξίφη καὶ ἀρματωσιές. Τὸ φαινόμενο διαρκεῖ ὀκτῶ περίπου λεπτά. Κι ὅταν οἱ πρῶτες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἀρχίζουν νὰ ταξεύουν τὸν οὐρανό, οἱ σκιὲς γιγαντώνονται, θαμπώνουν καὶ ἐξαφανίζονται. 'Η ἐπιστῆμη δὲν ἔχει ἀκόμα ἐρμηνεύσει αὐτὸ τὸ μυστήριον τοῦ πραγματικοῦ γεγονότος. Κανεὶς δὲν ἔδωσε ὡς τώρα μιὰ ἐξήγηση πειστικὴ γιὰ τοὺς θρυλικούς «Δροσουλίτες», τοὺς ἀγγέλους τοῦ Mons, γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὸ χαρακτηρισμὸ ἑνὸς παρόμοιου φαινομένου πού ἐμφανίστηκε μιὰ φορὰ κατὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιον πόλεμο. 'Η ρωμᾶλέα διάθεση καὶ ἡ ποιητικὴ φαντασία τῶν Σφακιανῶν, πιστεῖ πῶς οἱ ψυχὲς ἐκείνων πού πέσανε στὴν φονικώτατη μάχη παρελαύνουν στὴν ἐπέτειο τοῦ χαμοῦ, κάθε χρόνο...

Γ. Ν. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΝΑ ΠΡΩ-Ι-ΝΟ, ο Τσάρλυ Γκρήν ανατινάζεται στον αέρα, καθώς μπαίνει στο αυτοκίνητο του γαμπρού του, του Τζών Κραϊγκ. Η αδελφή του, η γυναίκα του Τζών Κραϊγκ, τραυματίζεται βαρύντατα. Το πτώμα του Γκρήν είναι οκτρά κομματισμένο και δλοι πείθονται ότι θύμα της ανατινάζεως ήταν ο Κραϊγκ, ο διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», που έχει για πρόεδρό της τον σερ Τζόζεφ. Στο μεταξύ, ο Κραϊγκ — ο οποίος είναι λαθρέμπορος όπλων, που προμηθεύει τώρα πολεμικό υλικό στους Άλγερινούς επαναστάτες — φθάνει στο Λονδίνο να συναντηθεί με τους συνεργάτες του, τον πλάσιο Έβραϊο Μπάουμπερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του «Ρόζ δφ Τράλιν». Μαθαίνει ότι ο πρώτος λείπει από το Λονδίνο. Ο δεύτερος ταξιδεύει. Ο Τζών Κραϊγκ ζητάει από τον Ίαπωνο Χακαγκάβα να του διδάξει καράτε, την φοβερή και θανατηφόρο μέθοδο εξουδετέρωσης κάθε αντίπαλου. Στην Νίκαια, ο αρχηγός της «Εταιρίας για την λύση του άλγερινου προβλήματος», συνταγματάρχης ντε Σαιν Μπριά, συγκαίρει τον Κορσικανό Καντέλλα να σώσει τον Μπάουμπερ. Ο Ρούττερ φθάνει στην Γενεύη και σκοτώνεται στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του. Ο Κραϊγκ περνάει τις μέρες του στο Λονδίνο. Σέ ένα μπάρ του Σόχο συναντά τον Ντάιμοντ, έναν φίλο του Ιρλανδού, που συνάδευε μια νέα γυναίκα, την Τέσσα Χάρλιγκ. Άλλα, καθώς γράνουν, ο πυγμαίος Λίσμαν και η παρέα του θέλουν να τον πάρουν με την δια μαζί τους. Τότε ο Κραϊγκ τους εξουδετερώνει και φεύγει με την Τέσσα. Περνά μια νύχτα στο διαμέρισμα της, αλλά, την άλλη μέρα, ενώ αυτός βρισκόταν μέσα, ο επιθεωρητής Λίντον και ο Γκρήρσον, της Ίντελλίτζενς Σέρβις, έρευνούν το σπίτι. Ο Κραϊγκ κατορθώνει να κρυφτεί εκεί, ενώ οι διώκτες του ανακαλύπτουν ότι ζή και φτύνουν περισσότερο την καταδίωξή του.

8

Γιατί δεν μπορούμε να το άρνηθούμε πλέον; Να πούμε πως ήταν εκείνος;

—Οί Άραβες δεν θα μας πίστευαν ποτέ. Και γιατί να μας πιστέψουν; Έχουν τις αποδείξεις που άφησε εκείνος: Βρετανικά όπλα και πολεμοφόδια, γράμματα και φυλλάδια από βορειαντικούς φασιστικούς οργανισμούς... Δεν είν' εύκολο να άρνηθής αυτά τα πράγματα και να είσαι πειστικός όταν το κάνεις... Ιδιαίτερα όταν οι άνθρωποι που προσπαθείς να πείσης θέλουν να πιστεύουν όπωσδήποτε πως όλο το σφάλμα είναι δικό σου...

—Να παραπονεθούμε στους Γάλλους, είπε ο Κραϊγκ.

—Τόχομε κάνει, είπε ο Λούις. Άλλά ο Σαιν Μπριά είναι ένα τίποτα. Τίποτα το έπίσημο, δηλαδή... Τόν πέταξαν από τον στρατό για διαίσθητα. Επισήμως, οι γαλλικές μυστικές υπηρεσίες δεν έχουν άκουσει ποτέ γι' αυτόν—και άνεπισήμως, τού δίνουν όση βοήθεια χρειάζεται. Είχαν μάλιστα το θάρρος να μας πουν ότι δεν μπορούν να τον βρουν, αν και αυτός έχει ένα στρατηγείο στη Νίκαια. Ονομάζεται «Εταιρεία για την επίλυση του Άλγερινου Προβλήματος». Κι' έχει δυο σκοπούς, δυο ιδέες: Ή μια είναι να παρασύρει αυτή τη χώ-

ρα στον πόλεμό τους κι' ή άλλη είναι αυτό που λέγεται εαυτοκλεισμός άνεπιθυμητών έπαιρηδών... Άνεπιθυμητες έπαιρηδες είναι οι άνθρωποι σαν και σάς και άποκλεισμός είναι ο φόνος. Είναι έξαιρητικά καλός σ' αυτό το τελεταίο... Είστε ο πρώτος που άστόχησαν δυο φορές. Βοήξε τον Ρούττερ με το πρώτο!

—Θέλετε να τον σκοτώσω; ρώτησε ο Κραϊγκ.

—Ναι, είπε ο Λούις. Άληθινά αυτό θέλω!... Δοκίμασα όλα τα άλλα, αλλά χωρίς έπιτυχία. Ή Μέση Άνατολή είναι μια περιτταμάρα κι' έκεινος κάθεται στη μέση της, γελώντας κι' ανάδοντας σπύρα. Έχω διαταγές να τον σταματήσω. Πώς θα το κάνω, είναι δική μου δουλειά. Άλλά τόν χρειάζομαι νεκρό, φίλε μου!

—Γιατί δεν μπορεί να το κάνει αυτός; ρώτησε ο Κραϊγκ, δείχνοντας τόν Γκρήρσον.

—Α, είπε ο Λούις. Το σκέφτηκα πως θα το ρωτούσατε αυτό. Είναι λίγο δύσκολο να πετύχει κανείς τόν Σαιν Μπριά. Έχει σοματοσφύλισες και πολλά τέτοια... Έννοώ πως δεν μπορεί κανείς να τού τηλεφωνήσει άπλω, να πάρει σαντεβόη και να τόν πυροβολήσει στην κοιλιά. Είναι δύσκολο να τόν πληρώσει. Λοιπόν, αυτό θάταν παιχνιδάκι για σένα. Προσπαθεί να σε βοηθώ δδωμάδες τώρα. Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να τού πής πως δέ-λεις νάσθης σε συμφωνία μαζί του. Κι' έπειτα, ύ-πάρχει και κάτι άλλο: Θέλεις να τόν σκοτώσεις...

—Αυτό μού το ξαναείπατε, έκανε ο Κραϊγκ.

—Και θα το ξαναείδα, είπε ο Λούις. Σκό-

Το πολύκροτο μυθιστόρημα του Τζέημς Μόνρο

τώσε τόν Λάνγκε. Σκότωσε τόν Ρούττερ. Άργά γρήγορα, θα σκοτώσει και τόν Μπάουμπερ επίσης. Κόντεψε να σκοτώσει την γυναίκα σου κι' έκανε δυο αποπειρες έναντιόν σου κι' έναντιόν της φίλενάς σου. Σκοτώνοντάς τον, θα βρής την ήσυχία σου.

—Θά μπορούσα να τó σκάσω, είπε ο Κραϊγκ.

—Όχι πιά, είπε ο Λούις, ξεροβόχοντας. Καταλαβαίνεις τί έννοώ, δεν είν' έτσι; Πρέπει να σκοτώσωμε τόν Σαιν Μπριά! Κι αν δεν μπορούμε να σ' έχωμε για έκτελεστή, θα σ' έχωμε για δολομά.

Ο Κραϊγκ δεν είπε τίποτα.

—Τ'παρχει και κάτι άλλο επίσης, είπε ο Λούις. Είσαι γεννημένος για τη δουλειά. Έχεις σκοτώσει κι άλλους. Είσαι γρήγορος και ήσυχος, έτσι λεί το Ναυτικό, και πετυχαίνεις πάντα. Έχεις δουλέψει σκληρά γι' αυτό. Έχεις μιάση ζωή, ξερετε καράτε και μπορείς να χρησιμοποιήσεις και πιστόλι επίσης... Ω, θα κάνης περιφημη δουλειά! Ξέρεις κάτι, φίλε μου; Όταν ξεχάσης το καθήκον και τη επιδίωξη, νομίζω πως θα τó άπολαύσεις...

Ο Κραϊγκ δεν είπε λέξη.

—Λοιπόν, έκανε ο Λούις. Τι λές για όλα αυτά;

—Τ'παρχει και κάτι άλλο επίσης, είπε ο Κραϊγκ. Άν σκοτωθώ προσπαθώντας να κάνω αυτή τη δουλειά, κανείς δεν θα μπορη να πη πως είμαι από τούς ανθρώπους σας, δεν είν' έτσι; Θα τó άπολαύσουν στο λαθρεμπόριο όπλων.

—Άκριβώς, είπε ο Λούις και χαμογέλασε στον Γκρήρσον. Είναι και πολύ έξαινος επίσης, πρόσθεσε. Είναι τόσο καλός, ώστε καταντά άνατριχιαστικό!

Ξαναγύρισε πίσω στον Κραϊγκ.

—Σ' έχωμε στα χέρια μας τώρα, φίλε μου. Δεν θα σ' άφήσουμε να φύγης!

—Θέλω να σκεφτώ, είπε ο Κραϊγκ.

—Πόσον καιρό;

—Ως αύριο.

—Όπως σ' άρέσει, είπε ο Λούις. Θα γεμιάσωμε στη λέσχη μου. Μπορείς να μού τά πής όλα τότε. (Σηκώθηκε από την καρέκλα του). Τ'παρχει ένα πράγμα μόνο. Θα θέλαμε να σου κάνωμε έναν έλεγχο. Θάβελες να κατέβωμε κάτω;

—Όχι, δεν με πειράζει, είπε ο Κραϊγκ. Άλλά ύπάρχει κάτι που θάβελω να μάθω πρώτα...

—Θά κάνω δτι μπορώ, είπε ο Λούις.

—Γιά ποιόν θα εργάζομαι;

—Αυτό είναι το Τμήμα Κ της Μ.Ι.6, είπε ο Λούις. Στην πραγματικότητα, είμαστε ένα είδος δεξιαμενής: Ό,τι έρχεται μέσα, φιλοτράφεται στο σολήνα κι' έμεις μαγειρώνω τα κατακάθια. Τη δουλειά που είναι πάρα πολύ βρώμικη για όλους τούς άλλους. Όλα είναι πολύ άνεπίσημα, φυσικά. Κανείς δεν ξέρει για μās και κανείς δεν θέλει να μάθωμε πως τόν έχεις ήδη κλωστήσει. Διαφορετικά, ίσως διασραστήθη... Πέσε κάτω, Γκρήρσον.

Ο Γκρήρσον ξάπλωσε κάτω.

Ο Κραϊγκ είπε:

—Δεν νομίζω πως μπορώ να τó κάνω.

—Γιατί όχι; ρώτησε ο Λούις.

—Θέρεπε να τούς πληρώσω, είπε ο Κραϊγκ.

—Πληρώνονται για να σφυροκονδύνουν, είπε ο Λούις. Όλοι πληρώνομαστε γι' αυτό. Άρχισε όποτε σου άρέσει.

Ο Γκρήρσον, ξαπλωμένος στο πάτωμα, θαύμασε την ταχύτητα και την χάρη τόν κινήσεων τού Κραϊγκ. Ολόκληρο τó πράγμα έγινε σαν ένα μαλαέττο. Άρπαξε τόν Ήνα, τόν πέταξε και με την ίδια κίνηση έπετέθη στον Άλλον, κάνοντάς τον νύ-αντε. Έκεινος που είχε ρίξει σκωήθηκε κι' όρη-σε πάλι έναντιόν του κι' ο Κραϊγκ τόν ξαναόριξε πάλι, αλλά αυτή τη φορά κράτησε περισσότερο τη λαβή που είχε χρησιμοποιήσει. Κι' ο άνθρωπος βο-γιηξε, κι' έμεινε ακίνητος. Ο Κραϊγκ τόν άφησε, γυρίζοντας προς τόν Λούις, κι' ο Γκρήρσον θυμή-θηκε τις όδηγιές που είχε λάβει κι' έτοιμάστηκε να πηδήσει.

—Τίποτα άλλο; ρώτησε ο Κραϊγκ, κι' ο Γκρήρ-σον όρησε έναντιόν του, άρπάζοντας τó μπράσο του σε λαβή τανάλας. Ο Κραϊγκ έκανε μια τού-μα προς τά εμπρός, κι' ο Γκρήρσον πήγε μαζί του, έξακολουθώντας να κρατά τόν καρπό τού Κραϊγκ. Έπεσε από κάτω κι' ο Κραϊγκ τραβήχτηκε και χτύ-πησε με την άκρη τού χεριού του τó μπράτσο τού Γκρήρσον. Ο πόνος τόν έκανε άμέσως να χαλαρώ-ση τη λαβή του. Ο Κραϊγκ έλευθερώθηκε και τó μπράτσο του ακούμπησε πάνω στον λαμό τού Γκρήρσον κι' άρχισε να τόν πιέζει όλο και περισσό-τερο. Ο Γκρήρσον προσπαθούσε με κόπο να άνα-σίνη. Τά μάτια του φαινόταν οά νύχαν βγή ά' τις κόγχες τους, τά πόδια του τινάονταν.

—Με ποιόν Άλλον πρέπει να παλαίψω; ράνα-ξε ο Κραϊγκ στον Λούις. Με σάς;

—Όχι, όχι, έχω πειστή. Άλλά έπρεπε να τó διαπιστώσωμε μόνοι μας. Πρέπει να τó καταλάβης οντό. Θα μπορούσες να άφής τόν δύστυχο τόν Γκρήρσον να άναπνεύσει λιγάκι.

Ο Κραϊγκ σκωήθηκε τότε και τραβήξε τόν

από την άλλη, κοντά στο μέρος όπου θάπρεπε να βρίσκεται ή καρδιά.

—Είσαι καλός, φίλε, είπε. Πρέπει να είσαι...

Ή μια σφαίρα θα μπορούσε νάταν τυχαία, αλλά κι' οι δυο... Θάπρεπε να σε είχα γνωρίσει πριν από χρόνια. Τά άπολαμβάνεις αυτά τά πράγματα, δεν είν' έτσι; Μπαίνεις στο ύπόγειο και κάποιος σε πυροβολεί και συ τί κάνεις; Φωνάζεις, για νάρθη ή καλύτερη άστυνομία τού κόσμου; Όχι, βέβαια... Άνταποδίδεις άμέσως τόν πυροβολισμό! Και στοιχηματίζω πως πίεσες την σκανάλη πριν άκό-μα ξέρεις τί κάνεις...

Χάιδεψε τόν ώμο τού Κραϊγκ με άδιάντροπη περηφάνεια, όπως κάποιος θα μπορούσε να χαιδέψη ένα έπιπλο έποχής που βρήκε σ' ένα παλαιοπωλείο.

—Είσαι πολύ γρήγορος, φίλε μου, κι' όλα γίνονται αυτόματα.

—Έχετε δίκιο, είπε ο Κραϊγκ. Δεν σταμάτησα να σκεφτώ. Άν σκεπτόμουν, ίσως να σκοτωνό-μουν. Πώς ήξερα ότι ήσαστε αυτό που είπατε πως είστε;

Κοίταξε τó χέρι τού Λούις, που ήταν άκόμα πάνω στον ώμο του — ένα χέρι που είχε τó μέγε-θος και τó χρώμα ενός χοιρομεριού.

—Ήξερα πως θα με συμπαθούσε, είπε ο Λούις. Όλοι με συμπαθούν. Έδώ μέσα...

Πήγαν κατόπιν σ' ένα γυμναστήριο, όπου δυο άντρες με φόρμες, κοντόχοντροι και μυώδεις, στέ-κονταν περιμένοντας. Είχαν την άλάνθαστη εκείνη σφραγίδα τών Άσπλων Εκπαιδευτών Πάλης, την όψη τών ανθρώπων που δεν φοβούνται τίποτα, επειδή έχουν μελετήσει ολόκληρο τó βιβλίο, και τó βιβλίο τούς είχε μάθει όλα τά κόλπα.

—Θάβελω να μās δείξης τί έκανες σ' εκείνον τόν τύπο...

—Τόν Λίσμαν, κύριε, είπε ο Γκρήρσον.

—Και τούς φίλους του. Αυτοί οι δυο θαυμάσιοι άνθρωποι μπορούσαν νάαν οι φίλοι του. Καθώς είναι πολύ καλύτεροι από τά πρωτότυπα, νομίζω πως θα μπορούσες να άρχισης έλεύθερα. Ο Γκρήρ-σον μπορεί να είναι ο Λίσμαν. (Έοριξε ένα λοξό βλέμμα στον Γκρήρσον). Άν δεν σε πειράζει, θα κάνωμε πως τόν έχεις ήδη κλωστήσει. Διαφορετι-κά, ίσως διασραστήθη... Πέσε κάτω, Γκρήρσον.

Ο Γκρήρσον ξάπλωσε κάτω.

Ο Κραϊγκ είπε:

—Δεν νομίζω πως μπορώ να τó κάνω.

—Γιατί όχι; ρώτησε ο Λούις.

—Θέρεπε να τούς πληρώσω, είπε ο Κραϊγκ.

—Πληρώνονται για να σφυροκονδύνουν, είπε ο Λούις. Όλοι πληρώνομαστε γι' αυτό. Άρχισε όποτε σου άρέσει.

Ο Γκρήρσον, ξαπλωμένος στο πάτωμα, θαύμα-σε την ταχύτητα και την χάρη τόν κινήσεων τού Κραϊγκ. Ολόκληρο τó πράγμα έγινε σαν ένα μα-λαέττο. Άρπαξε τόν Ήνα, τόν πέταξε και με την ίδια κίνηση έπετέθη στον Άλλον, κάνοντάς τον νύ-αντε. Έκεινος που είχε ρίξει σκωήθηκε κι' όρη-σε πάλι έναντιόν του κι' ο Κραϊγκ τόν ξαναόριξε πάλι, αλλά αυτή τη φορά κράτησε περισσότερο τη λαβή που είχε χρησιμοποιήσει. Κι' ο άνθρωπος βο-γιηξε, κι' έμεινε ακίνητος. Ο Κραϊγκ τόν άφησε, γυρίζοντας προς τόν Λούις, κι' ο Γκρήρσον θυμή-θηκε τις όδηγιές που είχε λάβει κι' έτοιμάστηκε να πηδήσει.

—Τίποτα άλλο; ρώτησε ο Κραϊγκ, κι' ο Γκρήρ-σον όρησε έναντιόν του, άρπάζοντας τó μπράσο του σε λαβή τανάλας. Ο Κραϊγκ έκανε μια τού-μα προς τά εμπρός, κι' ο Γκρήρσον πήγε μαζί του, έξακολουθώντας να κρατά τόν καρπό τού Κραϊγκ. Έπεσε από κάτω κι' ο Κραϊγκ τραβήχτηκε και χτύ-πησε με την άκρη τού χεριού του τó μπράτσο τού Γκρήρσον. Ο πόνος τόν έκανε άμέσως να χαλαρώ-ση τη λαβή του. Ο Κραϊγκ έλευθερώθηκε και τó μπράτσο του ακούμπησε πάνω στον λαμό τού Γκρήρσον κι' άρχισε να τόν πιέζει όλο και περισσό-τερο. Ο Γκρήρσον προσπαθούσε με κόπο να άνα-σίνη. Τά μάτια του φαινόταν οά νύχαν βγή ά' τις κόγχες τους, τά πόδια του τινάονταν.

—Με ποιόν Άλλον πρέπει να παλαίψω; ράνα-ξε ο Κραϊγκ στον Λούις. Με σάς;

—Όχι, όχι, έχω πειστή. Άλλά έπρεπε να τó διαπιστώσωμε μόνοι μας. Πρέπει να τó καταλάβης οντό. Θα μπορούσες να άφής τόν δύστυχο τόν Γκρήρσον να άναπνεύσει λιγάκι.

Ο Κραϊγκ σκωήθηκε τότε και τραβήξε τόν

Γκρήρσον άπάνω. Για λίγα λεπτά, άναγκάστηκε να τόν συγκρατήσει, αλλά τελικά ο Γκρήρσον μπόρεσε να άνασίνη. Κάθε άνάσα έβγαινε με κόπο, μέσα από ένα λαμό που τόν έσφιγγε κάποιο χαλύδιδνο περιλάιμο.

Ο Λούις είπε:

—Χάνεις τη φόρμα σου, Γκρήρσον. (Κι' έπει-τα, προς τούς δυο Άλλους): Και σεις επίσης!

Ο Ένας ήταν άκόμη άναίσθητος. Ο Άλλος, με δολοφονικό βλέμμα στα μάτια του, είπε:

—Μάλιστα κύριε.

Ο Λούις χτύπησε τόν Κραϊγκ στην πλάτη.

Πή αμε, είπε. Νομίζω πως δικαιούσαι ένα ποτό.

Πιό πέρα, στα ύψηγεια, ήταν ένα μικρό, πολυ-τελές μπάρ. Ο Λούις πήγε πίσω του κι' άνακίτω-σε διάφορα ποτά.

Ο Κραϊγκ κοίταξε τó ποτήρι του φιλότιπτα.

—Τι έχει εδώ μέσα; ρώτησε.

—Μην άνησυχείς, είπε ο Λούις. Είμαι έντελώς ίκανοποιημένος κι' είμαι βέβαιος πως κι' ο Γκρήρ-σον είναι τó ίδιο. Δεν είν' έτσι, Γκρήρσον;

—Ναι, μουμυούρισε ο Γκρήρσον κι' άφησε τó πυγομένο ποτό να χαιδέψη τόν λαμό του.

—Άνησυχώ, βλέπεις, είπε ο Λούις. Πρέπει να άνησυχώ! Αυτός είναι ο λόγος που δοκιμάζω τά πράγματα πρώτα. Δεν είχα δοκιμάσει ποτέ έναν σαν και σένα. Δεν σκέφτηκα ποτέ πως θα είχα την είκαρία...

—Δεν νομίζω πως ύπάρχουν Άλλοι σαν κι' έμέ-να, είπε ο Κραϊγκ. Άν ύπάρχουν, λυπάμαι γι' αυ-τούς. Άκούστε. Έβγαλα πάρα πολλά λεπτά από την ύπαθεση τών όπλων. Έκατό χιλιάδες λίρες. (Ο Λούις σφύριξε). Άλλά όταν κερδίσεις αυτό τού είδους τά χρήματα, δεν ζής κατόπιν εύτιγισμένα την ύπόλοιπη ζωή σου... Τουλάχιστον εγώ δεν ζή-σα. (Ο Κραϊγκ ήπε λίγο άκόμα από τó ποτό του, διάσπασε, κι' έπειτα έξακολούθησε): Ήξερα πως ή-μουν στον κατάλόγό τους εδώ και χρόνια. Ήξερα πως ήμουν καταδικασμένος να πεθάνω. Αυτός είναι ο λόγος που έξακολούθησα να γυμνάζομαι στο τζούντο. Δεν έχετε ιδέα πόσο δύσκολο ήταν. Έ-πρεπε να διανύω είκοσι μίλια για να έξακουμαι.

Εικονογράφηση ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Η ΚΟΥΚΛΑ ΗΤΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΘΗΝΕΣ ΠΟΥ ΒΑΖΟΥΝ ΜΕΡΙΚΑ ΡΑΦΤΑΔΙΚΑ ΣΤΙΣ ΒΙΤΡΙΝΕΣ ΤΟΥΣ

79

le parfum de la femme aimée

'Από τὸ Κρεμμύδι στὸ 'Αγκάθι

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΤΩΝ "ΕΙΚΟΝΩΝ",
κ. ΑΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Η άμηχανία στην ιδιωτική ζωή και στα κοινά προβλήματα, ή γενική άβεσθαιότητα, ή αλλαγή των σχημάτων σε όλα τα επίπεδα! Τα άτομα αισθάνονται παγιδευμένα μέσα σε ένα άφυσικο δάσος μηχανισμών, που άλλοι δεν λειτουργούν και άλλους δεν τους ξέρουν.

Η μοναξιά του ατόμου, συνέπεια της απώλειας του προσανατολισμού μέσα σε σταθερά, δοκιμασμένα, παραδοσιακά πλαίσια, ή μοναξιά του ατόμου που έχασε τα καθησυχαστικά του γνωστά στίγματα και την καθιερωμένη του γραμμή πλευσεως και όλα τα βολικά μυστικά του εύλογημένου προσανατολισμού του μέσα σε μία κοινωνία και μέσα σε έναν κόσμο που άλλαζε ανεπαίσθητα, αυτή η μοναξιά δεν είναι αισθητή τώρα πια μόνο στην έμπειρία που κομίζουν οι πιο βαθιές βυθομετρήσεις, ποιητικές, δραματουργικές, και η καταγραφή της δεν είναι πια το προνόμιο των πιο ευαίσθητων και των πιο δεινών είναι πια το κοινό θέμα του θεάτρου, όπως άλλοτε ήταν το κρυφτούλι της ερωτικής απιστίας, το τετράγωνο, το τρίγωνο κλπ.... Σήμερα είναι η μοναξιά και το ανατριχιαστικό γυμνό, αποσυντιθέμενο πτώμα του διαλόγου.

'Εκλαϊκευμένη μορφή

Τὸ «Κρεμμύδι» τοῦ Ἀλντο Νικολαΐ, πού παίζει ὁ θίασος τῆς Χριστίνας Σύλβα, ὅπως καὶ τὸ «Ἐκκρεμές» πού γνωρίσαμε ἐπίσης ἐφέτος καὶ πού παίζεται ἀπὸ τὸν Δημήτρη Μυράτ καὶ τὴν Βούλα Ζουμπουλάκη στὸ θέατρο «Ἀθηνῶν», εἶναι μιὰ πρὸς πρὸς ἐνὶ τῷ εὐρύτερῳ κοινῷ, μιὰ ἐκλαϊκευμένη μορφή τοῦ θεάτρου τοῦ ἀδιεξόδου. Ἡ εἶναι ἴσως μιὰ μορφή θεάτρου τοῦ ἀδιεξόδου πρὸς πρὸς ἐνὶ τῷ εὐρύτερῳ κοινῷ, μιὰ ἐκλαϊκευμένη μορφή τοῦ θεάτρου τοῦ ἀδιεξόδου. Ἡ εἶναι ἴσως μιὰ μορφή θεάτρου τοῦ ἀδιεξόδου πρὸς πρὸς ἐνὶ τῷ εὐρύτερῳ κοινῷ, μιὰ ἐκλαϊκευμένη μορφή τοῦ θεάτρου τοῦ ἀδιεξόδου.

Ἡ Χριστίνα Σύλβα καὶ ὁ Δ. Λάνης σὲ μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ «Κρεμμύδι», τὸ δεύτερο ἔργο τοῦ Ἀλντο Νικολαΐ πού παρουσιάζεται φέτος σὲ ἀθηναϊκὴ σκηνή.

Ἡ Ἄννα Φόνσου καὶ ὁ Δεὺτ. Βουρνᾶς στὸ «Ἀγκάθι» τῶν Μπαργιέ καὶ Γκερντι, πού παρουσιάζεται ἀπὸ τὸν θίασο τῆς κυρίας Κατερίνας, στὸ θέατρο «Μπουονέλλι».

πη κι ἀν τὸ φανὴ τὴν πρώτη στιγμή. Ὁ Πιραντέλλο, οἱ θεατρικὲς διασκευὲς ἀπὸ τὸν Κάφκα — παρ' ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῆς διασκευῆς — ὁ Ἰονέσκο καὶ ὁ πολὺ πρὸς αὐστηρὸς στὴν πορεία του σ' ἐκεῖνο τὸ χεῖλος τῆς ἀπελπισίας Σάμιουελ Μπέκετ, πέρασαν πολὺ γρήγορα τὴ ράμπα καὶ θέρμαναν τὴ καρδιά — ἰδίως ὁ Μπέκετ — μὲ ἀνθη ἀγάπης πού τὸ κοινὸ τὰ διακρίνει μὲ συγκίνηση νὰ φυτρῶνουν μέσα σ' αὐτὰ τὰ χαλάσματα πού τοῦ δείχνουν, μέσα στὴν παγωνιά καὶ τὴν ἐρημιά.

Ἐναν δυσκολώτατο, κρισιμώτατον ἀγῶνα προσαρμογῆς κάνει σήμερα ὁ ἄνθρωπος, ὅπως καὶ σὲ ἄλλες κρίσιμες ὥρες τῆς ἱστορίας του, ὅπως καὶ στὰ χρόνια τοῦ Γαλιλαίου καὶ τοῦ Σαίξπηρ, ὅπως καὶ στὰ χρόνια τῶν τραγικῶν στὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπιστήμη του, ἡ οἰκονομία του, ἡ πολιτικὴ του θεωρία, ἐν μέρει καὶ ἡ πράξη, πάνε ἐμπρός καὶ ἡ ἐπιστήμη πλεῖ τόσο ἀλματώδως ἐμπρός, ὥστε νὰ προσφέρῃ τὴν ἀνσκόφιση καὶ τὸν φόβο σὲ δόσεις, πού ποτὲ δὲν τις εἶχε προσεγγίσει στὸ παρελθόν. Εἶναι φυσικὸ νὰ σκιαζόμεστε ἀπάνω σ' αὐτὴν τὴν καταπακτὴ πού δὲν τὴν κρατᾷ τίποτ' ἄλλο πᾶν ἀπὸ τὸ κενὸ ἐκτός ἀπὸ τὸ ἐνστικτὸ μας, πού οἱ ἴδιοι ἀκέραιοι δὲν τὸ γνωρίζομε, πού μᾶς εἶναι ἀγνωστο πόσο εἶναι ἐνστικτὸ ζωῆς καὶ πόσο εἶναι ἐνστικτὸ θανάτου.

Ἐχθρικά καὶ ξένα

Αὐτὴ τὴν πραγματικότητα, πού ὁ Μπέκετ τὴν ἀποκαλύπτει μὲ τὸ μάτι τοῦ αἰετοῦ καὶ πού ὁ Ἰονέσκο τὴν γνωρίζει ὅπως ἕνας αἰλουρος τὸ δέντρο του, ὁ Νικολαΐ τὴν βλέπει μὲ τὸ μάτι ἐνὸς πολὺ βασανισμένου ἀπὸ τὴν τσιγγουνιά, τὴν σκληρότητα, τὴν ἀπρακτικότητα καὶ τὴν ἀδιαφορία τῶν ἀνθρώπων κατοικιδίου. Ἀνθρώποι καὶ πράγματα, ἡ δική του γενεὰ καὶ ἡ νεώτερη, τὰ πολὺ γνωστά καὶ τὰ καινούργια, οἱ πα-

... ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗΣ ΣΤΑ ΤΣΙΜΠΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΑΤΙΡΑΣ

Η ΒΙΒΕΤΑ Τσιούνη, ο Γ. Τσιτσόπουλος και ο Ντ. Ήλιόπουλος στο «Ξύπνα, Βασίλη», την νέα κωμωδία του Δημήτρη Ψαθά, που παίζεται στην σκηνή του θεάτρου «Γκλόρια».

Η Κα ΚΑΤΕΡΙΝΑ, όπως εμφανίζεται στο «Αγκάθι». Το έργο των Γάλλων συγγραφέων —τυπικό παριζιάνικο μπουλντόρ— φαίνεται ότι θα σημειώσει μια έαυτη σταδιοδρομία

λαιοί θεσμοί και οι νεώτεροι, τα πατροπαράδοτα και θεία, τα μυστήρια —όπως ο γάμος— και η νεώτερη επιστήμη: όλα είναι για τον Ρενάτο έξ' ισού έχθρικά και ξένα. Στο σπίτι του, στο γραφείο της διευθύνσεως του θεάτρου του, στο δεύτερο σπίτι που αγόρασε με τον πικρόν ιδρώτα του και όπου έχει σπιτώσει την έρωμένη του, παντού ο Ρενάτο είναι σαν ένα κουρεμένο, γέρικο ζωντανό, που κανείς δεν το κοιτάζει παρά με αδιαφορία και σχεδόν με έχθρητητα: του πήραν ό,τι είχε στο ταμείο του, στην τράπεζα και στην ψυχή του και τον άφησαν να φλυαρή με ένα μικρό πιστόλι και μαζί μας, για τη λύτρωσή του... Και για τη δική μας; Δεν το βλέπω. "Ίσως στην Ιταλία να είναι μαζί του ένα μεγάλο μέρος του κοινού: ίσως εκεί η πραγματικότητα να έχει πάρει ένα πρόσωπο που να συναγωνίζεται πολύ πεζά, ωμά, απελπιστικό σε άσχημια, το άλλο, το εσωτερικό όραμα της μοναξιάς που, δόξα στις θείες δυνάμεις που μας κάνουν να θέλωμε, να μπορούμε και να ελπίζουμε, ο,τιδήποτε, μικρό ή μεγάλο, ποτέ δεν γίνεται ένα σώμα με την καθημερινή πραγματικότητα των περισσοτέρων μας, αυτήν που ζή και που αποτελεί το κοινό, σε όλες, νομίζω, τις χώρες. Άλλα το έργο του Νικολάι είναι μια μαρτυρία ότι στη χώρα του το δῆμα, το ἄλλα που χωρίζει τα παλιά από τα καινούργια, την παλιά μορφή και ισορροπία από την καινούργια πορεία του κόσμου, δεν θέτει κυρίως προβλήματα που συνδέονται με μια ψυχική αγωγή, απότοκο της επιστημονικής επαναστάσεως και της επαναστάσεως γενικά όλων των όρων της ζωής, αλλά προβλήματα που συνδέονται με μια πολύ μεγάλη δυσκαμψία. Ο άνθρωπος στο πρόσωπο του ήρωα του Νικολάι, του Ρενάτο, είναι ένα έρεπιο, που δεν περαιοιχίζεται από μια έρημο, όπως στο σκηνικό —και ψυχικό— τοπίο του Μπέκετ. Ο άνθρωπος αυτός, ο Ρενάτο, είναι μαγκωμένος ανάμεσα στα άτρωτα όχυρα των άσφαλειων παλαιών θεσμών και των νέων αδάμαστων στρατιών της επιστήμης. Τόσο απόρρητος είναι σαν άνθρωπος και θεός θεσμός ο μαρτυρικός έκκλησιαστικός γάμος που τον φυλακίζει, όσο και το φρούριο της νέας επιστήμης, που ο γιός του, όπως όλοι οι γιοί στο έργο του Νικολάι, είναι ταγμένος να υπηρετή.

Πικρή θυσία

Η αλλαγή έχει πάντα τα θύματα της και όσο πιο μεγάλη ή

αλλαγή, τόσο πιο πικρή και εκτεταμένη ή θυσία. Άλλα εκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι η εικόνα που βλέπουμε δεν μάς δείχνει ούτε την αγωνία του στίβου, ούτε την αγωνία των θεατών που παρακολουθούν από κοντά τον στίβο, αλλά την αγωνία των εκτός μάχης, που παρακολουθούν και που υφίστανται τον αντίκτυπο των μαχών από μακριά — σε μια μακρινή έπαρχια.

Η παράσταση, ρυθμισμένη από τον Μιχάλη Μπούχλη, δείχνει το έργο, πιστεύω, με το σωστό και το καλύτερο δυνατό φώς. Υπεύθυνοι για την εύστοχη έρμηνεία: Ο Δάνης, ή Δέσπω Διαμαντίδου, ή Χριστίνα Σύλβα, ο Άνδρέας Ντούζος, ή Μαρία Φωκά, ο Πέτρος Λεωκράτης, ή Καίτη Τριανταφύλλου, ο Τόννης Γιακωβάκης. Το πολυσύνθετο σκηνικό που βολεύει όλους τους χώρους, όπου διαδραματίζεται η ζωή του Ρενάτο, είναι του Γιώργου Άνεμογιάννη.

Νέα έργα

Άλλα νέα έργα, που άρχισαν την σταδιοδρομία τους τις τελευταίες ημέρες:

- Το «Αγκάθι», των Μπαριγιέ και Γκρεντί, — παριζιάνικο μπουλντόρ— στο θέατρο Μπουρνέλλη, από τον θίασο της κυρίας Κατερίνας, σε μετάφραση Μάριου Πλωρίτη, με σκηνοθεσία Δημήτρη Νικολαΐδη και σκηνικά Γιώργου Άνεμογιάννη. Εκτός της Κατερίνας παίζουν: Ο Δημήτρης Νικολαΐδης, ή Άννα Φόνσου, ο Λευτέρης Βουρνάς, ο Κώστας Μπάκας, ο Γιώργος Βρασιβάνοπουλος, ο Κώστας Ντίνης, ή Έλενη Σταυροπούλου.

- Η κωμωδία του Δημήτρη Ψαθά «Ξύπνα, Βασίλη». Παίζει ο Ντίνος Ήλιόπουλος, που έχει καταπληκτικές στιγμές, ένα συμπληρωτικό ανθρώπινο, που πληρώνει τα σπασμένα της πολιτικής φουρτούνας αυτού του καιρού. Είναι από τους καλύτερους ρόλους του.

Παίζουν επίσης: Η Βιβέτα Τσιούνη, ο Γιώργος Τσιτσόπουλος, ή Έφη Ροδίτη, ο Περικλής Χριστοφορίδης, ή Κατερίνα Γιουλάκη και ένας πολύ καλός θίασος.

ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σπονδή
στην
ΕΥΤΥΧΙΑ

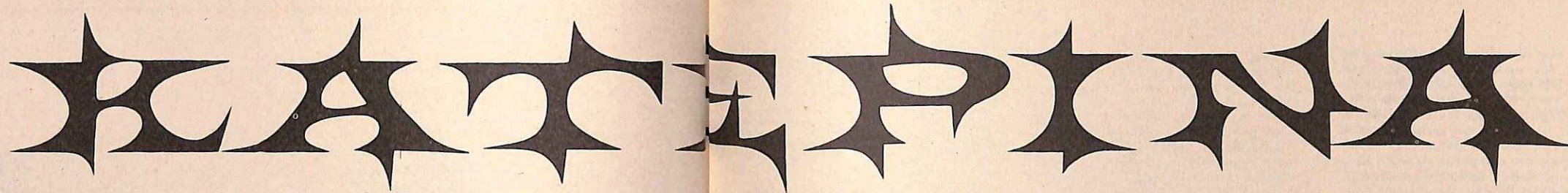
ΚΑΙΡ' ΡΟΔΟΣ

ΕΝΑ ΕΞΟΧΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ ΣΕ ΤΙΜΗ ΠΡΟΣΕΙΤΗ

ΠΑΡΟΦΟΡΙΑ 1141 403-125 403076

Βρισκόμαστε στο Παρίσι της 27ης 'Απριλίου 1413. 'Ο βασιλιάς της Γαλλίας Κάρολος δ' ός, τρελλός, δέν μπορεί νά κυβερνήση τή χώρα, όπου δύο παρατάξεις, 'Αρμανιάκ καί Βουργουνδίοι, πολεμοῦν μεταξύ τους σέ έναν άγώνα δίχως έλεος. Τήν αντιβασίλεια άσκει ό Δελφίνος μέ τούς 'Αρμανιάκ συμβούλους του. 'Ο όχλος του Παρισιού, πού έχει ταχθί με τό μέρος τών Βουργουνδίων, επιτίθεται, με έπικεφαλής τόν δημωγώγό χασάπη Καμπός, έναντιόν τών άνακτόρων του Δελφίνου. 'Ανάμεσα στό πλήθος πού συνωστίζεται έξω από τό άνάκτορο, βρίσκονται καί δύο νεαρά παιδιά του Παρισιού, ή Κατερίνα Λεγκουά, κόρη του χρυσόχου Λεγκουά, καί ό φίλος της Λαντρώ Πιγκάς, τραβηγμένο από τήν περιέργεια. 'Ακολουθώντας τό πλήθος πού κατόρθωσε νά εισδύση στά άνάκτορα, τά δύο παιδιά φθά- νουν μέχρι μία μεγάλη αίθουσα, όπου ό Δελ- φίνος καί οι σύμβουλοί του είναι αϊχμάλωτοι τών στασιαστών. 'Ανάμεσά τους βρίσκεται καί ό νεαρός Ιππότης Μιχαήλ ντε Μονσαλδύ, πού με θάρρος προκαλεί τόν παρόντα δούκα της Βουργουνδίας, 'Ιωάννη τόν 'Αφοβο. 'Ο δού- κας τόν παραδίδει στά χέρια του όχλου γιά νά κρεμαστή. 'Η Κατερίνα, όμως, με τήν βοή-θεια του Λαντρώ κατορθώνει νά τόν φυγαδεύση καί νά τόν κρύψει στό σπίτι της. 'Επειτα ό- μως από προδοσία ό όχλος τών όπαδών τών Βουργουνδίων εισβάλλει στό σπίτι, λυντά-ρει τόν Μιχαήλ καί κρεμάει τόν πατέρα της Κατερίνας. 'Η νέα με τήν μητέρα της βρί-σκουν καταφύγιο στήν Αύλη τών Θαυμάτων, στό σπίτι του Βαρνάβα του 'Αχηβαδά, ενός ζητιάνου ψευτοπροσκυνητή, ένδ ή αδελφή της Κατερίνας, Λουίζα, εξαφανίζεται μυστηριωδώς. 'Ο 'Αχηβαδάς, όμως, καταφέρνει ν' ανακάλυψη ότι είναι αϊχμάλωτος στό σπίτι του Καμπός.

άρμεμιά άγάπη

8

Κιαιτίνα του 'Α- γίου Γεωργίου του 'Ωξερουνί χτυπού- σε τρεις ώταν ή Ζοζέτ καί ό Λαν- τρώ πέρασαν έμ- πρως από τήν εκ- κλησία. Κατέβηκαν πρως τήν όχθη του ποταμού μέσα στην ζέστη της ήμέρας, χωρίς νά συναντήσουν πούλ κόσμο. 'Όλοι οι κά- τοικοι της πόλεως είχαν συγκεντρω- θή στό πέρασμα του καταδικασμένου. 'Εκεί θά ήταν άκόμη παντού, σαλιμ- πάγκοι καί ταχυδακτυλουργοί, άνδρω-ποι πού παρουσίαζαν σοφά ζώα καί παραινυθάδες, γιάτί τίποτε δέν τρα- βούσε περισσότερο τό πλήθος από μία άριστή έκτέλεση καί ήταν ένα πανη- γύρι όπου έπαίγαν μέρος δια τά στοι- γία μίας πραγματικής γιορτής. 'Ο θάνατος λογάριζε τόσο λίγο!

Τήν ίδια ώρα ή Κατερίνα καί ό Βαρνάβας, πού τούς ακολουθούσε τρία ήμματα πύ πίσω ή Σάρα, έ- παίγαν με τήν σειρά τους τόν δρόμο της όχθης λίγο όμως πύ ψηλά. 'Η λυπητεή στιγμή γιά τό ψεύτικο ή- γόρι ήταν όταν ύποχρεώθηκαν νά πε- ράσουν τό Πόντ - ό - Σάντ. Τό οι- κογενειακό σπίτι ήταν πάντα εκεί, οι έξοχισμένοι τοίχοι όμως έχαναν τόν σοβά τους, τά παράθυρα ήταν δο- θανόγια χωρίς παντζούρια, μέσα τό σπίτι ήταν άδειο καί ή όμορφη ταμ- πέλλα είχε ξεριζωθή. Δέν ήταν παρά ένας άδειος σκελετός, άπ' όπου είχε πετάξει ή ψυχή. Με σφιγμένο τόν λαιμό, ή Κατερίνα έβλινε τά μάτια με όλη της τήν δύναμη καί εύχθηκε νά θωρή τήν πολύ μακριά. 'Ο Βαρνάβας βάσε τό ήμμα σφίγγοντας πύ δυνα- τή τό χέρι της κοπέλλας στό δικό του.

—Κουράγιο! της σφύριξε, θά δής πώς υπάρχουν στιγμές πού χρειάζε- ται καί πύ σιλήσει άκόμη! Θά έλθς σέ λίγο όλο σπίτι...

—'Όχι όμως καί άλλον πατέρα... χιθόρισε εκείνη, έτοιμη νά κλάψη.

—'Εγώ ήμουν έντά χρονών, όταν οι χωροφύλακες έπασαν τόν δικό μου. Καί όταν σκέπτομαι τόν θάνατό του, λέω πολλές φορές μέσα μου πώς

θά έδινά πολλά γιά νά τόν κρεμάσουν μοναχά.

—Τί τού έκαναν;

—'Ό,τι κάνουν στους κιδηλοποι- ούς: τόν έθρασαν ζωντανό στό Μο- ριμόν του Ντιζόν...

Ε να ξεφωνητό φρίκης ξέφυγε της Κατερίνας, τά δάκρυά της όμως στα- μάτησαν καί συνέχισε τό δρόμο της θουθή. Θαρραλέα έδιωξε τις σκληρές άναμνήσεις πού ανάκατεναν τήν καρ- διά της σέ μία στιγμή πού έπρεπε νά φερθή γενναία. 'Όταν έφθασαν στην όγορά της Παναγίας τών Παρισί- ων, μπόρεσε νά δη πώς ό Μασφέρ καί οι άνδραποί του σέ διάφορες με- ταμφοίσεις, σάν στρατιώτες, άστοί ή άκόμη καί σάν κλόγερτοι περιφέρον- ταν όλόγυρα, πιστοί στην συνάντηση. Μόνον ό Μασφέρ είχε κρατήσει τήν μεταμφοίση του σάν ζητιάνος. 'Ο Βαρνάβας έδειξε τότε πού διακρι- τικά τό σπίτι της κυρά Καμπός, πού έξακολουθούσε πάντα νά είναι κατά- κλειστο.

—Σειρά σου Σάρα!..

Μόλις της έκανε νόημα με τό κε- φάλι, ή τοιγύνη, σεινόμενη-κοινά- μενη καί σιγοτραγουδώντας, προώ- ρισε χωρίς νά διατίεται μέχρι τόν δρόμο. Κρατούσε ένα ντέφι κι άρχι- σε νά τό κτυπά γιά νά συνοδεύση τό τραγούδι της.

Τραγουδούσε ή μάλλον σιγοτρα- γουδούσε έναν άργό σκοπό, χτυ- πώντας πότε - πότε τό ντέφι της με τήν σφιγμένη γροθιά της. Σίγα - σι- γά, όμως, τό τραγούδι της έγινε πύ δυνατό, πύ ξεκάθαρο, άν καί οι βά- βαρες λέξεις του ήταν άκατάληπτες. 'Η μελωδία ήταν αλλόκοτη, καί τήν χωρίζαν σωτές καί ψηλές νότες, ό- μοιες με κραυγές καί ή κάπως άγία- φωνή της Σάρας τού έδινε μία μυσ- τηριακή δαύτητα, μία δύναμη γρη- τείας. 'Η Κατερίνα άκουγε με δοθα- νοικτα τά αυτιά, μαγεμένη. 'Ενα ή δύο πρόσωπα φάνηκαν στά παράθυ- ρα, ένδο οι σπάνιοι διαβάτες σταμα- τούσαν. 'Όλοι - όλοι δέν ήταν πύνω από δέκα άτομα. 'Ο Μασφέρ πληό- σε τόν Βαρνάβα τάχα γιά νά ζητή- ση έλεημοσύνη.

—'Αν ή γριά δέν άνοίξει τήν πό- ρτα της θά τήν σπάσουμε, έ;

—'Ο Βαρνάβας έψαξε στό πουργί- του, έβγαλε ένα σόλδι, πού τό έβαλε στό δρώμικο χέρι.

—Καί βέβαια. Θά προτιμούσα β- μως νά τ' άποφύγουμε. 'Αμα σπας πόρτες κάνεις θόρυβο άκόμη καί όταν δέν ύπάρχει κανείς.

Κανένα πρόσωπο δέν είχε φανή- πύσω από τά τζάμια της κυρά Καμ- πός. Τό σπίτι θά φαινόταν νεκρό άν δέν άκούγονταν θόρυβοι από τό έσω- τερικό. Σαφηνικά ή Κατερίνα χλωμα- σε καί άρπάχτηκε από τόν Βαρνάβα. —Θεέ μου!... Νά ή Μαριώ!... έλε- πει δείχνοντας διακριτικά μία χοντρή γυ- ναίκα πού είχε εμφανισθή στην άκρη του δρόμου.

—'Ο 'Αχηβαδάς άνασώκωσε τά φρύ- δια:

—Ποιά; 'Η παλιά σας ύπηρέτρια; Αυτή πού...

—Ναί, αυτή πού τραβήξε τόν όγχο σπίτι μας, πού προκάλεσε τόν θάνατο του Μιχαήλ καί του μπαμπά. 'Ω, δέν θέλω νά τήν βλέπω!

Γ εμάτη άηδία ή κοπέλλα θέλησε νά τό βάλλε στό πόδια. 'Ο Βαρνάβας τήν συγκράτησε με σιβαρό χέρι. —'Ε, πού πιά!... 'Ενας καλός στρα- τιώτης δέν λιποτακτεί μπρος στόν εχθρό, φοβιτάται! Καταλαβαίνω κα- λιά πώς δέν έχεις όρεξη νά ξαναδής τήν γυναίκα αυτή... πού άλλωστε δέν είναι διόλου όρεκτική. Πρέπει όστό- σο νά μείνεις έδώ.

—Κι άν με άναγνωρίσει; —Μ' αυτό τό ντίσιμο; Αυτό θά μου φαινόταν περίεργο. Κ' έπειτα έ- χει τήν έντύπωση πώς δέν είναι διό- λου σέ κατάσταση νά άναγνωρίση έτιδήποτε.

Πραγματικά ή χοντρογυναίκα πα- ραπατούσε από τό ένα σπίτι στό άλ- λο, χωρίς νά μπορεί νά κρατήσει μία ώρισμένη κατεύθυνση. 'Η Κατερίνα άναρωτήθηκε τί θά έλεγε ή μητέρα της μπρος στό θέαμα πού παρουσίαζε ή μογυάλαχτή της. 'Η Μαριώ έδώ καί δύο μήνες είχε αλλάξει πούλ. 'Η- ταν πύ χοντρή παρή ποτέ καί δρώ- μική πέρα από κάθε περιγραφή. 'Η ποδιά της άλλοτε κάτασπρη καί κολ- λαρισμένη, παρουσίαζε ένα δειγματο- λόγιο κάθε λογής φαγητού καί πο- τοι. Σκέπαζε άσχημα τό πρόσωπό της πού είχε άνοίξει στις ραφές καί ξε- φτιζε στά στριφώματα. Με μισάνοι-

γο τό στόμα, τήν ματιά άτονη, προ- χωρούσε με τά χέρια κρεμασμένα, χωρίς νά καταλαβαίνη τίποτε. Δέν σταμάτησε γιά ν' άκούση τήν Σάρα, πού δέν φάνηκε ούτε πώς τήν είδε, πέρασε τόν δρόμο της.

Τό τραγούδι καί ό χορός της Σά- ρας είχαν φτάσει σέ μία άγρια έντα- ση. Γέμιζαν τόν στενό χώρο ανάμεσα στά σπίτια, πού κάθε τους στέγη έγε- νε άνησυχητικά πρως τό άπέναντι σπύ- τι. 'Η πόρτα της κυρά Καμπός μισά- νωξε καί τό κοκκινωπό πρόσωπο της πατατούσε φάνηκε περίεργο.

—Σάρα! σφύριξε ό Βαρνάβας, τράβα!...

Διακόπτοντας άπότομα τραγούδι καί χορό, ή γύφτισσα πήδησε στό κατώ- φλι, έβαλε τό πόδι της στό άνοιγμα καί φώναξε:

—Ξέρω νά διαβάσω τό μέλλον στίς γραμμές του χεριού, στό καθαρό νερό καί στίς στάχτες. Γιά δύο μονάχα κόλδια!... Δώστε μου τό χέρι όμορφή μου κυρία!

Σαφηνισμένη ή κυρά Καμπός θέλη- σε νά ξανακλείση τήν πόρτα της, δέν τά κατάφερε καί άρχισε νά βρίζε σάν καραγωγιάς. 'Όσο όμως περισσότερο φώναζε, τόσο περισσότερο έπέμενε ή Σάρα, τής ύποσώταν ένα μέλλον ή- ρασμένο στό χρυσό καί στά τριαντά- φύλλα, εύγενικές προφητείες, πού σ' αυτές ή πατατού άπαντούσε με έλά- χιστα κολακευτικές παρατηρήσεις γιά τούς γονείς της Σάρας καί γιά τήν ίδια τήν Σάρα. Αυτό όμως τό σύντο- μο ρητορικό κονταροχτύπημα είχε έ- πιτρέψει στους άνδρες του Μασφέρ νά συγκεντρωθούν.

—Πάμε! έλε ο βασιλιάς τών τρου- άνδων... 'Εμπρός!

Ο Βαρνάβας φυλάχτηκε με τήν Κατερίνα κάτω από τό στέγαστρο έ- νός φομα πού θά πρέπει νά θισκό- ταν στην έκτέλεση γιάτί τά παντζού- ρια του ήταν κλειστά. Οι δύο διωδε- κάδες παλληκάρδες του Μασφέρ, είχαν όρμησει πρως τήν πόρτα. Πριν πάση άνάσα ή κυρά Καμπός είχε πα- ρασυρθή από τό κύμα της επιθέσεως μέχρι τό βάθος του μαγαζιού της, έ- νω ή Σάρα χάνοντας τήν ισορροπία της από τήν όρμη της συγκρούσεως κυλιόταν μέχρι τήν μέση του σοκα-

ζιού, όπου τήν μάζεψε ό Βαρνάβας. Γελούσε με τήν καρδιά της.

—Δέν χτύπησες; ρώτησε ό 'Αχη- βαδάς.

—'Όχι. Μόνον πού ή γροθιά του Μασφέρ πού προωριζόταν γιά τήν κυρά Καμπός έκανε λάθος στή διεύ- θυνση καί κατέληξε στό μάτι μου. Μού φαίνεται πώς θά'χω ένα σπονδαίο μαύρο. Χτυπάει σάν λυσσασμένος τό γτήνος! Νόμισα πώς θά μού έφευγε τό κεφάλι.

Πραγματικά τό άριστερό μάτι της Σάρας, άρχισε νά μαυρίζει κατά άνη- συχητικό τρόπο, αυτή όμως δέν είχε χάσει τίποτε από τό κέφι της. Στο μεταξυ οι τρουάνδοι είχαν πλημμυρί- σει τό σπίτι της κυρά Καμπός καί έ- καναν τρομερή φασαρία, όπου κυρι- αρχούσαν όστόσο τά σούλαχτά του θυμάτος. Είμαι πιθανό πώς οι εισδο- λεις δέν άκούονταν ν' άναζητούν τήν Λουίζα.

Σέ λίγα λεπτά, ξαναφάνηκε ό Μα- σφέρ, κρατώντας στά χέρια του μία νέα γυναίκα ντυμένη μόνον μ' ένα μακρό άσπρο πάνινο πουκάμισο καί πού τά ξανθά της μαλλιά σκέπαζαν τούς όμους της.

—Αυτή δέν είναι; ρώτησε. —Λουίζα, Λουίζα, φώναξε ή Κα- τερίνα καί κρεμάστηκε στό άνωχο χέ- ρι της φυλακισμένης. Θεέ μου!... Εί- ναι πεθαμένη!

Μία πλημμυρά δάκρυα της ανέβη- καν στά μάτια. 'Ο Βαρνάβας, όμως, άρχισε νά γελά.

—Μά όχι, πιστοίκα, μόνον λιποθυ- μισμένη, πρέπει όμως νά κάνουμε γρήγορα. Θά τήν ανεφέρουμε στην αποθήκη.

Η κοπέλλα πραγματικά ήταν ά- ναισθητή με κλειστά τά βλέφαρα καί σφιγμένα τά ρουθούνια. 'Ηταν πούλ γλυμή με μεγάλα διολετικά κομμάτια γύρω στά μάτια καί ή άναπνοή της μόλις άκούγόταν. 'Η Σάρα έάωσε τά φρύδια.

—Πρέπει λοιπόν, γιάτί είναι πούλ χλωμή... Δέν μ' άρέσει αυτό.

—'Ο Μασφέρ δέν προέμενε γιά τού- τό, ξαναπών κι άρχισε νά τρέχει στους δρόμους της Σιτέ, άφήνοντας τούς άνδράδες του νά πλαταπολο- γήσουν όσο ήθελαν τό σπίτι της κυρά Καμπός. Οι τρεις άλλοι είχσαν πύ-

...ου του. 'Ηταν ένας τρελλός δρόμος, ή Κατερίνα, όμως, πού άνιερνούταν τόσο καιρό νά τρέξει στους δρόμους, όσο βρισκόταν στό βάθος του ύπο- γείου του Βαρνάβα, εύχαριστήθηκε πούλ. 'Η Λουίζα είχε σωθή, θά έφευ- γαν όλοι μαζί σ' ένα καράδι, θά έ- βλέπαν καινούργιους τόπους, θά γνω- ρίζαν καινούργιους άνθρώπους... 'Η- ταν σάν μία θανάσια περιπέτεια πού ξανιγόταν μπροστά της, σδή- νοντας κάπως τά βαθιά ίχνη τών πρό- σφατων πόνων. Τά σπίτια, τά στενω- ροδρόμια με τις κρήνες τους καί τούς σφιγρωτικούς σταυρούς τους παρή- λαναν από τήν μία μεριά καί τήν άλλη τών γοργών ποταμών της. 'Ο Σηκουάνας περάστηκε μ' ένα πήδη- μα σχεδόν. 'Ο Μασφέρ, παρά τό βά- ρος της Λουίζας, πού μ' όλο πού ή- ταν έλαφρύ ήταν όστόσο πραγματι- κό, φαινόταν νά πετάει καί οι άλλοι τόν ακολουθούσαν με κόπο. Τέλος έ- φθασαν στίς όχθες με τήν κίτρινη άμμο, πού ό ήλιος φαινόταν νά τις λαμπαλή. Οι πόρτες της αποθήκης τών 'Εμπορών του Ποταμού έλεισαν πίσω τους καί τούς κατέπαιαν στην ζεστή σιά τού έσωτερικού. 'Η Ζα- κέτ τους παραμόνευε. Ρίχθηκε με λυ- γμούς στην λιποθυμισμένη Λουίζα, ή Σάρα, όμως, τήν παραμέρισε άκριτά άπότομα.

—'Εχει άνάγκη από περιποιησεις κι όχι από κλάματα. 'Ασε με νά τήν φροντίσω...

'Η Κατερίνα λαχναρισμένη καί γε- μάτη μ' ένα βαθύ αίσθημα ικανοποι- ήσεως, σφύριστηκε στην σκηνή γιά νά ξαναπάρη τήν άνάσα της.

Μία ώρα άργότερα καθισμένη δί- πλα στόν Βαρνάβα στην πλώρη του σλεπιού, έβλεπε τό Παρίσι νά περ- νάει μπροστά της. Δάκρυα κυλούσαν άκόμη στά μάγουλά της κ' ήταν ό αποχαριστισμός στόν Λαντρώ, πού τά είχε κάνει νά κινήσουν. 'Ηταν μία πύ σκληρή στιγμή από ό,τι τήν είχε φαντασθή τό κορίτσι. Είχε συνειδητοποιήσει εκείνη τήν στιγμή τήν θέση πού είχε τό άγόρι στην ζωή της. 'Όσο μ' αυτόν, ήταν τόσο συνηνη- μένος, πού δέν μπόρεσε νά συγκρατή- ση ένα κοντό δάκρυ πού είχε βρέ- χει τό μάγουλο της Κατερίνας. Φι- λώντας τον γιά πρώτη καί τελευ- ταία φορά, ένοιωσε ένα πνίξιμο στόν λαιμό της. Δέν κατόρθωσε νά βγάλει ούτε μία λέξη. Τότε ό Λαντρώ είχε έπιασθή:

—Θα'θώ νά σε δώ κάποια ήμέρα. Στο ύπόγειο. Θέλω νά γίνω στρα- τιώτης καί θά πάω ν' αναλάβω ύπη- ρεία στόν 'Αρχόντα της Βουργουν- δίας. Θά ξαναδώσουμε. Είμαι βέ- βαιος...

Χ αραγέλοσε, προσπαθούσε νά κά- νη τόν γενναίο, ή καρδιά του όμως δέν τόν βοηθούσε. Οι άφρες του στό- ματος του Λαντρώ, πού βίαινε τόσες γενναίες προσπάθειες γιά νά τις ά- νασπώση, ξαναπέφταν πάντα. 'Ο Βαρνάβας τότε είχε έπαυρήσει τούς αποχαριστισμούς, είχε παρακάσει σχε- δόν με τήν δια τήν Κατερίνα, παιό- νοντας τήν κάτω από τήν μαχαίρη

του. Έτσι σηκωμένη σαν δέμα, ξεκίνησε σαν βρύση και φώναζε αποχαιρετισμούς που διακόπτονταν από ανέφυλλητά. Οι ναύτες είχαν σπρώξει με τα μακριά τους κοντάρια που στηρίζονταν στον δουρωμένο δυθό του ποταμού. Τό σέπτι είχε άτομα-κρυμνή άργά από την άχνη, είχε γλι-οτρήσει άργά στο κίτρινο νερό, που ήταν φορτωμένο με λάσπη και άμμο. Οι ναύτες όμως έπρεπε να κάνουν μεγάλη προσπάθεια για ν' ανεβούν τον ρού του ποταμού. Δεν ακολουθούσαν την μέση, όπου το ρεύμα ήταν πιο δυνατό. Κρατιόνταν κοντά στην άχνη.

Μία άλλη λύση δάρισε την καρδιά της Κατερίνας και ήταν η πα-ράξενη στάση της Λουίζας. Όταν είχε ξαναφύγει στα συγκυρία της, η κο-πέλλα είχε πρώτα κοιτάξει με άπο-ρια τα πρόσωπα γνωστά ή άγνωστα που έσκυβαν επάνω της. Είχε δη την μητέρα της κλαμένη, την αδελφή της να χαμογελάει, αντί όμως ν' άφε-θί στην χαρά που είχαν ξαναβρεθί και ν' άγκαλιάσει εκείνες που αγα-πούσε, είχε αντίθετα ξεφύγει από την άγκαλιά της Ζακέτ για να πάη να κρυφτεί σε μία γωνιά της αποθήκης όπου ήταν στοιβαγμένα βαρέλια, δέ-ματα δερμάτων, πηλίνα, ξυλεία και δημητριακά.

—Μην μ' άγγιζετε... είχε φωνάξει τόσο άγρια που η κρυφή αυτή είχε άντηχίσει μέχρι τα κατάβρα της καρδιάς της αδελφής της.

Η Ζακέτ είχε άπλώσει τα χέρια της άπελπισμένη.

—Μικρή μου... Λουίζα μου! Έγώ είμαι, η μητέρα σου... Δεν άναγνω-ρίζεις πιά την μητέρα σου; Δεν μ' αγαπάς πιά;

Στην γωνία της μαζεμένη η Λουί-ζα έμοιαζε σαν μικρό ζώο που πι-στήκε στην παγίδα. Δεν έβλεπε κα-νείς στο άδύνατο πρόσωπό της, παρά τα άνοιχτόχρωμα μάτια της μεγα-λωμένα από την φρίκη. Τα χέρια της ήταν σφιγμένα στο στήθος της, τόσο δυνατά, που οι άρμοι ήταν κάτω-αίροι, ένας λυγμός όμως ράγιζε την φωνή της.

—Μην μ' άγγιζετε. Είμαι λερωμέ-νη, άκάθαρτη!... Δεν είμαι πιά ποιά λάσπη και άκαθαρσίες. Δεν μπορώ παρά να προξενώ φρίκη σ' όποιον ή-ποτε τίμα γυναίκα. Δεν είμαι πιά κό-ρη σας μητέρα, είμαι μία κοινή γυ-ναίκα, μία έλαφριά, η έρωμένη του Κοιτώτος του έκδορώς... Φύγετε, ά-φίστε με...

Η Ζακέτ είχε προσπαθήσει να την πλησιάσει, η Λουίζα είχε υποχωρή-σει πιο πίσω, σέρονοντας στην σταχτιά σκόνη της γής σαν το χέρι της μη-τέρας της να ήταν καντό σίδερο. Η Σάρα είχε μπη στη μέση. Μ' ένα πήδημα γάτας, είχε κυριολεκτικά πι-δήξει επάνω στην Λουίζα, την είχε άκνητοποίησει μέσα στα εύλογια και γρά μπόρσα της. Δεν έμεινε καιρός για χάσιμο.

—Έγώ μπορώ να σ' άγγιζώ, μι-κρή μου. Πιάει καιρός που γνωρίσα-το δουμισμα που λές, δεν πρέπει ό-μως να τυραννίσαι. Ούτε να τυραν-

νās την καμμένη την μητέρα σου, γιατί δεν σημάδεψε παρά το κορμί σου. Η ψυχή σου, αυτή, έμεινε ά-γνή, γιατί δεν τό ήθελες αυτό.

—Όχι, ούφλιαξε η Λουίζα, δεν τό ήθελα, μερικές όμως φορές έννοιωπα απόλαυση από τα χάρδια του. Όταν τα χέρια του διέτρεχαν το κορμί μου, όταν μ' έκανε δική του, μου έτυχε να φωνάξω από την ένταση της ήδο-νής... κι ακόμα να την ποθήσω. Έ-γώ που δεν ζούσα παρά για τον Θεό, που δεν ήθελα παρά τον Θεό...

—Πώς μπορείς να ξέρεις πως δεν θέλεις παρά τον Θεό, όσο δεν δοκι-μάσες τον έρωτα μικρή μου; είχε πη-ό Βαρνάβας σηκώνοντας τους ώμους.

Τώρα σε θάλασε από κεί και θέ-λουμε να σε πάρουμε μαζί μας. Τό καρδί θά φύγει. Έκτός άν θέλεις να σ' ξαναπάμε στον Καϊτώ;

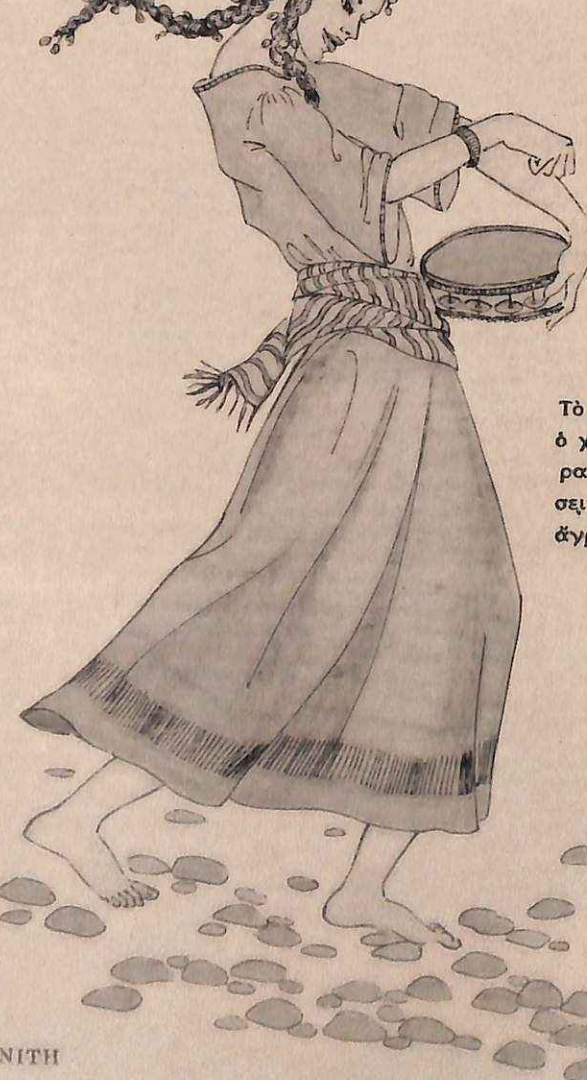
Η Λουίζα έκανε μία χειρονομία που έδειχνε μακριά τις καταραμένες ει-κόνες της άμαρτίας της.

—Όχι, ό άχι, θέλω μόνον να πε-θάνω!

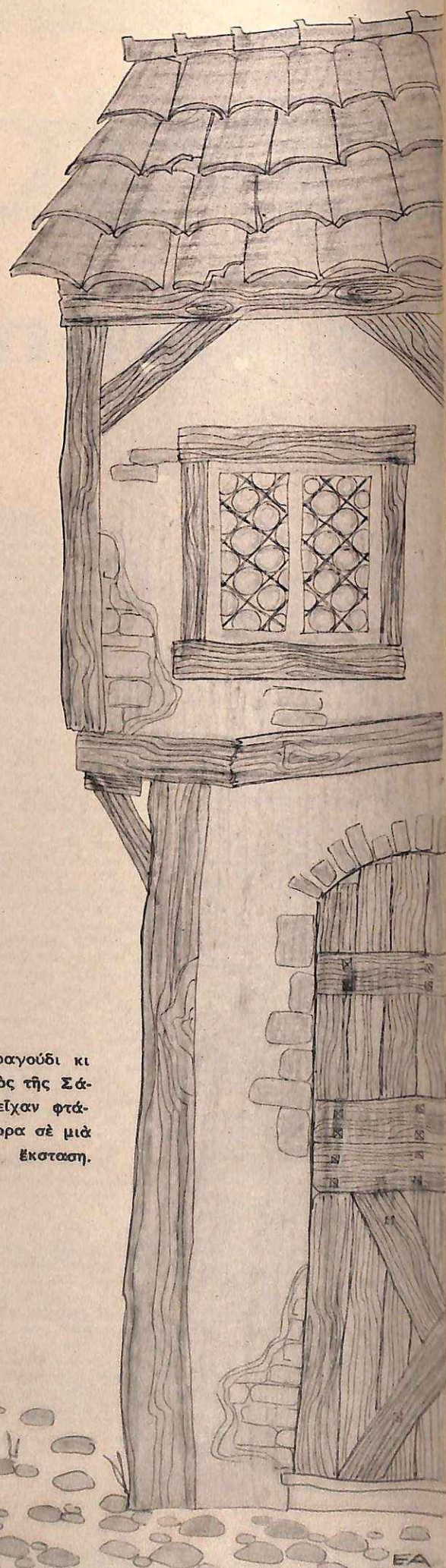
—Νά σκοτωθής θεληματικά είναι στα μάτια του Θεού σοβαρότερο ά-μάρτημα, παρά να υποστής έναν άν-δρα... άκόμη και άν σου έτυχε να νοιώσης ήδονη.

—Θέλω να καταστρέψω αυτό το κορμί που είναι όλο ντροπή και λά-σπη...

—Θά μάς κάνεις σίγουρα να χάσου-με τό καρδί...

Τό τραγουδί κι ό χορός της Σά-ρας είχαν φτά-σει τώρα σε μία άγρια έκσταση.

Και ήρεμα, ό Βαρνάβας είχε σφί-ξει την γροθιά του. Είχε χτυπήσει μ' αυτή την Λουίζα στην άχνη του σα-γονιού, όχι πολύ δυνατά, όσο χρειάζό-ταν για να την κάνει να χάσει τις αισθήσεις της. Η φωνή της άγανα-κτισμένης Ζακέτ δεν τον είχε συγκι-νήσει διόλου.

—Χάσαμε άρκετό καιρό! Ντύστε-την γρήγορα και θά την μεταφέρου-με στο καρδί. Όταν ξεκινήσουμε θά έχουμε όλο τον καιρό να την λο-γικέψουμε. Μόνον που θά πρέπει να την παρακολουθούμε από κοντά μην της έρθη η ιδέα να πηδήξει στé νερό...

Οι όδηγες αυτές είχαν ακολουθη-θί κατά γράμμα. Η Λουίζα, λιπό-θυμη και πάλι είχε ξαπλώθει, ντυμέ-νη όπως έπρεπε, στην καμπίνα που ήταν φτιαγμένη στο πίσω μέρος του ολεπού και που χρησίμευε για να φυ-λάγονται από την κακοκαιρία οι ναύ-τες. Την περιποιούνταν η Σάρα με την βοήθεια της Ζακέτ. Τώρα τό ταξίδι μπορούσε ν' άρχισθ.

Καθισμένος σ' έναν σωρό σκονιά, με τα μακριά του πόδια άπλωμένα μπροστά του ό Βαρνάβας παρακο-λουθούσε την Κατερίνα. Τα χέρια δεμένα γύρω από τα λεπτά γόνατά του, τό κορτίσι κοιτάζε κατ' ευθείαν μπροστά του, ενώ τό δάκρυα κυλού-σαν άκόμη στα μάγουλά του. Αυτά που μόλις είχε άκούσει την είχαν τα-ράξει βαθιά, γιατί ένώνονταν με τις εικόνες που είχε μολοθί στην Αύλη των Θανάτων. Ο Βαρνάβας όμως είχε προσφέρει την λέξη «έρωτας», τό πράγμα αυτό που τό είχε άναφέ-ρει η Λουίζα με φρίκη. Αυτό που εί-χε δη δεν μπορούσε να είναι έρωτας. Έρωτας ήταν αυτό που είχε νοιώσει αμέσως, βλέποντας τον Μιχαήλ. Αύ-τό τό άπολαυστικό σφίξιμο της καρ-διάς, αυτή την έπιθυμία να είναι γλυ-κειά και τρυφερή και να λές χαϊδεύ-τικές κοιβέντες. Καί η Λουίζα φώ-ναζε σαν να την είχαν ύποβάλει σε μαρτύρια. Φαινόταν σαν τρελή.

Ο Βαρνάβας άγκάλιασε τις πλά-τες της με τό μπράτσο του.

—Η Λουίζα θά γίνει καλά, μικρού-λα. Δεν είναι η μόνη, από τότε που έκανε ό Θεός τον κόσμο, που πέρασε από τέτοια δοκιμασία. Μόνον που γι' αυτήν θ' άργήσει γιατί τό μυαλό της είναι άκαμωτό και η ευσέβειά της στενοκέφαλη. Θά πρέπει να έχουμε ύ-πομονη μαζί της, μία ημέρα όμως θά ξαναβρεί την ευχαρίστηση της ζω-ής. Όσο για τον Λαντού θά απο-ρρώσα πολύ άν δεν τον ξανάβλεπε κάποια ημέρα. Ξέρει τί θέλει και εί-ναι από εκείνους που άνοίγουν με την βία τό δρόμο τους κατ' ευθείαν μπρο-στά, χωρίς να σταματούν στα εμπό-δια του δρόμου. Άν θέληση να είναι στρατός της Βουργουνδίας, θά γίνει — πιστεύω με...

Είχε καθοφίσει χωρίς μεγάλο κό-πο να πείθι τον Ματιέ Γκατερέν να δεχθί την άποψη της. Αυτός είχε γκριμιάει λίγο στην άρχη, είχε έ-κπαλάσει πως οι γιορτές ήταν ά-πλάς και μόνον ευκαιρίες να ξεδιψά-κωνει τό χρυσάφι με τό τσουβάλι, είχε θυμίσει πως τον περιέμεναν στην Βουργουνδία για υποθέσεις που δεν έπαυαν άναβολή, αλλά στο τέλος είχε άφύγει την Κατερίνα να τον πείσει... όπως άλλωστε έκανε πάντο-τε, γιατί ήταν όλοτετα άνίκανος να άρνηθί ό όποιοτε στην γιορτευτική άνημία του. Καί ό καλός άνθρωπος είχε ευγενικά υποταγίσει την ήτα-την, προσφέροντας στην χαριτωμένη νυφίτριά του ένα θανύασιό κάλυμμα της κεφαλής από άσπρες νταντέλλες και χρυσές κορδέλες για να τό στε-ρεώσουν.

Όταν βαρέθηκε να μιλάει στους τοίχους της κάμαρας του ή να σκό-

νη για διαπύδση και για άπορία... Γιατί για διαπύδση και για άπορία... Γιατί για διαπύδση και για άπορία...

—Όμορφο είναι! είπε η Κατερίνα, ενώ τό νυσταγμένο κεφάλι της ά-κουμπούσε στον άμο του Άχρηβάδα.

Πίσω από την πλάτη της, οι θαρ-κάριδες άρχιζαν ένα τραγουδί, για να δώσουν ρυθμό στην προσπάθειά τους. Δεν έμεινε τίποτε άλλο παρά ν' άφήση να παρισυνθί προς ένα κα-νούργιο πεπρωμένο, αφήνοντας πίσω της τις παλιές άναμνήσεις, τις πα-λιές λύπες. Από τα περασμένα της ή Κατερίνα δεν ήθελε να πάρη μαζί της παρά την εικόνα του Μιχαήλ του Μοναυβί, χαρταγμένη στο δάσος της καρδιάς της και που ήξερε ότι δεν

την κατοικία των Λεγκουά. Η Κατε-ρίνα είχε όρσει μία τελευταία ματιά στον φεγγίτη, άπ' όπου ήταν να ά-ποδρόση ό Μιχαήλ, κ' έπειτα είχε γυρίσει τό κεφάλι. Λίγο πάρα κάτω μία σειρά πάσσαλοι γέμιζαν τό πο-τάμι. Ήταν οι βάσεις του μελλοντι-κού γεφυριού της Παναγίας των Παρισίων. Τρεις έβδομάδες νωρίτε-ρα ό βασιλιάς, σε μία περίοδο φω-τεινής έκλάμψεως, είχε χτυπήσει με την βαρεία τόν πρώτο πάσσαλο και οι πρίγκιπες μετά άπ' αυτόν. Μερι-κές μαρμαίνες γιολάνδες κρέμονταν άκόμη από τον πάσσαλο αυτό...

Όλόγυρα φαινόταν τό πλήθος των πύργων και των καμπαναριών των Παρισίων, ή δαντέλλα των μικρών καμπαναριών, οι ομφακίνδυνοι πύργοι των έκκλησιών, ή μεγάλη στέγη του Κτιρίου με τις κολώνες και τα δ-μορφα παλάτια των άρχόντων με τούς κήπους τους, που κατέβαιναν μέχρι τό νερό, τα τετράγωνα καμπα-ναριά της Παναγίας των Παρισίων ξεχώριζαν στο ύψος χρυσάφι του οί-ρανού απέναντι στην πλατεία της Γκρέβ, όπου ή χρειάλα και ή ρόδα παρέμεναν άδεια από ένοίκους. Πιο πέρα ήταν τό λιμάνι Σαιν Πώλ, τό λιμάνι του σανού, με τό ίσια πλοία του, πριν από τό παλάτι και τούς κή-πους του βασιλιά και τούς λεπτούς πυργίσκους του παλατιού των άρχι-πισκόπων του Σάνς. Από την άλλη μεριά τα νησιά, τό νησί των Άγγελά-δων και τό νησί της Παναγίας των Παρισίων, ίσια και χορταριασμένα με τό λιβάδια τους και τις άσημένιες λίπες. Η ματιά της Κατερίνας ξα-ναγύρισε τότε στους χοντρούς τοί-χους του ισχυρού μοναστηριού των Σελεστίνων, που χωριζόταν μ' ένα στενό κανάλι από μία μικρή άμμου-δερή νήσο, την νήσο Λουβί. Έκει τελείωνε τό Παρίσι, με την κοντό-χονδρή μάζα του πύργου Μπαρμπό, σταχτιού και άπειλητικού κάτω από την κοινική του στέγη, που είχε κτι-σθί άλλτε από εκείνο τον βασιλιά Φίλιππο τον ΙΙ, που τον όνόμαζαν Αύγουστο. Από τον πύργο αυτό κρέ-μονταν σύγχρονα τό τείχη που τρα-βούσαν προς την Βαστίλλη και ή τε-ράστια άλυσίδα που την νύχτα έκλει-νε τον Σηκουάνα... Στόν ήλιο, όμως, τον Ίουνίου, με την πρασινάδα των μεγάλων δένδρων και τό ξάγαντο του ούρανού, όλη αυτή ή στρατιωτι-κή προετοιμασία έχανε την σκληρό-τητά της. Άκόμη και οι πέτρες καί-νονταν μαλακές και με φιλικά αισθή-ματα. Η φωνή του Βαρνάβα άρχι-σε να ψιθυρίζει:

Είνας ή πόλη ή πολυτεφερωμένη Πηγή και πηγάδι της άποτίσης και της μόρφωσης Στιμένη στον ποταμό του Σηκουάνα Άμπέλια, δάση, χωράφια και λιβάδια Άπ' όλα τα αγαθά αυτής της θνητής ζωής Έχει περισσότερα άπ' ότι έχουν άλλες πόλεις

Όλοι οι ένοιο την αγαπούν και θά την άγαπούν Γιατί για διαπύδση και για άπορία... Γιατί για διαπύδση και για άπορία...

Πιστε δεν συγκρίνετε με τό Παρίσι...

—Όμορφο είναι! είπε η Κατερίνα, ενώ τό νυσταγμένο κεφάλι της ά-κουμπούσε στον άμο του Άχρηβάδα.

Πίσω από την πλάτη της, οι θαρ-κάριδες άρχιζαν ένα τραγουδί, για να δώσουν ρυθμό στην προσπάθειά τους. Δεν έμεινε τίποτε άλλο παρά ν' άφήση να παρισυνθί προς ένα κα-νούργιο πεπρωμένο, αφήνοντας πίσω της τις παλιές άναμνήσεις, τις πα-λιές λύπες. Από τα περασμένα της ή Κατερίνα δεν ήθελε να πάρη μαζί της παρά την εικόνα του Μιχαήλ του Μοναυβί, χαρταγμένη στο δάσος της καρδιάς της και που ήξερε ότι δεν

την κατοικία των Λεγκουά. Η Κατε-ρίνα είχε όρσει μία τελευταία ματιά στον φεγγίτη, άπ' όπου ήταν να ά-ποδρόση ό Μιχαήλ, κ' έπειτα είχε γυρίσει τό κεφάλι. Λίγο πάρα κάτω μία σειρά πάσσαλοι γέμιζαν τό πο-τάμι. Ήταν οι βάσεις του μελλοντι-κού γεφυριού της Παναγίας των Παρισίων. Τρεις έβδομάδες νωρίτε-ρα ό βασιλιάς, σε μία περίοδο φω-τεινής έκλάμψεως, είχε χτυπήσει με την βαρεία τόν πρώτο πάσσαλο και οι πρίγκιπες μετά άπ' αυτόν. Μερι-κές μαρμαίνες γιολάνδες κρέμονταν άκόμη από τον πάσσαλο αυτό...

Όλόγυρα φαινόταν τό πλήθος των πύργων και των καμπαναριών των Παρισίων, ή δαντέλλα των μικρών καμπαναριών, οι ομφακίνδυνοι πύργοι των έκκλησιών, ή μεγάλη στέγη του Κτιρίου με τις κολώνες και τα δ-μορφα παλάτια των άρχόντων με τούς κήπους τους, που κατέβαιναν μέχρι τό νερό, τα τετράγωνα καμπα-ναριά της Παναγίας των Παρισίων ξεχώριζαν στο ύψος χρυσάφι του οί-ρανού απέναντι στην πλατεία της Γκρέβ, όπου ή χρειάλα και ή ρόδα παρέμεναν άδεια από ένοίκους. Πιο πέρα ήταν τό λιμάνι Σαιν Πώλ, τό λιμάνι του σανού, με τό ίσια πλοία του, πριν από τό παλάτι και τούς κή-πους του βασιλιά και τούς λεπτούς πυργίσκους του παλατιού των άρχι-πισκόπων του Σάνς. Από την άλλη μεριά τα νησιά, τό νησί των Άγγελά-δων και τό νησί της Παναγίας των Παρισίων, ίσια και χορταριασμένα με τό λιβάδια τους και τις άσημένιες λίπες. Η ματιά της Κατερίνας ξα-ναγύρισε τότε στους χοντρούς τοί-χους του ισχυρού μοναστηριού των Σελεστίνων, που χωριζόταν μ' ένα στενό κανάλι από μία μικρή άμμου-δερή νήσο, την νήσο Λουβί. Έκει τελείωνε τό Παρίσι, με την κοντό-χονδρή μάζα του πύργου Μπαρμπό, σταχτιού και άπειλητικού κάτω από την κοινική του στέγη, που είχε κτι-σθί άλλτε από εκείνο τον βασιλιά Φίλιππο τον ΙΙ, που τον όνόμαζαν Αύγουστο. Από τον πύργο αυτό κρέ-μονταν σύγχρονα τό τείχη που τρα-βούσαν προς την Βαστίλλη και ή τε-ράστια άλυσίδα που την νύχτα έκλει-νε τον Σηκουάνα... Στόν ήλιο, όμως, τον Ίουνίου, με την πρασινάδα των μεγάλων δένδρων και τό ξάγαντο του ούρανού, όλη αυτή ή στρατιωτι-κή προετοιμασία έχανε την σκληρό-τητά της. Άκόμη και οι πέτρες καί-νονταν μαλακές και με φιλικά αισθή-ματα. Η φωνή του Βαρνάβα άρχι-σε να ψιθυρίζει:

Είνας ή πόλη ή πολυτεφερωμένη Πηγή και πηγάδι της άποτίσης και της μόρφωσης Στιμένη στον ποταμό του Σηκουάνα Άμπέλια, δάση, χωράφια και λιβάδια Άπ' όλα τα αγαθά αυτής της θνητής ζωής Έχει περισσότερα άπ' ότι έχουν άλλες πόλεις

Όλοι οι ένοιο την αγαπούν και θά την άγαπούν Γιατί για διαπύδση και για άπορία... Γιατί για διαπύδση και για άπορία...

Πιστε δεν συγκρίνετε με τό Παρίσι...

—Όμορφο είναι! είπε η Κατερίνα, ενώ τό νυσταγμένο κεφάλι της ά-κουμπούσε στον άμο του Άχρηβάδα.

Πίσω από την πλάτη της, οι θαρ-κάριδες άρχιζαν ένα τραγουδί, για να δώσουν ρυθμό στην προσπάθειά τους. Δεν έμεινε τίποτε άλλο παρά ν' άφήση να παρισυνθί προς ένα κα-νούργιο πεπρωμένο, αφήνοντας πίσω της τις παλιές άναμνήσεις, τις πα-λιές λύπες. Από τα περασμένα της ή Κατερίνα δεν ήθελε να πάρη μαζί της παρά την εικόνα του Μιχαήλ του Μοναυβί, χαρταγμένη στο δάσος της καρδιάς της και που ήξερε ότι δεν

θά μπορούσε να σήση ούτε και με τόν καιρό.

Οι πρόανες όχθες του Σηκουάνα έξακολουθούσαν να περνούν άργά μπροστά τους. Η Κατερίνα έννοιωσε πως νύσταζε...

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ Ο δρόμος της Φλάνδρας 1422

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ Η λιτανεία του Άγ. Αίματος

Τό πανδοχείο του «Στεφανωμένου Άγκαθιού» ήταν από τα καλύτερα, με τούς περισσότερους και πιο δια-λεχτούς πελάτες της Μπουζ. Βρι-σκόταν στην Βόλλεστρατ, την δόδ των Μαλλίων, άνάμεσα στην Μεγά-λη Πλατεία και την προκυμαία του Ροζάριου, και φιλοξενούσε μιάν ά-φθονη πελατία εμπόρων τσόχας, μαλλιού και κάθε λογής άλλων έμπο-ρευμάτων, που έρχονταν από όλες τις χώρες. Ο πλούτος του διαβαζό-ταν στην ψηλή, δαντελωτή και σκα-λιστή στέγη του, στην λάμψη των παραθύρων του με τα μικρά, στρογ-γυλά τζάμια, που ήταν δεμένα μετα-ξύ τους με μολύδι, στις πλώσιες μυ-ρωδιές που έφευγαν από την άπλό-χωρη κοιλία του, που έλαμπε από χαλκώματα, γανωμάτα και φαγιάν-τσες, στην φρεσκάδα των φορεμάτων και των πεφρωτών σκουφιών των ύ-πηρετριών του και, πάνω άπ' όλα, στην φουσκωτή κοιλιά του μαστρο-Γκασπάρ Κορνελίς, του εύθυμου ι-διοκτήτη του.

Όστόσο, ή Κατερίνα, συνηθισμένη από προηγούμενα ταξίδια στις μεγα-λοπρεπείς του «Στεφανωμένου Άγ-καθιού», έδινε όλη της την προσοχή εκείνη την ημέρα στην έντονη κίνη-ση του δρόμου. Από πολύ προτί, ό-λόκληρη ή πόλη περνούσε σε παρέ-λαση μπροστά από τό πανδοχείο, στο-λισμένη με τα καλά της.

Μισοντυμένη, με τα μαλλιά ριγμέ-να άνωκα στην πλάτη, ή κοπέλλα, με μία χτένα στα χέρια, έσκυβε όσο μπορούσε από τό παράθυρο της κά-μαρας της, κάνοντας την κοινή στά μαλώματα του θείου της Ματιέ, που στο διπλανό δωμάτιο γριμιάζε από την στιγμή του ξυπνημάτος του. Ο τσούλας, άρσος είχε τελειώσει τις έο-ργασίες του, ήθελε να ξαναφύγει από τα έμμερμάτα για τό Ντεζόν, αλλά ή Κατερίνα, μετά την σκληρή μάχη, είχε άποσπάσει την ύπνωση που δεν θά έφευγαν παρά τό βράδυ, για να παρακολουθήσουν την λιτανεία του Άγίου Αίματος, την πιο μεγάλη γι-ορτή της πόλεως.

Είχε καθοφίσει χωρίς μεγάλο κό-πο να πείθι τον Ματιέ Γκατερέν να δεχθί την άποψη της. Αυτός είχε γκριμιάει λίγο στην άρχη, είχε έ-κπαλάσει πως οι γιορτές ήταν ά-πλάς και μόνον ευκαιρίες να ξεδιψά-κωνει τό χρυσάφι με τό τσουβάλι, είχε θυμίσει πως τον περιέμεναν στην Βουργουνδία για υποθέσεις που δεν έπαυαν άναβολή, αλλά στο τέλος είχε άφύγει την Κατερίνα να τον πείσει... όπως άλλωστε έκανε πάντο-τε, γιατί ήταν όλοτετα άνίκανος να άρνηθί ό όποιοτε στην γιορτευτική άνημία του. Καί ό καλός άνθρωπος είχε ευγενικά υποταγίσει την ήτα-την, προσφέροντας στην χαριτωμένη νυφίτριά του ένα θανύασιό κάλυμμα της κεφαλής από άσπρες νταντέλλες και χρυσές κορδέλες για να τό στε-ρεώσουν.

Όταν βαρέθηκε να μιλάει στους τοίχους της κάμαρας του ή να σκό-

νη για διαπύδση και για άπορία... Γιατί για διαπύδση και για άπορία... Γιατί για διαπύδση και για άπορία...

Πιστε δεν συγκρίνετε με τό Παρίσι...

—Όμορφο είναι! είπε η Κατερίνα, ενώ τό νυσταγμένο κεφάλι της ά-κουμπούσε στον άμο του Άχρηβάδα.

Πίσω από την πλάτη της, οι θαρ-κάριδες άρχιζαν ένα τραγουδί, για να δώσουν ρυθμό στην προσπάθειά τους. Δεν έμεινε τίποτε άλλο παρά ν' άφήση να παρισυνθί προς ένα κα-νούργιο πεπρωμένο, αφήνοντας πίσω της τις παλιές άναμνήσεις, τις πα-λιές λύπες. Από τα περασμένα της ή Κατερίνα δεν ήθελε να πάρη μαζί της παρά την εικόνα του Μιχαήλ του Μοναυβί, χαρταγμένη στο δάσος της καρδιάς της και που ήξερε ότι δεν

δη από τό παράθυρό του για να μα-λώνη τούς ύπνους του που φόρτω-ναν μούλάρια με τα τελευταία του άποκτήματα, ό Ματιέ Γκατερέν μη-κή στην κάμαρα της άνηψιάς του. Βρίσκοντάς την τόσο λίγο προχωρη-μένη στο ντύσιμό της και μισοκρεμα-σμένη από τό παράθυρο, έόστασε:

—Τί κάνεις; Άκόμα έτσι εισαι; Η λιτανεία θά φύγει σε μερικά λε-πτά από την βασιλική κ' έσύ ούτε έ-χεις χτενιστή ακόμα;

Η Κατερίνα γύρισε προς τόν θείο της, τόν ελδε στημένο στη μέση του δωματίου, με τα χέρια σταυρωμένα, τα πόδια άνοιγμένα και τόν σκούφο στραβά πάνω από τό άγανακτι σμένο πρόσωπό του, κ' έτρεξε να κρεμισθί από τόν λαϊμό του και να τό γεμίσι τό μάγουλα μ' ένα πλήθος μικροφι-λιά, περιποίηση που ό μαστρο-Μα-τιέ έκτιμούσε πολύ, μ' όλο που θά ποτιμύσσε να τό κόψουν τό χέρι, παρά να τό όμολογήσει.

—Σ' ένα λεπτό θά είμαι έτοιμη, θεέ μου. Όλα όμως είναι τόσο δ-μορφα σήμερα τό προτί!

—Τί λές! Θά έλεγε κανείς πως δεν ξαναείδες λιτανεία.

—Αυτή δεν την είδα άλλη φορά. Καί, πάνω άπ' όλα, δεν είδα ποτέ τόσο όμορφα ρούχα σ' έναν μόνο δρόμο. Δεν ύπάρχει ούτε μία γυναί-κα που να μην φοράη δελουίδα, σα-τέν, μεταξωτά κι ακόμα και μτρο-κάρο. Όλες έχουν νταντέλλες, κομή-ματα, ακόμα κ' εκείνες που μέχρι χτές διαλάοσαν τα ψάρια τούς στην Βάτερ Χάλλε!

Μιλώντας, ή Κατερίνα έπέσπενδε την τουαλέττα της. Έβαλε γρήγορα ένα μακρύ φουστάνι, από έλαφρό ά-νοχτογάλανο ταφτά, που άνασκη-νόταν έλαφρά μπροστά, για ν' άφή-ση να φανή μία άσπρη φόρτα με μία λεπτή άσημένια γραμμή, που ή-ταν άσσορτι με τό ποικιμοσάα που φαινόταν από τό βαθύ μωτερό ντε-καλτέ του φορέματος. Έπειτα, έω-ρά έβλεξε και άνασκήωσε τα μαύ-λια της, στερεώσε επάνω τους την νταντέλλια σκούφια σε σχήμα μ-σοφέγγαρου, που ή μία άσχη της περνούσε κάτω από τό σαγόνι, ύπο-γραμμίζοντας τό όμοιές του προσώ-που. Κ' έπειτα στράφηκε προς τόν θείο της:

—Πώς είναι;

Η έρώτηση ήταν περιττή. Η γε-μίση στρογγυλάτι του Ματιέ άντα-ναγκούσε την όμορφη της Κατερί-νας καλύτερα από καθέποτε. Γιατί ή ποικιλία της Σάρας είχε πρα-γματοποιήθει. Σε ηλικία 21 ετών, ή κοπέλλα ήταν τό πιο γοητευτικό πλά-σμα που θά μπορούσε να όή κανείς. Τα μάτια της, τεράστια και άλλα-ζοντας άπόχρωση, φώτιζαν τό πρό-σωπό της, όπου οι πανάδες είχαν πα-ραχωρήσει την θέση τους σε μία δ-μορφή, δελουιδνη, τοιανταφυλλένα και χρυσωμένη επιδερμίδα, που σε ύ-ποχρέωνε να θυμηθής ένα απαλόχρω-μο τοιανταφυλλό. Όσο για τα μα-κροά, χρυσά μαλλιά της, προκαλού-σαν πάντα τόν θαυμασμό όλων του κόσμου. Όχι πολύ ψηλή, ή Κατερί-να είχε ένα τέλειο κορμί. Οι άναλο-γίες της, ή χροή και τα μέτρα της, γεμάτα και λεπτά συγχρόνως, είχαν βρει χρειαζόταν για να ένθουσιάζουν και τόν πιο άπαιτητικό ζωγράφο. Καί ή μεγάλη άπελπισία του Ματιέ Γκα-τερέν, της αδελφής του Ζακέτ κι έ-λων πως ή Κατερίνα, που έσερνε πι-σω της από 16 ετών μία μακριά σει-ρά άνδρικής καρδιάς, άδονόταν πάν-τα με την ίδια έπιμονή να παντρευ-θί. Φαινόταν πως ή έξασία της έ-πείνω στους άνδρες την διασκέδαζε μόνον, και μάλιστα την νευρίαζε κά-πως.

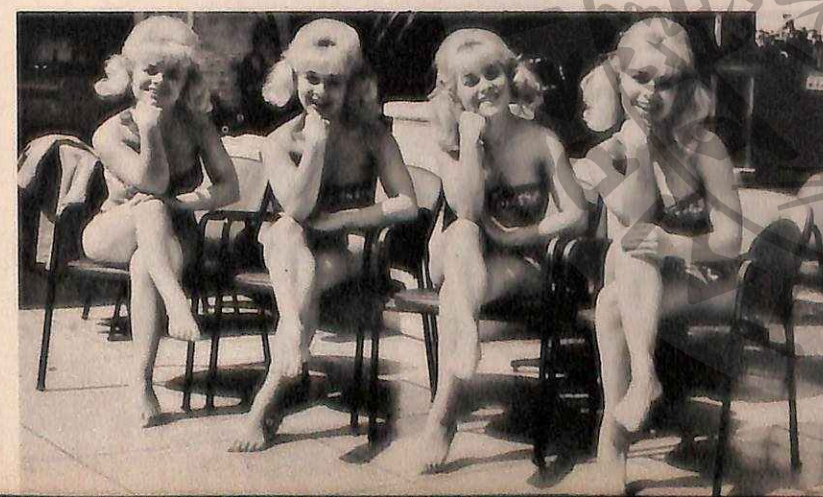
▲ ΚΑΙ Ένα... και δύο... και τρία... και τέσσερα δημοφιλής κορίτσια από την Σαξονία! Είναι οι αδελφές Γιάκομπ που, εκτός από το γεγονός ότι μοιάζουν σαν τέσσερις σταγόνες νερό, είναι προικισμένες με πάρα πολλά ακόμη ιδιαίτερα χαρίσματα.

ΕΙΣ

ΤΕΤΡΑΠΛΟΝ

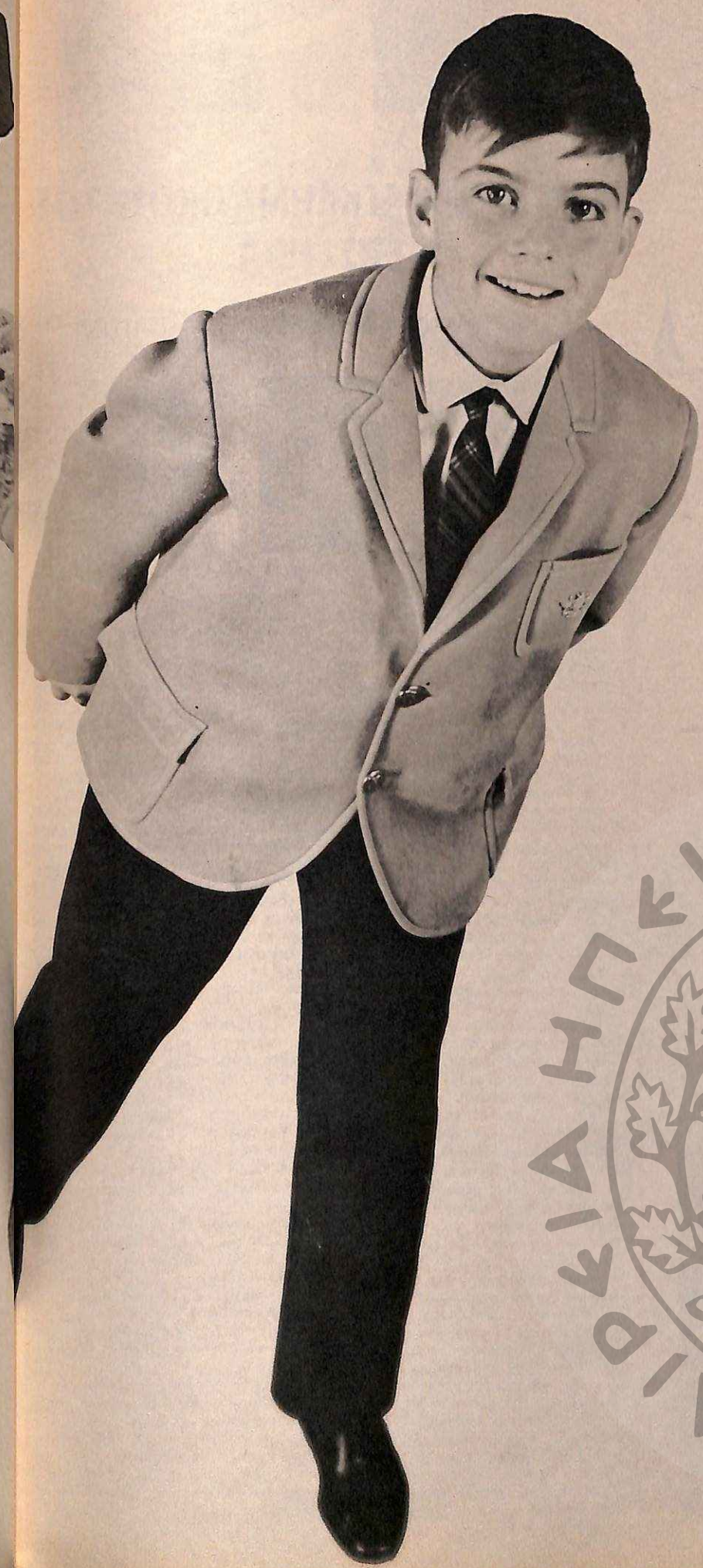
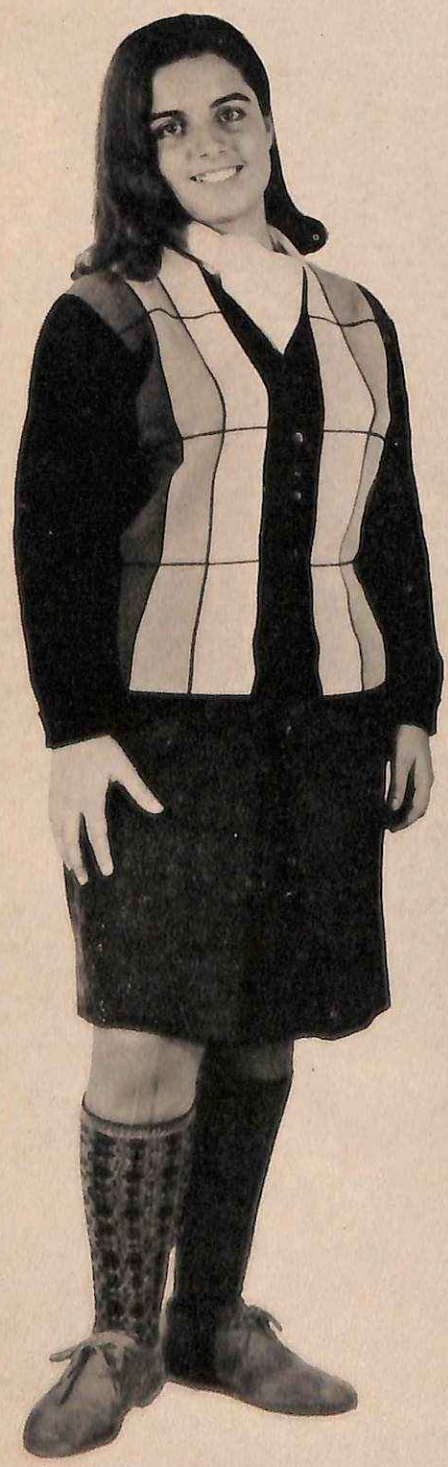
Γεννήθηκαν στην Σαξονία και μένουν στην Φραγκφούρτη, όπου ήρθαν το 1958 για να αναζητήσουν πλούτο και φήμη. Βρήκαν και τα δυό. Χορεύοντας και τραγουδώντας. Με τα φυσικά τους προσόντα και το ταλέντο τους δεν ήταν δύσκολο. Κάθε τραγουδι από το στόμα τους μπορεί να γίνει επιτυχία. Όπως έγιναν και οι ίδιες με τις εμφανίσεις τους στην γερμανική τηλεόραση, με τις έκπομπές τους στο ραδιόφωνο και με τα εκατομμύρια των δίσκων τους. Είναι φυσικά αδελφές: 17 κορίτσια, η μικρότερη και 21 η μεγαλύτερη. Τα ονόματά τους Εύα, Χάννελόρ, Ροζμαρί και Γιοχάννα Γιάκομπ. Μόνη τους ανησυχία: μήπως κάποια απ' όλες τους έρωται και παντρευτεί. «Αυτό θα είναι το τέλος το κουαρτέττου μας, λένε. Βλέπετε, αν αξίζουμε κάτι είναι γιατί συμβάλλουμε και οι τέσσερις σ' αυτό. 'Η κάθε μία από μās ξεχωριστά θα ήταν τό πολύ μία καλή σύζυγος και μητέρα. Εύτυχως που δεν έχουμε στη διάθεσή μας καιρό για να ασχοληθούμε για ρομαντικές περιπέτειες».

ΠΑΝΤΑ μαζί, πάντα χωριστές, τόσο στην σκηνή, όσο και στην καθημερινή ζωή. Αυτό, άλλωστε, είναι ένα απ' τα βασικά μυστικά της επιτυχίας τους

ΤΕΣΣΕΡΙΣ κοπέλλες - δυό κύπελλα. 'Η Εύα, η Χάννελόρ, η Ροζμαρί και η Γιοχάννα έχουν διατηρήσει τις συνήθειες τετραδύμων. Μοναδικός φόβος τους μήπως κάποτε χωρίσουν.

η μόδα δεν είναι προνόμιο
των μεγάλων...
...υαι τα παιδιά που ντυνο-
νται στου ΛΕΒΕΝΤΑΚΗ
είναι πάντα μες' τη μόδα!

ΛΕΒΕΝΤΑΚΗΣ
ΤΣΑΛΚΙΔΗΣ
Εξμού 56
ειδίμον τμήμα εφηβων
αποκλειστική πωλησις Θεσ/νικης Αφοι Νικολαου

Το γυνή...

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟ

Stoffels splendesto

ΑΠΟ ΥΦΑΣΜΑ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Βαμβακερά υποκάμισα που δεν χρειάζονται ποτέ σιδέρωμα • Πλένονται εύκολα • Αυτο-σιδερώνονται και στεγνώνουν γρήγορα • Είναι πολύ υγιεινά διότι απορροφούν τον ιδρώτα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΒΑΜΒΑΚΙ ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΣΤΑΘΕΡΟ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟ ΕΛΕΓΧΟ!

Ζητήστε να δείτε και να φορέσετε ένα υποκάμισο **SPLENDESTO/STOFFELS**

Δεν υπάρχει καλύτερο

S/SPI

1895-1965

Μέ την εύκαιρία συμπληρώσεως 70 ετών προσδόν, ακόμη μία νέα δημιουργία μας, τό κοσμηματοπωλείον

GEM

Καρ. Λερβίας 2 - Λύτταγμα

Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ Α.Ε.

ΤΣΑΡΛΑΣ ΣΜΙΝΤ

ΤΖΩΝ ΣΩΝΤΕΡΣ

ΤΟ ΚΥΜΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ, ΜΕ ΠΕΤΡΕΣ, ΤΡΙΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΑΛΗΝ ΡΟΥΤ

ΙΝΚΡΕΤΧΕΝ ΦΡΙΤΣ

ΒΕΝΤΙ ΦΡΙΤΣ

Το Τάξον είναι μία πόλη της Αριζόνας, τριγυρισμένη από έρημο και βουνά. Στην άμμο της έρημου βλέπει κανείς συχνά ίχνη από τους τροχούς αυτοκινήτων. Έξορμήσεις που δεν ξέρει κανείς τον σκοπό τους και που οι σταθμοί τους σημειώνονται κάθε τόσο από σωρούς άδεια κουτιά μπίρας και κονσερβών. Ένας από τους 200.000 κατοίκους του Τάξον είναι ο Τσάρλς Χόγουαρντ Σμίντ, 23 χρόνων, παράξενος σουλούπι. Γεροδεμένος, αλλά κοντός, δάζει κουρέλια μέσα στις μπότες του για να δείχνει ψηλότερος. Βάφει κατάμαυρα τα μαλλιά του, μακιγιάρει το πρόσωπό του — πούδρα κομπάκτ, χλωμό κρέμ κραγιόν στα χείλη και ρίμελ στα μάτια. Στο σημειωματάριό του ανεξάντλητο απόθεμα τηλεφώνων κοριτσιών. Χαρτζιλίκωνεται γενναία από την μητέρα του — στους φίλους του όμως καυχείται ότι το χρήμα του προέρχεται από λαθρεμπόριο αυτοκινήτων στο Μεξικό και τις γνώσεις του από γυναίκες, «στις οποίες μαθαίνει εκατό τρόπους για να κάνουν έρωτα».

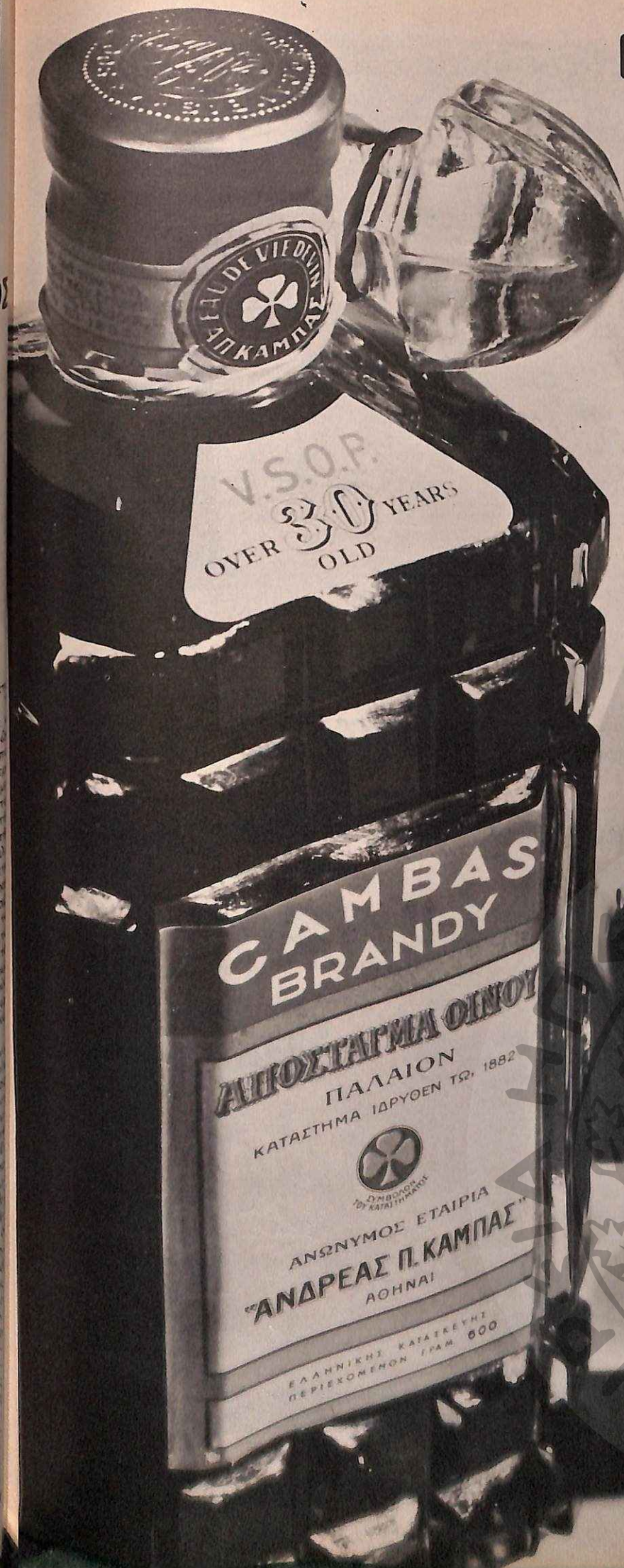
Εδώ και λίγες μέρες ο Τσάρλς βρίσκεται στην φυλακή. Ο λόγος; Κατηγορείται για τον φόνο των δύο κοριτσιών ενός γιατρού του Τάξον και, με την συνενοχή ενός φίλου και μιάς φίλης του, 19 χρόνων, τρίτου ακόμη κοριτσιού. Τα θύματα: Γκρέτχεν και Βέντυ Φρίτς, 17 και 13 χρόνων, και Άλντ Ρόου, 15 χρόνων. Η αστυνομία ανακάλυψε στην έρημο μισοθαμμένα τα πτώματα των δυο θυμάτων και ψάχνει για το τρίτο.

Μάιος 1964: Στο σπίτι της συνενόχου Μαίρης Φρέντς, φιλενάδας του Τσάρλς, παρέα ή Μαίρη, ο Τσάρλς και ο δεύτερος συνενοχός τους Σώντερς. Ο Τσάρλς καυχείται πως μπορεί να διαπρά-

ξη το τέλειο έγκλημα. Η στυγερή νική τριάδα διαλέγει το θύμα. Άλντ Ρόου, που είχε κάποτε ποκρούσει τον έρωτα του Σώντερς. Η Μαίρη ανέλαβε να παρασύρει το θύμα σε έναν παρκαδό με αυτοκίνητο στην έρημο. Όταν έφθασαν σε ένα ξεροτόπι, ο Σμίντ και ο Σώντερς υποχρέωσαν να κατεβή και χτύπησαν με πέτρες στο κεφάλι ώσπου την αποτελείωσαν. Μετά γύρισαν στο αυτοκίνητο, πήραν ένα φτυάρι και την Μαίρη, τους και έθαψαν την Άλντ. Στο τέλος ή αστυνομία πίστεψε ότι το θύμα είχε απλώς φύγει από το σπίτι του. Άντα σε άλλες είχε ανακρίνει πολλές φορές τον Τσάρλς, Σώντερς και Μαίρη, χωρίς όμως να προκύψει κανένα στοιχείο.

Η ανακάλυψη, που συγκλονίζει τώρα την Αμερική, έγινε πριν λίγες εβδομάδες, όταν κάποιος άλλος της παρέας, ο Ρίτσαρντ Μπρόνς, κατήγγειλε στην αστυνομία ότι τον Ιούνιο του 1964 ο Τσάρλς τον είχε πάρει στην έρημο και του είχε δείξει τον ταφικό χώρο. Τον περασμένο Αύγουστο, λίγες μέρες αφ' ότου οι δυο δελφές Γκρέτχεν και Βέντυ χηλεύθηκαν από το σπίτι τους, ο Τσάρλς τον πήρε πάλι στην έρημο και του έδειξε τα πτώματά τους. Καυχήθηκε πάλι ότι αυτό σκότωσε τα δυο κορίτσια. Μόνο το ένα πτώμα ήταν μισοθαμμένο.

Και το ακόμη φρικιαστικότερο στην εφιαλτική ιστορία: Τουλάχιστον τριάντα νεαροί και νεαρές είχαν ακούσει τον φίλο του Τσάρλς να καυχείται για τα φόνους, και δεν κατήγγειλαν ποτέ στην αστυνομία. Η δικαιοσύνη του Πάλο Βέρντε: «Τό έμαθα, αλλά τί το όφελος αν καταγγέλναμε τον φίλο μας; Ήταν άργα πιά...».

Θελείτε ένα πραγματικό brandy;

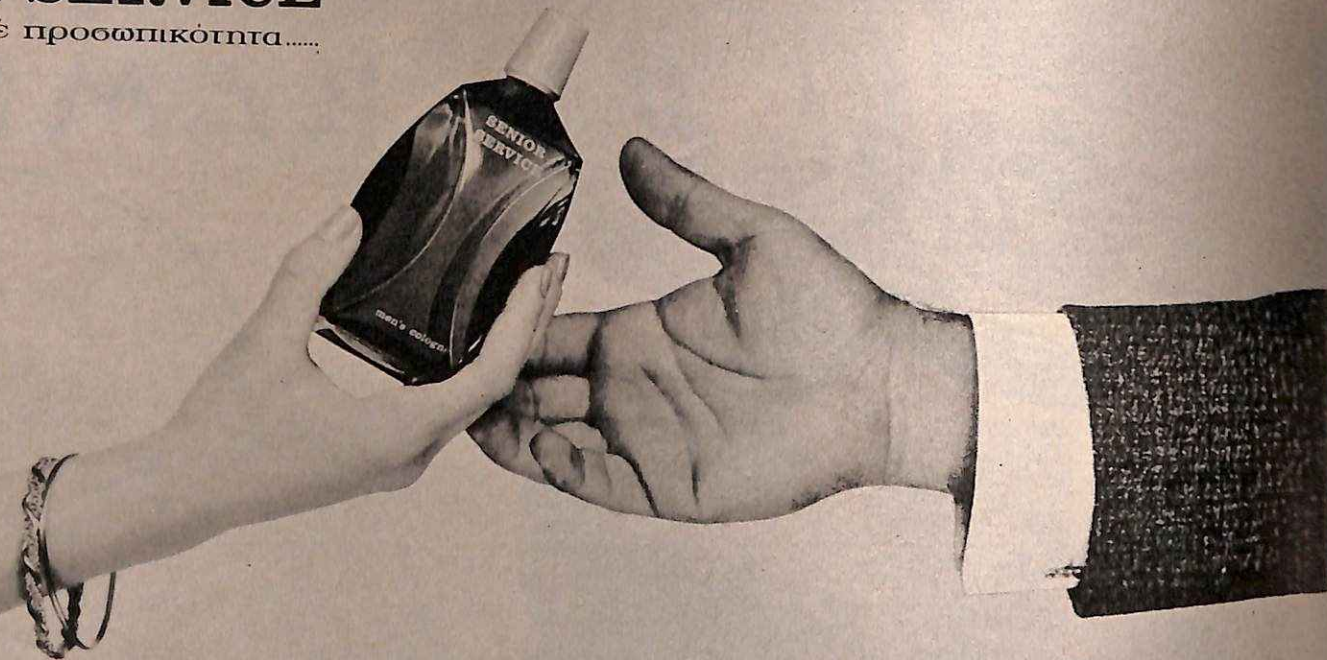
από το 1882
ΚΑΜΠΑ

"Όταν εκείνη γέρει να χαρίζηέκείνος γέρει να εκτιμά....."

Κορώνα SENIOR SERVICE

Για άνδρες με προσωπικότητα.....

MEN'S COLOGNE
AFTER SHAVE LOTION
PRE-ELECTRIC LOTION
SHAVING CREAM
HAIR TONIC WITHOUT OIL
HAIR TONIC WITH OIL

SS/5

HAARLEM • HOLLAND HOUSE • HOLLAND • NEW YORK • PALM BEACH
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET Ε.Π.Ε. ΧΑΡΗΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 ΤΗΛ. 720.291

άξεχαστο καλοκαίρι μ' ένα γιώτ ^{OWENS}

"Ένα καλοτάξιδο γιώτ, που θα σας χαρίση ξέγνοιαστες ώρες στα ελληνικά νησιά. "Ανε-
το με πολυτελείς καμπίνες για τέσσερα, έξη ή οκτώ άτομα κι' απόλυτη ευστάθεια στην
τρικυρία, το μότορ - γιώτ OWENS, υπάρχει σε πλαστικό τριαντατριών ποδών αλλά και
σε μόνι άντοχής από είκοσι τέσσερα μέχρι σαράντα δύο πόδια. OWENS... ένα θαυμάσιο
πλοίο αμερικανικής κατασκευής με όλα τα σύγχρονα κομμάτια. Οι καμπίνες του είναι
διαρρυθμισμένες σε πολυτελή τραπέζια, υπνοδωμάτιο, κουζίνα, τουαλέτα και ντους.
OWENS... ένα γιώτ μ' εύκολη οδήγηση για άνετες κρουαζιέρες στα νησιά..

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:
the golden dolphin
Ε. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ - Κ. ΚΥΡΚΙΝΗΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 380 - 382
ΤΗΛ. 966.809 - 965.624
ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΛ. 830.360

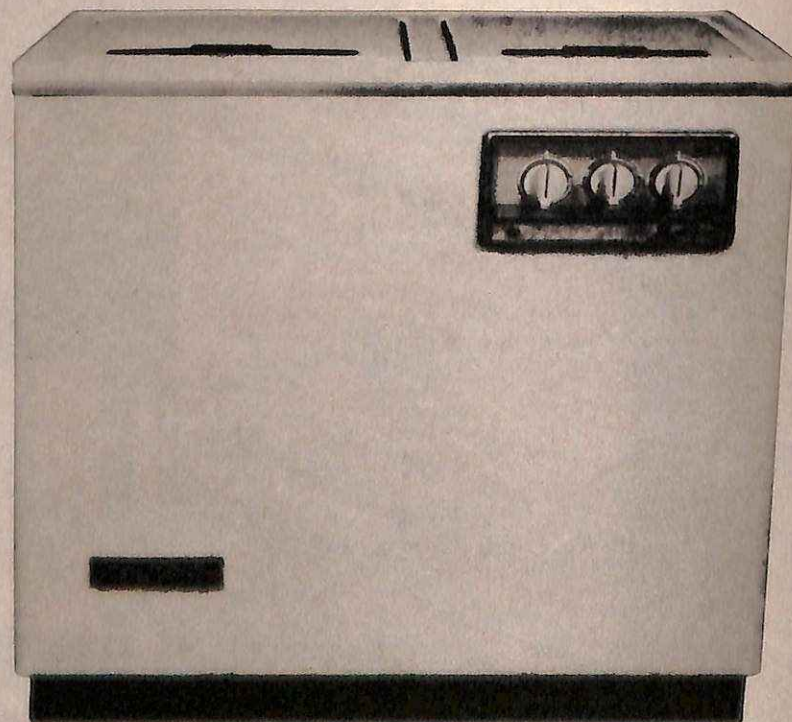
ΔΡΑΧΜΕΣ
6.900

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟ Π. 402

Θαύματα τεχνικής, με ειδικούς χώρους για
το πλύσιμο και το στίψιμο, τα πλυντήρια
ΙΖΟΛΑ πλένουν με τον αναδευτή, το τε-
λειότερο σύστημα πλυσίματος που υπάρχει
σήμερα στον κόσμο.

3 τύποι πλυντηρίων ΙΖΟΛΑ, Π.404, Π.403,
Π.402.

ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΜΙΚΡΗ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΜΗΝΙΑΙΕΣ ΔΟΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΑΤΑ-
ΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΑΣ

Μόνο η
ΙΖΟΛΑ
έχει τόσο
χαμηλές τιμές
για τόσο
φροντισμένα
πλυντήρια

ΠΡΟΤΟΝΤΑ
ΙΖΟΛΑ
ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

ΕΝΑΣ

AIR FRANCE

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΚΑΤΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΑΣ φθάνουν οι φάκελοι με τα δελτία συμμετοχής για τον διαγωνισμό της AIR FRANCE - ΕΙΚΟΝΩΝ, που θα στείλη δυο ζευγάρια στην Νέα Υόρκη και στο Παρίσι.

● ΟΙ «ΛΥΣΕΙΣ» των 12 φωτογραφιών, που προέρχονται από το αρχείο της AIR FRANCE και των «ΕΙΚΟΝΩΝ», κατετέθησαν εντός κλειστού φακέλου στην συμβολαιογράφο Κα Έλένη Παπαδιαμαντοπούλου, οδός Ακαδημίας 61, ούτως ώστε να μην υπάρξει καμιά αμφισβήτηση κατά την ανακήρυξη των νικητών, δηλαδή αυτών που θα αναγνωρισουν και τις 12 φωτογραφίες του διαγωνισμού.

● ΔΕΛΤΙΑ ΘΑ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑ μέχρι της Δευτέρας 20ης Δεκεμβρίου 1965, όποτε θα αποσυρθεί το ειδικό κουτί του διαγωνισμού από την είσοδο των γραφείων μας. Θα γίνουν επίσης δεκτά απαντήσεις δια του ταχυδρομείου με σφραγίδα και της 20ης Δεκεμβρίου.

● Ο ΕΛΕΓΧΟΣ των απαντήσεων θα αρχίσει την 21ην Δεκεμβρίου από ειδικόν συνεργείον και θα καταβληθεί προσπάθεια όπως η σχετική κλήρωση γίνει το αργότερο μέχρι της 27ης Δεκεμβρίου.

● ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ θα μπορέσουν να ταξιδεύσουν άμέσως, αν το θέλουν, συνοδευόμενοι από πρόσωπα της προτιμήσεώς τους. Τα εισιτήρια είναι διαρκείας ενός έτους και δεν μεταβιβάζονται σε τρίτους ή σε άλλη αεροπορική εταιρία.

● ΣΤΕΙΛΤΕ ΣΗΜΕΡΑ την συμμετοχή σας στο διαγωνισμό, προτού ξεχάσετε τις φωτογραφίες - θέματα. Χρησιμοποιήσατε υπόδειγμα του δελτίου, που δημοσιεύουμε και σήμερα, ή κόψατε το ίδιο το απόκομμα.

● ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ στους φίλους μας ότι επιτρέπεται μόνο μία συμμετοχή για κάθε πρόσωπο.

ΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΟΝΟΜΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ: Όδός.....	Αριθμός.....	
Συνοικία.....	Πόλις.....	Τομέας.....

ΔΗΛΩΣΗ

Συμφώνως προς τους όρους του διαγωνισμού της AIR FRANCE - ΕΙΚΟΝΩΝ παραθέτω κατωτέρω τις λύσεις των 12 φωτογραφιών:

Φωτογραφία Α' ☐	Φωτογραφία Ζ' ☐
Φωτογραφία Β' ☐	Φωτογραφία Η' ☐
Φωτογραφία Γ' ☐	Φωτογραφία Θ' ☐
Φωτογραφία Δ' ☐	Φωτογραφία Ι' ☐
Φωτογραφία Ε' ☐	Φωτογραφία ΙΑ' ☐
Φωτογραφία ΣΤ' ☐	Φωτογραφία ΙΒ' ☐

ΠΡΟΣΟΧΗ: Αναγράψατε μέσα σε κάθε τετραγωνάκι τον αριθμό της απαντήσεως ή όποιος κατά την γνώμη σας αποτελεί την «λύση».

BOUTIQUE
Scarabée
VOUCOURESTIOU 16
TEL. 614-744

300 ΧΡΟΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΙ ΟΜΟΡΦΙΑ
3.000 ΒΙΒΛΙΑ, ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΩΣ ΕΙΔΑΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ είναι ταξιδεύετε από 2-3 αιώνες; Θα το μάθετε από τα σπάνια βιβλία της συλλογής μας. Τα ωραιότερα αναγνώσματα.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΣΑΣ: Χάρτες καλλιτεχνικοί, χαλκογραφίες και υδατογραφίες που διασίζουν χρωματικές ομορφίες. Ό,τι πιο πρωτότυπο, ωραίο κ' ενδιαφέρον.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Βαλαωρίτου 7 - ΑΘΗΝΑΙ - Τηλ. 615-56
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Δ. ΓΙΟΥΡΓΑΛΗΣ
μετεφέρθη στην Νέα του
Διεύθυνση
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ 2
ΤΗΛ. 232.459

Lyle and Scott

τα περίφημα
άνδρικά
πλεκτά
σκωτίας

Lyle and Scott

Constantaras
ΣΤΑΔΙΟΥ 24 - ΑΘΗΝΑΙ

«Ο,τι φορέσαι
στο Παρίσι
τώρα και
στην Αθήνα!»

ΚΑΛΤΣΕΣ ΔΑΝΤΕΛΛΕ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ-ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ

ELVIKA

ΖΗΤΗΣΙΕ ΤΙΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤ/ΤΑ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 3-ΤΗΛ. 231843

ΓΙΑ ΔΩΡΑ

ΧΑΡΜΑ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
ΤΑ ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΕΡΗΤΕ
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Donna
ΑΙΟΛΟΥ 73

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΩΡΑ!
ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΣΤΟΙΧΙΣΤΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ
ΜΕ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
TERGAL
TERVLENE
ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ ΚΑΠ

"ΗΛΙΑΣ ΝΑΧΜΑΝ"
M. NAXMAN & ΣΙΑ
ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 3
1ος ΟΡΟΦΟΣ - ΤΗΛ. 229730-220502

Step
PARIS

«Ένας πολύτιμος βοηθός της ομορφιάς σας»

Τόσο απλό... το άρωμα που εκτοξεύεται από το VAPORISATEUR STEP, σας τυλίγει σαν χέδι... είναι απίστευτο πόσο πολύ διατηρείται το άρωμά σας όλη μέρα και πόσο διακριτικό σας κάνει να ξεχωρίζετε... φτιαγμένο από φινιά πορσελάνη LIMOGES ή από διάφανο κρύσταλλο, είναι κάτι που ασφαλώς θα στολίσει την τσάντα σας.

Ίδées της Έφης
για ΔΩΡΑ

ΤΟΥΛΙΜΟΣ
ΑΡΧΑΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΡΑΥΤΕΛΕΙΑ

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
ΖΑΚΕΤΤΕΣ
ΠΑΛΤΑ
ΤΑΠΙΕΡ
ΠΛΕΚΤΑ
ΚΑΙ ΔΕΡΜΑ

ΕΤΟΙΜΑ & ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΕΛΙΑ
Καθαρίσματα δερμάτινων
και επίθεση
των δερματινών σας

Maison de gants
ΕΛ. ΛΕΚΚΑ
ΕΡΜΟΥ 44 - 2ος ΟΡΟΦΟΣ - ΤΗΛ. 234.992

Galerie
PALETTA
ΑΘΗΝΑΙ: ΒΟΥΛΗΣ 14
& ΚΑΡΑΓ. ΣΕΡΒΙΑΣ - ΤΗΛ. 233-430

Τινακίς
Μεγάλες Ζωγραφίες

ΔΩΡΑ
ΠΛΕΚΤΑ
ΦΟΥΣΤΕΣ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ

bnica
ΕΡΜΟΥ & ΝΙΚΗΣ 3

**μιστριωτη
για σας κυρια μου**

ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

■ **ΤΟ Έθνικ Κέντρο Έπιση-
μονικών Έρευνών της Γαλλίας**
άνεθεσε σε μια ομάδα κοινωνιο-
λόγων να καθορίσει τον ερόλο της
γυναίκας στην κοινωνία. 'Απο-
τέλεσμα: μόνον 1% από τους άν-
τρες που ρώτησαν, προτιμούν να
έχουν γυναίκες συντρόφους στην
εργασία τους. Κυριότερες αιτιά-
σεις του 99%: είναι ευαίσθητες,
ζηλιάρες, ελάχιστα έξυπνες και
αλλάζουν πολύ συχνά διάθεση.

■ **Η ΕΛΞΗ** του Παρισιού μει-
ώνεται για τους 'Αμερικανούς
τουρίστες. Το 1956 επί 100 ατό-
μων που ταξίδευαν αεροπορικώς,
το Παρίσι τραβούσε 42, το Λον-
δίνο 34, η Ρώμη 24. Το 1963 ίσο-
τιμία 35 ο ο και για τις τρεις
πρωτεύουσες, ενώ η αεροπορική
κίνηση προς την Ευρώπη είχε αυ-

ξηθή κατά 154 ο ο. Για το 1964
στοιχεία δεν άνεκινώθησαν.

■ **ΤΕΣΣΕΡΑ** εκατομμύρια 'Α-
μερικανών ζούν μέσα σε κινητά
σκέπια. 'Η πώληση των αυξήθηκε
τον τελευταίο χρόνο κατά 27 ο ο
και έφθασε ένα τζίρο 1 δισεκατομ-
μυρίου δολλαρίων. Τα μοντέλα
που έχουν την μεγαλύτερη ζήτη-
ση στοιχίζουν μεταξύ 3.000 και
12.000 δολλαρίων.

■ **ΕΝΑ** ξενοδοχείο οκταώροφο,
αποτελούμενο από 120 δωμάτια, ά-
πεστάλη σε προκατασκευασμένα
κομμάτια από την 'Αγγλία στο
Γιβραλτάρ. 'Αλλο ένα ξενοδοχείο,
όμοιος προκατασκευασμένο, τελει-
ώνει τώρα στο Μπρίστολ. 'Η οί-
κονομία σε εργατικά φθάνει μέ-
χρι 80 ο ο.

Έδω

ι' Έχει

**Παρίσι - Λονδίνο ή
Λονδίνο - Παρίσι ;**

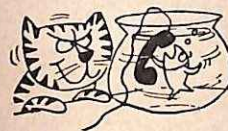
Δυο στιγμιότυπα από δυο νυκτερινά κέντρα —
ένα παρισινό και ένα λονδρέζικο. Οι Γάλλοι τέρ-
πονται άσφαλώς με το ήμίγυμνο και το γυμνό,
ενώ οι 'Αγγλοι προτιμούν μια συζήτηση κάτω
από το επίβλητικό πορτραίτο του Τσώρτσιλ. Καί
όμως συμβαίνει έντελώς το αντίθετο! Γιατί οι
σκανδαλιστικές έμφανίσεις (άριστερά) γίνονται
στην συντηρητική άγγλική πρωτεύουσα, ενώ μό-
λις πριν από λίγες μέρες το Παρίσι απέκτησε
(κάτω) μια νέα μπυραρία, την «Ούίνστων Τσώρ-
τσιλ». Στα έγκαίνιά της παρευρέθη ό Βρετανός
πρέσβυς στο Παρίσι, σερ Πάτρικ Ρήλυ, ό όποιος
άδειασε τό πρώτο ποτήρι μύρας. Καί σε μερι-
κούς Γάλλους, που χαρακτήρισαν άσέβεια τό να
όνομαστή μια μπυραρία «Ούίνστων Τσώρτσιλ»,
ό σερ Ρήλυ άπάντησε ότι στην πατρίδα του συνη-
θίζουν να τιμούν τους διασήμους άνδρες, δίνον-
τας τό όνομά τους σε μπυραρίες, ταβέρνες κλπ.

'Εδω ι' Ευεί

Η ωραία υαί τό... τέρας

Το τέρας με τὰ τόσο ἀλλόκοτα σχήματα είναι στην πραγματικότητα μιὰ ἀπὸ τὶς ωραιότερες γυναῖκες τοῦ Χόλλυγουντ. Ἀλλὰ εἶναι βέβαια δύσκολο νὰ ἀναγνωρίσει κανεὶς κάτω ἀπὸ τὶς φρικαλέες μεταμορφώσεις τὴν Νάταλι Γούντ, πού στάθηκε μπροστὰ στὸν παραμορφωτικὸ καθρέφτη, γιατί ἔτσι τὸ ἀπαιτεῖ τὸ σενάριο τῆς νέας ταινίας τῆς «Ἰνσαϊντ Νταϊζ Κλοβέρ», τῆς «Γουόρνερ Μπρόξ», πού γυρίζεται αὐτὸν τὸν καιρὸ με σκηνοθεσία Ρόμπερτ Μάλλιγκαν. Ἐκτὸς τῆς Νάταλι Γούντ, πού πρὸ ἡμερῶν διέλυσε τοὺς ἀρραβῶνες τῆς με τὸν Βενεζουαλιανὸ μεγαλοδιομήχανο Λάντισλαβ Μπλάτνικ, στὴν ταινία ἔχουν ἐπίσης βασικοὺς ρόλους οἱ Κρίστοφερ Πλάμμερ, Ρόμπερτ Ρέντφορντ, Ρόντυ Μάκ Ντόουαλ, Ρούθ Γκόντον καὶ Κάθριν Μπάρνι.

● ΤΟ 100 παίρνει ἕνα ἀγωνιώδες τηλεφώνημα:
— Ἀμεσὸς Δράση ἔχει;
— Ναι, τί συμβαίνει;
— Βοήθεια! Ἕνας ἀγριόγατος μῆλκε στὴν τραπέζια...
— Τί; Γύ' αὐτὸ μᾶς ἐνοχλεῖτε;
— Μὰ εἶναι πολὺ σοβα-

ρό. Κινδυνεύει ἡ ζωὴ μου.
— Κοροϊδεύετε; Καὶ τέλος πάντων ποῖος τηλεφωνεῖ;
— Ἦ... χρυσόψαρο!

● ΕΝΑΣ χειρομάντις στὴν πελάτισσά του:
— Ἦταν μεγάλη χαρὰ γιὰ μένα νὰ παρακολουθήσω τὸ μέλλον σας, μέσα στὴν παλάμη σας. Αὐτὸ πού διάβασα ἦταν τὸ πῶς συναρπαστικό ἔστερα ἀπὸ τὸν «Ἐραστή τῆς λαίδης Τσάτερλιν».

● Κάποτε ρώτησαν τὸν Ἀντρέ Ρουσσέν: «Τί εἶναι ἕνας διανοούμενος;» «Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πού ἐπισκέπτεται μιὰ δημοτικὴ βιβλιοθήκη, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὀρεῖται...», ἀπάντησε.

ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ τοῦ Ντήν Μάρτιν, πού σχεδὸν σκαρφώθηκε τοὺς ὤμους του, ὁ Φράνκ Σινάτρα ἀποτυπώνει τὸ πέλμα του στὸν εἰδικὸ πρὸς τοῦτο χώρο, πού ὑπάρχει μπροστὰ στὸ Κινέζικο Θέατρο Γκρόμαν, τοῦ Χόλλυγουντ. Εἶναι αὐτὸ μιὰ τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὶς διασημότητες τῆς δόνης καὶ ἔγινε γιὰ τὸν Σινάτρα με τὴν εὐκαιρία τῆς πρεμιέρας τῆς ταινίας του «Τὸ ἔξπρες τοῦ φὸν Ράιαν», ἡ ὁποία προβλήθη ἤδη στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν ὁποία συμπρωταγωνιστεῖ με τὸν Τρέβορ Χάουαρντ. Πίσω ἀπὸ τὸν Μάρτιν, ὁ γραμματεὺς τύπου τοῦ αἰμνῆστου προέδρου Κέννεντυ, Πιέρ Σάλιντζερ.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

ἢ Χριστούγεννα... ἐπὶ θύραις. Πιὺ νωρὶς ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, ἡ Ἀθήνα φόρεσε τὰ γιορτινὰ της. Μπροστὰ στὶς διτρίνες με τὰ παιχνίδια, τὰ παιδιὰ σκεφτικὰ ἐτοιμάζουν παραγγελίες γιὰ τὸν Ἅγιο Βασίλη. Ἐξαίρεση ἕνας πεντάχρονος νεαρός, πού ζητοῦσε προχθὲς με κλάματα «τὸ θέλω τώρα!»— ἕναν κομῆτη σὲ μικρογραφία, πού βρισκόταν στὰ γραφεῖα ἀεροπορικῆς ἐταιρίας.

ἢ Ἰ δ ε α... ἑλληνικώτατη γιὰ χριστουγεννιάτικες κάρτες: ἐπάνω σὲ χρωματιστὸ χαρτόνι κολλημένο ἕνα κομματάκι ἀπὸ παλιὸ ἢ καινούργιο λαϊκὸ κέντημα. Ὅσα ἀπὸ τὰ πολύχρωμα αὐτὰ κεντητὰ κομματάκια ἔχουν στὴν ὕφανση ἢ στὴν βελονιά λίγο χρυσό, δίνουν ἀμέσως τὴν ἐορταστικὴ ἐντύπωση. Βασικὴ προϋπόθεση: ὁ παραλήπτης πρέπει νὰ γνωρίζη καὶ ν' ἀγαπᾷ τὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ τέχνη.

ἢ Χαί δ ε μ ε ν ο... παιδι τῆς Βασιλικῆς Προνοίας οἱ tapisseries, ἢ ἐπὶ τὸ ἑλληνικώτερον τὰ διακοσμητικὰ ὑφαντὰ τοῦχοι, ἐγκαινιάζουν ἀπὸ σήμερα, (10 Δεκεμβρίου), τὴν ἐκθεσὴ τους στὴν γκαλερί τοῦ ξενοδοχείου «Χίλτον». Ἡ Βασιλίσσα Ἄννα - Μαρία, πού ἐνδιαφέρεται εἰδικῶς γιὰ τὸ εἶδος, θὰ παραστή στὰ ἐγκαίνια.

ἢ Σ υ ν έ β η... στὸ Ἄδς Ἀντζελες. Ἕνας διαρρήκτης μῆλκε σὲ κάποια μεγάλη τράπεζα, πλησίασε τὸν ταμῖα καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα χαρ-

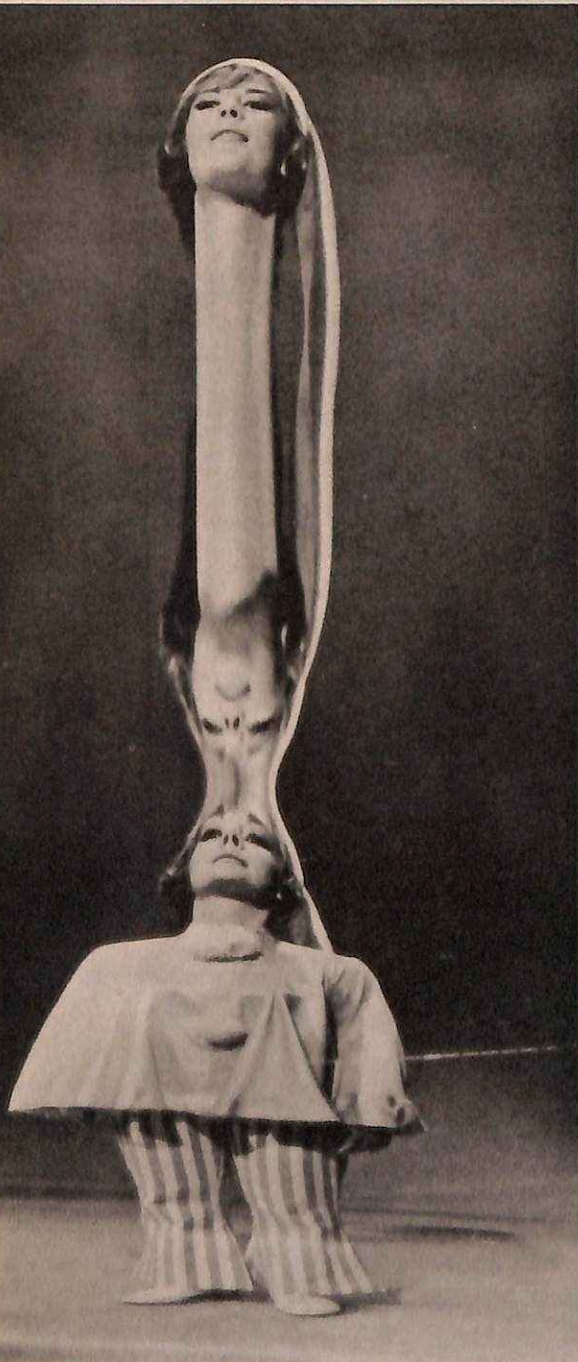
τάκι, πού ἔλεγε: «Χαμογελάστε. Ἐχω πιστόλι καὶ ἤρθα νὰ κλέψω». «Χαμογελάστε ἐσεῖς, τοῦ ἀπάντησε ὁ ταμῖας. Σὰς παίρνουν φωτογραφία». Πράγματι, ὁ λωποδύτης ἀφῆρεσε μὲν 1.500 δολλάρια, ἀλλὰ ἡ καθαρῶτατη φωτογραφία—χωρὶς χαμόγελο!— πού εἶχε πάρει μιὰ κρυμμένη μηχανή, δόθηκε στὴν ἀστυνομία νὰ τὸν συλλάβη χωρὶς δυσκολία.

ἢ Σ ο φ ῖ α... Ἕνας ἄνδρας κλέβει τὸ πρῶτο φιλὶ ἀπὸ τὴν γυναῖκα, τῆς ζητᾷ τὸ δεύτερο, ἀπαιτεῖ τὸ τρίτο, παίρνει τὸ τέταρτο, δέχεται τὸ πέμπτο καὶ ὑπομένει τὰ ὑπόλοιπα.

ἢ Ν ε ο... «γκάτζετ» σημειώνει μεγάλη ἐπιτυχία στὴν Ἀμερική. Εἶναι μιὰ μικρὴ ηλεκτρονικὴ συσκευή πού ἐφαρμόζεται στὰ ταμπλό τοῦ αὐτοκινήτου καὶ εἰδοποιεῖ τὸν ὁδηγὸ μ' ἕναν μικρὸ ἤχο ὅτι τὸν ἀκολουθεῖ ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο με ραντάρ ἀπ' αὐτὰ πού ἐλέγχουν τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου.

ἢ Ὁ π ο ν τ ῖ κ ο ς... κάνει διδασκαλία στὰ ποινικάματα του: «Παιδιά μου, ὅταν θὰ μεγαλώσετε θὰ καταλάβετε πὼς ἐμεῖς τὰ ποινικάματα φοβόμαστε τοὺς ἄνδρες, οἱ ἄνδρες φοβοῦνται τὶς γυναῖκες καὶ οἱ γυναῖκες φοβοῦνται ἐμεῖς!»

777

● ΕΝΑ διζὸν πεθαίνει. Φθάνει στὸν παράδεισο καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος τοῦ λέει:
— Κάνε μιὰ εὐχὴ καὶ θὰ ἔχης ὅ,τι θέλεις.
Καὶ τὸ μικρὸ διζὸν ψιθυρίζει:
— Καλὴ μου, ἅγιο Πέτρο, θὰ ἤθελα ἕνα παλιὸ ἀπὸ τὸ δῶμα μᾶς γιὰς στάβ.

● ΑΥΤΟ φίλοι ἀνζητοῦν:
— Λέν ἔξω, οὔτε μιὰ γυναῖκα ἱκανὴ νὰ κοιτηθεῖ ἕνα μυστικὸ.
— Ἐγὼ ἔξω, λέει ὁ ἄλλος: Τὴν δική μου.
— Δοκεύεσαι;
— ἔχω 10 χρόνια παντρεμένοι καὶ δὲν κατορθώσα ἀκόμη νὰ τὴν ξάνω νὰ μοῦ σπῇ, γιατί ἔχει πάντοτε ἀνάγκη χρημάτων.

■ ΕΝΑ δέλο υγιεινό και δορο-
στικό ἀνεκαλύφθη στις 'Ηνωμέ-
νες Πολιτείες. Οι αστυνομικοί του
'Ατλάντικ Σίτυ ἔκαναν επίδειξη
τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν φυ-
σαλίδων γιὰ νὰ καλμάρουν τοὺς
θερμόαιμους ταραξίες. Στὸ νερό
τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλίων προσ-
θέτουν σαποῦνι καὶ στοὺς σωλή-
νες ἐκτοξεύσεως ἓνα λεπτὸ φιλέ
ἀπὸ νάυλον. Ἀποτέλεσμα: θαυμά-
σιες σαπουνόφουσκες...

■ ΕΠΙ τριάντα σχεδὸν χρόνια
παραμένει ἡ ὀραιότερη γυναίκα
τῆς Γαλλίας. Τὸ δέγμα τῆς, τὸ
χρῶμα τοῦ προσώπου τῆς, ἔχουν
μιά φρεσκάδα πὺλ τὰ χρόνια δὲν
τὰ ἔχουν πειράζει. Τὰ μυστικά
τῆς αἰωνίας νεότητός τῆς ἡ Μι-

σέλ Μοργγκάν ἀπεφάσισε νὰ τὰ
ἀποκαλύψῃ σὲς ἄλλες γυναῖκες
δταν θὰ ἀνοίξῃ στὸ Παρίσι ἓνα
'Ινστιτούτο Καλλονῆς (ὅπως σχε-
διάζει). Γι' αὐτὴν ὅμως οἱ συν-
ταγὲς δὲν εἶναι τὸ πᾶν: «Γιὰ νὰ
εἶναι μιά γυναίκα πραγματικά ὡ-
ραία, εἴπε, πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα
νὰ ἔχῃ καλὴ ὑγεία καί... νὰ εἶναι
εὐτυχισμένη!

● ΜΙΑ νεαρά Σκωτσέζα στὸν
πατέρα τῆς:

—Ὁ γείτονάς μας ἔρχεται καὶ
περνάει ὅλα του τὰ θρόαυα στὸ
σπίτι μας. Αὐτὸ ἀσφαλῶς σημαί-
νει κατὶ...

—Βεβαίως, ἀπαντᾷ ὁ πατέ-
ρας. Θέλει νὰ κἀνὲ οἰκονομία στὸ
ἡλεκτρικὸ του, τί ἄλλο θέλεις νὰ
σημαίνει;...

Ἐδῶ
ἡ
Εὐαῖ

● ΜΙΑ στρυφνὴ σύζυγος δὲν πα-
ραλείπει εὐκαιρία νὰ τονίσῃ στὸν
ἄνδρα τῆς ὅτι τὰ ἐπιπλά, τ' ἀση-
μικά, τὸ πιάνο, οἱ πίνακες κλπ.,
τῆς ἀνήκουν προσωπικά.

Κάποτε ξυπνάει τὸν ἄντρα τῆς
τὴν νύχτα, ξαφνικά, λέγοντας:

—Σήκω!

—Γιατί;

—Εἶμαι βεβαία ὅτι κάποιος κλέ-
φτης μπῆκε στὸ σπίτι.

—Καὶ τί μὲ νοιάζει ἐμένα; Μή-
πως ὑπάρχει τίποτε δικό μου ἐ-
δῶ μέσα;

ΦΡΕΝΤ ΜΠΑΣΣΕΤ

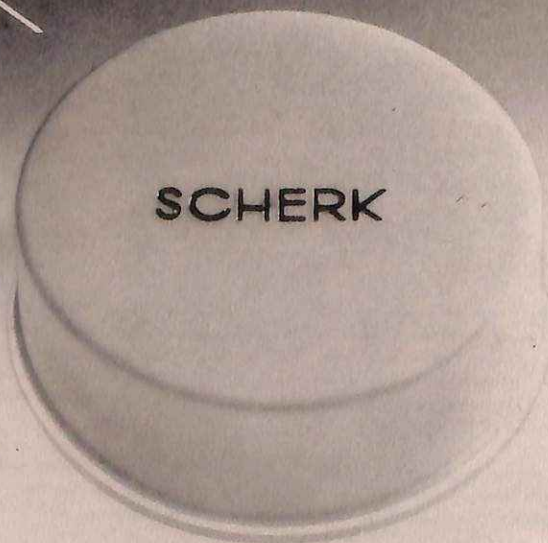
ΑΠΟ ΔΟ!

Fête
un parfum
d'or
et de lumière

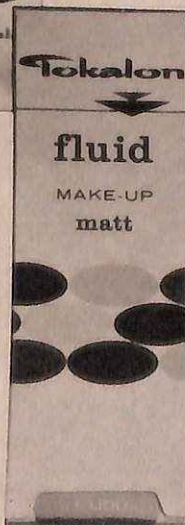
MOLYNEUX

SCHERK

Πάντα λεπτὴ καὶ αἰθέρια, μὲ ὑπέροχο ἄρωμα καὶ τοὺς
τελευταίους χρωματισμοὺς τῆς μόδας, ἡ πούδρα
ΣΕΡΚ ὅας προοφέρεται ὁ καινούργιο κομψὸ κοντί.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ Cosmética Ε.Π.Ε. ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΣΑΣ ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

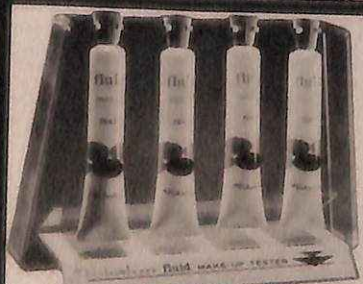
Ο μεγάλος νεωτερισμός της χρονιάς είναι το προσεκτικά φροντισμένο Make-up. Το Make-up (ύγρο) της Tokalon δεν σας δίνει μόνον ένα τελειώς φυσικό μακιγιάζ, αλλά, συγχρόνως, τρέφει το δέρμα σας με πολύτιμα υγραντικά στοιχεία. Λόγω της εξαιρετικής λεπτότητας των συστατικών του το Fluid Make-up της Tokalon δεν φράσσει τους πόρους, αλλά, αντίθετως, επιτρέπει στο δέρμα να αναπνή και σας χαρίζει ένα όρατο, φωτεινό Matt.

Το Fluid Make-up της Tokalon (Κρέμα - Πούδρα) σας δίνει έτσι το πιο λεπτό μακιγιάζ (και το καλύτερο για την υγεία του δέρματός σας). Διατίθεται σε 4 μοντέρνους χρωματισμούς διαλεγμένους από Παρισινούς δερματοκοσμητικούς.

Το Fluid Make-up της Tokalon στρώνεται γρήγορα... αλλά διαρκεί... για πολύ καιρό. Δοκιμάστε το.

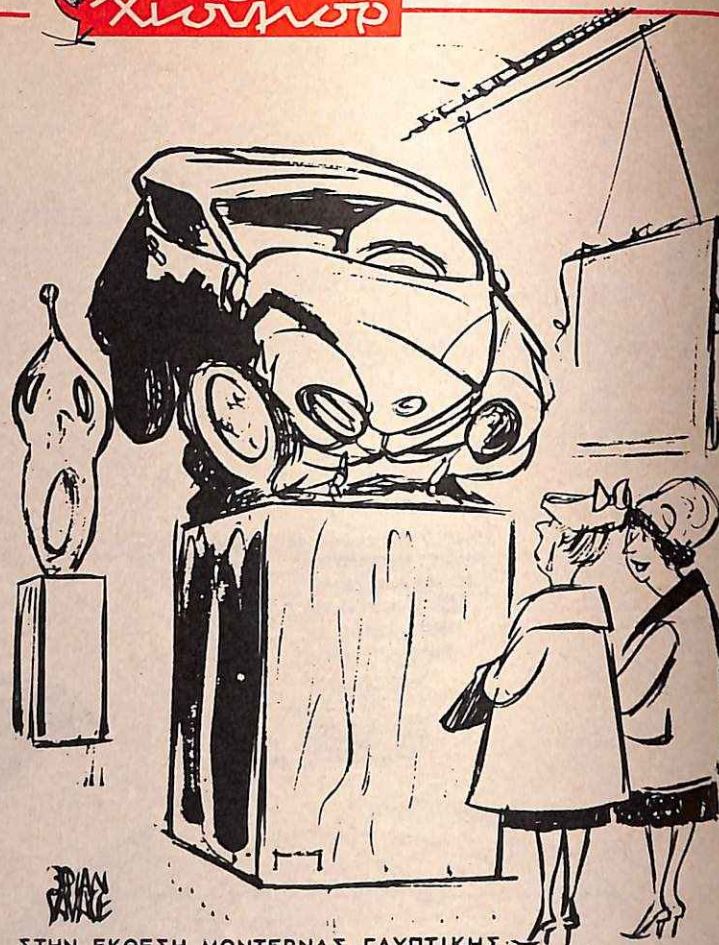
Tokalon fluid MAKE-UP matt

συνδυάζει μια νέα βάση
Make-up με τα υγραντικά
στοιχεία μιας θρεπτικής
κρέμας...

Χάρη σ' αυτό το δειγματολό-
γιο, που θα βρήτε στα καταστή-
ματα λιανικής πώλησής, θα
μπορέσετε να διαλέξετε την
απόχρωσι, που ταιριάζει περισ-
σότερο στο δέρμα σας.

Χιούμορ

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ:
—'Εγώ, κάνοντας όπισθεν με το ένα χέρι, θα το ξφτιαχνα καλύτερο!

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΩΡΑ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ & ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ
ΒΟΥΛΗΣ 26 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Galerie

Έφη

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΡΥΘΜΟΣ

εās περιμένει φέτος
στη νέα του διεύθυνση
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 12
με νέες παραλαβές

και πλούσια συλλογή ύφασμάτων έπιπλώσων,

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 1

ΝΤΥΘΗΤΕ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Roma

LINEA

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 3
(ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ)

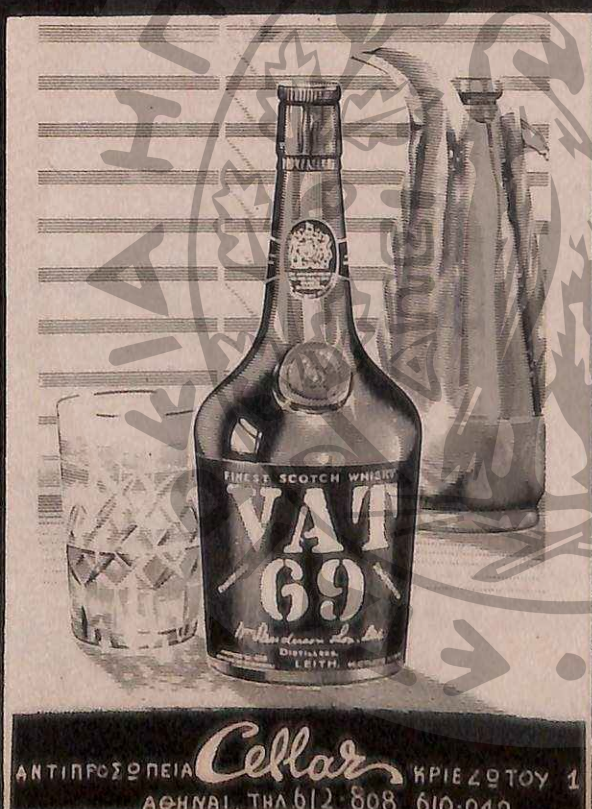
ΕΙΝΑΙ Η ΘΑΝΑΤΟΥΡΓΗ ΣΚΟΝΗ
ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΨΙΜΟ ΚΑΙ ΧΕΡΙ
ΚΟΠΟ, ΜΟΝΟ ΜΕ ΛΙΓΟ ΒΡΑΣΤΟ
ΝΕΡΟ, ΚΑΝΕΙ ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ
ΣΑΣ Ν' ΑΣΤΡΑΦΤΟΥΝ ΣΑΝ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ!

ΘΑ ΤΗΝ ΒΡΗΤΕ ΣΤΑ ΚΑΤ/ΤΑ:
ΚΡΥΣΤΑΛ, ΑΚΡΟΝ, ΙΛΙΟΝ,
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ,
ΣΤΟΥΡΔΑΣ.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: ΑΦΟΙ ΑΔΑΜΗ
ΒΟΥΛΗΣ 8/10 - ΤΗΛ. 237.872 - ΑΘΗΝΑ 1.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ Cellar ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 1

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ Cellar ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 1
ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ 612.808 610.040

Αθηναίοι και Αθηναίες

Τέτοιο χριστουγεννιάτικο δώρο ούτε πού το περίμεναν οι Αθηναίοι. Νταμπλός τους ήρθε όταν το είδαν στους δρόμους της πολιτείας, έριξαν τα μάτια τους από την έκπληξη και ύποταχθηκαν, όπως πάντα, στην μοίρα τους, λέγοντας: «Μη χειρότερα...»

Το πρώτο λεωφορείο (υπερμεϊζονος) τύπου έκανε την εμφάνισή του στην περιοχή της πρωτεύουσας! Τό... τυχερό 3ο ΚΤΕΛ δέχθηκε στις συγκοινωνιακές γραμμές του αυτή την τροχήλατη, κολοσσιαία λαμαρίνα, που θυμίζει μεταλλικό δεινόσαυρο και εξασφαλίζει την πιθανότητα να εκπολιτισθούμε συγκοινωνιακά. Κυβεί τον ήλιο απ' όπου περνάει, αλλά αποκαλύπτει συγχρόνως τις προθέσεις των αγέροχων λεωφορειούχων και την στοργή τους για την δυστυχή αθηναϊκή πελατεία και το ταμείο τους.

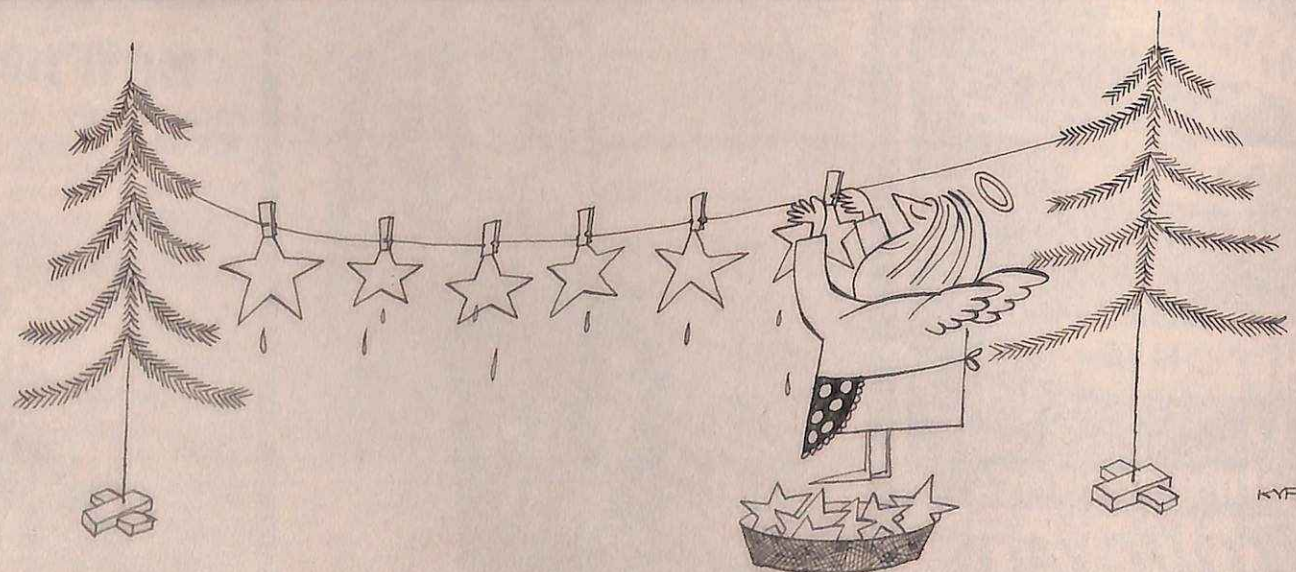
Αλλ' ήταν, φαίνεται, γραφτό μας, μετά τον προγονικό Κολοσσό της Ρόδου, που θαύμαζαν οι Ροδίτες μιας άλλης εποχής, να μενουμε και μεις εκπληκτικοί εμπρός στον κολοσσό της... οδού, που φιλοτέχνησαν για χάρη μας σύγχρονοι Μαικήνες. Εγγνώμονες οι κάτοικοι του Αιγάλεω και της Έλεουσας, πανευτυχείς οι δημότες Νέας Έλβετίας και

Νίκαιας, θα μπορούν τώρα πιά να ταξιδεύουν εκατό - εκατό, να χαίρονται όλες τις μυρωδιές χαρδής της μαζικής μεταφοράς, να συμπλέκονται με κάθε άνεση, να συγκρούονται με όλα τα κομμάτια και να αλληλοπατούνται με πιθανότητες 1 προς 160... Τόσα είναι τα άσπαστα πόδια που θα μετεωρίζονται εν όρθοσσία, όταν, με το καλό, το προνόμιο των συντακτών του 3ου, πρωτοπόρου ΚΤΕΛ, επεκταθεί και σ' άλλες γειτονιές. Όταν και άλλες τροχήλατες, ασπρογάλαζες λαμαρίνες δρομολογηθούν στην προοδευτική πρωτεύουσά μας.

Φατίζουν οι Αθηναίοι καταστηματαρχες τους δρόμους της πολιτείας, τους σιολίζουν με γιγάντιες και λαμπύριες, προσπαθούν να δώσουν στην αθηναϊκή ατμόσφαιρα ένα τόνο κοσμοπολιτισμού, μίαν ανταύγεια χριστουγεννιάτικης μεγαλοπόλεως, κάποιο χρώμα μητροπόλεως. Όσοι, όμως, στους δρόμους της Αθήνας οι λεωφορειακοί Αιτίτες και καταστηματαρχες τις πρόσκαιρες ψευδοποιήσεις. Όλες οι μεγάλες ατηνίες έχουν μεταβληθεί σ' ένα αδιαπέραστο ποτάμι τοίγκων, εξαμύσεων, καυσαερίων, που πλημμυρίζει την πόλη και πνίγει τους ανθρώπους της.

Γαλέρες, κάτεργα με εκατό κουριά και έικοσι μόνον καθίσματα για τους κωπηλάτες, τα νέα «υπερμεϊζονος» τύπου λεωφορεία, πρόκειται να φρυαδύσουν κάθε έλπίδα εξανθρωπισμού και να εξαχιδιδύσουν καθεστώς εξανδραποδισμού, σέ μια πολιτεία που γέννησε τον σεβασμό προς τους ανθρώπους, την ύμνοφία και την αίσθηση του μέτρου. Άλλα οι μέρες αυτές δείχνουν να βρίσκονται πολύ μακριά από την εποχή μας. Γύρω μας αγγίζουν να πυκνώνουν τα τεθωρακισμένα της υπερμεϊζονος μεταφοράς και να συγκλίνουν, σερνά, αλλά βάσει σχεδίου, προς το κέντρο. Τον αντικειμενικό τους σκοπό. Οι κάτοικοι της Νίκαιας, της Έλεουσας, του Αιγάλεω, του Δαφνίου, της Ν. Έλβετίας, στρατολογηθήκαν κιόλας στις δυνάμεις της μηχανοκίνητης μεραρχίας του 3ου ΚΤΕΛ. Σιγά - σιγά, οι τεράστιες λαμαρίνες θα προχωρήσουν στο έσωτερικό της πόλεως, με παραπλανητικές κινήσεις θα πνίξουν κάθε αντίσταση. Θα μας πνιχώσουν. Και τότε θα είναι άργα για να θυμηθούμε τον Καδάφη: «Χωρίς περίσκεψη, χωρίς λύπη, χωρίς αιδώ, μεγάλα και ψηλά τοιγύρω μου έκτισαν τείχη... Όταν έτις, αϊα τείχη, πώς να μην προσέξω...».

Θ. Δάσκ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ

(Κυριακόπουλος)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ «πιένες» στην ξύλινη γεφυρούλα, πάνω από την λίμνη του Έθνικού Κήπου. Μικροί και μεγάλοι συνωθούνται για να παρακολουθήσουν και να τσίψουν με κουλούρια τις πάπιες, που περνοδιαβαίνουν καμαρωτές.

Ο ΤΖΕΗΜΣ Τζόνς θεωρείται σήμερα διεθνώς σαν ένα από τα κορυφαία αναστήματα της πεζογραφίας του 20ού αιώνα. Ωστόσο, μόλις τώρα, 25 χρόνια σχεδόν μετά τον θάνατό του, παρουσιάζεται για πρώτη φορά διδίο του στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό. «Το Πορτραίτο του Καλλιτέχνη» (Μετάφρασις Μ.Σ., «Εκδόσεις Γαλαξίας», Αθήναι 1965, σελ. 260, δρχ. 20); γραμμένο στα 1916, είναι το δεύτερο από τα τέσσερα διδία του «συγγραφέας που δημοσίευσε μόνον άριστουργήματα». Γύρω από την φωτεινή μορφή του άνήσυχου Στή-

τατο για τους εκπαιδευτικούς δοήθημα, το «Η διδασκαλία της Ιστορίας στη Μέση Εκπαίδευση», (Αθήναι 1965, σελ. 230). Μία εργασία που έχει έναν καθαρά πρακτικό σκοπό, την αντιμετώπιση βασικών προβλημάτων που το μάθημα της Ιστορίας δημιουργεί σ' εκείνους που το διδάσκουν. Βασική προϋπόθεση για την καλύτερη κατανόηση της ιστορικής ύλης είναι η ένια αντιμετώπιση όλων των εκδηλώσεων της. Έτσι, μαζί με άλλα πρακτικά προβλήματα της διδασκαλίας, αντιμετωπίζεται σαν το βασικότερο, σχετικά με τον τρόπο της προσφο-

ράς της ιστορικής ύλης, το πρόβλημα της αλληλεξάρτησης των διαφόρων εκδηλώσεων, που την απαρτίζουν. «Μακριά από το να δίνεται λύση στο μεγάλο πρόβλημα της ιδανικής προσφοράς του Ιστορικού μαθήματος, γίνεται μόνο μία προσπάθεια συστηματικότερης αντιμετώπισής του, που μπορεί ίσως να βοηθήσει τους νεώτερους συναδέλφους», σημειώνει ο συγγραφέας.

ΠΑΙΔΙΑ που οι γονείς τους είναι χαρισμένοι ή βρίσκονται σε διάσταση. Γύρω από αυτό το κεν-

τρικό θέμα αναπτύσσονται τα διηγήματα στο «Μυρουδιά καμένου χόρτου», (Αθήναι 1965, σελίδες 124), της Έρσης Παπαστάμου. Είναι το τρίτο διδίο της νέας πεζογραφίας, που διακρίνεται για την εύαισθησία, τους λυρικούς της τόνους και την τρυφερότητα της διαθέσεώς της. Σ' αυτό ή συγγραφέας του «Μία χούφτα θατόμουρα», επιχειρεί να ψυχολογήσει τους νέους ανθρώπους, που αποκτούν από τα πρώτα χρόνια τους πικρά εμπειρία για την ζωή και τις σχέσεις των ανθρώπων.

Ο.

Η «τυπωμένη ζωγραφική»

Σε μια εποχή δημιουργικής «αναρχίας», όπου τα όρια του συγκεκριμένου στην εμπνευση συγχέονται με το άφηρημένο στην σύλληψη, και το δυνατό στην τεχνική με το αδύνατο στην εκτέλεση, που ή καλλιτεχνική ανάληψη γίνεται σχεδόν επιστημονική έρευνα και ή ονειρική συγκίνηση αισθητική έμπειρία με διάφορα δικά, τα πάντα είναι επιβεβαιωμένα σήμερα στην τέχνη: Από την ζωγραφισμένη γλυπτική, ως την μνημειακή ζωγραφική ή την ζωγραφική των σκηνών και την ανάσθη ποίηση. Γιατί όχι και ή τυπωμένη ζωγραφική; όπως την συνέλαβε και την αποδίδει ο Γάλλος χαράκτης Τζέιμς Γκιτέ, που εκδότη στην γκαλερί «Μέριλιν».

Ο χαρακτηρισμός είναι ίσως τοιμηρός, δεν είναι όμως άσχετος, μια και τα έργα του Γκιτέ, δεν ανανεώνουν απλώς τις τεχνικές δυνατότητες της χαρακτικής, αλλά προεκτείνουν ασφαλώς και τις εικαστικές μαρτυρίες της ζωγραφικής. Και ίδου τα στοιχεία, που μας επιτρέπουν να το πιστεύουμε: Κατ' άρχην, ό πλαστικός χώρος των συνθέσεών του είναι καθαρά ζωγραφικός, σ' όλη την άνεκονική του έκφραση και την άφηρημένη υπόστασή του. Ως είναι σημείο μάλιστα και ή τεχνική της δημιουργίας του πάνω στην χαράγμένη επιφάνεια, με τις επικολήσεις των διαφόρων ύλ-

Συγγραφέας «Συνθέσεις σε μέγεθος ζωγραφίας» (Από την έκδοση που θα κυκλοφορήσει ή γκαλερί «Μέριλιν»).

κών, από την λινάτσα ως το τόφλι του αγγού, που χρησιμοποιεί ο καλλιτέχνης πριν χύση το μέλαν κι άρχιση το τυπώμα, μοιάζει κι αυτή με ανάληψη ζωγραφική.

Από εκεί και πέρα, θέβαι, ή τελική διαδικασία του τυπώματος άνηκει καμβατικά στην περιοχή της χαρακτικής.

Αλλά και το αποτέλεσμα ακόμα πάνω στο τυπωμένο χαρτί, με τις σχεδόν άναγλυφες επιστρώσεις, τις διαβαθμίσεις των τόνων

του μαύρου και του άσπρου και τα πλούσια έφέ της ματιέρας, που λές και αντικατοπτρίζουν έντελώς νατουραλιστικά, θα λέγαμε, και μεγεθυμένα σε φαικό, ειχόνες των φυσικών φαινομένων, δίνει την αίσθηση και την συγκίνηση μιας μοναδικής κι άνεπανάληπτης ζωγραφικής δημιουργίας, αδιαφορώντας αν το ίδιο έργο έχει τυπωθεί σ' ένα ή σε 100 αντίτυπα. Αυτή είναι ή μαγεία του Γκιτέ, κι αυτό το μυστικό που τον κάνει άσχετα αν ζωγραφίση χαράσσοντας ή αν χαράξη ζωγραφίζοντας, να είναι ένας πραγματικά μεγάλος καλλιτέχνης.

Η καλλιτεχνική χριστουγεννιάτικη παράδοση των διαφόρων γκαλερί, να δργανώνουν τις ήμέρες αυτές εορταστικές εκθέσεις εμικρου στήματος, έχουν πιά καθιερωθεί και τον πίνακα ή το γλυπτό στον κατάλογο των δώρων. Πρωτοπόρος στην έφετηρή κίνηση της χριστουγεννιάτικης προετοιμασίας ή γκαλερί «Μέριλιν» έτοιμάει, όπως μαθαίνουμε, μια πολύ ενδιαφέροντα και πλούσια σε περιεχόμενο εμεγάλη έκθεση εμικρου φορμάς, με την συμμετοχή πολλών γνωστών Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Τιμές ορεκό από 400 δρχ. και άνω!! Εύκαιρία για ένα πολύ καλό δώρο.

Κοτ.

ΠΑΛΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ

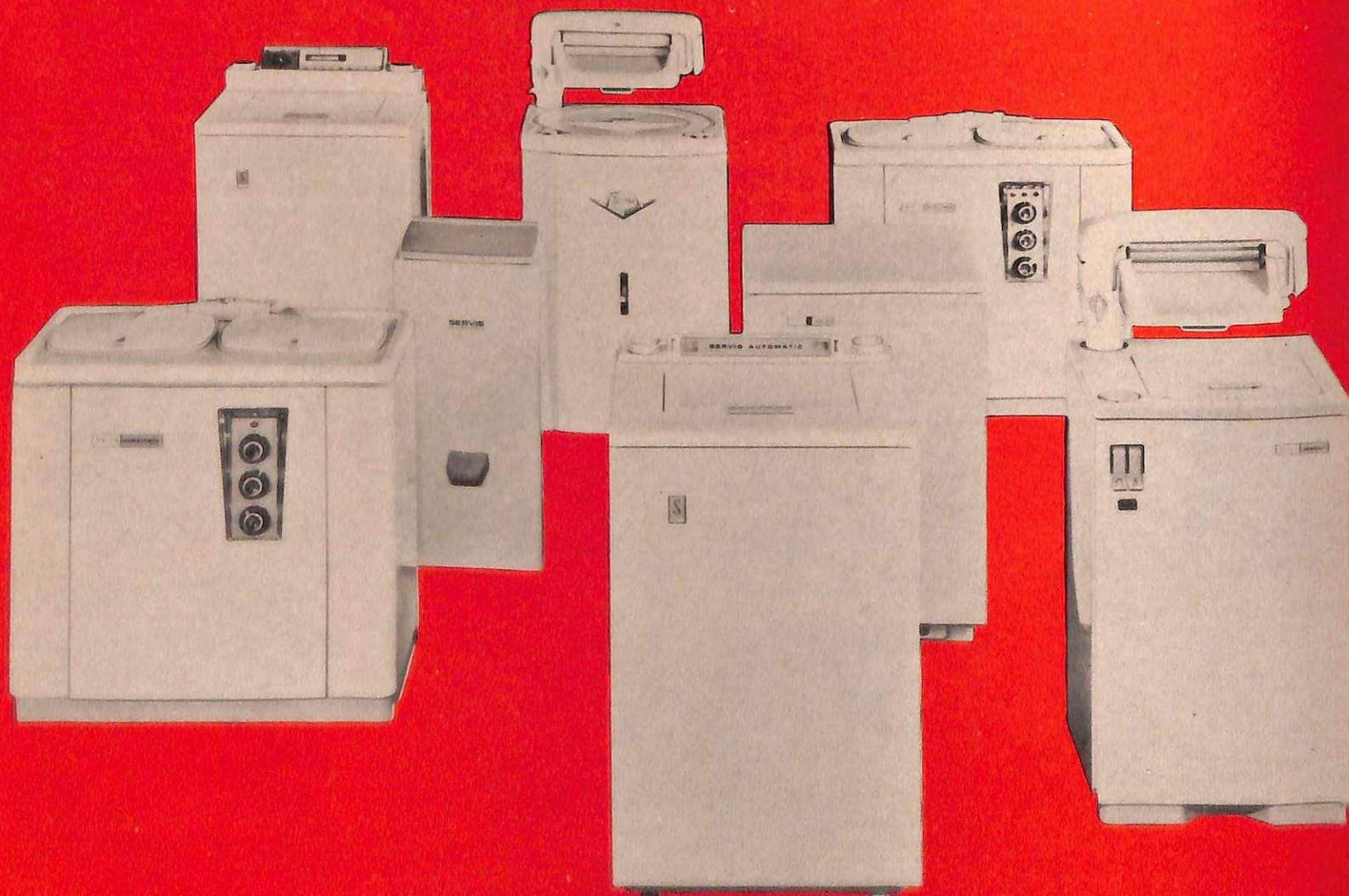
τέλειο πλύσιμο

Αγγλικά πλυντήρια

SERVIS

Λειτουργούν όλα με παλμογεννήτρια

ΣΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ **SERVIS**
ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΝΤΕΛΙΚΑΤΟ ΡΟΥΧΟ

SERVIS ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ - ΠΛΑΝΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

★ **ΣΑΝΕΛ...** Πάντοτε εύφους και χρήσιμη, παρουσίασε μόλις τώρα μια νέα δίχρωμη ξύνη, ή όποια έχει την διπλή χάρη να είναι κομψή και να αδυνατίζει... Διότι χρωματιστή μπροστά και μαύρη πίσω, γελάει το μάτι... Αν έχει την ζυγαρία!

Πολλές και πολλοί μου ζητούν φωτογραφίες από ώρες, νόστιμες, κομψές, Αθηνάιες... Ευχαρίστως παρουσιάζω σήμερα μια κομψή Αθηνάια, της οποίας ξεχωρίζει η λεπτή, ξανθή όμορφη, την κ. Φάνυ Κωνσταντίνου Χοϊδά. (Το σκυλάκι λέγεται Μπαρμπάρελλα και δεν ανήκει — προς το παρόν — σε κανέναν...).

★ **«ΚΙΝΕΖΙΚΑ...»** σε 12 ώρες! Νέα επαναστατική μέθοδο μαθήσεως ξένων γλωσσών διαφημίζει μία σοβαρή αγγλική σχολή στο Λονδίνο, «Language Training Consultants». Στόχος της, ο ταξιδιώτης μπιζνεσμαν, όχι, βέβαια, ο φιλόλογος...

★ **ΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ...** (Και μην ξαφνιάζονται που ενδιαφέρονται για ανδρικές μόδες... Τό ποσοστό των ανδρικών ειδών που ά-

ΤΟ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑ

γοράζονται από συζύγους, μαμάδες, αδελφές και κόρες είναι τεράστιο!). Επανερχονται οι τιράντες! Τις αγαπούν οι ράφτες — πέφτει καλύτερα το παντελόνι — και οι γιατροί — δεν προκαλούν ενοχλήσεις στο στομάχι... —

★ **ΧΑΡΡΟΔΣ...** Το μεγαλύτερο κατάστημα του Λονδίνου, όπου ψωνίζει ολόκληρη η βασιλική οικογένεια της Αγγλίας, δεν έδεχθη ποτέ να ξευπρετήσει ούτε τους πλέον εξέχοντες αγοραστές μετά τις ώρες του κλεισίματος. Ποτέ... έως τώρα. Παρέδωκε την αυστηρά παράδοσή του την περασμένη εβδομάδα... Για ποιούς; Για ποιούς άλλους; Για τους «Μπήτλς»...

★ **500.000.000...** κεσεδάκια γιαούρτι που λησε πέρυσι η γαλλική φίρμα «Ντανόν», ή μεγαλύτερα γιαουρτοποιία του κόσμου, με πέντε εργοστάσια και δυο χιλιάδες εργάτες και 500 φορτηγά - ψυγεία...

★ **ΤΟ** πολύ μακιγιάζ είναι για τις πολύ νέες. Καμμιά ποσότητα ρουζ δεν αντικαθιστά την φρεσκάδα. Και τα πολύ κόκκινα μάγουλα, τα μαύρα μάτια σε λευκά πρόσωπα, πλησιάζουν περισσότερο κλόουν από αστέρες σινεμά. Προσέξτε, στα έγχρωμα φιλμ, πόσο ελαφρό είναι το μακιγιάζ:

★ **ΚΛΙΠΣ** γι' ατία, που περιλαμβάνουν μικρά λαστιχένια «κουμπιά», χάρις στα οποία κλείνεις τ' ατία σου. Δεν ακούς τον θόρυβο γύρω σου ή τον βαρετό συνομιλητή. Τις διαφημίζουν μπουτί (στο Παρίσι...)

ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ... ΝΕΑ...

★ **ΜΠΙΦΤΕΚΙΑ...** από γκρυγιέρ! Ένα τετράγωνο κομμάτι τυρί, πάχους ενός εκατοστού, αλειμένο με δυνατή μουστάρδα, και τηγανισμένο... Απολαυστικό, θερμαντικό, και χρήσιμο για μαμάδες με πεινασμένους γιούς!...

★ **Η ΔΙΨΑΣΜΕΝΗ...** Αμερική, πάντα σε αναζήτηση νέων ποτών, έφθασε και στο «Σακέ», στο λευκό, διαφανές, ελαφρά άρωματισμένο, εθνικό γιαπωνέζικο ποτό... Της τελευταίας μόδας έγιναν τα κοκταίλ με «Σακέ», το «Σακέ» με τόνικ, το «Σακέ» με τοματοζουμο.

★ **ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ...** Κάποτε μια κυριούλα, καθισμένη κοντά στον μεγάλο Γάλλο ζωγράφο Μatis, γύρισε και τον ρώτησε: «Δάσκαλε, τί πιστεύετε για την τέχνη;». «Κυρία μου, απάντησε ο Μatis, δεν έχετε πρόχειρη καμιά μικρότερη έρση;».

Βόλτες... στα μαγαζιά...

Αρχισα και γώ να κάνω ψώνια, ξεκινώντας από την γειτονιά Βουκουρεστίου, που έχει συγκεντρώσει πλήθος από εκλεκτά μαγαζιά — από μπουτίκ σε καταστήματα σεβαστού μεγέθους.

• **Ελληνικά** είδη, σπανίως καλόγουστα, προσφέρει σε πραγματική ποικιλία ή «Πρόνοιαν», (για ξένους είναι β,τι πρέπει...) και πιο πρωτότυπα το ξυπνητή «Μάιν»... Έλληνικό δωρο, εδωρόδεκτο σε κάθε ελληνικό σπίτι, ένα ελληνικό διβλίο, δεμένο από τους καλλιτέχνες (παιδιά και κόρη) Γανιάρη.

• **Παριζιάνικη** παρουσία, προσφέρει ή μπουτίκ «Λώρη» (το ίδιο και το κεντρικό της στέκι, στο αρχοντικό Στάικου, στην Πλάκα), όπου άλλα είδη έρχονται από το Παρίσι και άλλα... πηγαίνουν (είναι από τις λίγες μπουτίκ, που κάνουν έξα γ ω γ η είδων πολυτελείας...).

• **Ιταλικά** είδη κυρίως, (και αρκετά γερμανικά και σκανδιναβικά),

έχει συγκεντρώσει το κατάστημα «Μουράνο», όπου αληθινά δοήκα μια θαυμαστή ποικιλία και ένα αποροδόκητο αλούτο (έχει μεγαλώσει, έχει άπλωση και στο υπόγειο της άλλοις «Εκθέσεως Ζυγού»...).

• **Επίσης**, συγγενικά είδη — γραφείον, μπόρ, ταξιδίου, θερμός, πορσελάνες, διαλεγμένες με πολύ γούστο, είδα στο «Σαχαμπέ», όπου προστίθεται και μια περιορισμένη συλλογή από νόστιμα πλεκτά και φορέματα.

• **Σκανδιναβία** μόνον, ποιότητας θαυμαστής, δοήκα σε πρώτο πάτωμα, εκεί όπου η φίρμα «Καρακάσης» έχει προσθέσει στις αμέτρητες λάμπες, γυαλικά, επιπλα, υφάσματα, οικιακά είδη, — δωροδώρα, πράγματα, λιτά, γερά, μοντέρνα...

• **Κοσμήματα...** πολλά και εκλεκτά

παρουσιάζουν εκεί κοντά τα πιο γνωστά μαγαζιά των Αθηνών. Ο «Κελαϊδής» με το λεπιδάριο γούστο, ο «Αθηνωτάκης», θαυμάσια εργατεστημένος, ο «Ζολώτας» με τις εξαιρετικές ελληνικές επιπνεύσεις, ο «Βουράκης», με πλούσια και διεθνή συλλογή, ο «Κωνσταντάρας», το οποίο ή διπλή φοράει πάντοτε ωραιότητα μπιζόν...

• **Φώτα**, κορδαλλά, χρώματα και σε λίγο μια προσπάνετα γενικής εορταστικής διακοσμώσεως, που δίνει μια αληθινή χαρούμενη γιορτινή όψη στην περιοχή... Μόνο ένα πράγμα... για το χρόνο. Όλα τα μαγαζιά μαζί, δεν θα μπορούσαν να δελτιώσουν τό... δελτιώματα τους πεζοδρόμιο; «Ας μη περιμένουν από άλλους. Έάν θέλουν να γίνουν «Fairbourg Βουκουρεστίου», πρέπει να διευκολύνουν την αελατεία. Να μην τονιάχιστον να περιπατήσουν... εις το πεζοδρόμιο του απολυτελέστερου δρόμου!

Βέρα

Ο
ΟΔΗΓΟΣ
ΤΩΝ *Αννα*

ΘΕΑΤΡΟ

«ΑΘΑΝΑΤΗ ΠΟ- ΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» («Ορβος»)	Δράμα	Έρωτες, αγωνίες, συγκρούσεις γύ- ρω από την γιγαντιαία μορφή του Λουδοβίκου Μπετόν.	Β. Διαμαντόπουλος Αννα Βενέτη Μαρία Άλκαλου	Θεατρική διασκευή, λίγο μακρόσυρτη, που ερμηνεύεται με ιδιαίτερη δύναμη από τον Β. Διαμαντόπουλο. Ένδιαφερόσα η έρ- γαυία της ένδυματολόγου Άννης Βρυχέα.	
«ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΘΕΛΩ» («Ακάδημος»)	Έλληνική κωμωδία	Άρκετά τολμηρή πλοκή, όπου μια ώραία χήρα αναζητεί επείγουσα λύ- ση για να εισπράξει την κληρονομιά του μακαρίτη...	Μάρω Κοντού Γ. Κωνσταντίνου Ν. Ρίζος	Ευχάριστη ελληνική κωμωδία με γνώριμες καταστάσεις, παγμένη με κέφι από συμ- παθείς ήθοποιους.	★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Αρσινόη»)	Αθηναϊκή μουσική επιθεώρηση	Φαντασμαγορία, επίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και επίκαιρότητα...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελντά	Για τους φίλους, τους πολλούς, του εί- δους, ή πιο ευχάριστη της αϊζόν.	
«ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» («Κεντρικόν»)	Κομεντί	Ένας παράνομος δεσμός μιάς νέας «κοπέλλας» με έναν ώριμο έραστή δρίσκει αναπόφευκτη λύση... με τον νεαρό τρίτο...	Τζένη Καρέζη Στέφανος Ληναίος	Θ' αρέσει στους πολλούς θαυμαστά της Τζένης, που θ' απολαύσουν το μπρίο της.	
«ΣΥΠΝΑ, ΒΑΣΙΛΗ» («Γκλόρια»)	Έλληνική κωμωδία	Βάση: η ιδεολογική μεταστροφή των δυο ήρώων. Του ενός χάρις στην διαφώτιση και του άλλου χάρις στο χρήμα.	Ντ. Ήλιόπουλος Γ. Τσατσόπουλος Β. Τσιούνη	Έργο διασκεδαστικό και πονηρό, που ικα- νοποιεί λίγο ή πολύ τους θεατές όλων των παρατάξεων.	☆
«ΠΑΡΑΣΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ» («Μουσούρη»)	Αμερικανική κωμωδία	Ένας χωρισμένος και ακατάστατος δημοσιογράφος φιλοξενεί ένα φίλο του, που λατρεύει την τάξη. Η σύγ- κρουση αναπόφευκτη...	Κώστας Μουσούρης Σταύρος Ξενίδης	Έξυπνο έργο, με άστειες καταστάσεις, ευ- χάριστη παράσταση, όπου, εκτός από τον Κώστα Μουσούρη, ξεχωρίζει ο Σταύρος Ξενίδης στον ρόλο του Φέλιξ.	★
«ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ» («Παπαϊωάννου»)	Γαλλική κωμωδία	Το μπλέξιμο και το ξεμπλέξιμο ε- νος οδοντογιατρού, μεταξύ φιλέν- δας, γραμματέως, ψεμάτων και α- λήθειας.	Κατερίνα Δ. Νικολαΐδης Α. Φόνσου	Οι συγγραφείς ξαναζωντανεύουν την πα- ράδοση του βουλεβάρτου. Ένα διασκεδα- στικό παιχνίδι - βωντβέλλ.	
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Αθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυ- νισμός σκεπάζεται με πολλήν αβρό- τητα και ευφυΐα...	Δημ. Μυράτ Βούλα Ζουμπουλάκη	Η λαμπρή έρμηνεία του εξαιρετικού ζευ- γαριού κ' η φροντίδα του ανέδραμματος υ- περβαίνουν την σχετική μονοτονία του έργου.	★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Γαλλική σάτιρα	Κλέφτης στην αρχή του έργου, δο- λοφόνος στο τέλος, πάντα ατιμώ- ρητος. Ένσάρκωνει ο ήρωας το πνεύ- μα του κυνισμού της εποχής.	Τάκης Χόρν Β. Παλλής Ζ. Σαρρή	Εκκλησιαστική, σπινθηροβόλος έρμηνεία του Τάκη Χόρν. Έτσι ο καλύτερός του ρόλος. Έξυπνα τα σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΧΩΡΙΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ» («Βεργή»)	Ψυχολογική κομεντί	Στο γκρίζο πλαίσιο μιάς αγγλικής πανσιόν, δυο ζευγάρια δασανίμε- να από την μοναξιά αναζητούν την ευτυχία.	Έλσα Βεργή Μάνος Κατράκης Ρίτα Μουσούρη	Επιμελημένη παράσταση και εξαιρετικά καλή έρμηνεία δίνουν ιδιαίτερη ζωή στο ενψεύστατο αυτό ψυχολογικό παιχνίδι.	★

● ΕΠΙΣΗΣ... Συνεχίζονται οι επιτυχίες: «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ», στο θέατρο «Αμύρα», «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ», στο θέατρο «Αλφειά», «Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΤΣΑΤΕΡΑΥ», στο θέατρο «Πορεία».

● Σ' αυτή την σελίδα οι αναγνώστες μας θα
βρίσκουν μια διαλογή από τα θεάματα που προσ-
φέρει η πρωτεύουσα. Όχι όλα... Τα κυριότερα,
τα πιο ενδιαφέροντα, τα ήδη σφραγισμένα από
την εκτίμηση της κριτικής και την αγάπη του
κοινού.

● Σκοπός του «Οδηγού» είναι να βοηθήσει τους
μη φανατικούς θεατροφίλους, που δεν παρακολου-
θούν την θεατρική... φιλολογία που δημοσιεύε-
ται κάθε ημέρα στις αθηναϊκές εφημερίδες και
που θέλουν ένα θράδυ να δουν θέατρο... Πού θα
πάνε...

● Επίσης απευθύνεται στον Έλληνα επισι-
τη, που ερχεται από άλλη πόλη ή το εξωτερικό.
Χωρίς να είναι δυνατή η απόλυτως δικαία ταξι-
νόμηση, πάντως η απάντηση στο «ποια είναι τα
καλύτερα» δίδεται θετικά, με την... παρασημο-
φορία των αστέρισκων.

● Για τις ταινίες, σημειώνουμε μόνον τους τίτλους... Ο αναγνώστης σε ανάγνωση, στο πρό-
γραμμα που δημοσιεύεται στην εφημερίδα, που προβάλλονται και αν προβάλλονται. Πάντως, εί-
ναι τα φιλμ που έχουν ήδη ξεχωρίσει ανά τα πιο ενδιαφέροντα της αϊζόν 1963 - 64...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

- «ΕΝΝΕΑ ΜΕΡΕΣ ΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΥ». Ρωσικό δράμα. Ίννοκέντι Σμοτου-
νόφσκι.
- «ΚΑΥΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ». Αστυνομική κωμωδία. Ζαν Μορώ.
- «ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ». Χένρυ Φόντα, Βιτόριο Γκά-
σμαν, Άννι Ζιραντό.
- «ΞΑΦΝΙΚΑ ΠΕΡΥΣΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ», του Τέννις Ουίλλιαμς. Λίζ
Ταίηλορ.
- «ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟ ΦΕΓΓΑΡΙ». Μάρλον Μπράντο.

- «ΟΧΙ, ΜΙΣΤΕΡ ΤΖΟΝΣΟΝ». Ελληνική σάτιρα. Πάρις Αλεξάντερ.
- «ΟΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ». Κλαούντια Καρτινάλε. Ψυχολογικό δράμα.
- «ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ ΔΥΟ ΗΠΕΙΡΩΝ». Ο Ζαν - Πωλ Μπελμοντό και η Ούρ-
σουλα Άντρες σε μια μοντέρνα «ερελίη» διασκευή των «Περιπετειών Κι-
νέζου εν Κίνα», του Γουλιέλμου Βέρν.
- «ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ 70». Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι, Βίρνα Λίζι, Μισέλ Μερσιέ.
- «ΑΓΡΙΕΣ ΦΡΑΟΥΛΕΣ», του Ίνγκμαρ Μπεργκμαν. Ίνγκριντ Τουλίν.

Είδικος
ἀναπτύξεις πίνας

ΜΥΟΝ..
PARIS

ΑΠΟΚΛ. ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

Μυζανο
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 11

Ευγενία
Εύδη

Vitol & ELBEO
στο
Best
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44
ΤΗΛ. 227697

Παιδιά
υποδήματα ποιότητας

Μούτζερ
ΕΡΜΟΥ 6
ΤΗΛ: 234-101 & 232-831

Τα δώρα
δας στο

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΕΡΜΟΥ 13
ΑΤΤΙΚΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΑΣ 9

Χίλιες ιδέες
για έκλεκτα δώρα

Μυζανο
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 11

Δώρα
πρωτότυπα για....

το γραφείο
το σπίτι &
το αυτοκίνητο

PORZELLAN
ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ 9
(ΣΤΟ ΑΓΑΛΑΜΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)

Δώρα...
Δώρα...
Δώρα...

TO ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΕ
ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΣΤΙΑΝΗ
ΦΙΝΕΤΣΑ.

ΠΑΥΙΛΛΟΝ
CADERAUX

ΚΡΙΕΖΙΟΥ 13

έκλεκτες
διευθύνσεις
δώρων...

Νύφες...
Μοντέρνα...

BOUTIQUE
Νίνα
ΕΡΜΟΥ 13 - ΣΚΟΠΑ 2

ΜΑΡΟΣ
Υποδήματα Προτεζείας

ΑΝΔΡΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ - ΠΑΙΔΙΚΑ

ΣΤΑΔΙΟΥ 31 & 54
ΤΗΛ. 224.162 - 233.581
315.596

Hermes
boutique

l.φούτων

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 16

FOOD
MARKET

Εκλεκτά
προϊόντα
Διαλεχτή
κάβα
Προστίες
τιμές

ΙΛΙΣΣΟΥ 27
ΑΛΥΟΣ
(ΟΡΙΣΘΕΝ ΧΙΛΤΟΝ)
ΤΗΛ. 720-658

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
ΕΝΔΥΜΑΤΑ

* ΠΑΛΤΑ
* ΤΑΓΙΕΡ
* ΖΑΚΕΤΕΣ

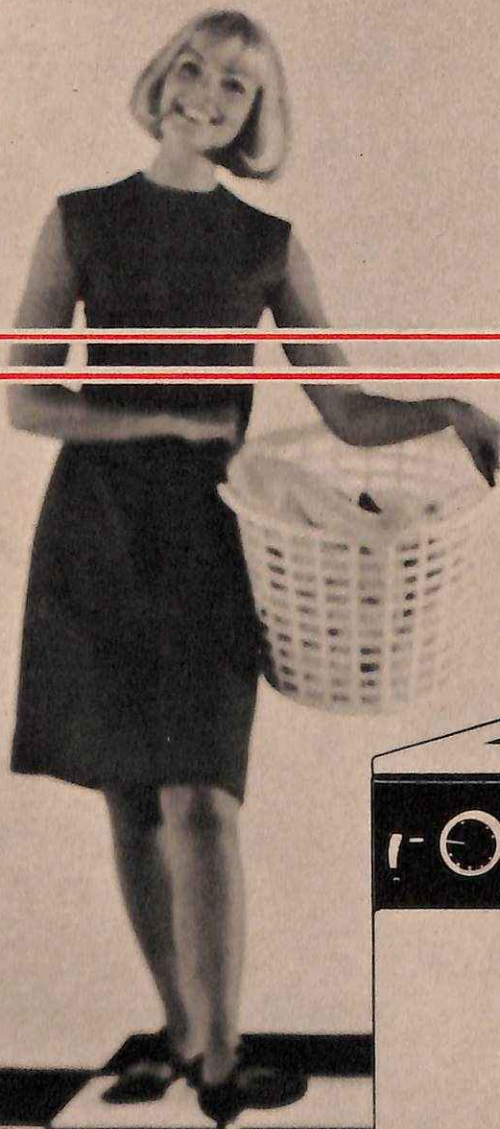
Boutique
Suedalope

ΕΡΜΟΥ 13 - ΣΚΟΠΑ 2
1ος ΟΡΟΦΟΣ

ΒΑΛΑΘΡΙΟΥ 4 ΤΗΛ. 628359
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 141 - ΤΗΛ. 843543

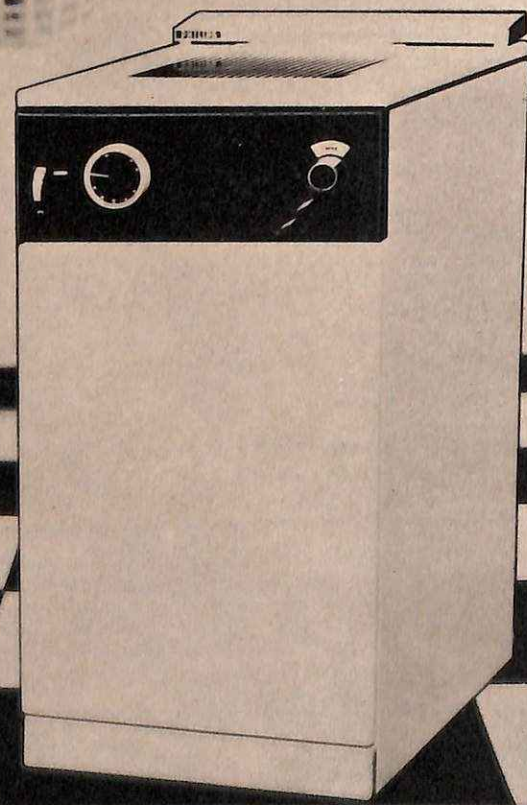
irius
CHEMISIER
CRÉATEUR

Τι ζητάτε από ένα πλυντήριο;

να πλένει καλά;
να είναι ή χρησι του απλή;
να είναι αυτόματο για να μην χάνετε
πολύτιμο χρόνο;
να πιάνει λίγο χώρο στο σπίτι;
να έχει την εγγύηση
μιας γνωστής
και μεγάλης φίρμας;

Όλα αυτά και άλλα
πολλά πλεονεκτήματα
τα έχετε εξασφαλίσει αγοράζοντας
**πλυντήριο
PHILIPS!!**

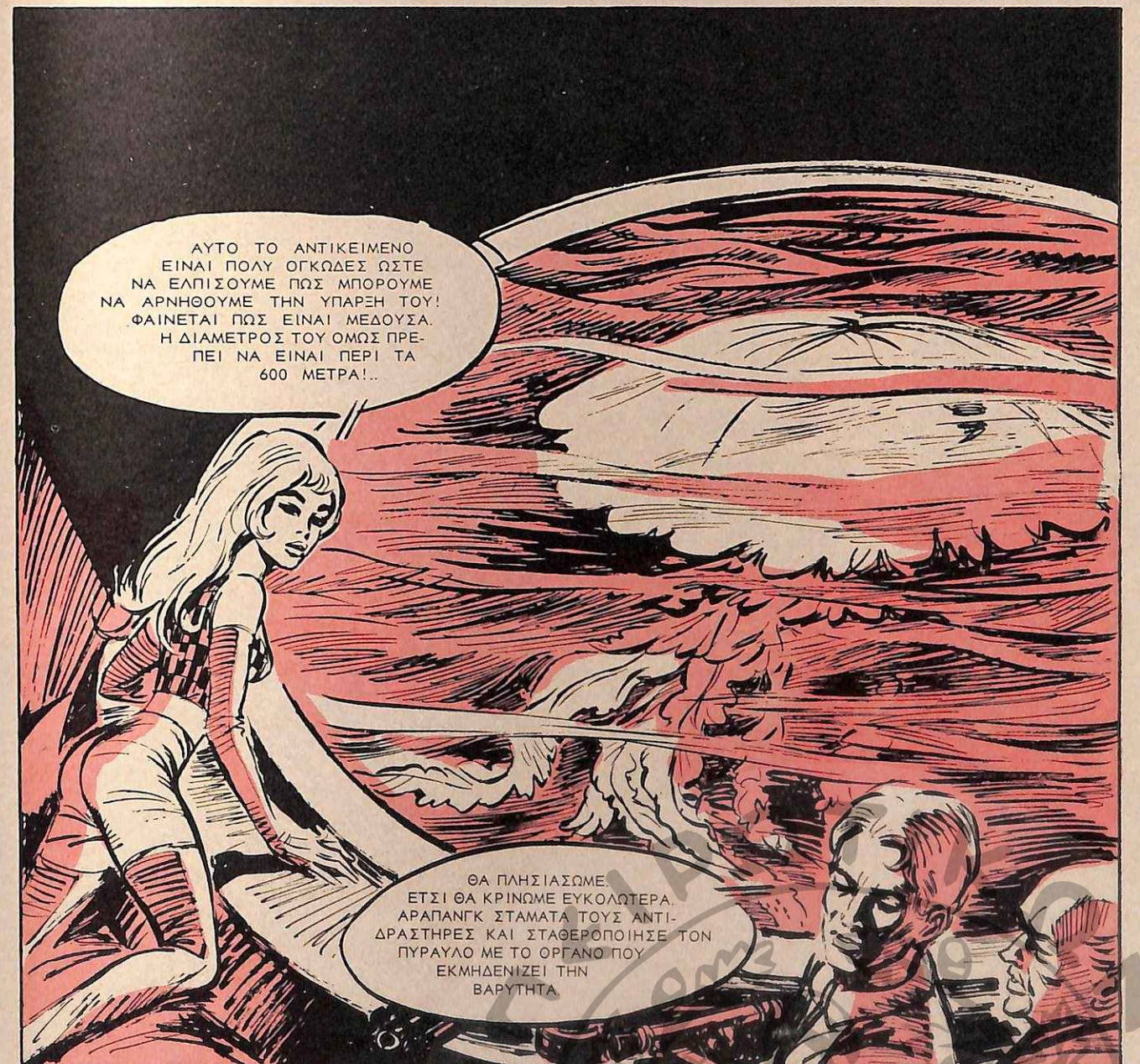

• ΑΥΤΟΜΑΤΑ • Μουσκέυουν, πλένουν, ξεβγάζουν, στεγνώνουν 4 κιλά ρούχα σε
ελάχιστον χρόνο. • Μικρές διαστάσεις • Είς 3 τύπους

ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙΑ PHILIPS
Το όνειρο κάθε νοικοκυράς!

Μπαρμπαρέλλα

Γυρίζοντας στην Κρυσταλλία, ύστερα από έπιτυχη αποστολή στον άρχηγό των Όρχομ, Άχάν, για συμφιλίωση μεταξύ των Άδωνιδων και των Όρχομ, αντιπάλων φυλών του πλανήτη Λυθείου, η Μπαρμπαρέλλα βρίσκεται μπροστά σε δυσάρεστες εξελίξεις. Οι άρχοντες της Κρυσταλλίας δεν θέλουν την συμφιλίωση και αντίστροφα. Η Μπαρμπαρέλλα κατορθώνει και παίρνει από το δισστημό-πλοίο της όπλα, εφοδιάζει τον Διάνθο και επιχειρούν οι δύο τους να αχρηστεύσουν το εργασιο.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΟΓΚΩΔΕΣ ΩΣΤΕ
ΝΑ ΕΛΠΙΣΟΥΜΕ ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ!
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΔΟΥΣΑ.
Η ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΤΟΥ ΟΜΩΣ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙ ΤΑ
600 ΜΕΤΡΑ!...

ΘΑ ΠΛΗΣΙΑΣΟΥΜΕ.
ΕΤΣΙ ΘΑ ΚΡΙΝΟΥΜΕ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ.
ΑΡΑΠΑΝΓΚ ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙ-
ΔΡΑΣΤΗΡΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟΝ
ΠΥΡΑΥΛΟ ΜΕ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΠΟΥ
ΕΚΜΗΔΕΝΙΖΕΙ ΤΗΝ
ΒΑΡΥΤΗΤΑ.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΜΗΧΑΝΗ, ΝΟΜΙ-
ΖΩ ΠΩΣ ΘΑ ΗΤΑΝ
ΣΩΣΤΟ ΝΑ ΧΑΛΑ-
ΣΟΥΜΕ ΜΕΡΙΚΑ
ΦΙΛΜ ΓΙΑ ΝΑ
ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΩ-
ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ.

ΣΤΙΣ
ΔΙΑΤΑΓΕΣ
ΣΟΥ, ΜΠΑΡΜΠΑ-
ΡΕΛΛΑ ΔΥΟ ΦΙΛΜ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΔΟΥ-
ΣΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ
ΔΥΟ ΓΙ' ΑΥΤΟ
ΠΟΥ ΦΑΝΗΚΕ
ΣΤΟΝ ΟΡΙ-
ΖΟΝΤΑ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

ΣΤΗ ΓΗ
ΤΑ ΛΕΜΕ
ΦΥΣΑΛΛΙΔΕΣ
"Η ΓΑΛΛΕΡΕΣ".
ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ
30 ΕΚΑΤΟΣΤΑ Η ΦΟΥΣΚΑ
ΜΕΝΗ ΜΕΜΒΡΑΝΗ ΠΟΥ
ΛΑΜΠΕΙ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΤΟΥΣ
ΧΡΗΣΙΜΕΥΕΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΓΙΑ
ΠΛΩΤΗΡΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΙΑ.

ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ
ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ
ΠΟΛΥ ΓΡΗΓΟΡΑ.
ΚΑΠΕΤΑΝΙΕ
ΝΤΙΛΑΝΤΑΝΟ,
ΑΝΥΨΩΘΗΤΕ!

Ballantine's
FINEST
SCOTCH WHISKY

"Όσοι γνωρίζουν
από Σκωτσέζικο
Ούϊσκυ
προτιμούν πάντοτε
το υπέροχο

Ballantine's
FINEST
SCOTCH WHISKY

ανδρωποι... ανδρωποι...

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΣΥΝΕΒΗ πριν από λίγο καιρό στην "Εκθεση Τόμας Μάν", στο Ζάππειο: Γνωστός συγγραφέας μας, από τους σεμνότερους που έχει να δείξει η νεοελληνική συγκομιδή, είχε σταθεί δλοσυρός μπροστά σε μία θιπρίνα με φωτογραφίες του συγγραφέα και στοχαζόταν... Και στοχαζόταν...

"Όλοι περίμεναν το ύψηλο διάνοημα που θα εγεννάτο από εκείνη την ιερή στιγμή. Και μετά: Μετά ο συγγραφέας ενύρισε στην γυναίκα του, που στεκόταν υπομονητικά δίπλα του, και την ρώτησε: «Δεν μου λές, εκείνες τις παιδικές μου φωτογραφίες τις έχεις ακόμη ή τις πέταξες;»

Και ένεννήθη τέρας...

ΕΔΩ ο Καμύ, εκεί ο Καμύ, πουθενά ο Καμύ... Τό θεατρικό ρεπορτάζ αναστατώθηκε με το πέραςμα του Μαρσέλ Καμύ από την Ελλάδα, ο οποίος επιλήρωσε για μία ακόμη φορά τα έπιχειρα της συνωνυμίας του με τον Άλμπερ Καμύ, τόν συγγραφέα του «Ξένου».

Νεαρός ανταποκριτής έπαρκακής έφημερίδος καθήλωσε τόν Γάλλο σκηνοθέτη κάπου μεταξυ Τζέννης Καρέζη και Ίάκωθου Καμπανέλλη και άρχισε να τόν ρωτά:

«Και τώρα μαλτρί τί γράφετε;»
«Μόνο γράμματα», απάντησε υπομονητικώτατα ο Καμύ.

«Με τόν Σάρτρ πώς τὰ πάτε;»
«Ψύχραιμα...»

«Ποιά από τὰ πεζά σας εκτιμάτε ιδιαίτέρως;»
«Κανένα...»

«Σε ποιά ηλικία άρχίσατε να γράφετε;»
«Έξη ετών, όταν πήγα στο νηπιαγωγείο...»

«Είσαθε προληπτικός;»
«Μόνο όταν βλέπω δημοσιογράφο...»

Τελικώς, θεθαία, ή παρεξηγησθ διαλύθηκε και έτσι ή χαριτωμένη συνομιλία δεν είδε ποτέ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας — παρὰ μόνο στην φιλόξενη αὐτὴ στήλη...

ΚΟΥΤΙΖ
ισμην πρόσ λιμ μιν

ΠΑΝΤΡΕΥΘΗΚΑΝ... «Θά παντρευθούν...» «Παντρεύονται...» Πέρυσι, τέτοια έποχή, τὸ ρήμα εις όλους τούς χρόνους κυκλοφορούσε στις πρώτες σελίδες τῶν έφημερίδων για τὴν Άλίκη Βουγιουκλάκη και τόν Δημήτρη

Παπαμιχαήλ. Φέτος, ὁ στόχος άλλαξε. Είχαμε τὴν Ζάν Μορώ και τόν Ρουμπάνη, τούς όποιους μία μερὶς τοῦ τύπου επέμενε να όποκατασπῃ σάνει και καλά. Είχαν ανακαλύψει μάλιστα και σὲ ποιά έκκλησία θά παντρεύονταν, ποίος θά ἦταν ὁ κουμπάρος και από ποῦ θά αγοράζαν τὰ κουφέτα.

Τελικά, φυσικά, ή Κα Μορώ, πού, κατά πάσαν πιθανότητα, δέν

είχε ιδέα από όλα αυτά, έφυγε και ὁ γάμος δέν έγινε. Πάντως από μία πλευρά ὁ σκοπός επέτευχθη: Ὁ κ. Ρουμπάνης, είναι ὁ δεύτερος Ρουμπάνης πού κατακτά τὴν δημοσιότητα. Ὁ πρῶτος πηδούσε άλλα ἐπὶ κοντῶ...

ΑΛΛΟΤΕ, όταν ήθελες να κάνεις μία κρουαζιέρα, αγοράζες τὸ εισιτήριο και είχες τὸ μυστήριο: Τί θά μου συμβῇ άραγε στο ταξίδι; Η εξέλιξη τοῦ είδους εκκώτωσε τὸ μυστήριο, αλλά σὲ γενικές γραμμές, πρέπει να όμολογηθῇ, ὅ ταξιδιώτης περνά καλύτερα από ὅτι περνοῖσε άλλοτε. Ὅλα είναι σφόδρα διοργανωμένα, όλα δείχνουν ὅτι πρὶν πατήσετε τὸ πόδι σας στο καράδι, μία ήμια σφοδρὴ έγχεράλιων αντιμετώπι-

σε τὸ πρόβλημα: «Πῶς θά τὸν ψυχαγωγώσωμε αὐτὸν τὸν μελαγχολικὸ νεό;» Και συνήθως ὁ μελαγχολικὸς νέος ψυχαγωγείται λαμπρά.

Μία μεσογειακή κρουαζιέρα, με τὸ «Στέλλα Σολάρις», στην οποία προσεκληθῇ ὁ γράφων, ἀπετέλεσε μία χαρακτηριστικὴ έμπειρία τοῦ τρόπου με τὸν ὁποῖο διεξάγεται μία μοντέρνα κρουαζιέρα: Ἀπὸ τὴν στιγμή πού μπαίνετε στο καράδι, αρχίζουν να λειτουργοῦν με σταθερὸ ρυθμὸ διάφορα προγράμματα για όλα τὰ γούστα. Συνήθως ή αρχή γίνεται με μὴ διδακτικὴ ὁμιλία γύρω από τὰ αξιοθέατα τῆς επομένης μέρας, τὴν οποία μᾶλλον πρέπει να παρακολουθήσετε για να μὴν κακοσχεματηρίσθητε. Προσωπικά τις παρακολούθησα όλες και κρατοῦσα και σημειώσεις. (Είχα διαρκῶς τὸ συναίσθημα ὅτι κάποιος θά μου έλεγε: «Γερμανέ, σὲ πὶνακα...»).

Κατὰ τὰ άλλα ή κρουαζιέρα εξελίσσεται μετὰ σ' ένα γοηγορο, εἴθιμο ρυθμὸ. Τὴν επομένη ὥρα παίζεται στο σαλόνι τὸμπολα, ἐνῶ τὴν ἰδια ὥρα στο ἐπάνω σαλόνι προβάλλεται ταινία και στο κατώστρωμα γίνεται σκοποβολή σὲ πῆλινους δίσκους. Αραπετεύετε στο μηχανοστάσιο, αλλά ἐκεῖ πέφτετε στο πρόγραμμα: «Επίδειξη μηχανῶν σὲ επισκέπτες...» Πέφτετε να κοιμηθῇτε και σὰς ξυπνά ένας ὑπουλος ψίθυρος: «Σεχάσατε πῶς εἰσατε στην κριτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ διαγωνισμοῦ μεταμρισεμένων».

Ὅλα αυτά, βέβαια, είναι ἀπλῶς μὴ φλύαρη γκρίνια ἐνός ἐξ επαγγελματος γεροντοπαλλήκαρου. (Μερικοί άνθρωποι είναι προωρισμένοι να μένουν γεροντοπαλλήκαροι ἔτσι και ἂν έχουν κόρη πέντε μηνῶν). Τὸ συμπέρασμα είναι ὅτι δέν πλήττετε ποτέ. Ἐρχονται, ίσως, στιγμές πού λέτε: Να γυρίσω στην Ἀθήνα να ξεκουραστώ. Όταν όμως γυρίσετε στην Ἀθήνα, αρχίζετε να περιπλανᾶσθε νοσταλγικά κάπου μεταξυ Πόλης και Ἐφέσου, κάπου μεταξυ τούπολας και σκοποβολῆς σὲ πῆλινους δίσκους.

Ἀκόμη και ἂν εἰσατε γεροντοπαλλήκαρο...

Ο ΔΑΙΜΩΝ τοῦ τυπογράφου ή μᾶλλον, για να είμαστε ελκερινέστεροι, ὁ δαίμων τῆς γραφομηχανῆς (είναι καιρός να ἐπινοήσωμε και δεύτερο δαίμονα, για λόγους κοινωνικῆς δικαιοσύνης), έστειλε τὴν περασμένη εβδομάδα τὸν κ. Παναγιώτη Τέτση σ' ένα ταξίδι στο Τόκυο.

Ἡ πρόθεση τοῦ δαίμονος ἦταν εξόφθαλμα αγαθή. Ἦθελε να προσφέρει στον εκλεκτό μας ζωγράφο ένα ταξίδι, πὸν ἀσφαλῶς θά τὸ ἐπιθυμοῦσε και ὁ ἴδιος. Δυστυχῶς μαθαίνουμε ὅτι ὁ μόνος Τέτσης πὸν ταξίδεψε στο Τόκυο ἦταν πίνακας. Ὁ ζωγράφος παραμένει πάντα ἐντός τῆς ἄλφα ἐκλογικῆς περιφερείας Ἀθηνῶν (Σενοκράτους 44, Κολωνάκι).

Σαγιονάρα...

εδώ διασπνμα!....η Α.Μ.η μοδα σας θελει υοστροναυτες....

Φανερά έπηρεασμένα από τὴν αστροναυτικὴ διάθεση τῆς μόδας, τὰ πλεκτά Ὀρλὸν δίνουν μὴ καινούργια πνοή στο γυναικετὸ ντύσιμο. Ζεστές αποχρώσεις, γεωμετρικὲς τάσεις, σχήματα γιγοντιστᾶ, ασύμμετρα, αλλά και πλέξεις λεπτές με ἀπίστευτη χρωματικὴ τελειότητα, συνθέτουν τὴ κοσμοναυτικὴ προσαγή τῆς φετινῆς μόδας τῶν πλεκτῶν. Ὀρλὸν. Φέρνει τὴν ἀλλαγὴ πού τόσο περιμένετε. Ὀρλὸν. Τὸ εὐνοούμενο νῆμα τῆς ἰταλικῆς και γαλλικῆς «ὠτ κουτῦρ», πὸν με τις έντυ πωσιακές ἐπιτεύξεις του προσδίδει μὴ μυστηριώδη ἐξάκοσμη προσωπικότητα στή γυναίκα τοῦ '65...

*ORLON είναι τὸ σῆμα τῆς DUPONT για τὴν ἀκρυλικὴ ὑφάνοιμη ὕλη τῆς Φωτογραφία Studio «Ἀλίκη»
Creation Γ. Κορφιός—Ν. Τακορώνης

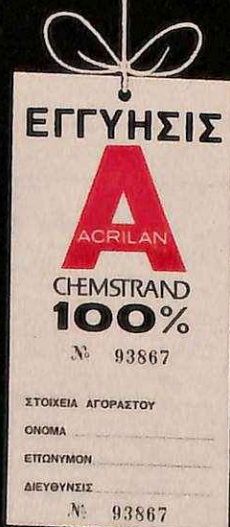
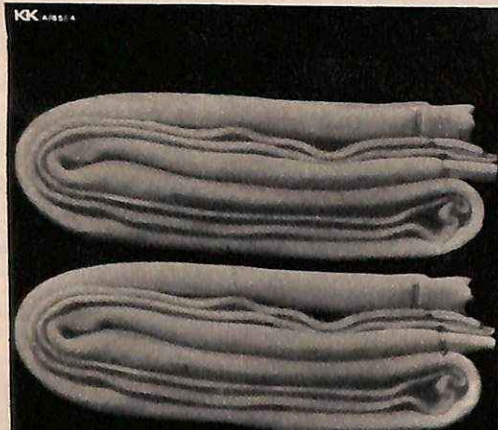
Ἀποκλειστικὸς νηματοποιήσεως για τὴν Ἑλλάδα.

Orlon

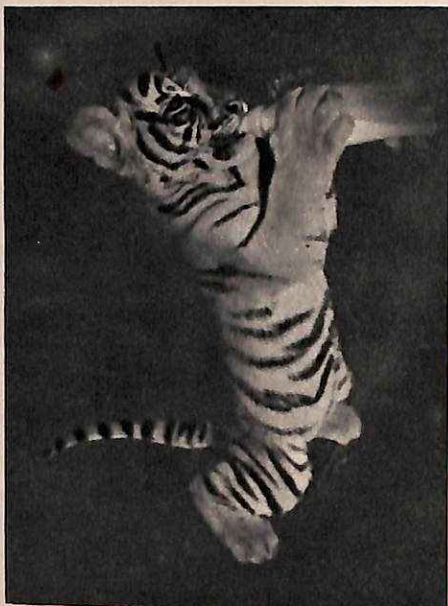
Orlon®

DUPONT ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ
Orlon OF 42-65 M

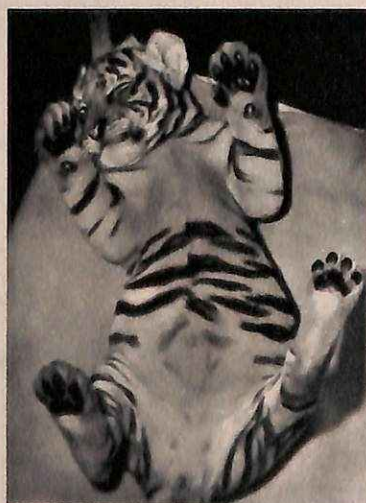

οι γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
την άνωτέρω
έγγυησιν

ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΛΟΓΗΣ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙΣ

Ο,ΤΙ δεν ξαυε η μητέρα της χρειά-
στηκε να τὸ κάνουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ
μπορέσει νὰ ἐπιζήσῃ ἡ Σούκι. Ἡ «ὀρ-
φανή» συνήθισε γρήγορα τὸ μπμπερό,
μέχρι σημείου πὺν νὰ τὸ κρατᾷ καὶ
μόνη της στὸ στόμα. Καὶ κατόπιν ἱκανο-
ποιημένη ξάπλωνε στὸ μαξιλάρι περι-
μένοντας χάδια καὶ ἄλλες περιποιήσεις.

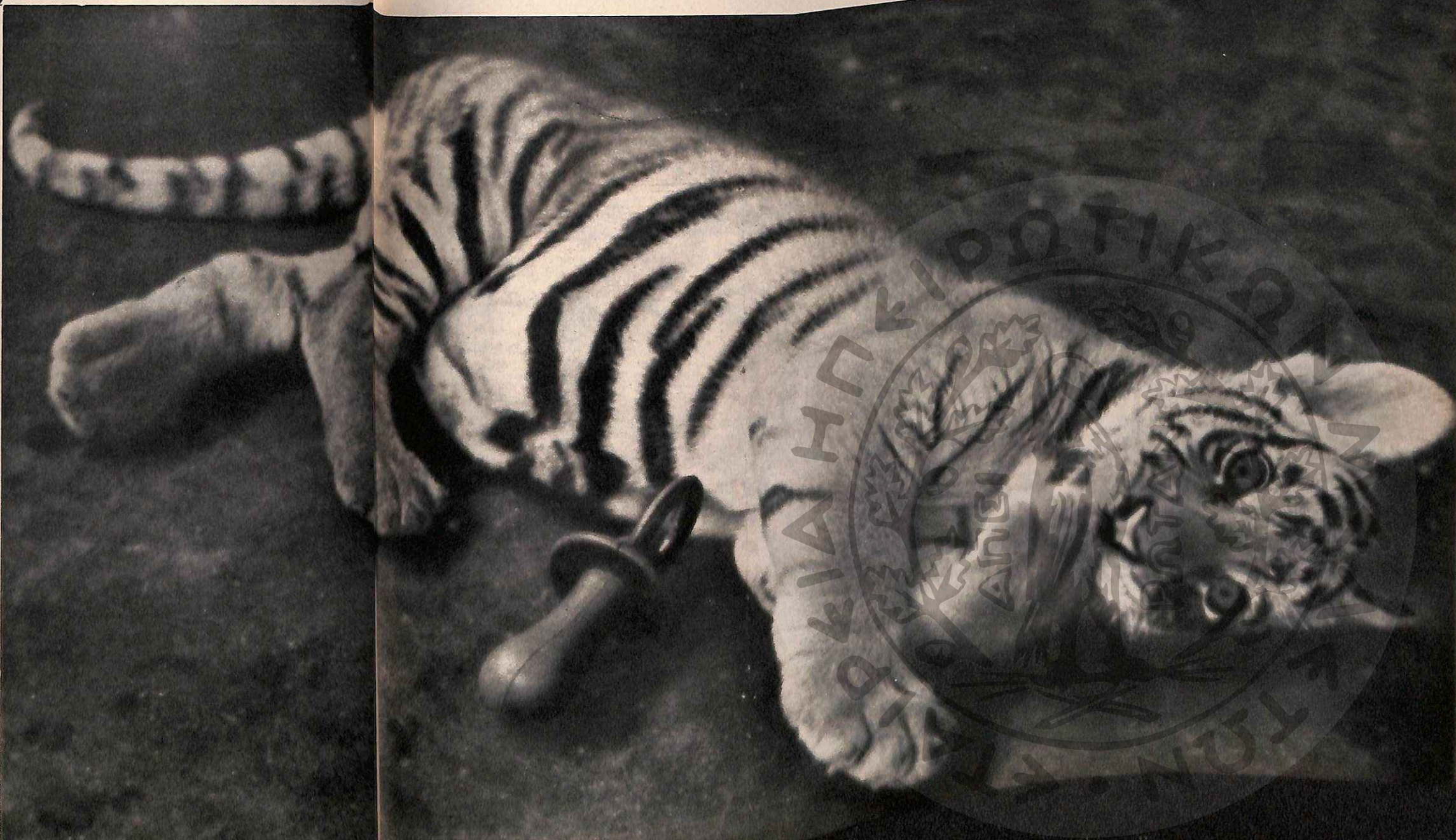
ΣΚΕΠΤΙΚΗ σὰν νὰ ἀναλογίζεται τὴν
μητρικὴ ἀστοργία. Ἄν ἡ Σούκι γεννό-
ταν στὴν ζούγκλα, τοὺς πρώτους μῆνες
τῆς ζωῆς της, κάμποσες φορὲς τὴν ἡ-
μέρα, ἡ μητέρα της θὰ τῆς ἐγλειφε μὲ
τὴν σκληρὴ γλῶσσα της τὴν γούνα της,
ὥσπου νὰ γυαλίση. Καὶ αὐτὸ χρειάστη-
κε νὰ τὸ φροντίσουν οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ
μπορέσει νὰ ἀναπτυχθῇ κανονικὰ ἡ Σού-
κι. Φαίνεται πὺς στὴν αἰχμαλωσία ἀ-
τονεῖ τὸ ἐνστικτὸ τῆς ἐπιβίωσης τῶν
φοβερῶν, ἀλλὰ ὠραίων αὐτῶν θηρίων.

Κουμάρι σημαίνει πριγκίπισσα.
Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς μητέ-
ρας τῆς Σούκι, μιᾶς θαυμάσιας τί-
γρισσας ἀπὸ τὴν Τζοχόρη, πὺν γε-
νήθηκε στὶς 13 Ἰουνίου 1959. Ἄλ-
λὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκαλέσῃ
τὴν Κουμάρι καλὴ μητέρα, γιὰτὶ ὁ-
ταν τέσσερα χρόνια ἀργότερα, τὸν
Ἀπρίλιο τοῦ 1963, ἦλθε ἡ σειρά
της νὰ διαγωνίσῃ τὸ εἶδος, δὲν ἔδει-
ξε κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ τρία
μωρά της, μὲ ἀποτέλεσμα τὰ δύο
ἀπὸ αὐτὰ νὰ φοβήσων γρήγορα. Ἡ
Σούκι ὅμως στάθηκε πὺν τυχερή. Οἱ
φύλακες τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τοῦ
Λονδίνου, τὸ πρῶτὴν περιμάζεψαν
ἀναίσθητη ἀπὸ τὸ κλουβὶ τοῦ τοκε-
τοῦ καὶ τὴν παρέδωσαν στὸ Νοσο-
κομεῖο τῶν Ζῶων, στὸ ὁποῖο καὶ
βρῆκε τὴν κάθε δυνατὴ περιποίησιν.

Ἡ Σούκι λυτρώθηκε ἀπὸ τὰ συμπλέγματα

Σήμερα ἡ Σούκι δὲν εἶναι πὺν μωρό. Εἶναι μιὰ θαυμάσια -καὶ ἐπίφο-
δη, βέβαια- τίγρις, στὸν Ζωολογικὸ Κήπο τοῦ Σαουθάμπτον, καὶ δὲν
εἶναι μακριὰ ἡ ἡμέρα πὺν θὰ γίνῃ καὶ αὐτὴ μητέρα. Ὡστόσο, ἡ μοναδικὴ
περιπέτεια τῶν βρεφικῶν της ἡμερῶν συγκίνησε τόσο τοὺς Ἀγγλοὺς ζωό-
φιλους, ὥστε δὲν τὴν λησμόνησαν. Καὶ στάθηκε ἡ ἀφορμὴ γιὰ νὰ ἐκδο-
θῇ πρὶν ἀπὸ κάμποσο καιρὸ ἓνα ἰδιότυπο βιβλίο - λεύκωμα, μὲ τὸν τί-
τλο: «Σούκι — ἓνα τιγράκι», ὅπου δημοσιεύονται, μὲ κείμενο Ἑλσπηθ
Χάξλεϋ, μερικὲς ἀπὸ τίς ὠραιότερες φωτογραφίες της πὺν, κατὰ τὴν ἐπο-
χὴ τῆς διαμονῆς της στὸ Νοσοκομεῖο τῶν Ζῶων, εἶχε δγάλει ἡ Λαίλια
Γκαίρ. Ἀπὸ τὸ λεύκωμα αὐτὸ σὰς προσφέρομε μιὰ μικρὴ ἐπιλογή.

Νέα παιχνίδια
νέες εκπλήξεις
νέες χαρές
περιμένουν τα παιδιά
στο ειδικότερο
Κατάστημα παιχνιδιών

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 9, ΤΗΛ. 221.548

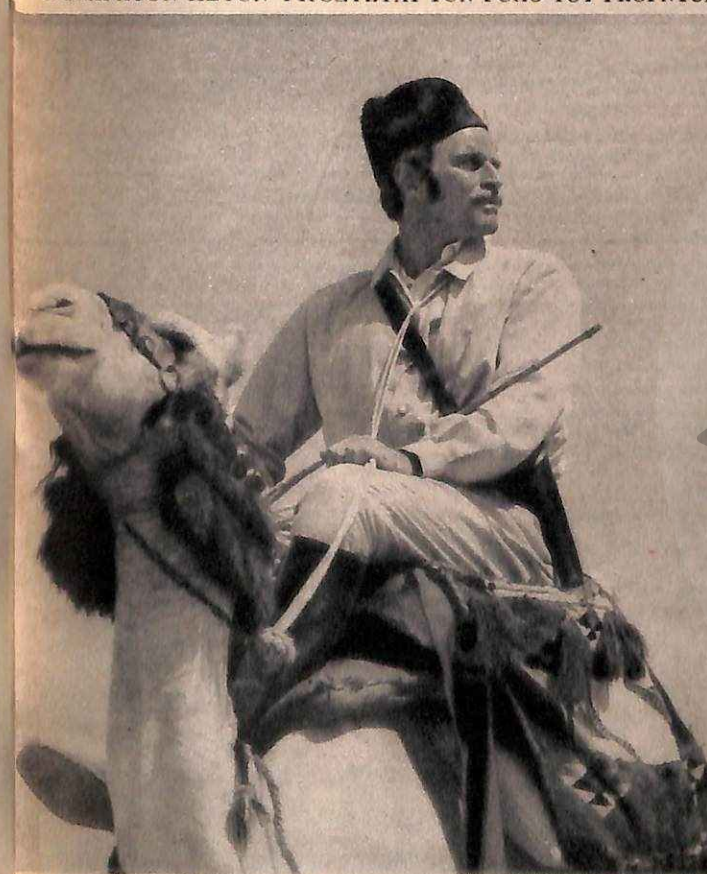
Ο σιραινγός Γκόρντον ξαναγυρίζει

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΤΑΙΝΙΑ ΚΑΙ, ΦΤΣΙΚΑ, ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΜΕ ΕΝΤΟΝΑ ΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ύμνερα από 81 χρόνια

Ο ΤΣΑΡΑΤΟΝ ΗΣΤΟΝ ΤΗΘΑΥΕΤΑΙ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΓΚΟΡΝΤΟΝ

Ποιός ήταν επιτέλους αυτός ο στρατηγός Γκόρντον του Χαρτούμ; Και γιατί όλος ο κόσμος θέλει να γυρίσει μία ταινία γύρω από την προσωπικότητά του; Σκύβοντας στα ιστορικά βιβλία τους, οι παραγωγοί Τζούλιαν Μπλούσταϊν και «Ηνωμένοι Καλλιτέχνες», ανέκάλυψαν ένα λησμονημένο ήρωα, λησμονημένο ακόμη και στην Βρεταννία, της οποίας θεωρείται ότι υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους στρατιωτικούς ηγέτες που διεδραμάτισαν σπουδαίο ρόλο.

Πήραν τον Γκόρντον από τις μυθολογικές σελίδες της δικτατορικής ιστορίας και τον έδωσαν στον Τσάρλτον Ηστον, ο οποίος, σε συνεργασία με τους κορυφαίους ηθοποιούς Λώρενς Όλιβιέ, Ράλφ Ρίτσαρντσον και Ρίτσαρντ Τζόνσον, ανέλαβε να πληρώσει το κενό για την σημερινή γενιά με μία τεχνικολογική αναδιοργάνωση του τελευταίου συντακτικού έπειστικού της πολυτάραχης ζωής του Γκόρντον - του μοιραίου ταξιδιού του στο Χαρτούμ, το 1884, από το οποίο δεν επέστρεψε ποτέ.

Στην μακρά σειρά των Βρετανικών στρατιωτικών ηγετών, ο Γκόρντον είναι ασφαλώς ο πιο σημαντικός. Ήταν μία γραφική εποχή, γεμάτη άρριβίας και άτομικισμός, όπως ο Μαντί, ένας φανατικός μουσουλμάνος ηγέτης, τον οποίο υποδέχεται ο σερ Λώρενς Όλιβιέ, που κήρυξε τον πόλεμο εναντίον των Αιγυπτίων και Τούρκων κατακτητών του Σουδάν. Όπως ο στρατηγός Γκούλσλεϊ (Νάιτζελ Γκρήν), ο όρατος γιος ενός απλού στρατιώτη, που

είχε την γνώμη ότι για να προοδεύσει κανείς σ' ένα στρατό όπου κυριαρχούσε η ταξική συνείδηση, έπρεπε να προσπαθή να σκατωθεί όσο το δυνατόν συχνότερα. Όπως ο Γλάδστον (Ράλφ Ρίτσαρντσον), ο πεισματάρης Βρετανός πρωθυπουργός, που σε ηλικία 74 ετών διήλυσε την τέταρτη περίοδο της προεδρίας του.

Σήμερα, ογδόντα χρόνια μετά το θάνατό του στο Χαρτούμ, ο στρατηγός Γκόρντον έρχεται να παραιτηθεί ή μυστηριώδους αντιφατική φυσιογνωμία που υπήρξε σ' ολοκληρωτική την γενική δράση ζωής του. Ο Γκόρντον αποτελεί το πρότυπο των μοναχικών, μυστικοπαθών στρατιωτικών ανδρών Λώρενς και του Ουάινγκάιτ, αλλά η ταραγμένη ζωή του είναι κατά πολύ περισσότερο περιπετειώδης από των δύο προηγούμενων. Κατά πολλούς τρόπους, παρ' όλο που δεν δίκαισε ποτέ μεγάλες στρατιωτικές μονάδες, μοιάζει περισσότερο προς τον Μονγκόμερι. Από την πρώτη ημέρα της κατατάξεώς του στο στρα-

ΦΛΟΚΑΤΕΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΑΛΚΙΒ. ΚΑΡΑΜΙΧΟΣ
ΒΟΥΛΗΣ 31 ΤΗΛ 232-890

130
ΩΡΕΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΧΡΕΙΑΖΟΝ
ΤΑΙ
ΓΙΑ ΝΑ
ΦΘΑΣΗ
ΣΤΑ
ΧΕΡΙΑ ΕΑΣ
ΑΥΤΗ
Η ΘΑΥΜΑ
ΣΙΑ
ΦΛΟΚΑΤΗ

Η Ζωή μας

Και λοιπόν, τί είναι ένα «κλάμπ»;

♦ Παλιότερα (και ιδιαίτερα στην Σμύρνη, αν δεν σφάλλω) το προσέφεραν «κλώμπ», ή και «κλούμπ», —φυσικά με την γαλιτική προφορά του κ. Μπαγιένς.

♦ Τώρα έχει γίνει πια ή διαφοροποίηση, και διατηρήσαμε την παραλλαγή «κλώμπ» μονάχα για να υποδηλώ το μικρό θωπευτικό εκείνο ροπαλίδιον των Αθηνομαρτύρων, που λέγονται αστυφύλακες.

♦ Ένω το «κ λ α μ π» είναι...

♦ Αλήθεια, τί είναι;

♦ Ρόπαλο πάντως δέ ν είναι, κι ας δέλουνε ξύλο γερό όσοι πάνε να έξευτελίσουν έναν άκομα ώραίο θεσμό των ελευθέρων δημοκρατικών κοινωνιών.

♦ Ομώνυμο απλώς είναι το λεσχιακό μας «κλάμπ» με το άλλο, το σωφρονιστικό, και ή σύμπτωση οφείλεται σε μια παρασθροά από την αγγλική γλώσσα (που καταπίνει, ως γνωστόν, όλα τα φωνήεντα) του γερμανικού θρόνου «γκε-λούμπντε» (με «ούμλάουτ!»), που σημαίνει «δρόκος», και μάλιστα δρόκος αίματος, δρόκος μουσικός.

♦ Ο Καρλάιλ αναφέρει πως τα πρώτα «κλάμπς» εμφανίστηκαν γύρω στο 1190, εποχή ιπποτική, και ή γενική ιδέα είναι ακριβώς πως σ' αυτό διαφέρανε από τις συνεχνίες ή τις θρησκευτικές αίρέσεις. Ίδέες, δλέψεις, ιδανικά, κοινές επιδιώξεις (νόμιμες ή σνχνά και κάπως πονηρές) ένωσαν τα μέλη, και κοινός τρόπος συμπεριφοράς ήταν το χαρακτηριστικό των «γκλούμπντε» αυτών, που με τον καιρό διαδόθηκαν ακριβώς γιατί εξασφάλιζαν αυτό που ονειρεύεται ο κάθε άνθρωπος από την στιγμή που περνάει την πύλη της επεύθυνης ανθρωποσύνης. Να βλέπη εκείνους που θέλει, δταν τους θέλη, και να μην βλέπη και να μην τον βλέπουν εκείνοι που δεν επιθυμεί...

♦ Γ ι α τ ι ;

♦ Μά, αν όχι για τίποτε άλλο, ακριβώς γιατί είναι ελεύθερος άνθρωπος...

♦ Τα λεξικά του περασμένου αιώνα χαρακτηρίζουν το «κλάμπ» σαν μια «μύηση», και είναι πράγματι μυστική ή λέξη γιατί ενέχει ταυτόχρονα τον χαρακτήρα της ομαδικής εκδήλωσης και την έννοια του κύκλου που συμβολίζει την ιδιότητα, την ενότητα, την αλληλεγγύη και την δημοκρατικότητα.

♦ Τώρα τί από όλα αυτά έχει το «Πιρόνιο», να πούμε, ή το «Ντόναλντ Σκός Κλάμπ», ή το «Αφρικαν», ή το οποιοδήποτε άλλο, είναι μια άλλη πολύ ωραία και περιπελεγμένη ιστορία. Οι Αγγλοσάξονες, καθώς ξέρουμε, φτιάχνουν τους νόμους όχι μονάχα για να τους τηρούν, αλλά και για να τους παραβαίνουν, φτιάχνει κι αυτό να γίνεται με κάποια νομιμότητα.

♦ Όταν λοιπόν θεοπίσανε τους δρους, και τις ώρες, λειτουργίας των δ η μ ο σ ί ω ν οίκων (ιστάμπελ χάνος) και εν συντομία «κλάμπ»), δηλαδή των ποτωλείων εκείνων που επιτρέπεται ή κα τ α ν α λ ω σ η ποιτών και σιγαρέτων, από την προϋπόθεση — ω,

αγγλική λατρεία του Θεμιού! — δι θα κατανάλωδον έ ν ι δ ε του κατιστήματος, άφήςσε κατά μέρος ένα κομματάκι του κάθε καπηλειού που δέ ν έπειρέπετο ή κατανάλωση (σ' όρισμένες ώρες), αλλά επέτρεπετο ή ά γ ο ρ ά (σε άργότερες ώρες!).

♦ Το σπίτι του Άγγλου είναι το κάστρο του, λέγε, και δικαιούται ν' αγοράζη το μουκάλι του και να το πίνη σπίτι του, ή έστω, στο δρόμο, ή κάποιον παραδίπλα. Άλλά και επειδή ή Λέσχη του Άγγλου είναι επίσης το σπίτι του, θεοθήκανε μερικοί έξυπνοι κι άνοιξαν και λέσχες, που δέ ν έπήρχε σπαγόνια οίκοσυνέματος, αλλά σαν εφθανες μετά τα μεσάνυχτα, έπήρχε ένας ποδηλάτης, σιδη όποιον (υποτίθεται) έδινες λεφτά και (υποτίθεται) πεισιγόνανε στην παρακάτω γειτονιά, που ήταν άνοιχτό ένα ποτωλείο και σού έφεργε

σαν προσκεκλημένους υπό την προϋπόθεση ότι δέν θα π λ ή ρ ω ν ε τίποτε δ ίδιος, αλλά μόνον δ προσκαλών. Και δέβαια, δέν προσέβλεψη και καμιά ράφτρα στην πόρτα, να ρ ά θ η τίς ισάρες των προσκεκλημένων, (κι αυτό δέν θα έξέπλησε κανέναν, από τους Άγγλους όλα μπορείς να τα περιμένης), αλλά πάντως οι «μουσικοί» σ' αυτό σνήθως βασίζονται, διαν θέλανε να χαρτώσουν κανένα έποπιο μαγαζί. Γι' αυτό και τα «σάιτ κλάμπ» είχαν άλλους, ειδικούς τοιμαδόρους, που ή σ α ν μέλη και τους γλίστραιες με τράπα στο χέρι το πεντόλινο, ώστε να μη σε τοακώσουν να τα πληρώνης δ ίδιος... Τέλος πάντων, τώρα πια που ή Άγγλία έπαψε να είναι ή Άγγλία που ξέραμε, έχουν κι αυτά άρκετά άπλοποιηθή.

♦ Και τα καθ' ήμης;

Ένα μουκάλι και δλο - δλο που πλήθωνες στη λέσχη ήταν το ξεβούλωμα (ντεκορνιτάζ). Το τί περιονίες ξεδεύτηκαν σε τέτοια ξεβουλωματα, είναι φυσικά μια άλλη υπόθεση. Γιατί σ' αυτές τις Λέσχες της Νεκρός (τα σάιτ - κλάμπ), με τον καιρό άρχισαν να συμβαίνουν, με κάθε νομιμότητα, δσα συνδάναν στα καμπαρέ του Παρισιού, χωρίς κανένας νομοθέτης να άσχοληθή μαζί τους και χωρίς να φέρη δόλιες δ συμβολικές ποδηλάτης το ιερώτατο μέσο στο ξεροδόρι!

♦ Ότε άρχισαν οι φρεαμοί: να μην μπορέ να γίνη κανείς μέλος την ίδια νύχτα, αλλά να κάνη αίτηση (ή μια νύχτα) και να περάν από το σινδούλιο (την έπομένη το πρωί) και να επανέλθει την άλλη νύχτα (αν στο μεταξύ θυμότανε τί είχε κάνει την προηγούμενη...). "Η να μπορέ να μνη

♦ Μεταξύ μας, τα καθ' ήμης είναι μια χαρά, και πολύ ωραιότερα και άγριότερα κα ι άγριότερα από άλλες χώρες και άλλες πρωτεύουσες. Και λέσχες έχουνε ωραίες και αξιοπρεπείς, την Αθηναϊκή, την ΕΑΠΑ, τον Ναυτικό Όμιλο με τον Γαυκό, το Τένις (ζητώ συγγνώμη αν παραλείπω μερικούς, μα θα έλθω και ή σειρά τους) με δργανωση και άμφοσφαιρα, και εντενκτήρια σωματείων, και κλάμπς νεανικά (και ή στήλη αυτή άνεπιλόκλητα τα δδρωεί, γιατί τα κλάμπ έλέγχονται, ενώ σπτε τα πάσα ελέγχονται, σπτε τά... παγκάσια!) και «σάιτ κλάμπς», και όπτι δάζει δ νοός.

♦ Άρκετ να σεδωμάσεις και να τηρούμε τη διάκριση, για το δικό μας καλό.

♦ Άλλο κλάμπ, και άλλο νάιτ κλάμπ, άλλο λέσχη και άλλο καμπαρέ! "Όσο δέν το λημονούμε, όλα πάνε πριμα...

Τό καλύτερο ποτό του
κόσμου είναι τό νερό*...
φυσικό...ή παγωμένο...
μισό-μισό μέ...

* ή ΣΟΔΑ
γιά αυτούς που
τήν προτιμούν

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΙ

ΝΙΚ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 7
ΗΡ. Χ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. ΛΑΔΑ 17 ΓΑΛΑΤΣΙ
ΕΞΕΝ. ΠΗΛΕΪΔΗΣ ΑΧΑΡΝΩΝ 224
ΑΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ & ΥΙΟΣ ΣΠ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 1
ΑΦΟΙ ΚΟΝΤΟΠΛΑΝΗ Φ. ΝΕΓΡΗ 43
Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΔΗΣ ΣΟΛΩΜΟΣ 16
ΚΑΒΑ "ΟΜΟΝΟΙΑ" ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1
ΧΡ. ΗΛΙΑΔΗΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ "ΛΟΥΜΙΔΗ"

ΤΗΛ. 230-184
ΤΗΛ. 886-576
ΤΗΛ. 874-269
ΤΗΛ. 615-427
ΤΗΛ. 871-079
ΤΗΛ. 614-057
ΤΗΛ. 520-787
ΤΗΛ. 228-548
ΤΗΛ. 314-608

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ν. ΛΟΥΜΙΔΗΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ 7

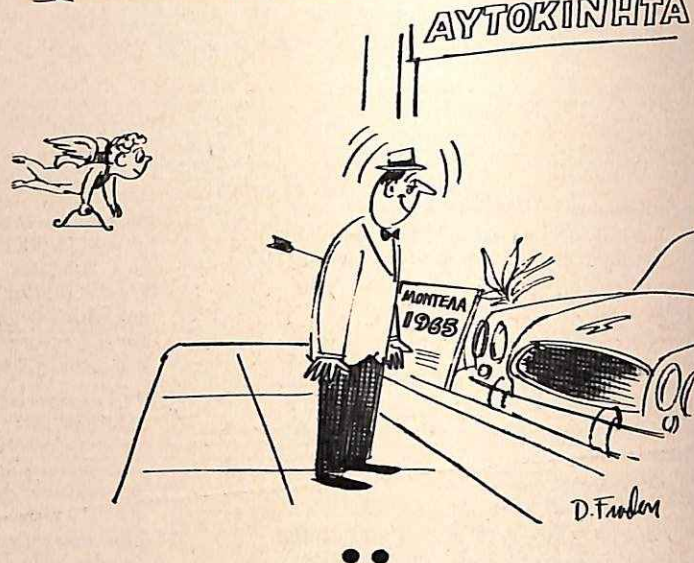
ΤΗΛ. 410-714

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΡ. ΤΣΑΚΜΑΚΗΣ ΦΡΑΓΚΩΝ 34

ΤΗΛ. 78-289

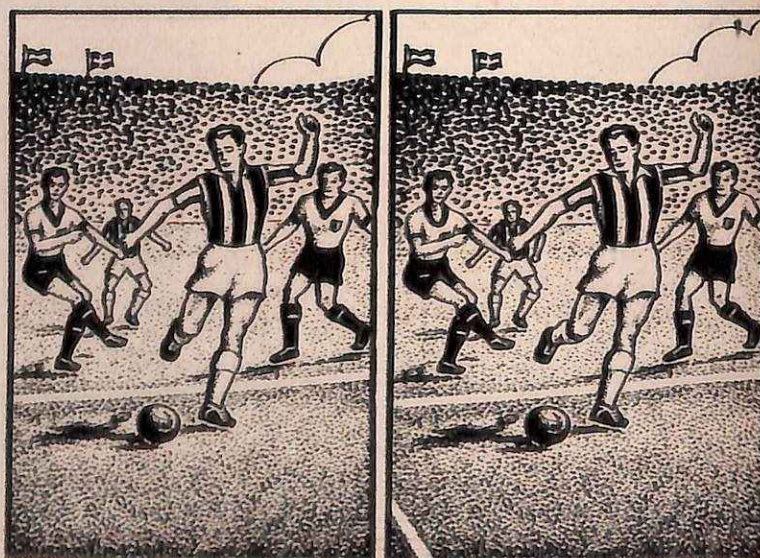
ΧΙΛΩΝΟΡ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Κοινών Ταχυδρομείων	Αεροπορικών Ταχυδρομείων
1 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δραχμαί 260	Δραχμαί 300
2 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δολλάρια 14	
Τουρκία - Γιουγκοσλαβία - Κύπρος	Δολλάρια	16
Ευρωπαϊκά χώροι - Αίγυπτος	»	28
Βόρειος Αφρική	»	40
Η.Π.Α. - Δυτική και Νότιος Αφρική	»	68
Καναδάς - Λατινική Αμερική	»	84
Ιαπωνία	»	96
Αυστραλία - Νέα Ζηλανδία	»	140

Εμβάσματα: Περιοδικών ΕΙΚΟΝΕΣ - Σωκράτους 57 (101) - ΑΘΗΝΑΙ.

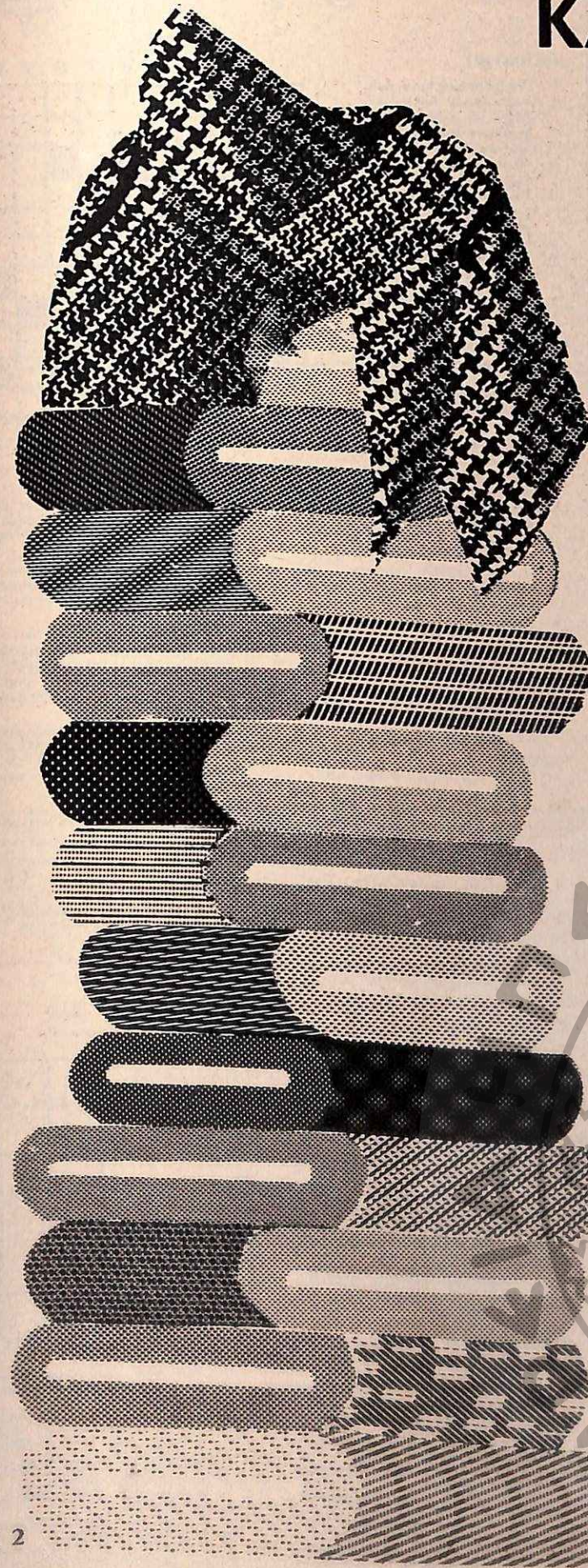
Ποιές Διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Οι λύσεις στην σελ. 128

ΚΑΣΜΗΡΙΑ

Τώρα με τη νέα εποχή αισθάνεσθε και σεις την ανάγκη να προσθέσετε κάτι καινούργιο στην εμφάνισή σας. Διαλέξτε λοιπόν από την πλούσια συλλογή Κ. ΣΙΓΑΡΑ τύπου GOLD CROWN το κασμήρι που συμφωνεί με τις προτιμήσεις σας.

Ένα κοστούμι από κασμήρια Κ. ΣΙΓΑΡΑ από άγνό παρθένο μαλλί, δεν χάνει ποτέ τη φάρμα του γιατί το μαλλί έχει μεγάλη ελαστικότητα στην ίνα, είναι απαλό στην αφή και προσφέρει φυσικό κλιματισμό στο σώμα χειμώνα-καλοκαίρι και αποτελεί το υγιεινότερο μέσον ενδύσεως.

Ακόμη, τα κασμήρια Κ. ΣΙΓΑΡΑ τύπου GOLD CROWN από άγνό παρθένο μαλλί κατασκευάζονται από άριστο έπιτελείο τεχνικών και στις τελειότερες εν Έλλάδι εγκαταστάσεις, που σ'ας εγγυώνται ποιότητα, σχέδια, χρώματα και άντοχη.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ Κ. ΣΙΓΑΡΑ τύπου GOLD CROWN από άγνό παρθένο μαλλί για τα σπόρ, το γραφείο, την κοσμική εμφάνισι, για μια ξεχωριστή παρουσία.

ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ

ΕΡΙΟΥΡΓΕΙΑ
Κ. ΣΙΓΑΡΑ

WS 2

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΓΕΡΕΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΕΣ ΟΙ ΦΘΗΝΩΤΕΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ

"ΚΟΣΜΟΣ"

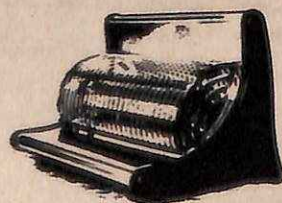
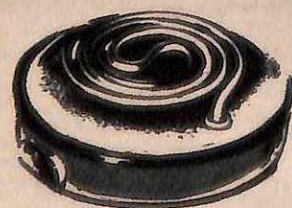

UNIVERSAL

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΚΟΥΠΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ. ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ, ΑΝΕΤΑ, ΓΡΗΓΟΡΑ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ

ΑΥΤΟΜΑΤΟ, ΕΛΑΦΡΥ, ΕΥΧΡΗΣΤΟ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΙΔΕΡΟ ΜΕ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟ ΘΕΡΜΟΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΛΥΧΝΙΑ

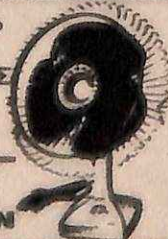

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΜΑΤΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΟΜΠΑ ΔΥΟ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΜΕ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΔΙΑΚΟΠΤΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΝΔΡ. ΜΟΡΑΩΧ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 ΑΘΗΝΑΙ (122) ΤΗΛ. 317.870-317.881

ΑΝΕΜΙΣΤΗΡ ΥΨΗΛΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΓΕΡΟΣ ΟΜΟΡΦΟΣ ΑΘΟΥΡΒΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΣΕΙΡΑ ΑΝΤΑΛ/ΚΩΝ

Σταυρόλεξο

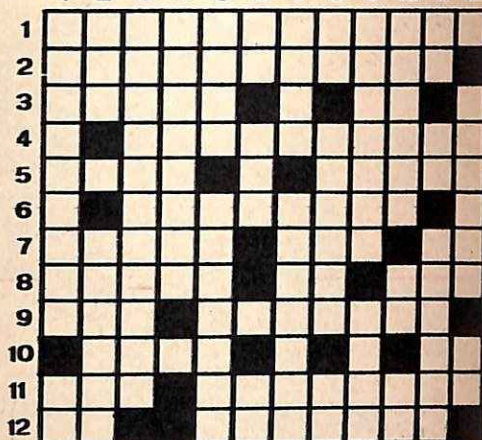
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Υπήρξεν ένας από τούς σφαυτέρους Ασσυρίους βασιλείς, αλλά και περιώνυμος διά την μαλθακότητά του.
- Έτσι κυκλοφορούν... οι γυμνιστάι.
- Ένα φάρι με ζωηρό καστανόμαυρο χρώμα και με κίτρινες δούλες. — Προσωπική αντίληψή μου.
- Ισπανικό γυναικείο όνομα, αλλά και όνομα ενός πλανήτη.
- Και έτσι λένε το άκαλλιέργητο χαράφι (αντιστροφής) — Παλαιά όνομασία δουνού της Σαμοθράκης, ενάφρας.
- Αυτός ο πλάτος του Καναδά είναι πολύ μεγάλος.
- Θαός που έδωσε το όνομά του σε έναν μήνα (αίτ.) — Συνοδεύει συχνά τοπωνύμια στην Κίνα — Υποθετικών.
- Ναυτικό κέλευσμα του οποίου το αντίθετον είναι... πόντιζα — Σύμβολα του Πρό-Πό — Είναι υποτυπώδη στις φάκιες.
- Αγιάζει πολλά τοπωνύμια στη Βραζιλία — Την μεγάλην θαλασσίαν ταροχήν ύπονοει (αίτ.).
- εΒάλανε τό... πιστικό και το σκυλί δραγάτην (παροιμ.) — Νότα.
- Γενάρης μιάς φυλής — Είναι το χαδιάρι... διά τον πλούσιον μόνον.
- Μικρογραφία τριχός — Όχιγλην αλλά και ταροχήν μπορεί να σημαίνει, ενάφρας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Γέλας που είναι πλήρης κακίας — Νότα.
- Πρόθεσις — Η γενική μιάς άλμυρας λίμνης της κεντρικής ΕΣΣΔ.
- Η λατινική διά το δημαφύψισμα λέξις.
- Αυτής της καμμάς ο ύδος είναι ένας (γεν.).
- Η δεύτερα σύζυγος του Μωάμεθ — Ένα ευδικον μέσον.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- Τόσων ετών απέθανεν ο Μαβίλης — Προδίδει γερμανικήν καταγωγήν (αντιστ.) — Πατηρ της "Ισίδος.
- Μουσικών όργανον και ως διάλα γνωστόν — Ένα τέτοιο στάντορ ζητάει ο κάθε ποίκτης του Πρό-Πό.
- Η κλητική ενός λογίου... προφερόμενα μαζί — Λεωταργός που έχει τον τρίτον βαθμόν του ιερατείου, αντιστροφής (γεν.) — Η «Παθητική» του Τσαϊκόφσκι... αριθμητικώς.
- Αμερικανός πολιτικός διατελέσας επί Τρούμαν το 1949 ύπουργός των Έξωτερικών — Χωρίο της έπαρχίας Κυνουρίας, που θυμίζει ένα κάστρο.
- Έστία... του ναργιλέ — Μετοχή βαθ. ρήματος — Ένα χαντάκι στη δοτική... προφερόμενα μαζί.
- Άρθρον — Μισό κιλό... — Δεν είναι τα μικρόδια... διά τον μικροβιολόγον (αντιστροφής).
- Από αυτά έχουν πάντοτε πολλά... οι πτωχοί — Πρόθεσις.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άσπαικού, είναι να ε-πιδείξη κανείς όσο το δυνατόν μεγα-λύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωράτε έ-πώ το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο άπρι-στίας, πόλλως ή διαγώνως, προσπα-θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Βλέπετε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν ημάρτεται πιά βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετράμετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετράμετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετράμετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετράμετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετράμετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετράμετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετράμετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετράμετε 15 βαθμούς.

Ο	Α	Γ	Α	Μ	Α
Π	Δ	Ε	Ρ	Λ	Ι
Ο	Ι	Π	Ο	Κ	Ο
Ι	Π	Α	Π	Ν	Τ
Ε	Η	Σ	Ο	Τ	Η
Τ	Ι	Κ	Ο	Σ	Α

Και ούτω καθ' εξής, προσέτι-πας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέτιτε τώρα το σύνολο των βαθμών που αναφέρατε να αμάρτεται. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογού-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογού-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογού-ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογού-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμο-λόγούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΑΚΡΟΝ ΙΛΙΟΝ ΚΡΥΣΤΑΛ

Δώρα ποιότητας - Δώρα που διατηρούν πάντα την αξία τους.

126

RosenXthal

ΡΣΕΛΑΝΕΣ ROSENTHAL ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΚΡΟΝ ΙΛΙΟΝ ΚΡΥΣΤΑΛ

Ασφαλίσεις **ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ**
ολυμπιακή
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 - ΤΗΛ. 75.273 (5 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ)

ΑΝΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΑΡΔΑΝΑΠΟΛΟΣ. 2. Α-
ΠΕΡΙΒΑΝΤΟΙ. 3. ΡΟΦΟΣ — ΣΥ. 4. ΕΜΑΝΟΥ-
ΕΛΛΑ. 5. ΑΡΓΟ — Ο ΕΣΑΟΣ. 6. ΕΔΑΦΙΚΟΣ.
7. ΙΑΝΟΝ — ΣΑΝ — ΑΝ. 8. ΟΡΤΣΑ — ΧΙ
— ΩΤΑ. 9. ΣΑΟ — ΚΛΥΔΟΝΑ. 10. ΛΥΚΟ —
ΡΕ. 11. ΣΗΜ — ΠΡΟΣΙΤΟΝ. 12. ΙΣ — Η
«ΑΝΤΑΡΑ».
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΑΡΔΟΝΙΟΣ — ΣΙ. 2. ΑΠΟ
— ΑΡΑΛΗΣ. 3. ΡΕΦΕΡΕΝΤΟΥΜ. 4. ΔΡΟΜΑ-
ΔΟΣ. 5. ΑΙΣΑ — ΑΝΑΚΟΠΗ. 6. ΝΒ* (52)
— ΦΟΝ — ΡΑ. 7. ΑΛΤΟ — ΙΣΧΥΡΟΝ. 8. ΠΗ
(ΠΙΟΗΤΑ) — ΔΙΑΚΟΥ — ΣΤ* (6η). 9. Α-
ΤΣΕΣΟΝ (ΝΤΗΝ) — ΩΡΙΑ. 10. ΛΟΥΛΑΣ —
(ΩΝ — ΤΡ (ΤΑΦΡΟ). 11. ΟΙ — ΛΟ(ΚΙ...) —
ΔΟΡΑΤΑ. 12. ΒΑΣΑΝΑ — ΕΝ.
Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον
συνδυασμό των λέξεων: ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ

— ΑΓΑ — ΛΑΪΚΟΤΗΤΟΣ, σύνολον 49 βα-
θμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς να επιτύχουν
αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων, σαν π.χ.:
ΕΠΙΠΟΛΙΟΤΗΤΟΣ — ΕΠΙΔΕΡΜΙΚΟΝ —
ΔΙΑΣΠΟΡΑ — ΣΚΟΝΤΟ κλπ.

1) Ο άσπρος γυναικός του παίκτη με ραβδωτή
φανέλλα είναι μεγαλύτερος. 2) Του ίδιου το άρι-
στερό πόδι διαφέρει. 3) Η άριστερη κάλτσα του
δεξιού παίκτη με άσπρη φανέλλα είναι κοντύτε-
ρη. 4) Του ίδιου το σήμα στη φανέλλα έχει άν-
τιθέτα τα χρώματα. 5) Ο λαίμος της φανέλλας
του άριστερου παίκτη είναι κυμαλωτός. 6) Του
παίκτη στο βάθος, με τη ραβδωτή φανέλλα, το
δεξιό του χέρι είναι λυγισμένο. 7) Το σύνολο
διαφέρει. 8) Κάτω άριστερά φαίνεται η γραμμή
της περιοχής του τέρματος.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 ε-
ως 20)4): Πολλές ικα-
νότητες σας θα εκτιμη-
θούν από το επαγγελ-
ματικό σας περιβάλλον.
Μη διαστέτε να υποστηρίξετε τις από-
ψεις σας. Για τους ερωτευμένους: χαρά.
Τέχη στο παιχνίδι. Εθνική ημέρα: Πα-
ρασκευή, αριθμός 12. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 ε-
ως 20)5): Πιέστε γε-
μάτες κίνηση. Έλαιο-
φτες, δώρα, εκπλήξεις.
Μην ισχυρίζεστε πως έ-
χετε μοναξιά. Πολλοί σας αγαπούν. Εξά-
ριστη πρόσκληση, δώρο θα σημειώσετε με-
γάλη επιτυχία. Γράμμα. Εθνική ημέρα:
Πέμπτη, αριθμός 1. Χρώμα: καφέ σκούρο.

ΔΙΑΤΜΟΙ ('Από 21)5 ε-
ως 21)6): Ένας νέος
άνδρας κυριαρχεί στη
ζωή σας και σας φέ-
νει μεγάλη ευτυχία. Μη
δέχεσθε την πρόταση που θα σας κάνουν.
Καλές αγορές. Θα έχετε καινούργια γυν-
αμία που θα έξη ευτυχία. Εθνική ημέ-
ρα: Τρίτη, αριθμός 89. Χρώμα: πράσινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)
6 έως 22)7): Αναζητή-
στε στο καθημερινό σας
περιβάλλον τον άνθρωπο
που θα σας προσφέρει
την ευτυχία. Εξάριστη εξέλιξη στα οι-
κονομικά σας ζητήματα. Για τους ερωτευ-
μένους: αίσιοδοξία. Εθνική ημέρα: Τε-
τάρτη, αριθμός 7. Χρώμα: ανοιχτό γκρι.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 ε-
ως 22)8): Ένα αισθημα-
τικό θέμα, που σας έχει
αποσολήσει από καιρό
μπαίνει σε καλό δρόμο.
Θα επιβάλετε τις απόψεις σας. Εθνούν-
ται οι καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Έπι-
τυχία στην εργασία σας. Εθνική ημέρα:
Σάββατο, αριθμός 2. Χρώμα: κόκκινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)
8 έως 22)9): Φιλικά
σας πρόσωπα θα σας φέ-
ρη μιά ενδιαφέροντα
εξόρση. Μη διαστέτε ν'
διαστέτε τις απόψεις σας. Εθνούν-
ται οι καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Έπι-
τυχία στην εργασία σας. Εθνική ημέ-
ρα: Τρίτη, αριθμός 34. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 ε-
ως 22)10): Μία ψυχραι-
μη αντιμετώπιση της κατα-
στάσεως θα σας βοηθήσει
ν' ακολουθήσετε τον κα-
λότερο δρόμο. Επιστενθήτε σε φίλους
σας πρόσωπα. Εθνούνται τα ταξίδια και
οι εκδρομές. Γράμμα. Δώρο. Εθνική ή-
μερα: Τρίτη, αριθμός 2. Χρώμα: μπλε.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)
10 έως 22)11): Οι άν-
θρωποι που σας αγαπούν
έχουν καθήκον τώρα να
έχουν καθήκον τους. Έπι-
τυχία στην εργασία σας. Εθνούν-
ται οι καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Έπι-
τυχία στην εργασία σας. Εθνική ή-
μερα: Τρίτη, αριθμός 101. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11
εως 21)12): Ημέρες
εθνικής. Θα γνωρίσετε
έναν άνθρωπο και θα
σημειώσετε ευτυχία για
το πνεύμα σας. Στον έρωτα: προσοχή.
κίνδυνος να σας παρεξηγήσουν άδικως.
Τέχη στο παιχνίδι. Εθνική ημέρα: Κυ-
ριακή, αριθμός 56. Χρώμα: σκούρο μπλε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)
12 έως 19)11): Μία νέα
γνωριμία θα δώσει άλλο
περιεχόμενο στη ζωή
σας. Αποφύγετε τις εκ-
μεταρροές. Στο επαγγελματικό σας
περιβάλλον σας φθονούν. Εθνούνται οι
φιλικές συναντήσεις. Δώρο. Εθνική ή-
μερα: Πέμπτη, αριθμός 7. Χρώμα: λευκό.

ΤΑΥΡΟΚΟΟΣ ('Από 20)
1 έως 18)2): Χαρούμε-
νες ειδήσεις από μακριά.
Η οικονομική κατά-
σταση βελτιώνεται. Μην
ανακατευθίτε σε οικονομικά ζητήματα.
Η έδρα σας θα σημειώσει τις με-
γαλύτερες εκπλήξεις. Γράμμα. Εθνική ή-
μερα: Δευτέρα, αριθμός 9. Χρώμα: κόκ-
κινο.

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 ε-
ως 20)3): Το σφάλμα
σας δεν ποδείται να έ-
κτιμή και δοκιμάσει έ-
κτιμή την παροχή σας.
Θα έχετε ευτυχία στην εργασία σας.
Συγγενικό σας πρόσωπο θα δείξει μεγάλο
ενδιαφέρον και θα σας βοηθήσει. Εθνική
ημέρα: Τρίτη, αριθ. 3. Χρώμα: πράσινο.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

ΕΥΤΥΧΟΣ ΠΟΥ
ΘΥΜΗΘΗΚΑ ΝΑ
ΚΡΥΝΩ ΤΗ ΦΩ-
ΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ
ΑΝΝΑΣ. ΟΠΩΣ
ΛΕΕΙ Ο ΡΙΠ ΔΕΝ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟ-
ΨΙΑΣΤΗ Ο ΚΕΝ-
ΤΟΝ ΟΣΟ ΝΑ
ΠΕΖΗ ΣΤΗΝ
ΠΑΓΙΔΑ

Η ΦΡΑΙΟΤΕΡΗ
ΟΡΧΙΔΕΑ ΤΟΥ
ΚΑΤΑΣΤΗ-
ΜΑΤΟΣ

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΤΗΝ ΤΡΟΜΑΣΟ ΑΠΟ-
ΨΕ. ΕΧΕΙ ΤΟΣΑ ΛΕ-
ΠΤΑ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΠΑΝ-
ΤΡΕΥΤΩ

ΠΕΡΑΣΤΕ.
Κ. ΚΕΝΤΟΝ.
Η ΜΙΣ ΡΑΜΠΩ
ΘΑ ΕΙΝΑΙ
ΕΤΟΙΜΗ
ΣΕ ΛΙΓΟ

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ
ΕΙΝΑΙ ΦΡΑΙΟ,
ΡΟΣ, ΓΡΑΨΕ
ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΟΙ-
ΗΜΑ ΝΑ
ΤΑΙΡΙΑΖΗ
Μ'ΑΥΤΟ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ.
ΕΤΟΙΜΑΖΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ ΗΣΥ-
ΧΙΑ ΣΟΥ,
ΕΝΩ ΘΑ
ΓΡΑΦΩ

ΚΑΠΟΥ ΕΔΩ
ΘΑ ΕΧΗ Μ-
ΓΟ ΧΑΡΤΙ

Ο ΚΕΝΤΟΝ
ΗΛΘΕ, ΡΙΠ.
ΔΕΝ ΦΑΙΝΕ-
ΤΑΙ ΝΑ ΕΧΗ
ΥΠΟΨΙΑΣΤΗ
ΤΙΠΟΤΑ

ΦΡΑΙΑ, ΑΥΤΗ
ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥ-
ΤΑΙΑ ΝΥΧΤΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΩ-
ΜΕ, ΑΥΡΟ ΘΑ
ΤΗΝ ΕΧΩΜΕ
ΣΤΗΝ ΑΜΕ-
ΡΙΚΗ

ΔΕΝ ΜΠΟ-
ΡΩ ΝΑ ΓΡΑΨΩ
ΣΤΟ ΜΑΝΙΚΕΤΙ
ΜΟΥ. ΘΑ ΕΧΗ
ΧΑΡΤΙ ΣΤΟ
ΣΥΡΤΑΡΙ

ΠΡΟΣΕΞΕ ΑΠΟΨΕ,
ΤΑΞΙΑ. Ο ΝΤΕΣΜΟΝΤ
"Η ΕΓΩ ΘΑ ΕΜΑΣΤΕ
ΣΥΝΕΧΩΣ ΚΟΝΤΑ
ΣΟΥ

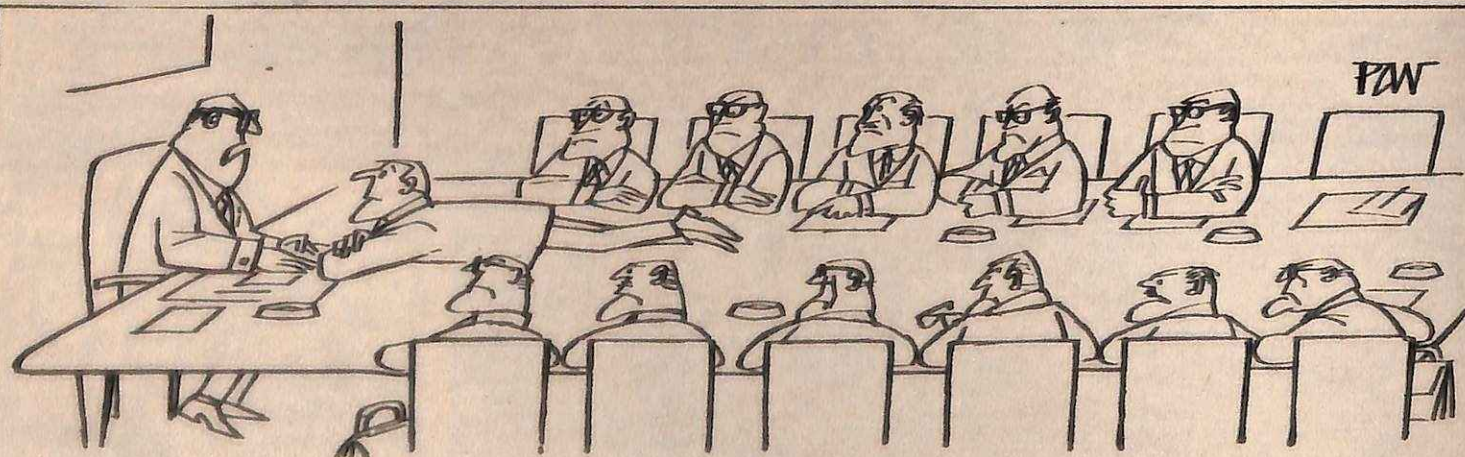
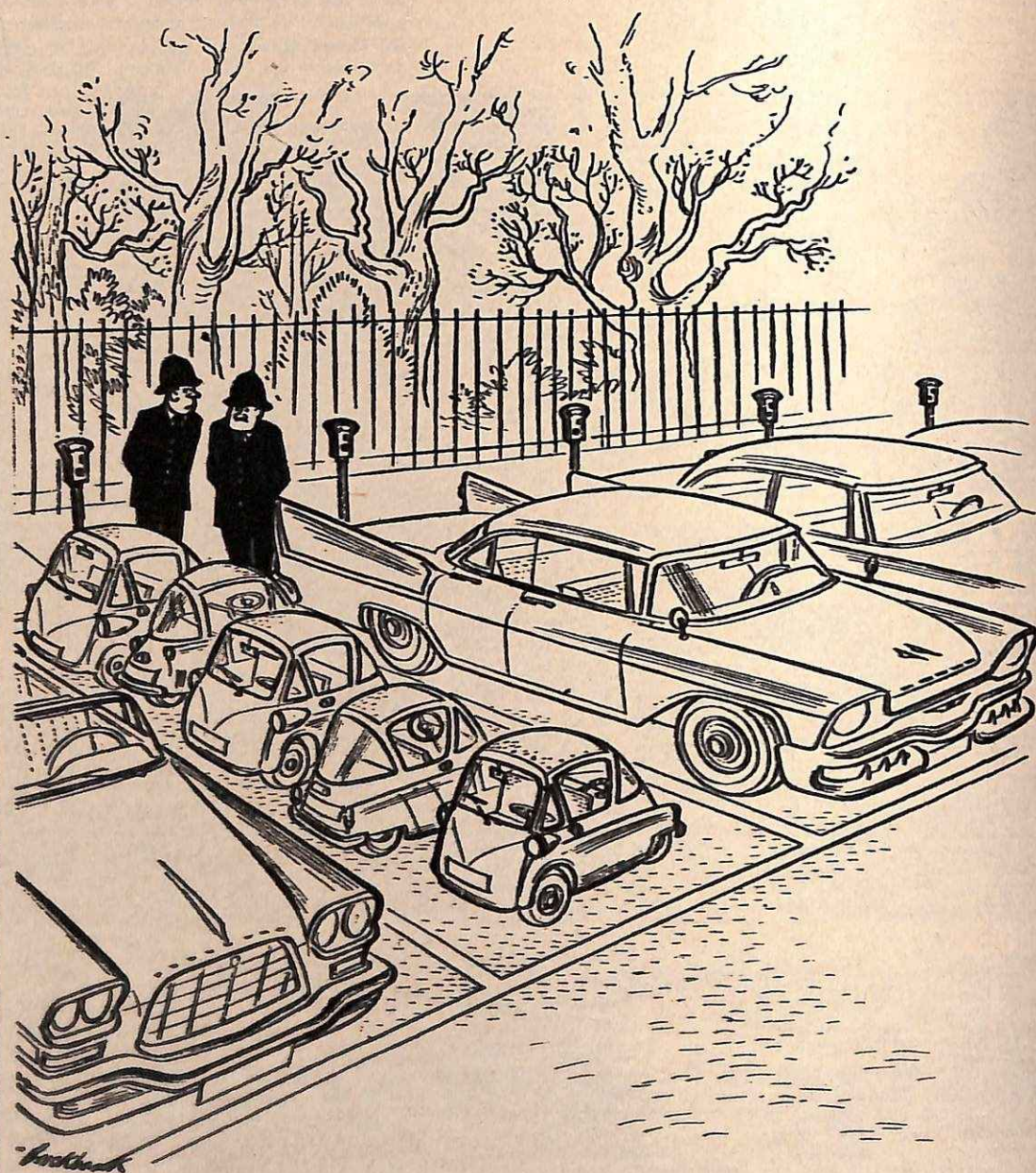

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ
ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡ-
ΦΗ. ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ
ΕΞΕΤΡΕΛΛΑΝΗ
ΚΑΘΕ ΑΝΤΡΑ

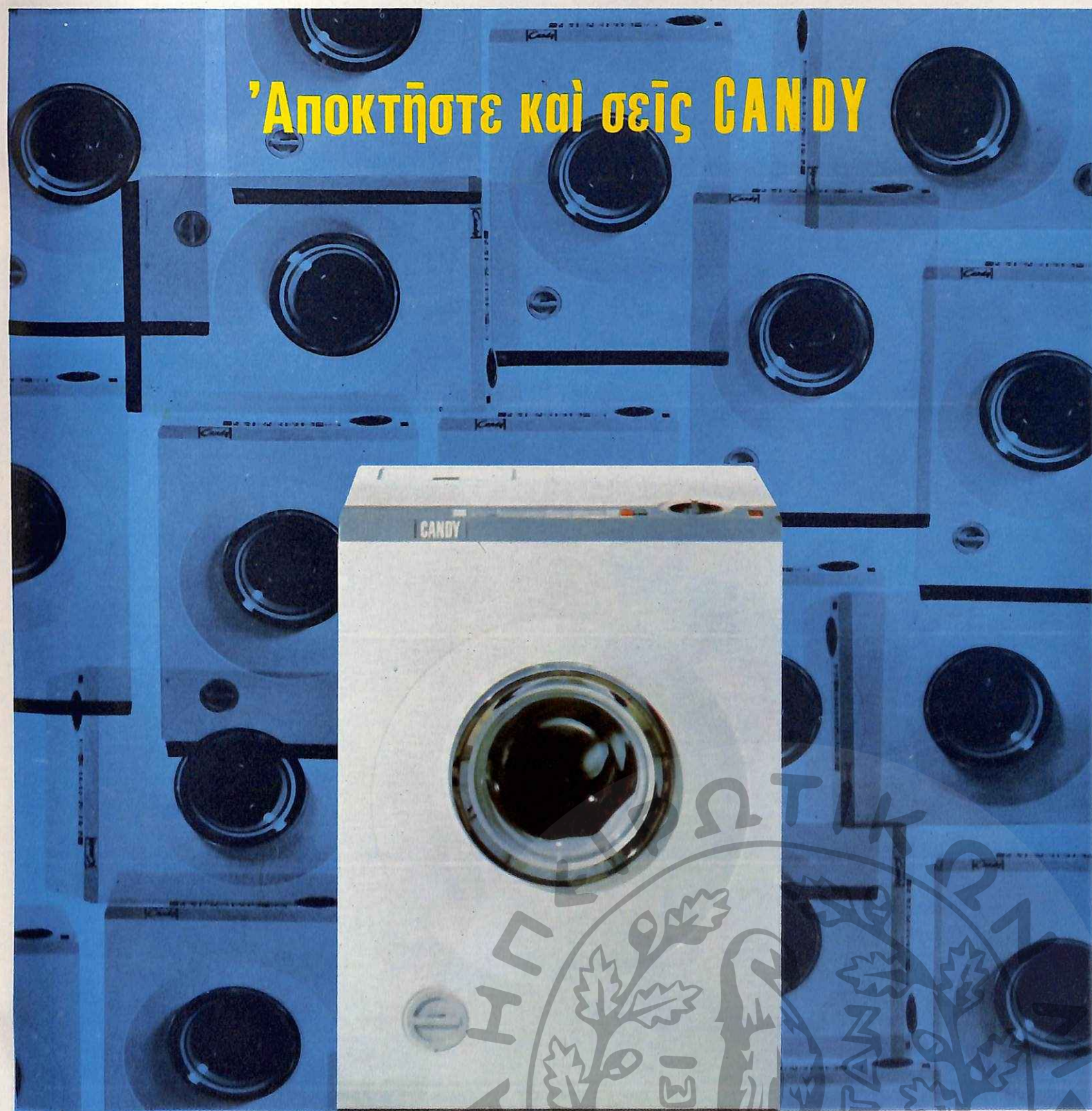
ΜΟΥ
ΘΤΑΝΕΙ
ΕΝΑΣ ΝΑ
ΧΑΖΗ ΤΟ
ΜΥΛΟ
ΤΟΥ

ΝΑ ΧΑΡΤΙ...
ΧΗ! ΤΙ
ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΣ

«Τό βλέπω ότι είστε ο μόνος που συμφωνείτε μαζί μου, όχι ε' έτσι ή αλλιώς...»

Άποκτήστε καὶ σεις CANDY

5.000 πλυντήρια CANDY
πωλούνται κάθε μέρα
και δαυμάζονται
σ' όλες τις χώρες του κόσμου

5.000 πλυντήρια CANDY
κατασκευάζονται κάθε μέρα
ήδη προπωλημένα, στα αυτόματα,
μοντέρνα, εργοστάσια CANDY

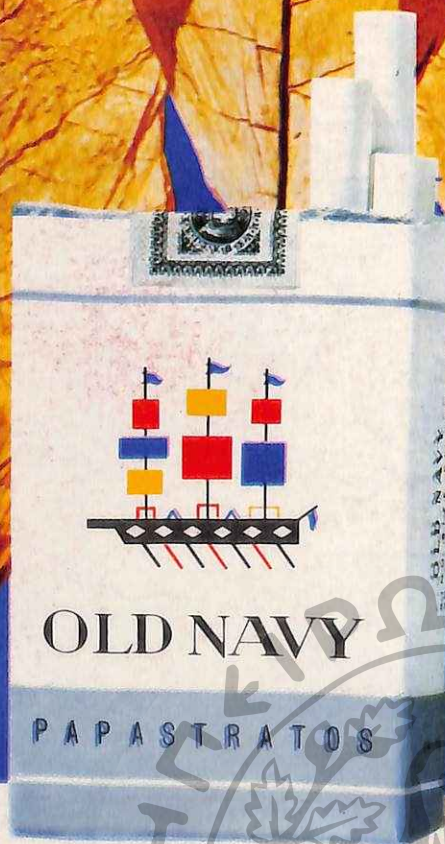
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΡΟΜΠΟΤ
CANDY

ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ: Α'. ΣΤΑΔΙΟΥ - ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ - Β'. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ - Γ'. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11 ■ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35 ■ ΚΑΙ ΣΕ 50 ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τό πρώτο blended

ΜΕ ΚΑΠΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ καὶ ΚΑΠΝΑ VIRGINIA καὶ BURLEY
Τὸ πρώτο ἐλληνικὸ σιγαρέττο στὴ διεθνή βιομηχανικὴ γραμμή!
Καινούργιο ὄμμα τῆς "ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΒΕ.Σ."
Κατάκτηση! Ἀπὸ τὰ ἐλληνικὰ χέρια γιὰ τὴν παγκόσμιο κατανάλωση.

OLD NAVY Ἀσυναγώνιστος συνδυασμός